

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α' ΤΜΗΜΑ)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 11-9-2004

Στην Αθήνα σήμερα, 11 Σεπτεμβρίου 2004, ημέρα Σάββατο και ώρα 16.00, στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α' Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας κ. Μάριου Σαλμά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα - Εξετάσεις, Ελληνική παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Καλές Τέχνες», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε. Α' και Β' Κύκλου από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α' και Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Θ' Σύνοδος 2003 - 2004.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανάτου Μαρίνα (Ν. Λασιθίου), Αναστασίου Αικατερίνη (Β' Αθήνας), Αντωνοπούλου Γεωργιάνα (Γερμανίας), Αραβιάδης Ρωμανός-Βασίλειος (Ν. Φλώρινας), Αριστοδήμου Ελένη (Λευκωσίας Κύπρου), Ασλάνογλου Περσεφόνη-Αναστασία (Β' Θεσσαλονίκης), Βαβάλιου Αικατερίνη (Ν. Μαγνησίας), Βασιλάκης Αργύρης (Ν. Ηρακλείου), Βουλγαροπούλου Σοφία (Ν. Κιλκίς), Βουτετάκη Αικατερίνη (Β' Πειραιά), Βραγγάλας Χρήστος (Ν. Καστοριάς), Βράκας Βασίλειος (Ν. Λάρισας), Βρίζας Στέργιος (Ν. Καβάλας), Γεωργούλα Σουλτάνα (Ν. Σερρών), Γιαμπίλη Ιωάννα-Δανάη (Α' Αθήνας), Γκερέκου Μαρίνα-Ελευθερία (Ν. Κερκύρας), Γκουτζιώτης Αντώνης (Ν. Κοζάνης), Γλένης Δημήτριος (Ν. Λευκάδας), Γλύκας Μικές (Ν. Χίου), Γουγουσή Αποστολία (Ν. Μαγνησίας), Γράππας Βασίλειος (Ν. Ευβοίας), Δαλαμάγκας Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Δεληγιάννης Ιορδάνης (Ν. Κοζάνης), Δημητρακόπουλος Απόστολος (Β' Αθήνας), Δημητριάδου Αθηνά (Ν. Ημαθίας), Δογέας Επαμεινώνδας (Α' Αθήνας), Δομιανοπούλου Σοφία (Ν. Αττι-

κής), Δούμουρας Νικόλαος (Ν. Ευβοίας), Δροσάτος Παναγιώτης (Β' Αθήνας), Δροσούνης Γεώργιος (Κογκό), Εγγονίδου Λαζαρίνα (Ν. Πιερίας), Ηλιάδου Αλεξία (Ν. Ξάνθης), Ηλιοπούλου Παναγιώτα (Β' Αθήνας), Ιωσήφ Κωνσταντίνος (Ν. Ευβοίας), Κακλίδου Μαρία (Ν. Κοζάνης), Καλαφατά Πηνελόπη (Ν. Δωδεκανήσου), Καμπαρδιάδου Οξάνα (Α' Θεσσαλονίκης), Καραγιάννη Ελένη-Παυλίνα (Ν. Μαγνησίας), Καραθανάση Άννα-Μαρία (Α' Θεσσαλονίκης), Καρδαμανίδου Κατερίνα (Α' Θεσσαλονίκης), Κεραστάρης Αντώνιος (Β' Πειραιά), Κεσελοπούλου Ζωή (Α' Θεσσαλονίκης), Κίτσος Κων/νος-Αναστάσιος (Β' Αθήνας), Κλάδη Δανάη (Ν. Ρεθύμνου), Κόκκορη Αγγελική-Μαρία (Α' Αθήνας), Κολοβός Απόστολος (Ν. Γρεβενών), Κοτσάκης Νικόλαος (Ν. Σερρών), Κουζή Χριστίνα (Ν. Πέλλας), Κούρη Ξανθή (Ν. Πρέβεζας), Κουτσούκου-Αργυράκη Ασημίνα (Β' Αθήνας), Κρεμμύδα Δήμητρα (Ν. Καρδίτσας), Κυριακού Ελένη (Β' Αθήνας), Λάμπρου Άννα (Λεμεσού Κύπρου), Λάρδου Ιωάννα (Πάφου Κύπρου), Λουμίτη Ευτυχία (Β' Αθήνας), Λυκούδης Βασίλειος (Α' Αθήνας) και Μάνου Βασιλική (Ν. Άρτας).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστησαν ο Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος κ. Ιάκωβος Καμπανέλλης και τα μέλη του κ. Ιωάννης Μαρκαντώνης, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου και ο κ. Χρίστος Σιγάλας, Σχολικός Σύμβουλος.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής):
Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές αρχίζει η συνεδρίαση.

Θα ήθελα και εγώ, μετά από το καλωσόρισμα που σας απηύθυνε χθες το απόγευμα η Πρόεδρος της Βουλής, κυρία Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα, να σας καλωσορίσω με τη σειρά μου.

Λέγομαι Μάριος Σαλμάς, είμαι Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και εκλέγομαι στο Νομό της Αιτωλοακαρνανίας. Είναι ιδιαίτερη η χαρά μου, που προεδρεύω σε αυτήν την Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου συμμετέχουν έφηβοι από όλη την Ελλάδα και που θα έχουμε τη χαρά να ακούσουμε τις απόψεις σας, όποιες και αν είναι αυτές, εντός πάντως της θεματολογίας που περιλαμβάνεται στη Σύνοψη

Κειμένων, που σας έχει διανεμηθεί και περιλαμβάνει τις προτάσεις όλων των μαθητών, που συμμετείχαν σ' αυτό το Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα. Πάνω σε αυτά τα θέματα θα ακούσουμε τις απόψεις του καθενός από εσάς, θα διατυπώσετε τις απόψεις σας ελεύθερα. Μπορείτε να πείτε οποιαδήποτε σκέψη, την οποία όλοι εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να ακούσουμε. Οποιοσδήποτε έχει να εκφράσει μία κριτική στην άποψη ενός άλλου Εφήβου Βουλευτού, μπορεί στο χρόνο του και στην ώρα του, που θα έλθει, για να μιλήσει, να αναπτύξει οποιαδήποτε κριτική και άποψη.

Αυτός ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» είναι ένας θεσμός στον οποίον δίνει έμφαση το Ελληνικό Κοινοβούλιο και πραγματικά, όσο ποτέ άλλοτε, σήμερα κρίνεται πιο απαραίτητος. Σε αυτήν την περίοδο, που υπάρχει μια κρίση θεσμών και αξιών, την οποία επισημαίνετε και εσείς όλα τα χρόνια, καθίσταται περισσότερο παρά ποτέ αναγκαία η συμμετοχή όλων. Υπήρξε μία εποχή που όλοι μας ως έφηβοί είχαμε μια πολύ κριτική στάση απέναντι στην πολιτική και καλά κάναμε. Νομίζω, όμως, ότι πρέπει να συμμετέχουμε όλοι και πολλοί από εσάς εύχομαι στο μέλλον να συμμετάσχετε και στα κοινά από οποιαδήποτε θέση ή πολιτική διαδικασία για το καλό του τόπου.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω και πάλι τη διαδικασία. Η Εισηγήτρια, στην οποίαν θα δώσουμε πρώτα το λόγο, έχει οκτώ λεπτά. Κατά τη διάρκεια του οκταλέπτου, στο οποίο θα αναπτύξει τις θέσεις της η εισηγήτρια, μπορείτε να γράψετε σε ένα χαρτί το ονοματεπώνυμό σας και την περιφέρεια από την οποία προέρχετε, προκειμένου να κατατεθούν στη Γραμματεία της Επιτροπής, ώστε στη συνέχεια, με τη σειρά εγγραφής, να δώσουμε το λόγο σε όλους σας.

Πρέπει να έχετε την αίσθηση ότι σε αυτά τα έδρανα που βρίσκεστε τώρα εσείς, κάθισαν σπουδαίοι πολιτικοί, οι οποίοι έγραψαν ιστορία και καθόρισαν την τύχη αυτού του τόπου. Αυτά τα έδρανα που κάθεστε, δεν είναι απλά δερμάτινα καθίσματα, αλλά καθίσματα στα οποία έχουν καθίσει και εργαστεί νομοθετικά πολιτικές προσωπικότητες της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Επομένως, έχει και σημειολογική αξία, το ότι κάθεστε σε αυτά τα έδρανα και είναι μια ευκαιρία να διατυπώσετε τις σκέψεις σας ελεύθερα, όπως εσείς θέλετε.

Το λόγο έχει η Εισηγήτρια, η Έφηβος Βουλευτής Αθανάτου Μαρίνα από το Νομό Λασιθίου.

ΑΘΑΝΑΤΟΥ ΜΑΡΙΝΑ (Εισηγήτρια - Νομός Λασιθίου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, διανύουμε την Θ' Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων». Βρισκόμαστε και πάλι εδώ διαφορετικά πρόσωπα, με τον ίδιο εφηβικό οίστρο. Βρισκόμαστε εδώ, για να υπερασπιστούμε τη δική μας αλήθεια με μοναδικό σύμμαχο τη φωνή μας.

Ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων θα συνοψίσω σκέψεις και προβληματισμούς των νέων, ακό-

μη και αυτών που δεν έφθασαν ως εδώ, πάνω σε θέματα παιδείας, πολιτισμού, παράδοσης, γλώσσας. Φυσικά, ασχολίαστο δεν μπορεί να προσπεράσει το μείζον ελληνικό ζήτημα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Εκπαίδευση το πιο προσφιλέ στην πλειονότητα των νέων θέμα. Ένα θέμα με πολλαπλές πτυχές. Είναι σωτήριο και θεϊκό έργο η παιδεία και η εκπαίδευση, η μοναδική μέθοδος της είχε πει σε συνέντευξή της η κ. Γλύκατζη Αρβελέρ. Επόμενο είναι, όταν αποτυγχάνει η μέθοδος, η παιδεία να χάνει τις θεϊκές ιδιότητές της. Αυτό συνέβη, αγαπητοί φίλοι, και στη δική μας περίπτωση. Η παιδεία εξασθένησε και οδηγήθήκαμε στο σημερινό αδιέξοδο, όπως το αποτυπώσατε στις εργασίες σας. Συμφωνείτε ομοφώνως ότι φταίει η λάθος εκπαιδευτική πολιτική και την κρίνετε λάθος για δύο λόγους:

Πρώτον, γιατί βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα και ακόμη να απαντήσουμε στο ερώτημα του Αριστοτέλη «τις δε έσται η παιδεία;», δηλαδή, ποιος ο χαρακτήρας της παιδείας; Ασαφής ακόμη και ο σκοπός και ο χαρακτήρας της. Σαφώς αποπροσανατολισμένος ο ρόλος της. Προωθεί ένα δωδεκάχρονο αγώνα. Σχολείο και φροντιστήριο έχουν μετατραπεί σε μαθητικό στίβο, όπου νικητής αποδεικνύεται εκείνος, που ακολούθησε με περισσή αυστηρότητα τις οδηγίες του «προπονητή –καθηγητή», που άντεξε στις εφηβικές προκλήσεις, που στερήθηκε τα πιο τρυφερά του χρόνια. Και το έπαθλο; Μία θέση στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση, ένα πτυχίο χωρίς καμία εγγύηση.

Το σχολείο δεν παιδεύει πλέον, μόνο εκπαιδεύει. Προσφέρει απλόχερα ποσότητα μετέωρων γνώσεων, που δημιουργούν ανθρώπους χωρίς βάθος, χωρίς δημιουργική και κριτική σκέψη, γιατί η δημόσια και δωρεάν παιδεία πέθανε. Χωρίς φροντιστήριο ελάχιστοι επιζούν μέχρι τέλους. Στο περιθώριο είναι οι κοινωνικά ασθενείς τάξεις.

Η εκπαίδευση κοστίζει ακριβά, ζητάει πολλά και δίνει λίγα, γιατί οι επιδόσεις και βιαστικές μεταρρυθμίσεις επισπεύδουν τη διάλυση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Προτάσεις από εσάς υπάρχουν πολλές. Ζητάτε αύξηση των κονδυλίων για την παιδεία. Ριζική αλλαγή της διδασκαλίας των βιβλίων, καθώς και προσθήκη μαθημάτων που προσφέρουν πρακτικές γνώσεις, όπως μαθήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, πρώτων βοηθειών, σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, μαθήματα που οξύνουν τη σκέψη και απελευθερώνουν την νεανική φαντασία. Ζητάτε κατάργηση των εξετάσεων. Αξιολόγηση ναι, αλλά εξατομικευμένη. Θέλετε γιατρό και ψυχολόγο στα σχολεία. Γιατί όχι; Τον έχουν ανάγκη. Μέθοδος διδασκαλίας η μαιευτική. Ο καθηγητής όχι να μεταδίδει έτοιμες πίστεις, αλλά να ωθεί τους νέους σε ένα πνευματικό τοκετό με απότοκες υγιείς ιδέες.

Ένα άλλο αγαθή του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η αξιολόγηση των καθηγητών. Σπουδαίος, αλλά δύσκολος ο ρόλος τους. Απαιτείται άρτια επιστημονική και εκπαιδευτι-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

κή κατάρτιση, ευσυνειδησία και πάθος για το αντικείμενό τους.

Οι παραπάνω αρετές εκλείπουν στις μέρες μας, όπου η πλειονότητα των καθηγητών, λόγω της ανικανότητας ή της αδιαφορίας τους, κρίνεται ανίκανη για το λειτουργήμα αυτό, γιατί περί λειτουργήματος πρόκειται, την παιδεία. Αναγκαία η αξιολόγηση των καθηγητών μέσα και έξω από το σχολείο, η συνεχής επιμόρφωσή τους μέσω σεμιναρίων, καθώς και η αναγνώριση της θέσης τους με αύξηση των μισθών.

Δεν είναι μόνο οι εκπαιδευτικοί, που χρειάζονται επιμόρφωση, αλλά και εμείς που έχουμε ανάγκη από τα φώτα ενός βιβλίου. Όμως, τα σύγχρονα διεγερτικά μέσα, η ελλιπής υποδομή, η ακαλαισθησία των σχολικών εγχειριδίων δεν αφήνουν περιθώρια για επαφή των νέων με το βιβλίο. Αναγκαία και επείγουσα η καλύτερευση των σχέσεων.

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρέθηκαν και άλλα προβλήματα σχολικής καθημερινότητας, όπως η δραματική μείωση του ελεύθερου χρόνου, η αξιοποίησή του με βιομηχανικά υποκατάστατα ψυχαγωγίας, η απουσία καλλιτεχνικής και πολιτιστικής ευαισθησίας, γεγονός που νεκρώνει τη φαντασία. Και μετά, ζητάνε από εμάς τη φαντασία στην εξουσία. Ειρωνικό!

Χορός, θέατρο, μουσική, ζωγραφική πρέπει να κερδίσουν έδαφος στα σχολεία, μέσω της προώθησης καλλιτεχνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Ένα άλλο θέμα είναι ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός, ο οποίος υπολειπεται στα σχολεία, λόγω της ανεπάρκειας βιβλίων και καθηγητών. Καμία βοήθεια για Επαγγελματικό Προσανατολισμό και από την κοινωνία, η οποία ωθεί τους νέους στα πανεπιστήμια, ενώ αδυνατεί η ίδια να τους εντάξει έπειτα στους κόλπους της.

Προς τι τέτοια συσσώρευση αποφοίτων; Ξεχειλίσε ξαφνικά η δίψα των νέων για μάθηση; Γιατί να γίνουμε όλοι επιστήμονες, τη στιγμή που άλλοι κλάδοι έχουν ανάγκη από χέρια και μυαλά; Ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός πρέπει να λειτουργήσει σωστά μέσα στα σχολεία. Οι νέοι πρέπει να έρθουν σε επαφή με την αγορά εργασίας, προτού βγουν σε αυτή.

Γιατί μας αφήνουν να χτίζουμε όνειρα πάνω στην άμμο; Αρκετοί ασχολήθηκαν με θέματα παράδοσης και πολιτισμού, εκφράζοντας φόβους για το νέο καθεστώς της διεθνοποίησης, που τείνει να παραβιάσει ότι ζωοποιεί τον Έλληνα και την ελληνική ταυτότητα. Η παγκοσμιοποίηση, η επιμονή του Έλληνα να μεταμορφωθεί σε ευρωπαίο, να μετασηματιστεί από αγρότη σε αστό, σε συνδυασμό με το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και τη λάθος διδασκαλία της ιστορίας, λειτουργούν ισοπεδωτικά. Τόσο η αποθώωση, όσο και η απόρριψη του παρελθόντος αποτελούν νοσηρές καταστάσεις.

Τι προτείνεται; Να επιχειρήσουμε ένα δημιουργικό βιασμό της, να κρατήσουμε δηλαδή διαχρονικές αξίες και με

αφετηρία αυτές να ανοιχτούμε και σε άλλους πολιτισμούς, αποβλέποντας σε μία δημιουργική συνένωση.

Επιπλέον, πρέπει να δοθούν στους νέους ευκαιρίες να εκτιμήσουν την ταυτότητα τους μέσω των Μ.Μ.Ε., του σχολείου, καθώς και την ενίσχυση των θεωρητικών μαθημάτων, την γνωστοποίηση των πνευματικών μας κατακτήσεων.

Απειλές δέχεται και η γλώσσα, η οποία κακοποιείται από το φτωχό λεξιλόγιο των νέων, τον ξύλινο λόγο των πολιτικών, την χαμηλή ποιότητα των τηλεοπτικών προγραμμάτων, καθώς και από το πλήθος των ξενικών στοιχείων. Στο στόχαστρο οι τοπικοί διάλεκτοι. Προβλήματα γλώσσας αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα οι αλλοδαποί. Έτσι, κρίνεται αναγκαία η τόνωση των γλωσσικών μαθημάτων από τις πρώτες τάξεις, η δημιουργία προγραμμάτων βοήθειας για αλλοδαπούς και η τόνωση της ελληνικής γλώσσας και η διατήρησή της στα σχολεία του εξωτερικού.

Επαρκή αριθμό απασχόλησαν τα θέματα θρησκείας. Επείγουσα και αναγκαία η εμπέδωση του δικαιώματος της ανεξιθρησκείας.

Ένα άλλο παγκοσμίου εύρους κοινωνικό φαινόμενο, που πλήττει και τη χώρα μας είναι ο αναλφαβητισμός, γλωσσικός και ηλεκτρονικός. Ο πρώτος πλήττει, κυρίως, αλλοδαπούς και νέους, ο δεύτερος άτομα ανεξαρτήτου ηλικίας και φυλής, άτομα που δυσκολεύονται να προσαρμοστούν στη σύγχρονη τεχνολογική πραγματικότητα. Αν και ήδη υπάρχουν ειδικά προγράμματα για γλωσσικά αναλφάβητους, το πρόβλημα παραμένει αμείωτο. Η UNESCO, το κράτος, τα Μ.Μ.Ε. πρέπει να κινηθούν δυναμικότερα. Τα νυχτερινά σχολεία, τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, αυτά για παιδιά με ειδικές ανάγκες αποτελούν καλή αρχή, αρκεί να επεκταθούν περαιτέρω. Προτείνονται, επίσης, προγράμματα και σεμινάρια για τους ηλεκτρονικά αναλφάβητους.

Τέλος, αθλητισμός. Νους υγιής εν σώματι υγιεί. Ψυχοσωματικά τα οφέλη του αθλητισμού, αναξιοποίητος, όμως, ο ρόλος τους μέσα και έξω από τα σχολεία. Μέσα, λόγω της υποβάθμισης των μαθημάτων – πού χρόνος για ένα δεύτερο στίβο έξω – λόγω των ελλείπων εγκαταστάσεων, ειδικά στην επαρχία. Πολλά αθλήματα δεν υποστηρίζονται οικονομικά. Απαιτούνται και εδώ κονδύλια.

Βάλαμε στοίχημα και κερδίσαμε τους 28ους Ολυμπιακούς Αγώνες. Μία Οικουμενή ευγνωμονούσα, μία Οικουμενή ταπεινωμένη ζητά συγγνώμη. Τα οφέλη πολλά. Γυρίσαμε σελίδα και ξαναγράψαμε ιστορία. Ξεπεράσαμε τους εαυτούς μας. Δεν καταφέραμε, όμως, να επαναφέρουμε το ολυμπιακό ιδεώδες. Υγιές σώμα και πνεύμα, ευγενής άμυνα, εχεχειρία. Σταθήκαμε αδύναμοι να ανταγωνιστούμε τότε. Γιατί; Διότι ο αθλητισμός περνάει κρίση, το διαπιστώσαμε. Βία στα γήπεδα, αναβολικά. Αυτή είναι η σύγχρονη κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα του αθλητισμού που πρέπει επείγοντως να αλλάξει. Γιατί; Διότι δεν επικράτησε πνεύμα

συναδέλφωσης, αλλά εθνικού φανατισμού. Οι Έλληνες είναι γεννημένοι να είναι πρώτοι, το έχουν τα γονίδια μας. Θα έπρεπε να ντρεπόμαστε, γιατί η εκχειρία δεν λειτούργησε, το αίτημα για οικουμενική ειρήνη δεν στάθηκε ικανό να σταματήσει τις επιχειρήσεις στο Ιράκ στο Καύκασο.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες τελείωσαν, τα μάρμαρα, όμως, δεν επέστρεψαν στη χώρα τους. Η οδύσσεια τους συνεχίζεται. Ο αγώνας μας, όμως, δεν σταματάει εδώ. Θα συνεχίσουμε, θα συνεχίσετε.

Αγαπητοί έφηβοι, δεν ζούμε πλέον ή ακόμα στον παράδεισο. Το συνειδητοποιήσαμε και εδώ. Οι προτάσεις μας πολλές. Ακουούνται, αλλά δεν εφαρμόζονται. Για πόσο ακόμα;

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ. Επαμεινώνδας Δογέας από την Α' Αθηνών καλείται στο Βήμα.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΔΟΓΕΑΣ (Α' Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλες και φίλοι.

Κατ' αρχάς, θέλω να επισημάνω ότι δόκιμο θα ήταν στις συνεδριάσεις της Επιτροπής να παρευρίσκεται και ο Υπουργός Παιδείας, καθώς τα θέματα που συζητούνται εδώ τον αφορούν άμεσα. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα ζήτημα της καθημερινής σχολικής ζωής, που πιστεύω ότι κατά καιρούς μας έχει όλους προβληματίσει. Το θέμα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι ο θεσμός των Μαθητικών Συμβουλίων, ο οποίος έχει τελείως παρακμάσει. Τα περισσότερα μέλη τους εκλέγονται με κριτήριο την εξωτερική τους εμφάνιση ή τη μάσκα του τζην τους, φαινόμενο που συμβαίνει και στην πολιτική ζωή της χώρας, όπου το εντυπωσιακό επισκιάζει το ουσιαστικό. Εξίσου συχνή είναι και η νοθεία της εκλογικής διαδικασίας, καθώς τα μέλη των εφορευτικών επιτροπών κάνουν μία μικρή εξυπηρέτηση σε φίλους τους υποψηφίους.

Πολλοί, βέβαια, θα πουν: «Και τι έγινε, αν ένας πιτσιρικάς πάρει δέκα ψήφους παραπάνω και εκλεγεί;». Οι εν λόγω κύριοι δεν πρέπει να ξεχνούν ότι οι σημερινοί μαθητές είναι οι αυριανοί πολίτες της χώρας και το σχολείο μία μικρογραφία της κοινωνίας. Δεν πρέπει, λοιπόν, να καλλιεργείται στους μαθητές μία στάση απαξίωσης στις δημοκρατικές διαδικασίες και να τους δημιουργείται η πεποίθηση ότι παντού υπάρχει μία «πίσω πόρτα», την οποία μπορούν να διαβούν σε κάθε περίπτωση. Το πρόβλημα μεγεθύνεται ακόμη περισσότερο από τις διάφορες καταγγελίες, που έχουν έλθει κατά καιρούς στο φως της δημοσιότητας, για κατάχρηση χρημάτων προορισμένων για εκδρομές και για εκδηλώσεις από μέλη δεκαπενταμελών συμβουλίων. Είναι, πραγματικά, λυπηρό το γεγονός ότι παιδιά 16 και 17 χρονών μηχανεύονται τρόπους, για να κλέψουν τα λεφτά των συμμαθητών τους.

Για τους λόγους, που προανέφερα, θεωρώ ότι πρέπει να

ληφθούν ορισμένα μέτρα για την αναβάθμιση του θεσμού. Καλό θα ήταν να διατίθεται κάποια ώρα, πριν από την έναρξη της εκλογικής διαδικασίας, όπου κάθε υποψήφιος θα μπορεί να παρουσιάσει τον εαυτό του ενώπιον όλου του σχολείου. Επίσης, καθώς ο διάλογος και η πολυφωνία αυξάνουν τη διαφάνεια, αλλά και συντελούν στην πρόοδο, οι συνεδριάσεις του Πενταμελούς Συμβουλίου θα έπρεπε να είναι ανοιχτές για τον καθένα και στο τέλος τους ο οποιοσδήποτε να μπορεί να ρωτά, ό,τι θέλει και να εκφράζει ελεύθερα τη γνώμη του.

Τέλος, για να λυθεί μια και καλή το πρόβλημα της διαπλοκής στα Μαθητικά Συμβούλια, τα στοιχεία των οικονομικών συναλλαγών πρέπει να τοιχοκολλούνται, ώστε να είναι προσβάσιμα από τον καθένα.

Σας ευχαριστώ για το χρόνο, που μου διαθέσατε. Τελειώνοντας, θα ήθελα, να επισημάνω κάτι. Σε αντίθεση με το γνωστό τραγούδι, ας μη γυρίσουμε τις πλάτες μας στο μέλλον. Το μέλλον το φτιάχνουμε εμείς, όπως θέλουμε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επειδή έχετε χρόνο ομιλίας τέσσερα λεπτά, μπορείτε να τα λέτε και πιο αργά, και καθαρά για να παρακολουθούν και τα άλλα παιδιά, για να γίνεται ήρεμα η κουβέντα, χωρίς να υπάρχει άγχος.

Θα ήθελα να καλέσω στο Βήμα τον Ιορδάνη Δεληγιάννη από το νομό Κοζάνης.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (Ν. Κοζάνης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, φοιτώ στο Β' Ενιαίο Λύκειο Κοζάνης. Γνωρίζουμε ότι η εκπαίδευση είναι ένα πολύπλοκο σύστημα, όπου αλληλοεπιδρούν πολλές δυνάμεις, μαθητές, εκπαιδευτικοί, γονείς και πολιτεία. Ενώ, όμως, στόχος της παιδείας είναι η πολύπλευρη ολοκλήρωση της προσωπικότητας του ατόμου και η αξιοποίηση των δυνάμεων των νέων, στο εκπαιδευτικό μας σύστημα παρατηρούνται κάποια αλληλένδετα προβλήματα.

Ένα μεγάλο πρόβλημα είναι η παραπαιδεία. Για το ζήτημα αυτό ευθύνονται όλοι οι παράγοντες της παιδείας, μαθητές, εκπαιδευτικοί, Πολιτεία και γονείς. Η δυσνόητη διδακτέα ύλη και τα ανεπίκαιρα βιβλία, η επιθυμία των γονέων για αρίστευση των παιδιών τους και η δική μας αδιαφορία καθιστούν πρακτικά αδύνατη την αποφυγή των φροντιστηρίων, τα οποία μειώνουν τον ελεύθερό μας χρόνο στο ελάχιστο. Γι' αυτό θα ήταν καλό να αναθεωρηθεί η λειτουργία των φροντιστηρίων μέσης εκπαίδευσης και να ενισχυθεί ο θεσμός της πρόσθετης διδακτικής στήριξης.

Όπως προανέφερα, ένας από τους λόγους που μας ωθούν στα φροντιστήρια είναι η διδακτέα ύλη και τα πρόσθετα για τους μαθητές σχολικά βιβλία. Ενώ κάθε χρόνο ξοδεύονται μεγάλα ποσά για εκτύπωση βιβλίων, η προσπάθεια αποφυγής μεγαλύτερου κόστους έχει ως αποτέλεσμα την κακή ποιότητα του υλικού και του περιεχομένου τους.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Για τη λύση του προβλήματος αυτού θα έπρεπε τακτικά να τυπώνονται βιβλία καλής ποιότητας και διαχρονικού περιεχομένου, τα οποία θα διατίθενται στα σχολεία. Τα τελευταία θα τα διανέμουν στους μαθητές, που θα σημειώνουν το όνομά τους και την ημερομηνία παραλαβής και επιστροφής τους και στο τέλος του σχολικού έτους θα επιστρέφουν στο σχολείο τα βιβλία άγραφα και άθικτα, ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους μαθητές της επόμενης χρονιάς. Αν φέρουν κάποια βλάβη, τότε θα πληρώνονται από τον αντίστοιχο μαθητή.

Με τα χρήματα, που μπορούν να εξοικονομηθούν μ' αυτόν τον τρόπο, μπορούν να βελτιωθούν οι σχολικές εγκαταστάσεις, να αυξηθούν οι αποδοχές των εκπαιδευτικών και να διδάσκονται πρωτοπόρα μαθήματα και άλλα, που έχουν παραγκωνιστεί μέχρι σήμερα, όπως η μουσική και οι καλές τέχνες.

Κάποια μαθήματα διδάσκονται με ξεπερασμένο και συντηρητικό τρόπο, χωρίς να εξυπηρετούν το διδακτικό τους στόχο. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι τα θρησκευτικά, στα οποία επί δέκα διδακτικά έτη η ύλη είναι διαρκώς η ίδια. Οι μαθητές πρέπει να γνωρίζουν αναλυτικά τις άλλες θρησκείες, τις αιρέσεις και τις διάφορες παραθρησκευτικές οργανώσεις, αν το σύστημα θέλει πραγματικά να ενισχύσει την ορθόδοξή μας πίστη και να μας προφυλάξει από τις αιρέσεις της παραθρησκείας.

Άλλα πάλι μαθήματα δεν διδάσκονται επαρκώς. Η γυμναστική παραμελείται και έχει καταντήσει ώρα του παιδιού, ώρα του καφέ ή ώρα της βόλτας, ενώ θα έπρεπε να εξυπηρετεί το σκοπό της, δηλαδή την υγεία, τη φυσική κατάσταση, τις σωματικές αντοχές και φυσικά το πνεύμα του ολυμπισμού.

Αρκετοί μαθητές δεν γνωρίζουν τίποτα για τα επιστημονικά πεδία, τα μύρια και τις σχολές. Ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός, κοινώς ο ΣΕΠ, θα έπρεπε να είναι το πλέον σημαντικό μάθημα, καθώς βοηθά στη σωστή επιλογή επαγγέλματος. Γι' αυτό, ο ΣΕΠ θα έπρεπε να είναι υποχρεωτικό μάθημα σε όλες τις τάξεις του Λυκείου και να διδάσκεται από εξειδικευμένους καθηγητές και όχι από γυμναστές, ηλεκτρολόγους και καθηγητές άλλων ειδικοτήτων για τη συμπλήρωση ωραρίου.

Άλλο μεγάλο ζήτημα είναι αυτό της γλωσσομάθειας. Γνωρίζουμε καλά ότι αρκετοί καθηγητές δεν γνωρίζουν σε βάθος τη γλώσσα που καλούνται να διδάξουν, γιατί οι ξένες γλώσσες δε διδάσκονται επαρκώς. Πώς προσφέρεται η δυνατότητα πρόσβασης στην ιταλική και ισπανική φιλολογία, χωρίς αυτές να διδάσκονται στα σχολεία; Γιατί τα εξεταζόμενα θέματα των Πανελλαδικών δεν ανταποκρίνονται στη διδακτέα ύλη;

Για τη λύση του προβλήματος αυτού χρειάζεται αναβάθμιση του εκπαιδευτικού επιπέδου των ξένων γλωσσών, κα-

θώς και η αναθεώρηση και η δραστηριοποίηση των συμβούλων ξένων γλωσσών. Πολλοί καθηγητές διαφόρων ειδικοτήτων δεν κατέχουν και δε διδάσκουν καλά το μάθημά τους, δεν έχουν παιδαγωγική κατάρτιση, αδιαφορούν και επαναπαύονται στη μονιμότητά τους. Έτσι, θα ήταν σωστή η πρόταση να αρθεί η μονιμότητά τους, να γίνεται συνεχής επιθεώρησή τους, να υπάρχει έλεγχος και αξιολόγηση των καθηγητών, ακόμα και παύση από τα καθήκοντά τους, αν κριθούν ανίκανοι να αντεπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους μέσα στην τάξη.

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η παιδεία είναι υπόθεση όλων μας, γι' αυτό οφείλουμε εμείς, αλλά και όσοι μας ακούνε, να συμβάλλουμε στην επίλυση των προβλημάτων που την αφορούν. Τότε η ελληνική παιδεία θα μεγαλοουργήσει και θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες και τις απαιτήσεις των καιρών και η Ελλάδα θα γίνει και πάλι φάρος παγκόσμιας πνευματικής ακτινοβολίας.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Παναγιώτης Δροσάτος από τη Β' Αθηνών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΡΟΣΑΤΟΣ (Β' Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο Ενιαίο Λύκειο Μελισσίων και θα ήθελα με τη σειρά μου να εκφράσω ενθέρμως τα συγχαρητήριά μου για τη «Βουλή των Εφήβων», που προσφέρει στη μαθητιά νεολαία και στον εφηβικό κόσμο τη δυνατότητα ελεύθερης και απρόσκοπτης έκφρασης ιδεών και απόψεων.

Όλοι όσοι συμμετέχουμε στη συγκεκριμένη Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, λόγω της σχολικής μας ιδιότητας, συνειδητοποιούμε ευκρινέστερα τις δυσλειτουργίες των εκπαιδευτικών δεδομένων. Το υπάρχον εξετασιοκεντρικό σύστημα δυστυχώς διαμορφώνει ένα αγχωτικό και πιεστικό περιβάλλον, που προκαλεί σημαντικά ψυχοσωματικά προβλήματα στον έφηβο και οικονομικά στο οικογενειακό του περιβάλλον.

Η κατάσταση πιθανόν να καλυτέρευε με τη μεταφορά των προαγωγικών εξετάσεων προς την Τριτοβάθμια εκπαίδευση, εκτός των λυκειακών οριών και της λυκειακής φοίτησης.

Επίσης, τα εξεταζόμενα μαθήματα πρέπει να είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τη σχολή που επιθυμεί να εισέλθει ο απόφοιτος του Λυκείου. Μ' αυτόν τον τρόπο ο χρόνος του πλέον δε θα σπαταλείται σε μαθήματα, που δεν έχουν να του προσφέρουν χρήσιμα εφόδια για τη μετέπειτα επαγγελματική και κοινωνική του σταδιοδρομία.

Θέλω ακόμα να επικρίνω και να κατακρίνω ευθέως την πολιτική πρακτική της προστεθείσας μοριοδότησης σε μαθητές, που έχουν επιτύχει σημαντικές επιτυχίες και πορείες σε αθλητικές δραστηριότητες και διοργανώσεις πανευρωπαϊ-

κού ή παγκόσμιου βεληνεκούς. Αυτό το μέτρο ως κοινωνική επιβράβευση των αδιάκοπων προσπαθειών τους καθίσταται άδικο, μειονεκτικό και προσβλητικό, ειδικά για μαθητές που δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερη έφεση και δυνατότητες σε κάποια αθλητική δραστηριότητα.

Πριν από λίγες ημέρες δημοσιεύματα εφημερίδων έκαναν λόγο για σκάνδαλα, που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη πρακτική σε αρκετά σχολεία. Και αυτό που με λυπεί ιδιαίτερα είναι ότι τα σχολεία αυτά που εφαρμόζουν αθέμιτα μέσα προς προαγωγικό συμφέρον των μαθητών τους και οικονομικό δικό τους, ανήκουν στην εκλογική μου περιφέρεια και στον τόπο κατοικία μου, τα βόρεια προάστια.

Το έναυσμα για την ενασχόληση με τον αθλητισμό θα πρέπει να πραγματοποιείται μετά από προσωπική επιλογή και ώριμη σκέψη και να μην αποτελεί μέρος διαδικασίας ιδιοτελούς σκοπού. Πιστεύω βαθύτατα πως ευρέως αποδεκτή θα ήταν η επιβράβευση των προαναφερθέντων ατόμων με υλικά και χρηματικά οφέλη.

Η ισχύουσα κατάσταση της προστεθείσης μοριοδότησης διαμορφώνει τον αθλητισμό, ως μέσο εκμετάλλευσης, γεγονός που πλήττει το κύρος του σχολείου ως αντικειμενικού κριτή και σταθμιστή των πνευματικών ικανοτήτων του κάθε ατόμου.

Ένα ακόμα σημείο, στο οποίο θα ήθελα να επικεντρωθώ, είναι η επιτήρηση των καθηγητών. Πιστεύω ακράδαντα πως η τοποθέτηση ισχυρών εκπαιδευτικών βάσεων σε ένα μαθητή είναι μεγάλη ευθύνη και αρμοδιότητα του διδάσκοντος. Για να αντιληφθεί, όμως, η αρμόδια αρχή την ικανότητα κάθε διδασκάλου να πραγματοποιεί το λειτουργήμα αυτό, είναι αναγκαίο να πραγματοποιούνται συχνές επιτηρήσεις. Δυστυχώς, ο αριθμός των επιτηρήσεων που πραγματοποιούνται στο σχολικό έτος, μειώνεται σταδιακά, καθώς μεγαλώνουν οι τάξεις. Και όταν αυτές γίνονται δεν είναι απρόσμενες, αλλά έχουν ανακοινωθεί.

Το γεγονός αυτό διαστρεβλώνει την πραγματικότητα που επικρατεί στο σχολικό περιβάλλον και ακόμα την προσωπικότητα του δασκάλου, καθηγητή. Όλα φαίνονται να λειτουργούν ομαλά. Στην τάξη επικρατεί πειθαρχία και μια λειτουργικότητα στη σχέση διδάσκοντος και διδασκόμενου. Για να γίνει, όμως, ακριβής αντίληψη των εξελισσόμενων πραγμάτων, θα πρέπει οι επιθεωρήσεις να είναι συχνές και μη ανακοινώσιμες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε όλοι μας χρέος να ευαισθητοποιήσουμε τους συνομήλικούς μας, ώστε και αυτοί με τη σειρά τους να εκφράσουν ανεμπόδιστα την προσωπική τους άποψη, για τη λύση προβλημάτων που βιώνουμε.

Η διακυβέρνηση ενός κράτους θέλει εκτός των άλλων φαντασία, φαντασία που στο μεγαλύτερο ποσοστό το διαθέτουν οι νέοι, οι νέοι που θα αποτελέσουν τους αυριανούς

οραματιστές, τους αυριανούς πρωταγωνιστές. «Η φαντασία στην εξουσία λέει το σλόγκαν μας». Να μην το ξεχνάμε. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αναστασίου Αικατερίνη έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (Β' Αθηνών): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, είμαι μαθήτρια της Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου. Όλα μου τα μαθητικά μου χρόνια διάβαζα πάρα πολύ. Αφιέρωνα όλες μου τις ώρες μελετώντας σχολικά και εξωσχολικά βιβλία, εφημερίδες και ό,τι άλλο μου κινούσε το ενδιαφέρον, με σκοπό να είμαι μια καλή μαθήτρια για τα κοινωνικά πλαίσια και να έχω ένα καλό αποτέλεσμα στους στόχους μου.

Μέχρι στιγμής όλα πήγαν καλά. Όμως, φέτος νιώθω να είμαι στην πιο κρίσιμη σχολική χρονιά. Θα εξαρτηθεί από το αποτέλεσμα των Πανελλαδικών εξετάσεων, αν θα μπω στη σχολή που επιθυμώ και θα φανεί στην πορεία των ετών, αν η επιλογή μου ήταν σωστή ή όχι.

Ακούω γύρω μου να λένε ότι πρέπει να διαβάσουμε πολύ στη Γ' Λυκείου και σκέφτομαι μια φίλη μου την Μαρία, η οποία ήταν άριστη μαθήτρια με υψηλούς στόχους, ωστόσο, όμως, στις πανελλαδικές εξετάσεις δεν έγραψε καθόλου καλά, με αποτέλεσμα όλοι της οι κόποι και τα όνειρα να γκρεμιστούν. Δεν ξέρω τι έφταιξε, αλλά ξέρω ότι κάποιοι μαθητές πέτυχαν το στόχο τους και κάποιοι άλλοι απέτυχαν. Και αναρωτιέμαι, μήπως δεν φθάνει μόνο το πολύ διάβασμα ή η συνδυαστική σκέψη που όλοι εκφράζουν. Μήπως οι μαθητές και ειδικά της Γ' Λυκείου χρειάζονται μέσα στον τόσο έντονο ανταγωνισμό και κάποια ψυχολογική υποστήριξη, όχι μόνο από τους καθηγητές, αλλά και από κάποιους ψυχολόγους;

Καλούμαστε να πάρουμε την πιο σημαντική απόφαση για τη ζωή και το μέλλον μας σε μία ηλικία αρκετά πρόωμη των 17 και 18 ετών. Η εφηβεία, όμως, είναι μια ηλικία με ιδιαίτερες ευαισθησίες, παρορμήσεις, που γίνονται αποδεκτές ακόμα και από τους επιστήμονες.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα του τεράστιου άγχους και των μεγάλων προσδοκιών, πρώτα απ' τους γονείς και μετά από το κοινωνικό περιβάλλον και της διόγκωσης του θέματος από τα Μ.Μ.Ε., ως το μέγα εκπαιδευτικό γεγονός της χρονιάς, πιστεύω πως δεν πρέπει να αφήνουμε τα πράγματα να κυλούν μόνα τους και να μη δίνουμε σημασία σε φαινόμενα, που θεωρούνται μοντέρνες ελιτίστικες ιδέες. Και αυτό, γιατί η εκπαίδευση έχει αλλάξει μορφή και είναι ο γιγαντισμός των πηγών γνώσεων, που μας οδηγούν σε μια γνωστική παράνοια.

Η λύση, που θα προτείνω, ίσως φαίνεται ουτοπική, για τους περισσότερους από εμάς, αφού οι καθηγητές διατείνονται ότι είναι καταρτισμένοι σε ψυχοπαιδαγωγικές μεθόδους, ενώ οι γονείς επικαλούνται ότι είναι πλάι στο πλευρό των παιδιών τους σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Προτείνω, λοιπόν, σαν αρχή να αφιερώσουμε δύο σχολικές ώρες της εβδομάδος σε ψυχολόγους, ώστε να μπορούν τα παιδιά να μιλήσουν για τις ανησυχίες και τα προβλήματά τους και να ξέρουν ότι υπάρχει πάντα κάποιος ειδικός να τους δώσει μια πολύ καλή συμβουλή και να τα κατευθύνει καλά, χωρίς να βρίσκονται σε σχέση εξάρτησης μαζί τους.

Αυτές οι δύο σχολικές ώρες που προτείνω, δεν θα πρέπει να είναι εκτός των σχολικών ωρών, γιατί τα παιδιά έχουν πολύ μεγάλο φόρτο εργασίας και δεν έχουν ελεύθερο χρόνο ούτε καν να κοιμηθούν όσες ώρες πρέπει.

Ίσως, μ' αυτό τον τρόπο το μέτρο θα αποκτούσε κύρος. Δεν θα θεωρούνταν πολυτέλεια ή χάσιμο χρόνου. Έτσι, ίσως, έβλεπα στις αρχές του χρόνου τη φίλη μου να Μαρία να γραφόταν στη σχολή, που τόσο είχε ονειρευτεί και να αποτελεί κομμάτι της ζωής της.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κυρία Γκερέκου Μαρίνα-Ελευθερία, από το Νομό Κέρκυρας, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Νομός Κέρκυρας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, αναμφισβήτητα μέσα σ' αυτό το χείμαρρο των καιρών η μεταβολή των καταστάσεων είναι μοιραία. Όμως, από τις πολλές αυτές αλλαγές λίγα ξεφεύγουν και αντιστέκονται δυναμικά στο χρόνο και ένα από αυτά είναι η παράδοση.

Παράδοση είναι κάθε τι, που κληροδοτείται από γενιά σε γενιά. Είναι το σύνολο που περιλαμβάνει όλα τα πολιτιστικά αγαθά ενός τόπου, τα ήθη, τα έθιμα, τις αντιλήψεις, τους θρύλους, τις συνήθειες και φυσικά τα μνημεία του λόγου.

Γενικότερα παράδοση είναι κάθε τι, που χρωματίζει την εθνική ψυχολογία κάθε λαού, που θυμίζει στους ανθρώπους την πολιτιστική τους ταυτότητα. Όταν κάποτε ο Ευριπίδης είπε ότι είναι ευτυχισμένος αυτός που ξέρει ιστορία, ήξερε σίγουρα καλά ότι η γνώση της παράδοσής μας είναι ευτυχία γι' αυτούς που την κατέχουν.

Πόσες φορές δεν έχουμε διδαχθεί από τις παραδόσεις του παρελθόντος, για να προετοιμάσουμε το μέλλον μας; Πόσες φορές δεν συνειδητοποιήσαμε ότι εμείς οι Έλληνες έχουμε χρέος να διασώσουμε την κληρονομιά που μας παραδόθηκε; Τότε που οι λαίλαπες των ξενόφερτων ρευμάτων θέλησαν την υποταγή μας, η αθάνατη ελληνική παράδοση με τα ελληνικά τραγούδια, τους θρύλους ηρώων και τα έθιμα αιώνων ήταν αυτά που τόνισαν την ελληνική ψυχή και έκαναν τους αγωνιστές του '21 να κλαίνε πάνω από τα λιθάρια και να επιθυμούν να πεθάνουν πολεμώντας για το βασιανό χρώμα που κληρονόμησαν.

Εμείς, λοιπόν, οι Έλληνες πρέπει όχι μόνο να γνωρίζουμε την παράδοσή μας, αλλά και να την τηρούμε και να νοιώθουμε περήφανοι ως οι γνήσιοι συνεχιστές της. Εμείς οι νέοι ας κοιτάξουμε πίσω, για να πάψουμε πια να ντρεπόμαστε

ότι τηρούμε τα έθιμά μας, επειδή η ξενομανία της εποχής, μας έχει κάνει να βλέπουμε κάθε τι παραδοσιακό σαν παλαιομοδίτικο, οπισθοδρομικό και «ντεμοντέ».

Ασφαλώς, δεν πρέπει να φθάσουμε στα άκρα, γιατί έτσι μένουμε προσκολλημένοι στο παρελθόν, χωρίς προοπτικές για δημιουργία στο μέλλον. Ωστόσο, όμως, είναι απαραίτητο τόσο οι γονείς όσο και το σχολείο και η Πολιτεία να διδάσκουν σωστά την παράδοση στους νέους και μέσα από πολιτιστικές εκδηλώσεις να ενθαρρύνουν τα παιδιά, να σέβονται την παράδοση. Είναι ανάγκη να προβληθούν οι παραδοσιακοί μας θησαυροί από κάθε μέσο ενημέρωσης και να συντηρούνται τα παραδοσιακά κτήρια του τόπου μας, ώστε να μείνουν ακέραια και να μας θυμίζουν ότι όπως αυτά, έτσι και η παράδοση αντέχει ακόμα και στο χρόνο. Και σ' αυτή την προσπάθεια για τη διατήρηση της δικής μας παράδοσης, ας γίνει ορόσημο αυτή η φράση του Ίωνα Δραγούμη: «όπως στα άτομα το μνημονικό πλάθει και διατηρεί το «εγώ» τους, έτσι και στα έθνη υπάρχει η παράδοση». Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κυρία Ηλιάδου Αλεξία, από το Νομό Ξάνθης, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΑ ΗΛΙΑΔΟΥ (Νομός Ξάνθης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Στη σημερινή εποχή, που όλοι οι νέοι μελετούν μανιωδώς αναζητώντας μια θέση στον ήλιο, ο ελεύθερος χρόνος ακούγεται σαν μια άγνωστη λέξη στο λεξιλόγιό τους. Δυστυχώς, ο ελεύθερος χρόνος στις μέρες μας είναι από μηδαμινός έως ανύπαρκτος.

Αν τώρα βρεθεί ελεύθερος χρόνος, η αξιοποίησή του ποιούει ανάμεσα στους νέους. Ο συνηθέστερος τρόπος διάθεσής του είναι στη παρακολούθηση τηλεοπτικών προγραμμάτων ή στην ενασχόληση με «video games». Λίγες είναι οι περιπτώσεις των νέων, που περνούν δημιουργικά τις ελεύθερες ώρες τους. Αυτοί νιώθουν μια ηθική ικανοποίηση, αφού κάνουν ή μαθαίνουν χρήσιμα πράγματα και καλλιεργούν τις όποιες δεξιότητες έχουν.

Το πόσο σημαντικό είναι, λοιπόν, να αξιοποιεί ο σημερινός νέος τον ελεύθερο χρόνο του κατάλληλα, διαφαίνεται από τα παραπάνω. Θα πρέπει, όμως, να αναρωτηθούμε σ' αυτό το σημείο, εάν ο έφηβος της εποχής μας ξέρει πραγματικά, πώς θα κερδίσει αυτόν τον ελάχιστο προσωπικό του χρόνο. Και σ' αυτό το σημείο έγκειται η σημασία της οικογένειας, του σχολείου, της τοπικής αυτοδιοίκησης και της Πολιτείας ευρύτερα.

Η οικογένεια κατά πρώτο λόγο παίζει πολύ σημαντικό ρόλο σ' αυτήν την συνειδητοποίηση. Έτσι, οι γονείς είναι εκείνοι οι οποίοι θα πρέπει να εντάσσουν τα παιδιά τους από μικρή ηλικία σε αθλητικούς συλλόγους ή σε σχολές καλών τεχνών, ώστε να τα ωθούν σε δραστηριότητες πραγματικής αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου τους.

Επίσης, το σχολείο είναι πολύ σημαντικός παράγοντας, όσον αφορά το ζήτημα του ελεύθερου χρόνου και της κατα-

νόησης της σημασίας του. Οι διάφοροι σχολικοί φορείς μπορούν να δημιουργούν καλλιτεχνικές, αθλητικές ή και άλλου είδους ομάδες, που θα απασχολούν τους μαθητές όχι μόνο τις πρωινές, αλλά και τις απογευματινές ώρες.

Επίσης, κατά τη διάρκεια του εβδομαδιαίου σχολικού ωρολόγιου προγράμματος να αφιερωθεί μία ώρα, έστω σε ένα μάθημα, σχετικά με την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου.

Όμως, και η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα μπορούσε να συμβάλει δυναμικά στην αποτελεσματικότερη αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των νέων. Η δημιουργία Δημοτικών Βιβλιοθηκών, η ανάπλαση ορισμένων χώρων ψυχαγωγίας θα κέντριζαν το ενδιαφέρον τους. Πρότυπα Αθλητικά Κέντρα και σύγχρονα εργαστήρια καλών τεχνών θα βοηθούσαν στο μέγιστο βαθμό τα παιδιά να καταλάβουν το πόσο σημαντικό είναι να περνά κανείς δημιουργικά το δικό του προσωπικό χρόνο.

Τέλος, η Πολιτεία μπορεί να συνεισφέρει με το δικό της τρόπο. Είναι αυτή που καταλυτικά θα μπορούσε να συμπληρώσει όλες τις παραπάνω προσπάθειες. Χρηματοδότηση αναπτυξιακών προγραμμάτων για τους νέους, θεσμοθετημένα πλαίσια υποστήριξης, δημιουργίας και ανακαίνισης πολιτιστικών και αθλητικών συλλόγων είναι τα «πρέπει», είναι αυτά που χρειάζεται να γίνουν πραγματικότητα σε όλα τα μήκη και πλάτη της επικράτειας, να δοθούν ίσες ευκαιρίες σε όλους τους νέους, στα παιδιά των αστικών κέντρων, στους νέους της επαρχίας και της υπαίθρου.

Ο ελεύθερος χρόνος είναι απαραίτητος για όλους και το κράτος οφείλει να βοηθήσει και στη διαφύλαξη και στην παροχή δυνατοτήτων για την καλύτερη αξιοποίησή του. Το θέμα του ελεύθερου χρόνου δεν είναι ζήτημα ασημαντό ή δευτέρας κατηγορίας. Είναι θέμα υψίστης σημασίας και μας αφορά όλους, τους ίδιους τους νέους, την οικογένειά μας, το σχολείο μας, τους καθηγητές μας. Κυρίως, όμως, αφορά την Πολιτεία, που θα αναζητήσει στους νέους του σήμερα, τους υπεύθυνους πολίτες του αύριο. Και το μοντέλο ενός τέτοιου υπεύθυνου πολίτη δεν θα μπορέσει να το ενσαρκώσει ο νέος αιώνας τηλεθεατής ή και ο έφηβος μανιώδης παίκτης του Play Station. Θα το κάνει πραγματικότητα ο έφηβος που ξέρει ότι έχει τις ευκαιρίες να αξιοποιεί ελεύθερα και δημιουργικά τον ελεύθερό του χρόνο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γράππας Βασίλειος από το Νομό Ευβοίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΑΠΠΑΣ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σταθώ σε μία πρόταση, με την οποία είμαι αντίθετος και η οποία σχετίζεται με τον χωρισμό των μαθητών ανάλογα με τις μαθησιακές τους δυνατότητες.

Ένα τέτοιο μέτρο ουσιαστικά θα οξύνει, έστω θα δημιουργήσει, ένα κλίμα ρατσισμού απέναντι σε αυτούς που θεωρούνται πνευματικά υποδεέστεροι. Στο αρχικό στάδιο εφαρμογής αυτού του Προγράμματος, μέσα στο πλαίσιο της σχολικής μονάδας, μπορεί να μη γίνεται αντιληπτό αυτό το κλίμα, όμως στη συνέχεια θα προστεθεί και αυτό στο μεγάλο αριθμό των κοινωνικών προβλημάτων, που μαστίζουν την κοινωνία μας.

Επίσης, πιστεύω ότι μπορεί αυτοί που θα διακρίνονται ως πιο ικανοί, να υιοθετήσουν την έπαρση και την αλαζονεία ως τρόπο συμπεριφοράς, ενώ αυτοί οι οποίοι υποτιμήθηκαν ως κατώτεροι, ίσως, βιώσουν από τη μία τη μηδαμνότητά τους και από την άλλη το μίσος τους προς τους διακριθέντες. Δυστυχώς, και στις δύο περιπτώσεις αυτά τα συναισθήματα θα εμποτίσουν την ψυχή τους και θα τους ακολουθήσουν σε κάθε εκδήλωση της μετέπειτα ζωής τους. Εξάλλου, ως μην ξεχνάμε ότι πίσω από κακούς μαθητές συχνά κρύβονται μαθητές παρεξηγημένοι από καθηγητές, με έντονα οικογενειακά προβλήματα, με ιδιαίτερες ικανότητες και ταλέντα ή ακόμη και με ιδιοφυΐα. Αντιθέτως, η συνύπαρξη έχει θετικές επιδράσεις και στις δύο πλασματικές τάσεις των μαθητών. Πρωτίστως, οι θεωρητικά αδύναμοι μέσα από την αλληλοεπίδραση με τους πιο ικανούς μπορεί να προσλάβουν επιπλέον γνώσεις, αλλά και άλλα θετικά στοιχεία, ενώ οι μαθητές της άλλης πλευράς, της αναφερόμενης ως ανώτερης τάξης, ωθούνται μέσω αυτής της στενής επαφής, έστω για λίγο, στο να εγκαταλείψουν την περίπλοκη και υψηλή θεώρηση των πραγμάτων γύρω τους και να δουν μέσα από μία διαφορετική γωνία, πιο απλή, τον κόσμο.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε μια άλλη διάσταση αυτού του θέματος, η οποία δεν είναι τόσο καταφανής, αλλά είναι ζωτικής σημασίας. Αυτή είναι η συνύπαρξη ετερόκλητων προσωπικοτήτων, που αποτελεί δείγμα δημοκρατικής θεώρησης της ζωής, ανοχής του διαφορετικού και ελεύθερης σκέψης, απαλλαγμένης από κάθε στερεότυπα.

Το μόνο, λοιπόν, που ζητώ, κύριοι, είναι να διατηρήσουμε τις αρχές της ισότητας, της δημοκρατίας, που πρώτοι οι πρόγονοί μας εγκαθίδρυσαν και όχι να γίνουμε αρωγοί της απρόσκοπτης προόδου, που οδηγεί στην καταρράκωση των ανθρωπίνων προσωπικοτήτων, γιατί όλοι έχουμε τα ίδια δικαιώματα στη μόρφωση και τη δυνατότητα να υλοποιήσουμε τα όνειρά μας για το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κλάδη Δανάη από το Νομό Ρεθύμνου.

ΔΑΝΑΗ ΚΛΑΔΗ (Νομός Ρεθύμνου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, το σχολείο σήμερα και ιδιαίτερα το Λύκειο έχει καταλήξει να είναι τα πρώτα βήματα της επαγγελματικής σταδιοδρομίας του

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

μαθητή. Δεν υποστηρίζω αυτόν τον τρόπο εκπαίδευσης, γιατί δεν πιστεύω ότι ένας νέος στα δεκαεπτά του χρόνια μπορεί να αποφασίσει για το μέλλον του. Αλλά ακόμα κι αυτό, αν συνέβαινε και πάλι αναγκάζεται να διαλέξει μία κατεύθυνση σύμφωνα με τα μαθήματα της αρεσκείας του, πράγμα που δεν θεωρώ ότι σχετίζεται με το επάγγελμα και τις σπουδές που θέλει να ακολουθήσει.

Προτείνω, λοιπόν, κατάργηση των Πανελληνίων Εξετάσεων και κατευθύνσεων και απλά να υπάρξουν αυστηρές εξετάσεις για την εισαγωγή στη σχολή, που ο καθένας επιθυμεί. Με αυτόν τον τρόπο τα πράγματα γίνονται πιο απλά, πιο σαφή, χωρίς διλήμματα για τις κατευθύνσεις, χωρίς άγχος για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις και με καλύτερα αποτελέσματα.

Σχετικά με τη σχολική ζωή των μαθητών προτείνω το σχολείο να παραμένει ανοιχτό μέχρι και τις απογευματινές ώρες, όπου θα υπάρχουν προγράμματα για την ψυχαγωγία των μαθητών, όπως μουσική, αθλητισμός, θέατρο, παρακολούθηση ταινιών, διαγωνισμοί γνώσεων. Μέσα σ' αυτές τις ώρες θα μπορούσε να συμπεριληφθεί και η ενισχυτική διδασκαλία με άλλους καθηγητές απ' αυτούς του σχολείου, οι οποίοι θα δίνουν δικές τους εργασίες και δεν θα λύνουν απλά τις σχολικές εργασίες των μαθητών.

Επίσης, οι καθηγητές δεν πρέπει να καθοδηγούνται από τα παιδιά, πράγμα που συμβαίνει αρκετά συχνά, λόγω της μικρής εμπειρίας τους και το νεαρό της ηλικίας τους. Σύμφωνα με αυτά θα γίνει, επιτέλους, πραγματικότητα ο θεσμός της «δωρεάν παιδείας».

Πάντα μου έλεγαν ότι στο σχολείο, εκτός από τις γενικές γνώσεις που παίρνω, πρώτα απ' όλα μαθαίνω να είμαι σωστός άνθρωπος. Αφού, λοιπόν, το σχολείο έχει αναλάβει την ευθύνη να γαλουχήσει το μυαλό, το σώμα και το πνεύμα μου, τότε γιατί δεν το κάνει; Γιατί στα περισσότερα σχολεία της επαρχίας δεν έχουμε καθηγητές μουσικής, καλλιτεχνικών και γιατί όταν έχουμε -στα μέσα της χρονιάς πάντα- αυτά τα μαθήματα υποβαθμίζονται και δεν αφιερώνεται χρόνος σ' αυτά;

Ο αθλητισμός είναι πηγή θέλησης, αυτοπειθαρχίας και πάνω απ' όλα υγείας. Η μουσική είναι πηγή έμπνευσης, δημιουργικότητας και ρομαντισμού. Το θέατρο είναι πηγή αυτογνωσίας και δημιουργίας. Μάλιστα μέσα από το θέατρο θα μπορούσαμε να μάθουμε πολύ πιο εύκολα τις αρχαίες τραγωδίες, που διδασκόμαστε και πόσο καλύτερα θα ήταν, εάν παίζαμε εμείς οι ίδιοι σ' αυτές.

Όσον αφορά τους καθηγητές, πιστεύω ότι πρέπει να έχουν αρκετές γνώσεις ψυχολογίας, ώστε να φέρονται σωστά στα παιδιά, να είναι σαν δεύτεροι γονείς τους και πάνω απ' όλα να έχουν ταλέντο. Δεν αμφισβητώ τη μόρφωση και τις γνώσεις κανενός καθηγητή. Αμφισβητώ, όμως, το ταλέντο τους στο να μεταδώσουν αυτές τις γνώσεις στα παιδιά. Η

μεταδοτικότητα, η πειθαρχία, η ιδιαίτερη προσοχή, η αγάπη προς τα παιδιά και η επιβλητικότητα αποτελούν ένα μέρος αυτού που ονομάζω «ταλέντο».

Προτείνω, λοιπόν, συχνούς ελέγχους και απομάκρυνση των ατάλαντων καθηγητών από τα σχολεία.

Τα βιβλία πιστεύω ότι πρέπει να γίνουν πιο προσιτά και κατανοητά, ώστε να κεντρίζουν το ενδιαφέρον του μαθητή.

Ένα μάθημα που πιστεύω ότι πρέπει να μπει οπωσδήποτε στα σχολεία, είναι το μάθημα της σεξουαλικής αγωγής, ένα μάθημα, που συζητήθηκε αρκετά, χωρίς, όμως, να δούμε αποτέλεσμα. Το Γυμνάσιο και το Λύκειο αποτελούνται αποκλειστικά από έφηβους μαθητές, οι οποίοι είχαν πάντα απορίες για τον εαυτό τους. Άμεση επαφή με τους έφηβους, λοιπόν, έχει το σχολείο. Ας μας βοηθήσει τότε σ' αυτήν τη δύσκολη και μπροδεμένη περίοδο της ζωής μας, να μάθουμε για το AIDS, το σεξ και τα ναρκωτικά. Ας μπει σαν μάθημα στα σχολεία και όχι σαν ένα δίωρο σεμινάριο στα μέσα της σχολικής χρονιάς. Ενημερώστε μας λεπτομερώς για τα μέσα αντισύλληψης, για τις ναρκωτικές ουσίες, καθώς και τρόπους αποφυγής και απεξάρτησης.

Όσο για το μάθημα των Αρχαίων Ελληνικών πρέπει να παραδεχθούμε, ότι έχει καταντήσει ένα από τα πιο κουραστικά και αποκρουστικά μαθήματα για τους μαθητές. Σκοπός των Αρχαίων για εμένα είναι να μάθουμε τη μεγάλη σοφία των προγόνων μας, τον πολιτισμό μας, έναν πολιτισμό που μακάρι να είχαμε και σήμερα, και να μπορούμε στις χιλιάδες μαγικές έννοιες, που κρύβει κάθε λέξη της γλώσσας μας. Μάθετέ μας να χρησιμοποιούμε την αρχαία ελληνική γλώσσα, όπως ακριβώς μαθαίνουμε τις ξένες γλώσσες. Η γλώσσα μας καταστρέφεται καθημερινά με την απέχθεια των μαθητών και με την εμμονή της νεολαίας για τα αμερικάνικα πρότυπα. Κάντε μας, λοιπόν, να αγαπήσουμε τη χώρα, τη γλώσσα και την ταυτότητά μας, που κάποια ισχυρά κεφάλια την έχουν ανάγκη για προσωπικά τους οφέλη, δίνοντάς μας τη δική τους ανούσια κουλτούρα και θαμπώνοντας όλους εμάς με λαμπερά πρότυπα που κλέβουν ασυνείδητα ό,τι πιο πολύτιμο έχουμε. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ξανθή Κούρη από το νομό Πρέβεζας.

ΞΑΝΘΗ ΚΟΥΡΗ (Ν. Πρέβεζας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, τα θέματα στα οποία θα μπορούσα να αναφερθώ είναι πάρα πολλά, γιατί, ακόμα και αν πολλοί μεγαλύτεροι δυσπιστούν και θεωρούν πως η σημερινή νεολαία αδιαφορεί για όσα συμβαίνουν γύρω της, εγώ βλέπω το ακριβώς αντίθετο, πράγμα άλλωστε που επιβεβαιώνεται και από το συγκεκριμένο θέμα. Από τη στιγμή, όμως, που κατάγομαι από την επαρχία και έχω την ευκαιρία για πρώτη φορά να ακουστό δημόσια, θεωρώ υποχρέωσή μου να αναφέρω ορισμένα προβλήματα

που απασχολούν τα παιδιά, που ζουν σε χωριά της επαρχίας, όπως και εγώ, και τα οποία – πιστέψτε με – δεν είναι και λίγα.

Ξεκινώντας, λοιπόν, θα ήθελα να αναφέρω ότι δεν γνωρίζω, πώς ακριβώς έχει η κατάσταση στις μεγαλύτερες πόλεις, όμως είμαι σίγουρη πως υπάρχουν αρκετές ουσιώδεις διαφορές. Ένα βασικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά στην επαρχία είναι η έλλειψη υποδομών και προσεγγμένων σχολικών εγκαταστάσεων. Το σημερινό σχολείο υποτίθεται πως προσφέρει πολύπλευρες γνώσεις στους νέους, τους προετοιμάζει για την ένταξη στην κοινωνία των ενηλίκων και δίνει ερεθίσματα για την ανάπτυξη όποιων ταλέντων και ικανοτήτων έχουν. Εγώ, όμως, απορώ: Πώς μπορεί να συμβεί αυτό, εάν είτε απουσιάζουν είτε λειτουργούν συχνά υπό άθλιες συνθήκες τα εργαστήρια φυσικής και χημείας, οι αίθουσες υπολογιστών, οι βιβλιοθήκες, τα γυμναστήρια και άλλοι απαραίτητοι χώροι, που σε άλλα σχολεία της Ελλάδας, αλλά, κυρίως, του εξωτερικού είναι αυτονόητο ότι υπάρχουν;

Ένα ακόμη σημαντικό πρόβλημα είναι η έλλειψη καθηγητών σε διάφορες ειδικότητες. Δεν ξέρω, πόσοι από εσάς έχετε αναγκαστεί να κάνετε το μάθημα της γεωγραφίας με γυμναστή, αλλά – πιστέψτε με – δεν είναι και η καλύτερη εμπειρία.

Εκτός αυτού αρκετοί από τους καθηγητές είτε έχουν υπερβολική οικειότητα με μαθητές, καθώς ζουν στο ίδιο χωριό, είτε προέρχονται από μεγαλύτερες πόλεις, και γι' αυτό το λόγο υποτιμούν τις ικανότητες των μαθητών των χωριών, ξεχνώντας τις παιδαγωγικές τεχνικές που έχουν αποκτήσει φοιτώντας σε πανεπιστήμια. Φυσικά, πέρα από αυτές τις επισημάνσεις, πάντα υπάρχουν και λαμπρά παραδείγματα καθηγητών, που ασκούν πραγματικά το λειτούργημα του εκπαιδευτικού.

Επίσης, ένα άλλο κύριο σημείο είναι η περιορισμένη πολιτιστική δραστηριότητα στις μικρές κοινωνίες. Φαίνεται πως οι δημοτικές αρχές βλέπουν ως καλύτερο τρόπο, για να ξεδεύουμε την άφθονη ενέργειά μας, το χορό κάθε Σάββατο βράδυ σε ένα συγκεκριμένο μπαράκι, με συγκεκριμένο μουσικό πρόγραμμα και γι' αυτό συνεχίζουν να ξεοδεύουν χρήματα για δρόμους, πλατείες, δημαρχεία, φωτισμό, αδιαφορώντας για τις ανάγκες των νέων της περιοχής τους. Παρ' όλα αυτά, δεν υπάρχει αμφιβολία πως και στο πιο μικρό χωριό θα υπήρχαν παιδιά, που θα ήταν πρόθυμα να συμμετέχουν σε θεατρικές παραστάσεις, να εκδίδουν μια εφημερίδα, να παίρνουν μαθήματα χορού, να παρακολουθούν κάθε τόσο κινηματογραφικές ταινίες, να κάνουν διάφορα αθλήματα σε οργανωμένες εγκαταστάσεις κ.λπ.. Η μόνη φωτεινή εξαίρεση σε όλα αυτά είναι οι σχολικές εκδρομές, που, αν είναι καλά οργανωμένες, βοηθούν πραγματικά στο να ανοίξουν οι ορίζοντες των παιδιών της επαρχίας.

Είναι φανερό πως όλοι εμείς που ζούμε σε μέρη με μικρότερο πληθυσμό έχουμε αρκετά προβλήματα σε σχέση με τον πολιτισμό, τα θέματα ψυχαγωγίας, αλλά και καθαρά της εκπαίδευσης. Δεν αρκούν τα γνωστά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, λόγω των πολλών ατελειών του εκπαιδευτικού συστήματος. Υπάρχουν και άλλα επιπρόσθετα, μερικά μόνο από τα οποία έχω αναφέρει. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που οι περισσότεροι νέοι επιθυμούν να περάσουν σε οποιαδήποτε σχολή σε κάποια μεγάλη πόλη, μόνο και μόνο, για να ξεφύγουν από τα στενά όρια του χωριού τους.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω πως το μόνο πράγμα που θα μπορούσα εγώ να προτείνω είναι η καθιέρωση και η υποστήριξη μόνιμων εφηβικών δημοτικών συμβουλίων σε κάθε άκρη της Ελλάδας, γιατί τέσσερις μονάχα ημέρες δεν αρκούν, για να φτιάξουμε τον κόσμο ακόμα και με τη δικιά μας φαντασία. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Βραγγάλας από το Νομό Καστοριάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΡΑΓΓΑΛΑΣ (Ν. Καστοριάς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, τώρα που έσβησαν τα φώτα της λαμπρής 28ης Ολυμπιάδας και σε λίγες μέρες μάς αποχαιρετά και η Παραολυμπιάδα, νομίζω πως ήρθε η ώρα να σκεφτούμε, τι κάνουμε μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες ως χώρα. Δεν εννοώ, βέβαια, μόνο αυτό που πολλοί συζητούν αυτές τις μέρες, δηλαδή τι θα κάνουμε με τη χρήση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων, που και αυτό φυσικά είναι πολύ σοβαρό ζήτημα. Το δικό μου μυαλό βασανίζει μια άλλη σκέψη πιο μακρινή, πιο ρομαντική, με μεγαλύτερη προοπτική, πώς δηλαδή θα μείνει το ολυμπιακό ιδεώδες με την πιο ευρεία έννοιά του πάντα επίκαιρο και καθημερινό, πώς δηλαδή οι ιδέες της ειρήνης, της συναδέλφωσης, της αλληλεγγύης, της ευγενούς άμιλλας θα παραμείνουν ζωντανές στις καρδιές των ανθρώπων. Γιατί θα ήταν κρίμα και άδικο αυτές τις ιδέες να τις ανασύρουμε στην επικαιρότητα μόνο με την έναρξη της Ολυμπιάδας. Γι' αυτό ο νους μου πάει κάποιες χιλιάδες χρόνια πίσω, στις πρώτες Ολυμπιάδες του αρχαίου ελληνικού κόσμου, τότε, δηλαδή, που εκτός από το αθλητικό ιδεώδες στο αρχαίο στάδιο της Ολυμπίας, συναγωνιζόταν και το πνευματικό ιδεώδες, γίνονταν, δηλαδή, και οι αγώνες του πνεύματος. Μπορούμε πάντα να φέρουμε στο σήμερα το μακρινό και ένδοξο παρελθόν.

Θέλω αμέσως να γίνω πιο συγκεκριμένος και να φέρω προς συζήτηση την πρόταση που με βασανίζει. Μετά την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων, που εδώ στη χώρα μας, ίσως περάσουν κάποιες εκατοντάδες χρόνια, μέχρι να ξαναπραγματοποιηθούν, να καθιερωθεί η τέλεση αυτών των πνευματικών αγώνων που θα γίνονται σε περιοχές με ιδιαίτερη ιστορική αξία, αρχής γενομένης, για παράδειγμα από

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

την αρχαία Ολυμπία. Μέσα από αυτόν το θεσμό θα αναδείξουμε όλον τον ιστορικό, αρχαιολογικό, πολιτιστικό και λαογραφικό πλούτο της συγκεκριμένης περιοχής. Η διάρκεια αυτών των εκδηλώσεων-αγώνων μπορεί να είναι όση και η διάρκεια των Ολυμπιακών. Σ' αυτούς τους αγώνες θα συμμετέχουν Έλληνες από όλον τον κόσμο και ιδιαίτερα όσοι έχουν την καταγωγή τους από αυτές τις περιοχές, για να συμβάλλουν με τα πνευματικά τους δημιουργήματα και στον εμπλουτισμό της ιστορίας και της παράδοσης της περιοχής. Έτσι, όποιο πιο αξιόλογο στοιχείο διαθέτει αυτή η περιοχή της πατρίδας μας, η οποία θα επιλέγεται για την τέλεση αυτών των αγώνων, θα αναδεικνύεται και θα καταγράφεται σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα και ιδιαίτερα σύμφωνα με τα δεδομένα χρησιμοποίησης της νέας ηλεκτρονικής τεχνολογίας.

Πιστεύω ότι έτσι θα ξαναζωντανέψουμε όλη την ελληνική επικράτεια, την ξεχασμένη περιφέρεια, θα ξεπεταχτούν νέοι ολυμπιονίκες του πνεύματος, αυτή τη φορά φυσικά χωρίς τη χρήση απαγορευμένων ουσιών. Μέσα από αυτόν το θεσμό θα τονωθεί σίγουρα και η τοπική περιφερειακή κοινωνία και οικονομία, αφού χιλιάδες ομογενείς πιστεύω ότι θα ευαισθητοποιηθούν και θα συμβάλλουν οικονομικά για την επιτυχία αυτού του θεσμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, είμαστε νέοι, έχουμε αγωνία για το μέλλον της πατρίδας μας, αγωνία για το δικό μας προσωπικό μέλλον. Πρέπει, όμως, να σκεφτούμε, να οραματιστούμε, να σχεδιάσουμε, πώς μπορούμε να ανεβάσουμε και τη χώρα μας και τους ίδιους μας τους εαυτούς. Και θα ανεβούμε, μόνο αν παλέψουμε, μόνο αν σχεδιάσουμε καινούργια πράγματα μέσα από τα οποία θα προβάλουμε τον τόπο μας, τη χώρα μας. Η ιδέα που ανέπτυξα νομίζω, ότι μπορεί να συμβάλει προς αυτήν την κατεύθυνση. Μπορεί να φαίνεται δύσκολη, απραγματοποίητη, αλλά πιστεύω ότι καλύτερο είναι να έχεις ιδέες, από το να μη σκέφτεσαι. Γι' αυτό τόλμησα να καταγράψω αυτήν την πρόταση. Άλλωστε, αυτό σημαίνει και «φαντασία στην εξουσία». Αν αυτή κάποτε υλοποιηθεί, σίγουρα κερδισμένη θα βγει και η μακρινή μου πατρίδα, η ακριτική Καστοριά με το λιμναίο οικισμό της και τη βυζαντινή της μεγαλοπρέπεια. Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κοτσάκης Νικόλαος από το νομό Σερρών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΣΑΚΗΣ (Νομός Σερρών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, πολλοί νέοι αμφισβητούν το εκπαιδευτικό σύστημα, τους σκοπούς που υπηρετεί, την οργάνωση και τη λειτουργία του. Έντονος προβληματισμός αναπτύσσεται στην εποχή μας και από τους παιδαγωγούς για την ποιότητα της προσφερόμενης παιδείας, τους στόχους που θέτει και διάχυτη είναι η αίσθη-

ση ότι στο σημερινό σχολείο αδυνατεί να επιτελέσει με επιτυχία τις σημαντικές για την ατομική και κοινωνική πρόοδο, λειτουργίες του. Η παιδεία νοσεί. Το σημερινό σχολείο με τις δομές που έχει και τη φιλοσοφία του, δεν μπορεί να δώσει τη σωστή παιδεία που χρειάζεται σήμερα και θα χρειαστεί και περισσότερο στο μέλλον. Ο σκοπός της παιδείας παραμένει αδιευκρίνιστος και συγκεχυμένος. Το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα καλλιεργεί ακόμα την απομνημονευτική παιδεία, η οποία στηρίζεται στην αποστήθιση, δηλαδή στην εκμάθηση πραγμάτων, χωρίς ο μαθητής να τα κατανοεί. Τα σχολικά βιβλία περιέχουν πλήθος περιττών γνώσεων, που ελάχιστα ενδιαφέρουν τους μαθητές, οι οποίοι διαπιστώνουν ότι δεν έχουν καμία σχέση με τη σημερινή πραγματικότητα. Στο σχολείο διδάσκονται τα αιώνια αναλλοίωτα αφηρημένα ιδανικά, ενώ στην κοινωνία επικρατούν προβλήματα, όπως ο αυτοματισμός, η μοναξιά, η βία και η εγγληματικότητα. Υπάρχει, λοιπόν, μια διάσταση μεταξύ σχολικής και κοινωνικής πραγματικότητας.

Πέρα, όμως, από αυτά τα προβλήματα, έχουν προκύψει και άλλα πολύ σοβαρά, όπως η έλλειψη σωστών εκσυγχρονισμένων κτηρίων και τεχνικού εξοπλισμού, αφού το μεγαλύτερο ποσοστό των σχολικών κτηρίων βρίσκεται σε άθλια κτηριακή κατάσταση. Οι σχολικές αίθουσες δεν επαρκούν, υπάρχουν ελλείψεις ως προς την θέρμανση και την καθαριότητα. Συνχά λείπουν εποπτικά μέσα και εργαστήρια, αλλά και γυμναστήρια, γήπεδα.

Το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα και το σύστημα αξιολόγησης αναπτύσσει τη βαθμοθηρία και το σκληρό ανταγωνισμό μεταξύ των μαθητών. Το Υπουργείο Παιδείας ενδιαφέρεται να παραδοθεί η ύλη που ορίζει, χωρίς να εξετάζει, αν η αντίληψη του μέσου μαθητή είναι σε θέση να ανταποκριθεί σε αυτό. Την ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού συστήματος καλύπτουν ατέλειωτες ώρες φροντιστηρίων, που βαρύνουν τον Έλληνα γονέα περισσότερο από κάθε άλλο Ευρωπαίο. Η «δωρεάν παιδεία» αποτελεί μύθο, αφού, αντί να μειώνονται τα ιδιαίτερα μαθήματα και τα φροντιστήρια, αντίθετα αυξάνονται. Οι γονείς δεν εμπιστεύονται το σχολείο για να μάθουν τα παιδιά τους ξένες γλώσσες, μουσική, ζωγραφική, χορό.

Βέβαια, θετικός είναι ο θεσμός της ενισχυτικής διδασκαλίας. Άμεση συνέπεια της παραπαιδείας είναι ότι και ο δάσκαλος συχνά επαναπαύεται στο έργο της και αδιαφορεί για την υποχρέωση που έχει απέναντι στους μαθητές του. Αποκτά, έτσι, την αντίληψη του δημοσίου υπαλλήλου, που ενδιαφέρεται μόνο για το μισθό του και όχι για τη μετάδοση γνώσεων στο μαθητή. Έπειτα τα προγράμματα σπουδών είναι προβληματικά. Οι συχνές μεταρρυθμίσεις αποδιοργανώνουν την εκπαίδευση, τους μαθητές και τους καθηγητές. Η διάκριση σε τρεις κατευθύνσεις είναι αντιπαιδαγωγική, γιατί γίνεται διάκριση των μαθητών σε κατηγορίες και προδικά-

ζει από την ηλικία των 15 τη μελλοντική επαγγελματική εξέλιξή τους με κριτήρια συνήθως επισφαλή και αβέβαια. Η απουσία του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού στην Β' και Γ' Λυκείου κάνει πιο δύσκολο το πρόβλημα της σωστής επιλογής επαγγέλματος. Γι' αυτό απαιτούνται σύγχρονα σχολικά κτήρια με πλήρη τεχνικό εξοπλισμό, έτσι ώστε ο μαθητής να ζει σε ευχάριστο περιβάλλον και να έχει στη διάθεσή του οτιδήποτε είναι αναγκαίο να το μορφώσει, όπως και καλογραμμένα τα κανονικά βιβλία που να κινούν το ενδιαφέρον του μαθητή. Αρχικά, όμως, η εκπαίδευση χρειάζεται να θέσει κάποιους βασικούς στόχους. Το σχολείο πρέπει να μεταδίδει τέτοιες γνώσεις, που να βοηθούν το μαθητή να γνωρίσει τον εαυτό του, (αυτογνωσία) και το περιβάλλον στο οποίο ανήκει, (κοινωνικοποίηση). Η σωστή παιδεία παρέχει στα άτομα τη δυνατότητα να λειτουργεί ως αυθύπαρκτη και αυτοδύναμη και ανεξάρτητη μονάδα, όντας ενταγμένη στις πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές διαδικασίες. Δηλαδή, το άτομο να ενδιαφέρεται για τα κοινά, να σκέπτεται συλλογικά διαμορφώνοντας την κοινή γνώμη και να έρχεται σε επαφή με θεάματα ποιότητας και καλαισθησίας. Πάνω από όλα χρειάζονται υπεύθυνοι παιδαγωγοί που διαθέτουν μεράκι, διάθεση για προσφορά και ήθος. Γίνεται, λοιπόν, κατανοητό ότι τα κεφάλαια «παιδεία» και «εκπαίδευση» είναι από τα δυσκολότερα σε έναν τόπο, γιατί έχουν πολλές απαιτήσεις και χρειάζονται σωστούς χειρισμούς. Είναι ανάγκη, όμως, να δούμε κατάματα τα προβλήματα αυτά, για να λειτουργήσει, επιτέλους, σωστά η εκπαίδευση στον τόπο μας.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κουτσούκου-Αργυράκη Ασημίνα από τη Β' Αθηνών.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ-ΑΡΓΥΡΑΚΗ (Β' Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι είμαστε εγκλωβισμένοι σήμερα σε ένα στεγνό και άκαμπτο εκπαιδευτικό σύστημα, βασισμένο στην καταπίεση, στην αποστήθιση και περισσότερο από όλα, τη λεγόμενη «παπαγαλία».

Θέλοντας να εξασφαλίσουμε ένα ουσιαστικά αμφίβολο μέλλον, αναγκάζομαστε να αφομοιώσουμε γνώσεις κενές και απόλυτες, να αποβάλουμε κάθε δημιουργική διάθεση, να αναλωθούμε σε ένα σύστημα, που όχι μόνο δεν ενθαρρύνει, αλλά καταπιέζει την κριτική σκέψη.

Ποιος είναι ο στόχος του εκπαιδευτικού συστήματος; Να γίνουμε μηχανές αποστήθισης; Να αρνηθούμε τον εαυτό μας, τα όνειρά μας, να φτάσουμε στην απόλυτη ομοιομορφία των στόχων και των ονείρων μας, να συντελέσουμε εμείς οι ίδιοι στην αποκρουστικότητα εκείνης της ανόητης και ανώφελης κοινωνικής πεποίθησης, που περιορίζει τις επιλογές του επαγγελματικού προσανατολισμού μας;

Είμαι αριστούχος στο σχολείο μου και το όνειρό μου είναι να γίνω ηθοποιός. Είναι απίστευτα θλιβερό για μένα να

διαπιστώνω καθημερινά, τόσο την μονόπλευρη και απαξιωτική εικόνα που έχουν πολλοί για το θέατρο, όσο και την αδικαιολόγητη αντίληψή τους ότι οι καλοί μαθητές πρέπει να γίνονται μόνο γιατροί και δικηγόροι. Ξέρετε πόσοι με κοιτάζουν με περιφρόνηση και οίκτο, όταν υπερασπίζομαι το όνειρό μου;

Πρέπει όλοι να στοχεύουμε στην υψηλή βαθμολογία, για να κληρονομήσουμε τις ίδιες σχολές; Εκείνοι που δεν τα καταφέρνουν, θεωρούνται αποτυχημένοι; Στο σχολείο πλέον μελετάμε, για να ανεβάσουμε τη βαθμολογία και όχι το πνεύμα μας, να γίνουμε αυτό που θέλει η κοινωνία και όχι αυτό που θέλουμε εμείς. Καθένας από εμάς ήρθε στη γη για να πραγματοποιήσει ένα διαφορετικό σκοπό. Είμαστε διαφορετικοί και εξίσου χρήσιμοι για τον κόσμο. Αν μπορεί ένας άνθρωπος να χαρακτηριστεί με αυτή την πεζή λέξη! Πριν από όλα και πάνω από όλα είμαστε άνθρωποι. Η κοινωνία έχει επείγουσα ανάγκη από ανθρώπους με παιδεία και ακόμη περισσότερο από ανθρώπους ευτυχημένους. Ζητώ την ελευθερία μου, ζητώ ένα σχολείο ελεύθερο, που θα μου δίνει τη δυνατότητα να γνωρίσω τον εαυτό μου, να ανακαλύψω τι μου ταιριάζει και τι αγαπώ, να αγωνιστώ για το όνειρό μου.

Προτείνω την ενίσχυση της πρωτοβουλίας και της ατομικής δράσης, τη συγκρότηση ενός κορμού ελάχιστων βασικών μαθημάτων και τη διεύρυνση των θεμάτων των μαθημάτων επιλογής, καθώς, επίσης, την αύξηση της βαρύτητάς τους, θεωρητικά και ποιοτικά. Απαραίτητη η παροχή επιπέδων για τη στήριξη όλων των μαθητών, αναπόσπαστη η δυνατότητα απαλλαγής με πιστοποίηση γνώσης ξένης γλώσσας από τα αντίστοιχα μαθήματα. Η καταγραφή των απουσιών να γίνεται αποκλειστικά για ενημέρωση των γονέων και να αποβάλλει τον καταπιεστικό της χαρακτήρα και το ρόλο που έχει στην προαγωγή των μαθημάτων στην επόμενη τάξη.

Τέλος, θέλω να τονίσω ότι για μένα παιδεία δεν είναι η υψηλή βαθμολογία. Η παιδεία δεν είναι στα χαρτιά, είναι στο πνεύμα και στην ψυχή μας. Η υψηλή βαθμολογία μου στο σχολείο για μένα δεν αντιπροσωπεύει παρά μόνο την ικανότητά μου για απομνημόνευση συγκεκριμένης ύλης και ένταξης σε ένα συγκεκριμένο εκπαιδευτικό σύστημα, κάτι για το οποίο δεν νιώθω ιδιαίτερα υπερήφανη, εφόσον μέσω της διαδικασίας αυτής δεν δρω δημιουργικά. Σας καλώ να αναζητήσουμε, τι πραγματικά θα μας κάνει καλύτερους ανθρώπους.

Οι μεγάλοι δημιουργήσαν και μας παραδίδουν ένα κόσμο στείο και θλιβερό, ένα εκπαιδευτικό και κατ'επέκταση κοινωνικό σύστημα καταπιεστικό και ανελεύθερο. Έφτιαξαν για μας ένα κόσμο ανούσιο και σοβαροφανή, υποκριτικό και αφιλόξενο. Φορούν τις άκαμπτες ψεύτικες μάσκες τους, οχυρώνονται πίσω από το τοίχος της σοβαροφάνειας, παραμένουν δέσμοι της ασφάλειάς τους, γιατί δεν άφησαν οι ίδιοι περιθώριο στους εαυτούς τους να δράσουν. Για πα-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ράδειγμα κατακρίνουν την αγάπη μας για τα «γκράφιτι» και τη ροκ «heavy metal» μουσική. Αυτό είναι, λοιπόν, το πρόβλημα της κοινωνίας, η έκφραση μέσα από την τέχνη; Φοβόμαστε πλέον να αντιδράσουμε, να εκφραστούμε, να αγαπήσουμε. Έχουν δημιουργήσει μια κρύα και σκοτεινή φυλακή και κλειδώθηκαν μόνοι τους πίσω από τα σίδερά της. Θα κάνουμε και μεις το ίδιο; Στο χέρι μας είναι να αλλάξουμε τον κόσμο. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λυκούδης Βασίλειος από την Α΄ Περιφέρεια της Αθήνας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (Α΄ Αθήνας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στην Ιταλική Σχολή Αθηνών και μου είναι ευχάριστο το γεγονός να βρίσκομαι εδώ ανάμεσά σας, έχοντας την ευκαιρία να εκφράσω κάποιες απόψεις.

Θα αναφερθώ στον αναλφαβητισμό, ένα σοβαρό παγκόσμιο πρόβλημα, που συνεχίζει να μαστίζει κάθε χώρα. Σύμφωνα με την UNESCO αναλφάβητος είναι όποιος δεν έχει αποκτήσει τις αναγκαίες γνώσεις και ικανότητες για άσκηση όλων των δραστηριοτήτων, για τις οποίες η γραφή, η ανάγνωση, η έκφραση και η αρίθμηση είναι απαραίτητες.

Στην χώρα μας, όπως και σε άλλες ανεπτυγμένες χώρες οι τεχνολογικές ανακαλύψεις και τα επιστημονικά επιτεύγματα αυξάνονται ολοένα και περισσότερο. Πολλοί, όμως, δεν μπορούν να ακολουθήσουν αυτή τη ραγδαία ανάπτυξη, κυρίως, λόγω της ύπαρξης του αναλφαβητισμού.

Στην Ελλάδα το φαινόμενο του αναλφαβητισμού πλήττει, κυρίως, οικονομικά εξαθλιωμένα στρώματα, κατώτερες κοινωνικές τάξεις, μετανάστες και πρόσφυγες, τον αγροτικό πληθυσμό και, γενικά, τις μειονότητες. Υπάρχουν ακόμη νέοι σαν εμάς που, δυστυχώς, αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις βασικές σπουδές πριν την ολοκλήρωσή τους. Επίσης, και η γρήγορη ένταξή τους στην παραγωγική διαδικασία και η απομάκρυνσή τους από την εκπαίδευση, η αδρανοποίηση και η λήθη των ήδη υπαρχουσών γνώσεων είναι παράγοντες, που ωθούν στη μεγιστοποίηση του αναλφαβητισμού.

Θα ήταν παράλειψη, βέβαια, να μην γίνει αναφορά στον πόλεμο και τις αλληπάλληλες πολεμικές περιπέτειες που πάντα έχουν αρνητικό αποτέλεσμα στον άνθρωπο και ειδικότερα στη νέα γενιά. Το λέω αυτό με αφορμή το περιστατικό στη Ρωσία με τους περισσότερους άτυχους μαθητές, που βρήκαν μοιραίο τέλος μέσα στο ίδιο τους το σχολείο.

Λόγω του προβλήματος του αναλφαβητισμού, παρεμποδίζεται η επικοινωνία με τους άλλους, αφού ο αναλφάβητος αδυνατεί να εξωτερικεύσει τον εσωτερικό του κόσμο.

Επίσης, ο αναλφαβητισμός λειτουργεί ανασταλικά για την ανάπτυξη των συμμετοχικών θεσμών, όπως, για παράδειγμα, των συνεταιρισμών, ενώ παρεμποδίζεται και η συμμετοχή των ατόμων στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα. Ο

αναλφάβητος δεν μπορεί να ενημερωθεί, να γνωρίσει τα πολιτικά προγράμματα και άρα να επιλέξει ορθά. Έτσι, δυσχεραίνεται η ομαλή ένταξή του στο κοινωνικό σύνολο.

Ακόμη, λόγω του προβλήματος αυτού μένει ανεκμετάλλευτο σε συλλογικό επίπεδο πολύτιμο ανθρώπινο δυναμικό που θα μπορούσε να φανεί χρήσιμο, αν αξιοποιούνταν οι κλίσεις και οι δεξιότητές του.

Σημαντικές ενέργειες που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην καταπολέμηση του προβλήματος είναι η απαγόρευση της παιδικής εργασίας, για να μπορούν τα παιδιά να αφιερώνουν χρόνο στην απόκτηση στοιχειωδών και βασικών γνώσεων.

Η δημιουργία σύγχρονων εκπαιδευτικών κέντρων, ιδιαίτερα στις αγροτικές και υποβαθμισμένες περιοχές, θα βοηθήσει σημαντικά στην πνευματική ανόρθωση του αγροτικού πληθυσμού και την καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης.

Θα πρέπει να είναι υποχρέωση του κράτους να παρέχει οικονομική υποστήριξη σε οικογένειες οικονομικά ασθενέστερων μαθητών, ώστε να μην αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τις σπουδές τους.

Ακόμη, να γίνει υποχρεωτική η ενίσχυση των προγραμμάτων επιμόρφωσης για τους ενήλικες αναλφάβητους.

Ο αγώνας αυτός κατά του αναλφαβητισμού πρέπει να είναι μια συλλογική διαδικασία ενεργοποίησης, κινητοποίησης και απελευθέρωσης των ανθρώπων και γι' αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα αυτών που αφορά άμεσα, των ίδιων των αναλφάβητων.

Η καταπολέμηση του αναλφαβητισμού δεν πρέπει να επαφίεται μόνο στο κράτος. Είναι υπόθεση και των εργατικών οργανώσεων, των γεωργικών συνεταιρισμών, των αγροτικών και πολιτιστικών συλλόγων, των πολιτικών οργανώσεων, των εργαζομένων και γενικά όλων των λαϊκών συλλογικών φορέων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αριστοδήμου Ελένη από την περιφέρεια της Λευκωσίας στην Κύπρο.

ΕΛΕΝΗ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ (Λευκωσία Κύπρου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, το μεγαλύτερο αθλητικό γεγονός, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, επέστρεψαν στην Ελλάδα, την χώρα που τους γέννησε μετά από 108 χρόνια. Η Ελλάδα έπρεπε μέσα από δύσκολες συνθήκες να φέρει εις πέρας αυτή την υποχρέωση και τα κατάφερε.

Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων, εκτός από τις μεγάλες επιτυχίες των Ελλήνων αθλητών είχαμε και ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα στην ιστορία των Αγώνων. Μόλις μία μέρα πριν την έναρξη των Ολυμπιακών οι δύο ολυμπιονίκες, Κώστας Κεντέρης και Κατερίνα Θάνου, δεν εμφανίζονται για έλεγχο «ντόπινγκ». Αυτό, μαζί με άλλα πε-

ριστατικά «ντόπινγκ» αθλητών στους Ολυμπιακούς Αγώνες φέρνουν στην επιφάνεια το πρόβλημα της λήψης απαγορευμένων ουσιών.

«Ντόπινγκ» είναι η χρήση απαγορευμένων ουσιών για τη βελτίωση της επίδοσης. Αναβολικά, όμως, χρησιμοποιούν και οι νέοι στα γυμναστήρια, που δεν ασχολούνται επαγγελματικά με τον αθλητισμό. Οι περισσότεροι, αθλητές και μη, παίρνουν αυτές τις ουσίες, ελπίζοντας ότι θα πετύχουν ό,τι καλύτερο. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν υπάρχει εγγύηση για το επιθυμητό αποτέλεσμα, αλλά υπάρχει βεβαιότητα για την εκδήλωση ανεπιθύμητου αποτελέσματος στην χειρότερη μορφή του. Έτσι, τα φάρμακα γίνονται εύκολα γεννήτρες για αθλητές-πειραματόζωα και πρωταθλητές-εθελοντές θανάτου.

Οι απαγορευμένες ουσίες επηρεάζουν αρνητικά τη φυσική λειτουργία του οργανισμού, εξ ου και έχουν σοβαρές και πολύ επικίνδυνες παρενέργειες. Μερικές από αυτές είναι η πρόωμη σωματική ανάπτυξη και αρρενοποίηση των ανηλίκων, η γυναικομαστία και η στειρώση στους άντρες, ο δασυτριχισμός προσώπου και σώματος, διαταραχή εμμήνου ρύσεως και στειρώση στις γυναίκες.

Ανεξαρτήτως φύλου μερικές εμφανείς και ιδιαίτερα επικίνδυνες παρενέργειες είναι η καρδιακή ανεπάρκεια, η αλλαγή στη συμπεριφορά του απόμου, η επιρρέπεια στην ανάπτυξη καρκίνου, η ταχυκαρδία, οι αρρυθμίες, η αύξηση της αρτηριακής πίεσης, η ανορεξία, η σωματική και ψυχική εξάρτηση και το χειρότερο, ο θάνατος.

Εκτός, όμως, από τα προβλήματα στην υγεία των χρηστών υπάρχουν και άλλα μειονεκτήματα. Διαμορφώνονται κανόνες μαύρης αγοράς, αφού συνήθως η χρήση δεν αποτελεί προϊόν ιατρικής συνταγής. Επιφέρονται δυσμενείς οικονομικές επιβαρύνσεις στους αθλητές κι ιδιαίτερα τίθενται σε κίνδυνο οι ολυμπιακές αξίες, αφού οι νέοι μαθαίνουν ότι υπάρχουν και άλλοι τρόποι να νικήσουν. Έτσι η ευγενής άμιλλα, το τίμιο παιχνίδι και η ισότητα καταστρέφονται, το ευ αγωνίζεσθαι ισοπεδώνεται κι οι νίκες δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματική εικόνα, αφού δεν νικά πάντα ο καλύτερος.

Μερικά από τα μεγαλύτερα παραδείγματα «ντόπινγκ» στη σύγχρονη ιστορία του αθλητισμού είναι αυτά του Μπεν Τζόνσον, του οποίου αφαιρέθηκε το χρυσό μετάλλιο και της Φλόρενς Γκρίφιθ-Τζόινερ, που πέθανε σε ηλικία 39 χρόνων, και υποστηρίζεται ότι ο θάνατός της οφειλόταν στη λήψη αναβολικών.

Ποιος φταίει, όμως, στην πραγματικότητα για την συνεχώς αυξανόμενη χρήση αναβολικών, κυρίως από τους νέους; Η κυριότερη αιτία είναι η έλλειψη κατάλληλων προγραμμάτων διαφώτισης και μηχανισμών πρόληψης της χρήσης των ουσιών, αλλά και η έλλειψη τακτικών ελέγχων σε γυμναστήρια, φαρμακεία και προπονητήρια, καθώς και «αντιντόπινγκ κοντρόλ» σε αθλητές από το κράτος.

Επίσης, η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, αφού τόσο σε γυμναστήρια όσο και σε προπονητήρια οι προπονητές για να δείξουν ότι έχουν αποτελέσματα και, συνεπώς, να έχουν οικονομικά οφέλη, καταφεύγουν στην χορήγηση στους νέους τέτοιων ουσιών. Επίσης, πολλοί αθλητές παραινούνται από τα οικονομικά οφέλη και καταφεύγουν σ' αυτές τις ουσίες.

Αυτές είναι μόνο μερικές από τις αιτίες που πρέπει να βρουν λύσεις. Το κράτος πρέπει να ενημερώσει τους νέους μέσα από διαλέξεις, σεμινάρια και εγχειρίδια για τις συνέπειες της χρήσης των αναβολικών. Επίσης, να μειώσει τα χρήματα που δίνει στους νικητές και να δίνει χρήματα, απλά, για τη συμμετοχή. Επιπρόσθετα να αυξήσει τους ελέγχους «ντόπινγκ», τόσο σε γυμναστήρια και αθλητικούς χώρους, καθώς και τα «αντιντόπινγκ κοντρόλ» εντός και εκτός Αγώνων και σε συνδυασμό με μια πιο αυστηρή νομοθεσία, όπου οι παραβάτες θα τιμωρούνται παραδειγματικά, για παράδειγμα με δια βίου ή μερικό αποκλεισμό για τους αθλητές, αφαίρεση ασκήσεως επαγγέλματος σε προπονητές και γιατρούς κι αφαίρεση άδειας λειτουργίας σε γυμναστήρια. Σε μερικές περιπτώσεις να υπάρχει και ο κίνδυνος φυλάκισης.

Η σκιά του «ντόπινγκ» επισκιάζει κάθε αθλητική εκδήλωση. Στηρίζει την αμφιβολία, στιγματίζει την επιτυχία, αναδεικνύει το «νικητή» και δίνει άλλοθι στον ηττημένο. Εμείς οι νέοι πρέπει να μείνουμε έντιμοι απέναντι στον εαυτό μας, το συναθλητή μας και στον αθλητισμό και να έχουμε πάντα υπόψη ότι σημασία έχει η συμμετοχή κι όχι τόσο η νίκη αφού, όπως έλεγαν και οι αρχαίοι: «ου το νικάν αλλά το ευ αγωνίζεσθαι».

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λάμπρου Άννα από τη Λεμεσό της Κύπρου.

ANNA ΛΑΜΠΡΟΥ (Λεμεσού Κύπρου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, μια μάστιγα που πλήττει τις σημερινές κοινωνίες, ανεπτυγμένες και μη, είναι ο αναλφαβητισμός. Με την κλασική έννοια του όρου θεωρείται η άγνοια της γραπτής αρίθμησης και η αδυναμία της ανάγνωσης και γραφής.

Έχει διαπιστωθεί ότι οι αιτίες του αναλφαβητισμού ποικίλλουν και έχουν σχέση με πολιτικά, πολιτιστικά, οικονομικά συμφέροντα, αλλά και κοινωνικά φαινόμενα.

Ο πρώτος που αντιμετωπίζει το εδώλιο του κατηγορούμενου είναι ο πόλεμος. Οι πολεμικές επιχειρήσεις που καθιστούν αδύνατη τη λειτουργία της παιδείας, και ειδικότερα της εκπαίδευσης, αιχμαλωτίζουν τους ανθρώπους. Αποτέλεσμα αυτού είναι ο αναλφαβητισμός.

Επιπλέον, η μακρόχρονη σκλαβιά αποτελεί παράγοντα για όξυνση και επιδείνωση του προβλήματος αυτού.

Όμως, ακόμη και σε περιόδους ειρήνης ο κοινωνικοπολι-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

τικός μαρασμός, η πολιτιστική κατηφόρα και η οικονομική παρακμή αποτελούν τροχοπέδη στην ανάπτυξη της παιδείας.

Βεβαίως, η κυριαρχία των ισχυρών κρατών οδηγεί σε παγκόσμια πολιτιστική αποτελιμάτωση. Οι άνθρωποι μένουν υπνωτισμένοι και αφοσιωμένοι στις σκληρές αρχές ενός μοναρχικού καθεστώτος, που αποτρέπει και αποθαρρύνει την οποιασδήποτε μορφής ιδεολογική φώτιση και αναγέννηση, καταρακυλώντας, έτσι, στο σκοτάδι της πνευματικής στειρότητας.

Το πρόβλημα του αναλφαβητισμού είναι εδραιωμένο σε όλο τον κόσμο και προκαλεί όχι μόνο κοινωνική οπισθοδρόμηση, αλλά και ηθική κατάπτωση του ίδιου του αναλφάβητου. Ο άνθρωπος που έχει αυτό το σύνδρομο, αντιμετωπίζει προβλήματα στην καθημερινή του ζωή. Για παράδειγμα, δυσκολεύεται να διαβάσει απλά πράγματα, όπως πινακίδες, επιγραφές, αλλά και να γράψει, π.χ. να υπογράψει συμβόλαια, έγγραφα κ.λπ.. Αυτές οι δυσκολίες προκαλούν μια ψυχολογική δυσλειτουργία, αφού αποφεύγονται οι κάθε είδους επαφές με το κοινωνικό σύνολο, λόγω ντροπής και μειονεξίας. Επίσης, ο αναλφάβητος απομονώνεται στο χώρο του και κλείνεται στον εαυτό του. Αδυνατεί να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του, αφού δεν τα ξέρει, και περιφρονείται από τρίτους.

Όμως, κανένα πρόβλημα δεν είναι άλυτο. Έτσι, και ο αναλφαβητισμός μπορεί να μειωθεί, αν υπάρχει καλή θέληση και συνεργασία. Με την ίδρυση σχολείων σε απομακρυσμένες περιοχές, όπου η μετάβαση σε σχολείο της πόλης θεωρείται δύσκολη και δαπανηρή, θα καταφέρουμε να μειωθούν οι αναλφάβητοι στα χωριά.

Η ίδρυση των σχολείων είναι απαραίτητη και για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, έτσι ώστε τα παιδιά με αυτού του είδους τα προβλήματα να μπορούν να φοιτούν σε σχολεία, λαμβάνοντας την απαιτούμενη εκπαίδευση.

Εποικοδομητικός τρόπος επίλυσης του προβλήματος αυτού είναι και η στήριξη οικονομικά, ηθικά και ψυχολογικά των παιδιών με οικονομική δυσχέρεια, ώστε να μη ριχτούν στη βιοπάλη, αλλά και των ατόμων που εγκατέλειψαν το σχολείο νωρίς, για να τους δοθεί η ώθηση να ξαναρχίσουν. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο θα έπρεπε να ιδρυθούν σχολεία, που να δέχονται μαθητές που εγκατέλειψαν το σχολείο και να γίνει αναβάθμιση των νυχτερινών σχολείων.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η Εκκλησία και η UNESCO θα πρέπει να ενεργοποιηθούν, για να συνδράμουν με κάθε τρόπο στην καταπολέμηση του αναλφαβητισμού.

Για πιο σίγουρα και επιτυχημένα αποτελέσματα θα πρέπει να εκδοθούν πιο κατανοητά και προσιτά βιβλία, έτσι ώστε να ελκύουν το μαθητή. Η χρήση των εποπτικών μέσων θα μετατρέψει το μάθημα σε ψυχαγωγικό και, συνεπώς, δεν θα κουράζει τον ενδιαφερόμενο.

Επιπλέον, η συνεχής επιμόρφωση, αξιολόγηση και παρά-

δοση σεμιναρίων και μαθημάτων ψυχολογίας σε εκπαιδευτικούς θα επισφραγίσει την επιτυχία των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Τέλος, η θέσπιση βραβείων και προσφορά κινήτρων στους ενήλικες, που επιλέγουν και επιτυγχάνουν να ολοκληρώσουν ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης, αποτελεί ένα βασικό τρόπο ώθησης των ενηλίκων για μάθηση.

Σύνθημα όλων μας ας γίνει το «δράξασθε παιδείας» (λόγια του Δαβίδ, Ψαλμ. 2.12) – για να καταφέρουμε να μειώσουμε τους αναλφάβητους και να πνίξουμε το φάντασμα του αναλφαβητισμού, που καταπνίγει την κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική ανέλιξή μας.

Επίσης, θα ήθελα να προσθέσω ότι η φαντασία είναι στην εξουσία. Η φαντασία αλλάζει τον κόσμο. Εμείς οι νέοι μπορούμε να αλλάξουμε το μέλλον, γιατί εμείς οι νέοι είμαστε το μέλλον.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γλένης Δημήτριος από το Νομό Λευκάδας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΛΕΝΗΣ (Ν. Λευκάδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί νέοι Έφηβοι Βουλευτές, το σχολείο είναι – ας μου επιτραπεί η φράση – ένα συγκαλυμμένο και κοινωνικά αποδεκτό, εκπαιδευτικό «πορνείο». Οι καθηγητές μάς μεταφέρουν κάποιες προκαθορισμένες γνώσεις, ώστε κι εμείς να ενταχθούμε αποτελεσματικά στην απρόσωπη κοινωνική μηχανή και να γίνουμε άνθρωποι-μηχανές: Σήμερα υποταγή στην αυθεντία του βιβλίου και του εκπαιδευτικού και αύριο υποταγή στην αυθεντία του αφεντικού, των πολιτικών ηγετών, του συστήματος.

Στόχος δεν είναι το μάθημα, ούτε η μάθηση αυτή καθαυτή, αλλά η επιτυχία, ο καλός βαθμός. Μέσο για την κατάκτηση του ο παπαγαλισμός, το γλείψιμο, οι δημόσιες σχέσεις γονέων καθηγητών, τα ιδιαίτερα μαθήματα με τους καθηγητές μας. Και βέβαια, η παιδεία είναι δημόσια και δωρεάν και η παραπαιδεία είναι τα φροντιστήρια. Οι εξετάσεις στην ουσία είναι διαγωνισμοί ή μάλλον ανταγωνισμοί. Δόγμα: η αποτυχία σου, επιτυχία μου.

Όσο για το Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα, νομίζω ότι είναι πολύ παραστατική μια ιστορία, που διηγείται στο βιβλίο του «Η αγάπη» ο Λεό Μπουσκάλια. Τη λένε «Το σχολείο των ζώων». Μια μέρα λοιπόν τα ζώα μαζεύτηκαν στο δάσος και αποφάσισαν να ανοίξουν ένα σχολείο. Ένας λαγός, ένα πουλί, ένα ψάρι, ένας σκίουρος, ένας τυφλοπόντικας και ένα χέλι αποτέλεσαν τη σχολική επιτροπή. Ο λαγός επέμενε να συμπεριληφθεί στο πρόγραμμα το τρέξιμο, το πουλί το πέταγμα, το ψάρι το κολύμπι, ο σκίουρος το κάθετο σκαρφάλωμα στα ψηλά δέντρα, ο τυφλοπόντικας το σκάψιμο.

Έτσι, έκαναν το ανεπανόρθωτο σφάλμα να βάλουν όλα αυτά τα μαθήματα στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα και να

επιμένουν να τα παρακολουθούν όλα τα ζώα. Ο λαγός έτρεχε υπέροχα. Κανένα άλλο ζώο δεν τον έφτανε στο τρέξιμο. Όμως, τα άλλα ζώα επέμεναν ότι είναι απαραίτητο για τη διανοητική και συγκινησιακή του πειθαρχία να του μάθουν να πετάει. Τον ανέβασαν, λοιπόν, σε ένα κλαδί και του είπαν: «Πέτα, λαγέ. Πέτα, λαγέ». Το κακόμοιρο το ζώο πήδηξε και έσπασε το πόδι και το κεφάλι του. Έπαθε ζημιά ο εγκέφαλός του και μετά ούτε και να τρέξει καλά μπορούσε. Έτσι, αντί για Α' στο τρέξιμο, πήρε Γ' και φυσικά πάντα απορριπτόταν στο πέταγμα.

Το ίδιο έγινε και με το πουλί. Πέταγε στον άνεμο εδώ κι εκεί, έκανε τούμπες και κόλπα και ήταν άριστο στο πέταγμα. Όμως, τα άλλα ζώα επέμεναν να μάθει να σκάβει τρύπες σαν τυφλοπόντικας. Φυσικά, το πουλί έσπασε τελικά το ράμφος του και τα φτερά του και δεν μπορούσε πια ούτε να πετάει. Έτσι, είδε να παίρνει Γ' στο πέταγμα, ενώ πια στο σκαρφάλωμα στα δέντρα ήταν σκέτη αποτυχία.

Ηθικό δίδαγμα: Ξέρετε ποιος ήταν ο αριστούχος αυτού του σχολείου και αυτού του Εκπαιδευτικού Προγράμματος; Ένα διανοητικά καθυστερημένο χέλι που μπορούσε να τα κάνει όλα, μα ως τα μισά τους, μετριότατα. Οι αρμόδιοι, όμως, ήταν πολύ ευχαριστημένοι, γιατί όλα τα ζώα παρακολουθούσαν όλα τα μαθήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, που το αποκαλούσαν «ευρείας βάσης, γενικής παιδείας».

Στην πολιτική ζωή στα λόγια κυριαρχεί η δημοκρατία, η ελευθερία, η κοινωνική δικαιοσύνη και στην πράξη η αδιαλλαξία, η μισαλλοδοξία, ο φανατισμός, η δημαγωγία, η λασπολογία, οι πελαταιακές σχέσεις ανάμεσα στους πολίτες και στους πολιτικούς. Οι πολιτικοί δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντα της ολότητας, αλλά τα προσωπικά τους και της κλίμακας τους, διαλαλούν τις αξίες της ισότητας και της αξιοκρατίας, αλλά εμείς διαπιστώνουμε ότι τις προορίζουν και τις περιορίζουν μόνιμα μόνο για τους κομματικούς οπαδούς τους. Κι εμείς, αν δεν φροντίσουμε έγκαιρα να εξασφαλίσουμε θέση σε κάποια κομματική στέγη ή έδρα σε κομματική εξουσία, αν δεν ανήκουμε κάπου, αν δεν φυλακίσουμε τα όνειρα και τις φιλοδοξίες μας, μας περιμένει η ανεργία, το περιθώριο, η αποτυχία, ανεξάρτητα από τα όποια πνευματικά εφόδια αποκτήσουμε. Όσο για τα ηθικά εφόδια, αυτά μάλλον είναι εμπόδιο στην επιτυχία.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, ότι σπέρνετε, θερίζετε. Ότι καλλιεργείτε, ανθίζει. Η κοινωνία είναι ο πομπός και εμείς είμαστε ο δέκτης. Ο δέκτης αφομοιώνει ό,τι ο πομπός του στέλνει. Και αν η δόση είναι σαπρή και βλαβερή, φταιχτής – φυσικά – είναι ο πομπός, όχι ο δέκτης. Δεν είναι, λοιπόν, ο νέος που καίει το σχολείο ή το γήπεδο. Είναι το σχολείο και οι παιδαγωγοί που απέτυχαν να μάθουν τα χέρια του να δουλεύουν αλλιώς. Τα παιδιά της βίας, της άρνησης, των ναρκωτικών δεν είναι «άνθη του κακού», είναι πληγωμένα παραδείσια πουλιά. Κάθε πληγή στους νέους είναι καρφή

στα χέρια του Χριστού. Κάθε τρυφερότητα προς τους νέους είναι και μια ανταύγεια της Ανάστασής του.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, μπορεί, ίσως, να είμαστε υπερβολικοί οραματιστές αλλά – νομίζουμε – όχι ουτοπιστές. Δεν θέλουμε να μας κερδίσετε. Θέλουμε να μας βοηθήσετε. Με ειλικρίνεια και ευθύνη μην καταστρέψετε ό,τι ωραίο υπάρχει μέσα μας. Δημοκρατικός πολιτικός είναι όχι αυτός που μιλάει για τη δημοκρατία, αλλά αυτός που αγωνίζεται για τη δημοκρατία.

Μπορείτε να μας δώσετε ένα σχολείο, που δεν θα έχει στόχο μόνο την παραγωγή οικονομικών μονάδων, αλλά, παράλληλα, και κυρίως, την ανάπτυξη και αξιοποίηση των ιδιαίτερων κλίσεων και τάσεων των νέων και τη διάπλαση ολοκληρωμένων ουμανιστικών προσωπικοτήτων, ένα σχολείο που δεν θα μας αντιμετωπίζει σαν δοχείο που πρέπει να το γεμίσουμε, αλλά σαν δαυλό που πρέπει να τον ανάψουμε.

Μπορείτε να μας δώσετε τους σωστούς χώρους, τους σωστούς τρόπους και προπαντός τα σωστά πρότυπα, για να διασκεδάσουμε, να ψυχαγωγηθούμε – με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου – να δημιουργήσουμε. Μπορείτε εδώ και τώρα να καταργήσετε την πολυθεσία και την πολυμυσθία και να πατάξετε την ανεργία.

Μπορείτε να παλέψετε και μαζί μας, μπορούμε να παλέψουμε, ώστε ο ενιαίος αλλά και ανταγωνιστικός κόσμος του σήμερα να γίνει ενιαίος και συναγωνιστικός κόσμος του αύριο, να γίνει ένας κόσμος αλληλεγγύης, αγάπης, ανθρωπιάς, ενωμένος μέσα στις διαφορές του.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, ζητάμε όραμα, έμπνευση, αλήθεια και ουσία. Εσείς μας λέτε ότι το μέλλον μας ανήκει. Δεν αισθάνεστε, λοιπόν, την ανάγκη και την υποχρέωση να μας το δώσετε;

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρέων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κερασάκης Αντώνιος από την Β' Περιφέρεια Πειραιά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΡΑΣΤΑΡΗΣ (Β' Πειραιά): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες προσέφεραν πολλά θετικά στοιχεία στην εικόνα της Ελλάδας στο εξωτερικό, αλλά και στο εσωτερικό της χώρας. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 στην Αθήνα ήταν επιτυχημένοι. Οι ξένοι δημοσιογράφοι μιλούσαν με τα καλύτερα λόγια γι' αυτούς τους Ολυμπιακούς. Όσοι δεν πίστευαν ότι οι Έλληνες μπορούσαν να διοργανώσουν επιτυχείς Αγώνες, διαψεύστηκαν.

Η δική μου γνώμη, όμως, είναι ότι απ' αυτούς, αλλά και από τους προηγούμενους Ολυμπιακούς Αγώνες χάθηκε η ουσία. Ποια είναι αυτή; Οι Ολυμπιακοί Αγώνες μιλάνε για αγάπη και ειρήνη των λαών. Αυτό φαίνεται και στην ολυμπιακή εκχειρίδια.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Στα αρχαία χρόνια σε ολόκληρη την Ελλάδα σταματούσαν οι πόλεμοι ανάμεσα στις πόλεις, για να μπορούν να μετακινούνται ελεύθερα οι αθλητές. Επίσης, οι αθλητές είχαν τις ίδιες ευκαιρίες για διακρίσεις. Σήμερα κάποιος δεν ήθελε να υπογράψουν την ολυμπιακή εκχειρία με τη δικαιολογία ότι αγωνίζονται κατά της τρομοκρατίας. Τώρα, βέβαια, δεν ξέρω, αν ένα παιδάκι 4 ετών μπορεί να θεωρηθεί τρομοκράτης. Αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

Επανερχομαι, όμως, στο θέμα μου και λέω, αν στη χώρα ενός αθλητή γίνεται πόλεμος και βλέπει καθημερινά τα αίτια και τη φρίκη, που επικρατεί σε κάθε πόλεμο, σε τι ψυχική κατάσταση μπορεί να συναγωνιστεί έναν αθλητή από μία χώρα, όπου επικρατεί ειρήνη; Αν συνεχίσει να υπάρχει πόλεμος και γίνονται κτηνωδίες, πώς μπορεί να λάμψει η φλόγα του πολιτισμού; Εμείς νομίζουμε, επειδή η τηλεόραση ασχολείται κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών 24 ώρες το 24ωρο με τους Ολυμπιακούς Αγώνες ότι δεν υπάρχουν άλλα προβλήματα στον κόσμο και ότι το μόνο πρόβλημα, που θα πρέπει να μας απασχολεί είναι το ζήτημα «Κεντρής-Θάνου». Όλοι εμείς κλείνουμε τα μάτια στην δυστυχία του κόσμου και αντί να αγωνιζόμαστε να δειξουμε, ποιο πραγματικά είναι το μεγαλείο του πολιτισμού, προτιμούμε να αλλάξουμε κανάλι και να δούμε κάτι πιο ευχάριστο που θα μας φτιάξει τη διάθεση. Εμείς, αντί να περάσουμε το μήνυμα της ειρήνης και της αγάπης στον κόσμο, προσπαθήσαμε να εντυπωσιάσουμε το ξένο πλήθος με πυροτεχνήματα, που δεν είχαν ούτε διάρκεια ούτε ουσία. Ούτε εγώ ούτε κανένας νέος δεν θα ήθελε τα συγχαρητήρια κανενός πλανητάρχη για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, όταν αυτός δεν σέβεται την ολυμπιακή εκχειρία και κατ' επέκταση τον ίδιο τον άνθρωπο και τα δικαιώματά του στην ελευθερία.

Μπορεί αυτό που λέω να ακούγεται σκληρό, αλλά κάποια πράγματα έτσι είναι. Πρέπει όλοι μας να δεχόμαστε την αλήθεια, όσο σκληρή και αν είναι. Δεν είναι ωραίο να χαϊδεύουμε τα αυτιά μας με ό,τι θα μας άρεσε να ακούμε.

Στην Ελλάδα έγιναν στάδια για τους αγώνες, έγιναν δρόμοι, ενισχύθηκαν και ανανεώθηκαν τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Η ασφάλεια της χώρας από αστυνομικούς σου εμπνέει έναν αέρα εμπιστοσύνης. Όμως, παρά τα δισεκατομμύρια, που δόθηκαν για την Ολυμπιάδα, υπάρχουν ακόμα σχολεία υπεράριθμα, που δεν έχουν χώρο για να γυμναστούν οι μαθητές. Υπάρχουν σχολεία, που δεν έχουν σχολικές τάξεις για μάθηση. Υπάρχουν σχολεία, που δεν έχουν αίθουσες εκδηλώσεων, που δεν θα έπρεπε να υπάρχουν τώρα, αλλά να είχαν φτιαχτεί από την αρχή.

Αυτά τα προβλήματα ξέρουμε ότι υπάρχουν. Δεν κατεβήκαμε από τον Άρη. Παρόλα αυτά τα προβλήματα, προτιμήσαμε να σπαταλήσουμε αυτά τα χρήματα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Χρησιμοποίη τη λέξη «σπαταλήσουμε» γιατί, όταν έχεις τόσα προβλήματα, όπως ανέφερα παραπάνω, και

υπάρχουν ακόμα περισσότερα, όπως ράντζα στα νοσοκομεία και «χρόνο αναμονής» στο ΙΚΑ για εξετάσεις που κρατούν έως και 3 μήνες, τότε οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι σπατάλη. Όταν δεν υπάρχει ένας χώρος για να παίζουν τα παιδιά σε κάθε γειτονιά, αλλά υπάρχει γήπεδο «soft ball» ή «badminton» που δεν θα χρησιμοποιηθεί όλο το χρόνο από κανένα, παρά από είκοσι με τριάντα άτομα, τότε είναι σπατάλη. Πολιτισμένη δεν είναι μία χώρα, όταν διοργανώνει επιτυχείς Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά και όταν ξέρει να αγωνίζεται και να πολεμάει γι' αυτούς που δεν έχουν τη δύναμη να το κάνουν. Εμείς από τον ενθουσιασμό μας και από το άγχος μας να πετύχουμε τους αγώνες, μείναμε στα διαδικαστικά και ξεχάσαμε το νόημά τους. Ελπίζω στην επόμενη Ολυμπιάδα ή σε κάποια Ολυμπιάδα το μόνο πρόβλημά μας να είναι η σωστή διεξαγωγή των αγώνων και να μην χρειάζεται να διεκδικήσουμε την ειρήνη και την αγάπη, γιατί αυτά θα είναι αυτονόητα.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους αυτούς που μου έδωσαν την ευκαιρία να εκφράσω αυτό που νομίζω και πιστεύω και δεν ξέρω, ποιο συμφωνούν ή διαφωνούν με αυτά που λέω. Αυτή είναι η μαγεία της δημοκρατίας και ελπίζω τη μαγεία αυτή να τη γευτούν όλοι οι άνθρωποι στον κόσμο και να ανάψει πάλι η φλόγα.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος-Βουλευτής Βουλγαροπούλου Σοφία από το Νομό Κιλκίς.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κιλκίς): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, ξεκινώντας θέλω να πω ότι είναι μεγάλη μου χαρά και τιμή που βρίσκομαι ανάμεσά σας και που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετέχω στις εργασίες της Θ' Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων».

Προερχόμενη από μία μεσαία οικονομικά οικογένεια ενδιαφέρομαι ιδιαίτερα για τη «δωρεάν παιδεία» που, υποτίθεται, μας παρέχεται από το κράτος. Σήμερα, λοιπόν, θα ήθελα να τονίσω τρία σημεία για το συγκεκριμένο θέμα:

Πρώτον, τα φροντιστήρια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης –δυστυχώς κατά τη γνώμη μου- αποτελούν συγχρόνως το ισχυρότερο πλήγμα στην παιδεία, αλλά και ένα χρήσιμο «εργαλείο» για την επιτυχία των μαθητών. Και το λέω αυτό, γιατί εμείς οι ίδιοι είμαστε, οι μαθητές, που κατηγορούμε τα φροντιστήρια και τα εντάσσουμε στην παραπαιδεία, αν θέλετε και εμείς οι ίδιοι είμαστε, που παρακολουθούμε μαθήματα σε διάφορα φροντιστήρια. Αυτό, όμως, γίνεται γιατί το ίδιο το κράτος δεν παρέχει βοήθεια και δεν μας κινεί το ενδιαφέρον. Η καλύτερη λύση, προσωπικά πιστεύω, είναι η αναδιοργάνωση του θεσμού της ενισχυτικής διδασκαλίας, ο οποίος στην παρούσα κατάσταση πάσχει φοβερά.

Δεύτερον, θα ήθελα να αναφερθώ στις ξένες γλώσσες, οι οποίες στις μέρες μας είναι απαραίτητες, οποιοδήποτε επάγγελμα και αν ακολουθήσουμε. Το κράτος από τη στιγμή που

δεν μπορεί να μας οδηγήσει στην απόκτηση κάποιου πτυχίου ξένης γλώσσας, για παράδειγμα της Αγγλικής, που την διδασκόμαστε από την Δ' δημοτικού, με την ποιότητα του μαθήματος μέσα στην τάξη, δεν θα έπρεπε για τις δημόσιες τουλάχιστον υπηρεσίες, να υπάρχει η απαίτηση να κατέχουμε κάποιο πτυχίο. Έτσι, είναι σαν να μας ωθεί το ίδιο το κράτος στα φροντιστήρια και αυτό καταντά κοροϊδία. Η καλύτερη λύση θα ήταν η βελτίωση της ποιότητας του μαθήματος που γίνεται μέσα στην τάξη και φυσικά η δημιουργία του κρατικού πτυχίου γλωσσολογίας είναι μία πολύ καλή αρχή.

Επίσης, όπως όλοι γνωρίζουμε ο όγκος των μαθημάτων είναι μεγάλος. Στις τάξεις του Λυκείου, τουλάχιστον, θα έπρεπε να μειώνεται και όχι να αυξάνεται, έτσι ώστε ο μαθητής να μπορεί να συγκεντρωθεί στο αντικείμενο, με το οποίο θέλει να ασχοληθεί στη μελλοντική του καριέρα.

Τέλος, ευχή μου και απαίτηση – και πιστεύω όλων μας – είναι οι ιδέες και οι απόψεις, που διατυπώνονται αυτές τις μέρες εδώ να μη μείνουν απλά στα αρχεία της Βιβλιοθήκης της Βουλής, αλλά όσες κριθούν σωστές και αποτελεσματικές να οδηγηθούν στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για την υλοποίησή τους. Έτσι, θα μπορούμε να νοιώθουμε ότι συμμετέχουμε ενεργά στη δημοκρατία, εμείς οι μελλοντικοί πολίτες αυτής της χώρας.

Θα ήθελα να κλείσω με κάτι το οποίο θεωρώ ότι είναι το «σλόγκαν» μου και θα ήθελα να σας το πω: «Εσύ ποτέ μην δειλιάσεις, όσο πόνο και αν αισθανθείς, το θάρρος σου σκόρπα, για να φτάσεις στα ψηλά ιδανικά που ποθείς».

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος-Βουλευτής Εγγονίδου Λαζαρίνα από το Νομό Πιερίας.

ΛΑΖΑΡΙΝΑ ΕΓΓΟΝΙΔΟΥ (Νομός Πιερίας): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, από το βήμα αυτό θα ήθελα να επισημάνω την καθοριστική συμβολή του σχολείου στην κοινωνικοποίηση του ατόμου.

Πρώτα η οικογένεια και ύστερα το σχολείο αποτελούν τους δύο πυρήνες της πρωτογενούς κοινωνικοποίησης του παιδιού. Συνεπώς, το σχολείο είναι επιφορτισμένο και με ένα ρόλο αγωγής, εκτός του προφανούς εκπαιδευτικού, του γνωστικού του ρόλου.

Το ερώτημα, που τίθεται, είναι, εάν και κατά πόσο τα δημόσια σχολεία, ως εξειδικευμένοι χώροι παροχής αγωγής και εκπαίδευσης, είναι αποτελεσματικοί και κατάλληλα οργανωμένοι γι' αυτή την κοινωνική τους αποστολή. Πολύαριθμες κοινωνιολογικές μελέτες σε Ευρώπη και Αμερική μαρτυρούν μέσω των πορισμάτων τους ότι το κοινωνικό, οικονομικό και μορφωτικό επίπεδο προέλευσης των γονέων επηρεάζει αποφασιστικά τις προσδοκίες τους για τη μόρφωση και τον επαγγελματικό προσανατολισμό των παιδιών τους. Συγκεκριμένα οι γονείς της μεσαίας και ανώτερης κοι-

νωνικής τάξης παρουσιάζουν την τάση να αφιερώνουν περισσότερες ώρες για τα παιδιά τους και τα ωθούν, ώστε να θέτουν και τελικά να πετυχαίνουν υψηλούς στόχους.

Αντίθετα, οι γονείς της κατώτερης κοινωνικής τάξης ασχολούνται πολύ λιγότερο με τα παιδιά τους και είναι ικανοποιημένοι με την επίτευξη χαμηλών στόχων, που σίγουρα δεν αποτελούν ισχυρά εφόδια στη ζωή τους.

Μπορούμε, συνεπώς, να υποστηρίξουμε ότι το σχολείο έχει χρέος να διαδραματίσει ένα ρόλο εξισορροπιστή μεταξύ της ψαλίδας που διαχωρίζει τα κατώτερα, μεσαία και ανώτερα στρώματα. Επιπροσθέτως, η μετατροπή της Ελλάδας από χώρα αποστολής μεταναστών σε χώρα υποδοχής τους αποτελεί μία ακόμα πρόκληση για την ελληνική εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες, πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια.

Η σύσταση των σχολικών τάξεων αποτελεί ένα πολυπολιτισμικό μωσαϊκό, όπου παιδιά και έφηβοι με διαφορετική εθνική προέλευση, με διαφορετική μητρική γλώσσα, θρησκεία, κουλτούρα, ήθη και έθιμα, καλούνται να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της σύγχρονης ελληνικής – και, κατ' επέκταση, ευρωπαϊκής – πραγματικότητας. Η υιοθέτηση, όμως, μίας αντισταθμιστικής παιδαγωγικής, πρωτίστως από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και, κατ' επέκταση, από τους σχολικούς συμβούλους και τους μάχιμους εκπαιδευτικούς, θα μπορούσε, ίσως, να χαρακτηριστεί ως μία ευοίωνη πρακτική.

Η συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων, σύμφωνα με τις τρέχουσες εξελίξεις και τα ευρήματα επίκαιρων ερευνών, αναφορικά με παιδαγωγικά, ψυχολογικά, κοινωνιολογικά και κοινωνικά ζητήματα, θα πρέπει να είναι το πρώτο μέλημα των ειδημόνων.

Επίσης, η προσφορά συμβουλευτικής γονέων από σχολικούς φορείς, όπως για παράδειγμα από σχολικό ψυχολόγο, αλλά και η διεξαγωγή επιμορφωτικών σεμιναρίων για γονείς, είναι επίσης σπουδαία. Ουσιαστική βοήθεια για τη μείωση του χάσματος μεταξύ παιδιών προερχόμενων από διαφορετικές κοινωνικές τάξεις είναι η επέκταση των γνωστικών διδακτικών αντικειμένων και σε άλλους τομείς, όπως το θέατρο, η μουσική, η ζωγραφική, η αστρονομία και ο χορός.

Τέλος, είναι σημαντικό να γίνει εφαρμογή παιδαγωγικών μεθόδων από τους εκπαιδευτικούς στις σχολικές αίθουσες και η διδασκαλία να γίνει βιωματική και επικοινωνιακή, διότι μόνο έτσι η κατάκτηση της γνώσης θα είναι επιδίωξη των ίδιων των παιδιών και όχι ανάγκη που επιβάλλει το κοινωνικό γίγνεσθαι.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας και ελπίζω στο μέλλον να γίνει ένας θεσμός, που θα συμβάλει στη διαμόρφωση μίας υγιούς και χωρίς ανισότητες κοινωνίας.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βαβάλιου Αικατερίνη από το Νομό Μαγνησίας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΑΒΑΛΙΟΥ (Νομός Μαγνησίας): Η κρίση που περνά σήμερα η εκπαίδευση είναι διαπιστωμένη και βιώνεται καθημερινά από εκπαιδευτικούς και μαθητές. Ρώτησε πριν η Εισηγήτρια, ποιος είναι ο σκοπός της παιδείας. Για εμένα πρωταρχικός σκοπός της εκπαίδευσης υπήρξε πάντοτε η διαμόρφωση ελεύθερων πολιτών με κριτική σκέψη και θέληση να βελτιώσουν τον κόσμο, που θα τους παραδοθεί.

Όμως, η όποια δημιουργική δραστηριότητα βρίσκεται σε δεύτερη μοίρα, καθώς τα όσα απαιτούνται από τους μαθητές τους αφήνουν ελάχιστο ελεύθερο χρόνο. Επιπλέον, ο μαθητής μπαίνει με τη βία σχεδόν σ' έναν αγώνα δρόμου, όπου αναγκάζεται να σκέφτεται ανταγωνιστικά και ατομικιστικά και όχι σαν μέρος του κοινωνικού συνόλου. Ο Έλληνας μαθητής αντιδρά. Γιατί τι άλλο από απόρριψη του συστήματος μπορεί να είναι η προκλητική συμπεριφορά απέναντι στους καθηγητές και το χώρο του σχολείου, καθώς και το κάψιμο των βιβλίων στο τέλος της χρονιάς;

Είναι εμφανές, λοιπόν, πόσο απομακρυσμένο είναι το ελληνικό σχολείο απ' αυτά που ζητούν οι καθηγητές και οι μαθητές, ένα σχολείο προσαρμοσμένο στις ανάγκες της κάθε ηλικίας, όπου ο μαθητής θα περνά το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας του δημιουργικά, έχοντας επίγνωση πως χτίζει το μέλλον του σωστά, καθοδηγούμενος από καθηγητές, που χαίρονται τη δουλειά τους, χωρίς να έχουν τη διαρκή αγωνία της διδακτέας ύλης.

Δεν ζητούμε παρά ένα σχολείο που θα διαμορφώνει ενεργούς πολίτες, με συνείδηση του κοινωνικού τους ρόλου, με αγάπη για τη μάθηση και την πρόοδο. Ζητούμε μία δημόσια εκπαίδευση, που θα ενισχύει το δημοκρατικό φρόνημα των μαθητών και θα αξιοποιεί τη φαντασία και τη δημιουργικότητα των εφήβων για την υλοποίηση κοινών στόχων, εφοδιάζοντάς τους, όμως, παράλληλα με την κατάλληλη γνώση και τεχνολογία, ώστε να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν επιτυχώς στις απαιτήσεις τόσο της επαγγελματικής, όσο και της κοινωνικής τους ζωής.

Έτσι, πιστεύω ότι η κρατική μέριμνα πρέπει να είναι η πολιτική διαπαιδαγώγηση των μαθητών, ώστε μία μέρα να εξελιχθούν σε ενεργούς πολίτες. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί, κυρίως, μέσα από το μάθημα της Έκφρασης-Έκθεσης. Ανέκαθεν σκοπός του μαθήματος ήταν η εξάσκηση του μαθητή, ώστε να μπορεί να στηρίξει με επαρκή επιχειρηματολογία μία θέση του. Σήμερα, όμως, αυτό δεν αρκεί. Πρέπει ο μελλοντικός πολίτης να μάθει με ευκολία να ξεχωρίζει την άποψη από το γεγονός, την είδηση από την παραπληροφόρηση, να υποψιάζεται και να αμύνεται απέναντι στην προπαγάνδα.

Επίσης, στο μυαλό του μαθητή πρέπει να αποσαφηνιστούν ορισμένες έννοιες, που η σύγχυσή τους μπορεί να πα-

ρασύρει στη διαμόρφωση λαθεμένων εντυπώσεων και να τον κάνει αργότερα εύκολο θύμα της όποιας προπαγάνδας. Μέρος της πολιτικής διαπαιδαγώγησης θα μπορούσε να αποτελέσει και η ενδυνάμωση του θεσμού των Μαθητικών κοινοτήτων. Οι κοινότητες αυτές δεν έχουν σήμερα καμία ουσιαστική δύναμη και σε καμία περίπτωση δεν εξυπηρετούν την ανάληψη πρωτοβουλιών από την πλευρά των μαθητών. Αν, όμως, αυτές διαμορφωθούν κατάλληλα, ώστε να αντιπροσωπεύουν και να εκφράζουν την άποψη των μαθητών στη λήψη αποφάσεων, σχετικά, βέβαια, με τα θέματα που τους αφορούν – για παράδειγμα με την αναμόρφωση Αναλυτικών προγραμμάτων ή με την επιλογή βιβλίων – τότε θα αντιμετωπιστούν εντελώς διαφορετικά και ο θεσμός θα εξοικειώσει τους μαθητές με τις ισχύουσες πολιτικές διαδικασίες.

Μιλήσατε πριν για καθηγητές, που ενδιαφέρονται και για άλλους που δεν ενδιαφέρονται. Πιθανότατα, ο διαχωρισμός έχει να κάνει με την προσωπικότητα του δασκάλου και με τις παιδαγωγικές του ευαισθησίες. Όμως, η ευθύνη βαρύνει και το κράτος, επίσης.

Βάλτε νέους καθηγητές στα σχολεία, ανθρώπους που θα μπορέσουν να μοιραστούν το ίδιο όνειρο με τους μαθητές, φιλόλογους με το σθένος να δείξουν στους μαθητές τη μαγεία της ελληνικής γλώσσας, που μπορούν να τους βοηθήσουν να δουν πως μέσα από τα ποιήματά του ο Ελύτης δεν παραμένει παρά αιώνιος Έφηβος, παντοτινά ερωτευμένος με μία ιδέα και πως δεν υπήρξε άνθρωπος πιο «ροκ» από τον Καζαντζάκη.

Χαμηλώστε το όριο συνταξιοδότησης και φροντίστε για τη σωστή επιλογή των καθηγητών. Μεριμνήστε για τη δια βίου εκπαίδευση και επιμόρφωσή τους. Μιλήσατε για αστυνόμευση. Οι καθηγητές είναι άνθρωποι, που δουλεύουν με ανθρώπινες ψυχές και δεν πρέπει να μπουν σε καλούπια, δεν πρέπει να ελέγχονται μ' αυτόν τον τρόπο. Πρέπει μόνο να φροντίσουν για τη σωστή μόρφωσή τους.

Εμείς τώρα σαν γενιά είμαστε αδικημένοι. Δεν μας προσφέρθηκαν όσα θα έπρεπε, ενώ μας ζητούνται πάρα πολλά και παράλογα. Είναι άδικο να αποφασίζουν για σένα χωρίς εσένα, να μη σ' αφήνουν να χτίσεις μόνος σου το μέλλον σου.

Τα δύο αυτά χρόνια για μένα ήταν σαν νάρκη. Τίποτα δεν μπόρεσα να κάνω απ' όσα ήθελα. Έμεινα στο Μουσικό Σχολείο, χωρίς να ενδιαφέρομαι επαγγελματικά για τη μουσική, μόνο και μόνο για να μπορέσω να κάνω κάτι που μου αρέσει και να είμαι σε ένα σχολείο που παράγει πολιτισμό.

Αργότερα, οι πιο δραστήριοι από εμάς θα συνεχίσουν να προσπαθούν να πραγματοποιούν τα όνειρά τους. Οι υπόλοιποι θα καταναλώσουν ό,τι τους προσφερθεί και θα αλωθούν σε μία προσπάθεια να απελευθερωθούν. Μα, το απωθημένο θα τους μείνει. Μόνο στον άνθρωπο πιστεύω ως οντότητα και στην παιδεία του. Είχα την τύχη να γνωρίσω

μερικούς ανθρώπους, που πραγματικά εργάζονται για την παιδεία και έχω καταλάβει ότι αυτό που λένε είναι λάθος, δηλαδή ότι δεν είναι μόνο δύο χρόνια αυτά που θυσιάζουμε τώρα. Δεν χρωστάμε αυτά τα χρόνια μας σε κανέναν.

Φέτος, αναγκάστηκα και εγώ να χορέψω στο ρυθμό που μου επιβλήθηκε. Ελπίζω μόνο να μην αναγκάσουμε εμείς τους επόμενους να χορέψουν στο δικό μας ρυθμό.

Σήμερα, όλοι σας μου δώσατε το λόγο για να αισιοδοξώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βρίζας Στέργιος από το Νομό Καβάλας.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΒΡΙΖΑΣ (Νομός Καβάλας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αρχικά φοβήθηκα τόσο, αντιμετωπίζοντας την προβαλλόμενη μάστιγα του αιώνα. Πίστεψα πως φορώντας κόκκινο φιογκάκι στο γιακά της μπλούζας μου, θα καταπολεμούσα το κακό. Μάταια! Ύστερα, ξεχάστηκα και την πόρτα της κοιμισμένης μου συνείδησης ήρθε να χτυπήσει ο καρκίνος, για να με σπρώξει πιο βαθιά στον τρομό και να με μετακινήσει ένα τετράγωνο παρακάτω στη σκακιέρα της γνώσης.

Δεν ήταν σφιχτότερο το μαντήλι που κρατούσε βουβό το στόμα μου. Δεν πρόλαβα να ανασάνω και τη σκυτόλη της ατέρμονης αυτής κτηνωδίας, πήρε η έρευνα που ανέφερε ότι το 80% των αυτοχειρών είναι έφηβοι ηλικίας δέκα πέντε έως δέκα οκτώ ετών. Τότε ήταν που έλυσα το μαντήλι από το στόμα μου, έτρεξα μακριά από την εφιαλτική σκακιέρα που ονομάζεται «καθημερινός θάνατος» και μίλησα και φώναξα, γνωρίζοντας πως ακόμα μπορώ να βοηθήσω, γνωρίζοντας πως ακόμα δεν κρίθηκε τίποτα και πως όλα ανατρέπονται.

Μέσα σ' αυτή τη χαώδη κατάσταση και σ' αυτήν την τρελή πορεία προς το άγνωστο, βλέπω κάθε μέρα όλο και πιο πολλά άτομα στην ηλικία μου να χάνονται, πέφτοντας από κτήρια, καταπίνοντας χάπια, χρησιμοποιώντας κάποιο όπλο ή πατώντας το γκάζι, για να υπερβούν την ασυνείδητη αδυναμία τους.

Είναι συχνές οι αναφορές των ειδήσεων σε ανάλογα γεγονότα, τόσο που κάποιες φορές καταλήγουν συνήθεια της καθημερινότητας, που οδηγεί πολλούς στην αλλαγή καναλιού ή τις εφημερίδες να τα καταγράφουν με μικρά γράμματα στο κάτω μέρος των τελευταίων σελίδων, σ' αυτές με τη χαμηλή αναγνωσιμότητα.

Ποιος, όμως, θα μιλήσει, επιτέλους; Ποιος θα ξυπνήσει να φωνάξει; Ποιος θα μας μάθει να πολεμάμε για τη ζωή; Οι ειδικοί λένε, πως οι γονείς αρνούνται να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα ή αδυνατούν να την κατανοήσουν, αποποιούμενοι, έτσι, τις ευθύνες τους.

Μα εκείνοι, απαντάμε εμείς, ακόμα και οι μεγαλύτεροι επαγγελματίες είναι ξένοι, είναι διάφοροι από εμάς. Πώς να νοιώσουν μέσα από τα χαρτιά και τις έρευνές τους όλους εμάς; Και εμείς μένουμε μετέωροι, να προσπαθούμε να

βρούμε την απόλυτη επαφή με τον πραγματικό εαυτό μας, διαδικασία που για πολλούς έμεινε ημιτελής, καθώς οδηγήθηκαν στην εθελούσια έξοδο από τη ζωή.

Αν προσπαθήσει κάποιος να αναλύσει την ψυχοσύνθεση ενός εφήβου, ίσως τρομάξει, μα τα αίτια θα τα αγγίξει. Το άγχος, που προκαλεί η αίσθηση αποτυχίας, ο ρατσισμός, η έλλειψη συγκεκριμένου στόχου ζωής, η επιλογή σπουδών, συχνά διάφορων ανάλογα με τις κλίσεις, τις δεξιότητες, τις ικανότητες, που θα οδηγήσουν σε μια θέση, πιθανόν, στην αγορά εργασίας, εξασφαλίζοντας την απλή βίωση. Και η ευτυχία φαντάζει ουτοπία, άπιαστο όνειρο, ενώ τα ψυχικά κενά βαθαίνουν, θεωρούνται αφόρητα και αθεράπευτα.

Ειδικότερα, ο ρατσισμός – η εκδήλωση διαφορετικών συμπεριφορών, αξιών και προτιμήσεων απέναντι σε άτομα που διαφέρουν από το κατά σύμβαση ηθικά αποδεκτό – εμφανίζει έκρηξη με τραυματικές συνέπειες στην εποχή μας και εξοστρακίζει με συνοπτικές διαδικασίες.

Μεγάλος ο αριθμός αυτών που οδηγούνται στην αυτοχειρία, λόγω διαφορετικής σεξουαλικότητας. Η αίσθηση της ντροπής, εξαιτίας αυτής της διαφορετικότητας, είναι οδυνηρή και επώδυνη. Αυτό, βέβαια, δεν συνάδει με το ότι ένας νέος στα δεκαεπτά του, ενώ δεν έχει κατασταλάξει ως χαρακτήρας, έχει κατασταλάξει ως προς τη σεξουαλικότητά του. Αλλά και αυτό με τη σειρά του δεν σημαίνει ότι περιθωριοποιούμε κάποιον που πιστεύει ότι έχει σταθεροποιηθεί.

Ακόμη, ο πόλεμος του χρώματος, αυτή η επινόηση των ηθικολογούντων οδηγεί στη μειονεξία πολλούς νέους. Ο φόβος του ξένου, η αντιπάθεια για τον αλλόχρωμο, το μη λευκό, τον αλλόθρησκο, το μετανάστη, τον οικονομικό ή πολιτικό πρόσφυγα, το μίσος για τον εισβολέα που καταφθάνει στην Ελλάδα, είτε από την Ασία, είτε από την Αφρική και στη δική μου πόλη από την Αλβανία ή τη Βουλγαρία, αυτός ο έντεχνα συντηρούμενος και καθοδηγούμενος φόβος έχει σφραγίσει την ψυχή και τη βίωση αυτών των εφήβων. Η απόκλιση, η τοποθέτηση στην άκρη οδηγεί στη βίαιη διακοπή της ζωής για όποιον νιώθει ότι, όχι απλά δεν είναι αποδεκτός, αλλά γίνεται και αποδέκτης του βίαιου προσώπου των πολιτισμένων Ελλήνων.

Στο όνομα ποιας ανθρώπινης κοινωνίας, ποιου στοιχειώδους σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, αυτοβουλίας, αξιοκρατίας, διακρίνουμε τους νέους σε κανονικούς και μη κανονικούς; Πώς επιτρέπεται η αυτοχειρία σε εφήβους; Ποιος δικαιώνεται από αυτό; Παράλληλα το σχολείο και το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας είναι απόντες από κάθε προσχεδιασμένη αυτοκαταστροφική ενέργεια εφήβου. Υπάρχει από έδρας διδασκαλία και ανάλογη απόσταση, κνήγη διεκπεραίωσης της ύλης, καλλιέργεια της βαθμωθρίας, σε συνδυασμό με την απουσία κατάλληλα ειδικευμένου προσωπικού που θα απομονώσει τις δυσλειτουργικές προσωπικότητες και θα παρέμβει ανάλογα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Δεν παραβλέπω ότι η αυτοχειρία είναι για το κοινωνικό λεξικό αδυναμία εκλογίκευσης και τοποθέτησης του «εγώ» πάνω από το «εμείς». Το δέχομαι κάποτε, το κατανοώ, ίσως. Γι' αυτό περίμενα από τους ανθρώπους που μοιράζομαι πολλές ώρες από την εφηβεία μου την παρουσία τους, το σκεπτικό και τη στήριξή τους. Δεν ηρωοποιώ την αυτοχειρία, δεν τη θεωρώ πράξη ύψιστης βούλησης και τόλμης. Πιστεύω στον απεγκλωβισμό των νέων από εγωλατρικά πλέγματα, στη συνειδητοποίηση της ματαιότητας που έχει η αποφυγή της ζωής. Θέλω το διπλανό συνεργάτη, φίλο και έτοιμο για συνδρομή, την κοινωνία να διέπεται από ανθρωπιά, με φυσικά επακόλουθα τη δημιουργία, την πρόοδο, την ευημερία.

Τέλος, στρέφομαι σε εμάς, όμοιους και διαφορετικούς, για να φωνάξω ότι ο αναχωρητισμός, η εσωστρέφεια και η αυτοχειρία διαιωνίζουν την κοινωνική παθογένεια. Πιστεύω ότι ο καθένας από εμάς είναι υπεύθυνος για τα δεινά που μαστίζουν την κοινωνία μας. Πιστεύω ότι επιβάλλεται άμεση αποβολή της μαθητικοποίησης, του αρνητισμού, της φυγομαχίας, μέσα από πάλη και ένταξη σε ομάδες με δυναμική, κοινωνική παρουσία και προσφορά, είτε πρόκειται για πολιτικές νεολαίες, είτε για ομάδες παρέμβασης σε κοινωνικά δρώμενα.

Ας γίνει στόχος μας η πορεία προς τη ζωή. Ας γίνει στόχος μας η άνοδος και ας μη μας τρομάζει η ανάβαση. Έπειτα περιμένει η κατάβαση. Άλλωστε, οι χαρές έπονται των αναποδιών, όπως έγραψε και ο Οδυσσέας Ελύτης. «Μεσ τη ζωή μας, βρε παιδιά, έρχεται πρώτη η αναποδιά. Ένα πιάνεις, δέκα χάνεις, δέκα ζεις, μια θα πεθάνεις».

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καραθανάση Άννα-Μαρία από την Α' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

ANNA-MARIA ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, βρισκόμαστε σήμερα, λίγες μέρες μετά τη λήξη της Ολυμπιάδας, στην Αθήνα.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες άφησαν μια δική τους, διαφορετική εντύπωση στον κάθε Έλληνα ή ξένο που τους παρακολούθησε, ανάλογα με τις προσδοκίες του καθενός, πριν από αυτούς. Τις περισσότερες φορές οι κριτικές ήταν πάρα πολύ αισιόδοξες, οι απόψεις, όμως, συχνά διίσταντο. Υπήρχε ένα κομμάτι όλου αυτού που ενθουσίασε και εξέπληξε τους πάντες. Ήταν ακριβώς εκείνο που προέβαλε τον ελληνικό πολιτισμό και την κουλτούρα μας, μια προσπάθεια, δηλαδή, για επαφή με την ελληνική ιστορία και την πορεία μας μέσα στο χρόνο, που έγινε περισσότερο αισθητή στην τελετή έναρξης και λήξης, με φαντασία, αγάπη και πολλή δουλειά. Άλλωστε, όλη μας η ζωή, η γλώσσα, η θρησκεία μας, ο τρόπος και η ένταση με την οποία αντιμετωπίζουμε τις διάφορες καταστάσεις της ζωής μας, ο ψυχισμός μας, τα λάθη μας και οι χαρές μας είναι το καταστάλαγμα ενός απέραντου ταξιδιού μας

μέσα στο χρόνο, ενός ταξιδιού που χάραξε έντονα στα κύτταρά μας την ταυτότητά μας. Εμείς, οι Έλληνες.

Αυτό, λοιπόν, που όλοι θαύμασαν, τα κατορθώματα και τα επιτεύγματα που όλοι μαζί με εμάς ξαναθυμήθηκαν, τη μεγάλη Ελλάδα μας, που ήρθε ξανά στο φως, εμείς οι Έλληνες δεν της δίνουμε την πρέπουσα σημασία.

Ο λόγος που θέλησα να έλθω στη «Βουλή των Εφήβων» και να προβληματιστώ με πολλούς συνομήλικούς μου για ένα καλύτερο αύριο, είναι διότι με μεγάλη μου λύπη διαπιστώνω καθημερινά την τρομακτική έλλειψη ιστορικής συνείδησης και παιδείας στους Έλληνες του σήμερα. Νέοι και νέες τελειώνουν τη φοίτησή τους στα ελληνικά σχολεία, γίνονται οι αυριανοί πολίτες στους οποίους βασίζεται η Ελλάδα, καταλαμβάνουν σημαντικές κοινωνικές θέσεις, κάνουν οικογένειες, που είναι ο πυρήνας της κοινωνίας μας, έχοντας πλήρη άγνοια και αδιαφορία για την άλλη Ελλάδα, αυτή που κρύβεται πίσω από τα ρητά και τα γνωμικά, την Ελλάδα του Παρθενώνα, της Βεργίνας, του Βυζαντίου, την Ελλάδα του Μαραθώνα και των Ολυμπιακών Αγώνων, την Ελλάδα που αντηχεί μέσα στα αρχαία θέατρα και τα φιλοσοφικά εγχειρίδια, που κυλάει ακόμα στα πεδία των πιο ένδοξων αγώνων, αυτή που λαμπυρίζει ακόμα στις μακεδονικές ασπίδες και που φωτίζει αέναα τα βυζαντινά κειμήλια. Είναι η χρυσή Ελλάδα του παρελθόντος, που εμείς υποτιμούμε και δεν φροντίζουμε να εμβαθύνουμε σε αυτήν.

Η ιστορία και η παράδοσή μας, που την παραμελούμε, θα μας εκδικηθούν με αλλοίωση του χαρακτήρα και της ιδιοσυγκρασίας μας ως έθνους, με απώλεια της εθνικής μας ταυτότητας και εθνικό μαρασμό.

Θα πρέπει να γίνει μια προσπάθεια για ιστορική μας αναβάθμιση, ξεκινώντας με τις κατάλληλες ρυθμίσεις στα σχολεία και τα εποπτικά τους μέσα που βοηθούν στη διδασκαλία του μαθήματος της ιστορίας, συνεχίζοντας με κατάλληλα επιμορφωτικά σεμινάρια των αλλοδαπών της χώρας μας σε θέματα ιστορίας, με σκοπό την πολιτιστική τους αφομοίωση. Επίσης, χρειάζεται μια μεθοδευμένη προσπάθεια από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, με σκοπό την πληρέστερη προβολή των αρετών του ιστορικού μας παρελθόντος και των παραδόσεων και προώθηση αυτού του κλίματος σε ολόκληρη την Ευρώπη και τον κόσμο, ώστε να κάνουμε πιο αισθητή την παρουσία μας ανάμεσα στους λαούς, ώστε να μην αρνηθούμε, ούτε να φοβηθούμε την παγκοσμιοποίηση.

Εγώ θα πρότεινα ακόμα και την πραγματοποίηση ετήσιων αγώνων ιστορίας μεταξύ μαθητών Γυμνασίου και Λυκείου, με ευθύνη διοργάνωσης των Υπουργείων Πολιτισμού και Παιδείας, όπου μέσα από την ευγενή άμιλλα και τον συναγωνισμό οι μαθητές θα προσπαθούν να τελειοποιήσουν την ιστορική τους μόρφωση. Επίσης, προτείνεται, όπως συμβαίνει σε παρόμοιους διαγωνισμούς, οι πρώτοι να έχουν επιπλέον μόρια κατά τις εισαγωγικές τους εξετάσεις ή να ει-

σάγονται απευθείας στα τμήματα ιστορίας των ανώτατων σχολών της χώρας.

Όλοι εμείς, η νέα γενιά, που περιλαμβάνει ακόμα και τα παιδιά αλλοδαπών και οικονομικών μεταναστών, πρέπει να ενώσουμε τα χέρια και τις καρδιές μας, να λατρέψουμε τις ένδοξες ρίζες μας, να ασχοληθούμε με την ιστορική μας κατάσταση, να προβάσουμε τις αρετές της χώρας μας και τις κατακτήσεις μας σε πολιτιστικό και επιστημονικό επίπεδο από την αρχαιότητα έως τώρα, να αφήσουμε τη γλυκιά υπερηφάνεια του γένους μας να κυλήσει στις φλέβες μας και τότε σίγουρα, τα ελληνικά μας κύτταρα, θα μας καθοδηγήσουν σωστά, να μην αλλοτριωθούμε, να μην αλλοιωθούμε, να έχουμε πάντα πυξίδα στο βλέμμα και στην καρδιά μας την Ελλάδα. Όλοι μαζί, νέοι και γέροι, σα μια γροθιά να κοιτάξουμε λίγο πίσω και να πάρουμε φόρα και να τυναχτούμε μπροστά. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ασλάνογλου Περσεφόνη από τη Β' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Συνάδελφοι Βουλευτές, είμαι ιδιαίτερα ευτυχισμένη, γιατί για πρώτη φορά έχω τη δυνατότητα να εκφράσω τους προβληματισμούς και τις απόψεις μου σε κάποιους που μπορούν να βοηθήσουν και μάλιστα χωρίς να με ενδιαφέρει η αξιολόγηση της ομιλίας μου. Και να, μόλις αναφέρθηκα στη λέξη-κλειδί «αξιολόγηση», που κατ' επέκταση είναι ο βαθμός, το σχολείο, οι Πανελλήνιες, ένα τρίπτυχο που, αντί να αποτελεί πηγή καλλιέργειας, κριτικής σκέψης και ουσιαστικής μόρφωσης, καθιστά το σχολείο προθάλαμο των ανώτατων σχολών, γεγονός που γίνεται γενικά αντιληπτό, αλλά ακόμα περισσότερο στα μαθήματα της ιστορίας και της έκθεσης.

Αναρωτήθηκε ποτέ το Υπουργείο Παιδείας ή οι διάφορες συγγραφικές ομάδες, γιατί ο ελληνικός λαός είναι ανιστόρητος; Η αρχή του προβλήματος είναι το γεγονός πως η ιστορία διδάσκεται επιφανειακά και σε πολύ μικρά χρονικά διαστήματα. Θα ήταν πιο αποδοτικό, αν διδασκόταν η ιστορία από την Α' Γυμνασίου μέχρι τη Γ' Λυκείου, ξεκινώντας από την εποχή των σπηλαίων και καταλήγοντας στην πτώση της χούντας.

Επιπλέον, τα περισσότερα βιβλία ιστορίας του Οργανισμού είναι απαράδεκτα, αφενός λόγω της σύνταξης και του λεξιλογίου και αφετέρου λόγω της έλλειψης αντικειμενικότητας.

Προτείνω, λοιπόν, την αλλαγή των βιβλίων με πιο αντικειμενική και πολύπλευρη παρουσίαση των γεγονότων, καθώς και την ανάθεση διαφόρων εργασιών που να καθιστούν το μάθημα κάτι παραπάνω από μία υποχρεωτική αποσθήση και μία αγχωτική εξέταση.

Το πιο σημαντικό, κατά την κρίση μου, θέμα είναι η αξιολόγηση των εκθέσεων στις Πανελλήνιες, που είναι γενικά

αρκετά χαμηλή. Μπορεί κανείς να μου εξηγήσει το γιατί; Ξεκαθαρίζω ότι δεν μιλάω για κείμενα που είναι γεμάτα βαρβαρισμούς και σολοικισμούς, αλλά για όσα κρίνονται για τις απόψεις τους.

Ξεκίνησα την ομιλία μου, λέγοντας πως δεν με ενδιαφέρει η αξιολόγηση της ομιλίας μου. Και να, που ήρθε η ώρα να το εξηγήσω. Οι καθηγητές μου πιστεύουν πως γράφω αρκετά καλές εκθέσεις. Για εμένα, όμως, οι εκθέσεις μου είναι απαίσιες. Ξέρετε γιατί; Γιατί δεν είναι δικές μου. Είναι, απλώς, κάποιες κοινά αποδεκτές απόψεις, που κανείς δεν θα αμφισβητούσε. Και αυτό, γιατί αισθάνομαι πως, αν γράψω ότι πραγματικά πιστεύω, κατά κάποιο τρόπο θα λογοκριθώ αρνητικά.

Είναι αδικία, λοιπόν, να βαθμολογούμε για τις σκέψεις μας, γιατί αυτές πολύ απλά είναι δικές μας. Είναι σαν να κρινόμαστε για αυτά που πρεσβεύουμε, για αυτό που είμαστε. Ειλικρινά συγγνώμη, αν κάνω λάθος.

Πριν προχωρήσω στον επίλογο, θέλω να κάνω μία σύγκριση ανάμεσα στη Βουλή των Ελλήνων και στη Βουλή των Εφήβων. Μπορεί εμείς να είμαστε η μικρογραφία της Βουλής και να μην έχουμε τη γνώση και την εμπειρία των τριακοσίων, έχουμε όμως κάτι στο οποίο εκείνοι υστερούν: ενότητα και κοινό στόχο. Ανάμεσά μας δεν υπάρχουν κομματικοί διαχωρισμοί και προσωπικά οφέλη, αλλά όλοι μαζί στοχεύουμε στο καλύτερο μέλλον αυτής της χώρας. Πρέπει, λοιπόν, ως προς αυτό να αποτελέσουμε το παράδειγμά τους, αν και μικρότεροι.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ σε όσους εσφαλμένα θεωρούν πως οι νέοι σήμερα αδιαφορούν για όλα. Δυστυχώς, περνάμε μέσα από ένα σύστημα γεμάτο καταπίεση, χωρίς καθόλου ελεύθερο και δημιουργικό χρόνο. Μπαίνοντας, λοιπόν, στις ανώτατες σχολές κάνουμε ό,τι τόσα χρόνια δεν μπορούσαμε. Αδιαφορούμε. Όμως, χωρίς να το καταλάβουμε, πολύ εύκολα αυτό μας γίνεται στάση ζωής και, έτσι, οι νεανικοί οραματισμοί και οι προσδοκίες μας κρύβονται πίσω από τα παράπονα και τη γκρίνια για το κράτος.

Με άλλα λόγια, το σχολείο εκκολάπτει παραπονεμένους πολίτες. Μην αφήσετε, λοιπόν, τη νεανική φαντασία να χαθεί, μην αφήσετε μία ακόμα Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων» να περάσει, απλώς, για το θεαθήναι, χωρίς να σας προβληματίσουν οι προτάσεις μας. Ακούστε μας, έχουμε πολλά να σας πούμε, έχουμε λόγο που είμαστε εδώ και μην ξεχνάτε πως η φαντασία στην εξουσία είναι απαραίτητη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Προτού διακόψουμε. Θα ήθελα να κάνω μία επισήμανση, επειδή κάθε χρόνο τίθεται αυτό το ερώτημα από πολλούς Έφηβους Βουλευτές, για το τι γίνεται με τις προτάσεις που διατυπώνετε, αν κάποιος τις ακούει, αν τις μελετά κάποια επιτροπή, αν εφαρμόζονται.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας πω ότι και εμείς ακόμα οι Βουλευτές διατυπώνουμε την άποψή μας ελεύθερα, χωρίς να σημαίνει πως ό,τι πούμε γίνεται και νόμος του κράτους. Οι νόμοι του κράτους προκύπτουν μετά από την καταγραφή της κοινωνικής απαίτησης. Εμείς οι Βουλευτές τη μεταφέρουμε στη Βουλή, γίνεται πολύ μεγάλη συζήτηση και ανάλογα με τη φιλοσοφία και το πρόγραμμα που έχει ένα κόμμα, και αν αυτό το κόμμα βρίσκεται στην Κυβέρνηση και έχει την ευθύνη της νομοθετικής λειτουργίας, τότε μπορεί να γίνει νόμος. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι όλα γίνονται νόμοι.

Σημασία έχει ότι στο τέλος εκδίδονται τα Πρακτικά από τη Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων». Αυτά αποστέλλονται στους αρμοδίους φορείς, είτε αυτοί λέγονται κοινωνικοί φορείς είτε είναι η Εκκλησία είτε είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είτε είναι οι Βουλευτές, οπότε εναπόκειται στον καθένα κατά πόσο τα μελετά.

(Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 30')

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής):

Επαναλαμβάνεται η διακοπή συναεδρίαση.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αραβιάδης Ρωμανός-Βασίλειος από το Νομό Φλώρινας.

ΑΡΑΒΙΑΔΗΣ ΡΩΜΑΝΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ: Καλησπέρα σε όλους, μικρούς και μεγάλους.

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να δώσω τα συγχαρητήριά μου στην Περσεφώνη για την πολύ ωραία ομιλία της.

Θα ήθελα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ και μπράβο σε αυτούς που οραματίστηκαν, οργάνωσαν και έκαναν πράξη αυτόν τον υπέροχο θεσμό.

Έρχομαι τώρα στα δικά μας. Ασχολούμαι στον ελεύθερο χρόνο μου, με τη μουσική και το τραγούδι. Οι περισσότεροι στην πόλη μου περνούν παρόμοια τον ελεύθερο χρόνο τους. Πολλοί, μάλιστα, μου έχουν πει ότι θα προτιμούσαν να φοιτούν σε ένα μουσικό σχολείο, παρά σε αυτά που έχουμε τώρα. Γι' αυτό, λοιπόν, βρίσκω επεικώς απαράδεκτο το γεγονός να μην υπάρχει στην περιοχή της Φλώρινας και γενικά στην επαρχία, Μουσικό Γυμνάσιο ή, έστω, Μουσικό σχολείο.

Επίσης, καθηγητές μουσικής στα σχολεία που φοιτούμε, στα δημόσια Γυμνάσια και Λύκεια, πραγματικά, δεν υπάρχουν. Τα βιβλία είναι απαίσια, αναφέρονται μόνο στα πρωταρχικά στάδια της ιστορίας της μουσικής και είναι τελείως απρόσιτα προς τους μαθητές.

Οι προτάσεις μου σε αυτό το θέμα είναι οι εξής: Πρώτα απ' όλα δημιουργία μουσικών σχολείων στην περιφέρεια. Είναι σίγουρο ότι θα έχουν μαθητές, καθώς πολλά παιδιά έχουν το μικρόβιο και θα ήθελαν να ασχοληθούν με τη μουσική.

Επίσης, θα έπρεπε να γίνει διορισμός καθηγητών μουσικής σε όλα τα σχολεία και να αναθεωρηθούν τα βιβλία, ώστε να είναι πιο προσιτά στους μαθητές.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στο θέμα της παιδείας. Οι

περισσότεροι καθηγητές στα σχολεία μας είναι μεγάλοι σε ηλικία, κουρασμένοι από τα πολλά χρόνια εργασίας και αυτή η κούραση μεταδίδεται και σε μας. Ουσιαστικά ξεσπάνε επάνω μας.

Επίσης, ο διάλογος είναι ανύπαρκτος. Αντί δηλαδή να γίνονται συζητήσεις και αναλύσεις πάνω στο εκάστοτε θέμα, οι καθηγητές τρέχουν απλά να προλάβουν την ύλη των Πανελληνίων.

Προτείνω, λοιπόν, να υπάρχουν μισοί καθηγητές νέοι σε ηλικία, πράγμα το οποίο θα βοηθούσε στο πρόβλημα της αυξημένης ανεργίας και μισοί καθηγητές μεγαλύτερης ηλικίας, οι οποίοι με την εμπειρία τους θα μπορούσαν να βοηθήσουν τους νεότερους.

Επίσης, προτείνω είτε ολοκληρωτική κατάργηση των Πανελληνίων και, εάν αυτή δεν είναι εφικτή, μία κατάργηση της σημερινής τους μορφής, δηλαδή μικρότερη ύλη, ώστε να γίνεται ουσιαστικότερη και αποδοτικότερη δουλειά στα σχολεία, βασισμένη πάντα στο διάλογο που είναι, άλλωστε, και ζωτικό στοιχείο του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Θα ήθελα να πω σε ένα συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή, που μίλησε για τη μοριοδότηση στα αθλήματα, ότι αυτό ήταν ένα μπόνους γι' αυτούς που παράλληλα με τα μαθήματά τους κατάφεραν να αριστεύουν και σε κάποια αθλήματα, ακόμη και στα λιγότερο διαδεδομένα, όπως είναι η ξιφασκία. Κατά τη γνώμη μου δεν υπάρχει καμία εκμετάλλευση πάνω σε αυτό το θέμα και νομίζω ότι πρέπει να ισχύει η μοριοδότηση.

Θα ήθελα να πω, πως, αν άκουγαν κάποιοι φίλοι μου αυτά που λέω, θα μου έλεγαν πως μάταια κάνω αυτές τις προτάσεις και ότι κανείς δεν πρόκειται να τις ακούσει. Πιστεύω, πως εμείς οι νέοι μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο, αν πιστέψουμε σε εμάς και αν μας πιστέψουν και οι μεγάλοι. Είναι δύσκολο, αλλά νομίζω ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλης Βράκας από το νομό Λάρισας.

ΒΡΑΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, στη σύγχρονη εποχή – παραδόξως για ορισμένους – η νεολαία αγωνιά, προβληματίζεται και οραματίζεται ένα καλύτερο μέλλον. Ένα από τα θέματα που απασχολεί τους νέους Έλληνες και εμένα προσωπικά είναι η επιστροφή των ελληνικών γλυπτών, και ιδίως των γλυπτών του Παρθενώνα, που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται στο Βρετανικό Μουσείο στο Λονδίνο. Για εμάς, τους Έλληνες, αυτό αποτελεί ζητούμενο εδώ και αρκετά χρόνια και η λύση του είναι μία ανάγκη ολοένα και πιο επιτακτική, λόγω και της πρόσφατης διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Άλλωστε, το ύψιστο αυτό αθλητικό και πολιτιστικό γεγονός ενσαρκώνει τις αξίες και τα πιστεύω των αρχαίων χρόνων, ό,τι δηλαδή και τα γλυπτά του Παρθενώνα.

Όπως όλοι γνωρίζετε, ο Βρετανός Μπρους Έλγιν, πρόεδρος στην Κωνσταντινούπολη, απέσπασε πλήθος γλυπτών και αρχιτεκτονικών μελών. Ο σκοπός του ήταν σαφέστατος, ήταν ο πλουτισμός. Συγχρόνως, με τη ληλασία προκλήθηκε και η φθορά τους, από πολλές απόψεις ανεπανόρθωτη.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, πως το πρόβλημα δεν είναι καινούργιο. Αντιθέτως, φθάνει αισίως τους δύο αιώνες. Η Ελλάδα δεν έπαψε ποτέ να διεκδικεί την επιστροφή των μαρμάρων. Από το 1982, όταν Υπουργός Πολιτισμού ήταν η Μελίνα Μερκούρη, μέχρι και σήμερα τίθεται στην UNESCO, ενώ ύστερα από απόφαση του ελληνικού υπουργικού συμβουλίου αυτό τέθηκε προς τη βρετανική κυβέρνηση από τον Οκτώβριο του 1983. Η ελληνική θέση διατυπώθηκε από τότε αρκετές φορές.

Παρά ταύτα, η βρετανική κυβέρνηση αρνείται πεισματικά την επιστροφή τους. Ισχυρίζονται ότι η μεταφορά τους στο Λονδίνο αποτέλεσε μία γενναιόδωρη και σωστή πράξη υπέρ της σωτηρίας των γλυπτών του Παρθενώνα, καθώς κινδύνευαν από τους Τούρκους. Επιπλέον, υποστηρίζουν ότι απέκτησαν τα γλυπτά με καθ' όλα νόμιμη διαδικασία και πλέον δικαιωματικά τους ανήκουν. Ακόμα, θεωρούν ότι εμείς οι Έλληνες, επιδείξαμε αδιαφορία για τα μάρμαρά μας, με αποτέλεσμα εδώ να μην είναι ασφαλής. Τέλος, αναφέρουν πως στην Αθήνα δεν υπάρχει ο κατάλληλος χώρος, για να φιλοξενηθούν τα γλυπτά.

Τα επιχειρήματά τους, ωστόσο, κρίνονται επεικώς ανεπαρκή. Στα τετρακόσια χρόνια σκληρής τουρκικής σκλαβιάς ο ναός του Παρθενώνα δεν είχε φθορές, ενώ αντίθετα η ληλασία του Έλγιν ήταν ανελέητη. Παράλληλα, είναι αδύνατο να θεωρηθεί νόμιμη η αγοραπωλησία των ελληνικών γλυπτών, έπειτα από διαπραγματεύσεις με τους Τούρκους κατακτητές. Συγχρόνως, θεωρείται ντροπή να χαρακτηρίζεται ένας λαός αδιάφορος για τα ύψιστα καλλιτεχνικά επιτεύγματα του, την απεικόνιση της ιστορίας του, όταν για τετρακόσια ολόκληρα χρόνια σκλαβιάς διατηρεί την γλώσσα, τη θρησκεία και τις παραδόσεις του.

Τέλος, οι Βρετανοί πρέπει να ξέρουν ότι στην Αθήνα πραγματοποιείται η ανέγερση του νέου Μουσείου της Ακρόπολης, όπου θα διαφυλαχθούν και θα παρουσιάζονται σωστά τα γλυπτά και τα άλλα αριστουργήματα του ιερού Βράχου.

Επίσης, είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι οι Βρετανοί δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για τα γλυπτά μας και για αυτούς είναι μόνο μία συλλογή. Η σημασία τους και η αξία τους για το Βρετανικό Μουσείο μετριέται μόνο σε αγγλικές λίρες και σε αριθμό επισκεπτών.

Αντίθετα, για εμάς τους Έλληνες τα γλυπτά του Παρθενώνα αποτελούν την πολιτιστική μας κληρονομιά, την αντανάκλαση του λαμπρού ελληνικού πολιτισμού, την ίδια μας την ιστορία. Αυτά τα απλά μάρμαρα για τους Άγγλους είναι

για εμάς ανεκτίμητη περιουσία, είναι η παράδοσή μας. Με την παράδοση, όμως, εξασφαλίζεται η πολιτιστική συνέχεια, καθώς ποτέ ο πολιτισμός μίας γενιάς δεν δημιουργείται από το μηδέν, αλλά ριζώνεται στον πολιτισμό των γενιών που πέρασαν. Επιπλέον, η στροφή προς την παράδοση θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε το χαρακτήρα, την ταυτότητα και κατ' επέκταση τη θέση μας στην ιστορία.

Τέλος, η διατήρηση και ο σεβασμός της ιστορικής παράδοσης είναι ζωτικό στοιχείο για την επιβίωση και τη μεγαλουργία ενός λαού. Οι αρχαιότητες αυτές είναι αναγκαίο να βρεθούν στο φυσικό τους περιβάλλον, ώστε να επιδεικνύεται ένα ολοκληρωμένο θέαμα, ώστε να φανερώνεται σε όλο του το μεγαλείο ο πολιτισμός των Ελλήνων.

Πρέπει όλοι να αντιληφθούμε ότι τα γλυπτά αυτά δεν είναι μόνο ελληνικό μνημείο, ούτε καν δυτικοευρωπαϊκό, αλλά είναι μνημείο παγκόσμιο, κληρονομιά όλων των ανθρώπων. Συνεπώς, οφείλουμε όλοι οι Έλληνες να ενωθούμε, χωρίς πολιτικές ή κομματικές σκοπιμότητες, για να ασκηθεί σθεναρή πίεση τόσο σε εθνικό όσο και σε διπλωματικό επίπεδο, ώστε να επιτευχθεί η επιστροφή των γλυπτών. Δεν ζητάμε απλώς, αλλά απαιτούμε την επιστροφή των γλυπτών στην πατρίδα τους. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να ζητήσουμε τόσο για εμάς, όσο και για την ιστορία.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφέρω τα λόγια του Λόρδου Βύρωνα μαζί με την ελπίδα και την πεποίθησή μου, πως μία μέρα θα μπορούμε να θαυμάζουμε εδώ στην Αθήνα αυτά τα ανυπολόγιστη ιστορικής και συναισθηματικής αξίας δημιουργήματα. «Τυφλά είναι τα μάτια που δεν χύνουν δάκρυα βλέποντας, ω Ελλάς αγαπημένη, τα ιερά σου μάρμαρα να αρπάζονται από βλάσφημα εγγλέζικα χέρια που έχουν ξαναπληρώσει την πονεμένη σου καρδιά και αρπάξει τους θεούς σου, τους θεούς που μισούν το απαίσιο κλίμα της Αγγλίας».

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη – Παυλίνα Καραγιάννη από το νομό Μαγνησίας.

ΕΛΕΝΗ – ΠΑΥΛΙΝΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ (Νομός Μαγνησίας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, πριν από λίγη ώρα άκουσα ένα μύθο που ειλικρινά με έκανε να ανατριχιάσω. Αυτό, που θα ήθελα εγώ τώρα να πω, είναι ένα παραμύθι, σαν και αυτά που ακούγαμε, όταν είμαστε πιο μικροί.

Μία φορά και έναν καιρό, λοιπόν, ήταν μία εξωγήινος, Ονειρούλα τη λέγανε, και ζούσε στον πλανήτη της αγάπης. Μία ηλιόλουστη μέρα αποφάσισε να επισκεφθεί τους φίλους της στη γη. Πήρε, λοιπόν, το διαστημόπλοιό της, μία μαργαρίτα ήταν, τη γέμισε με νέκταρ και ξεκίνησε για τη γη. Σε λίγο έφθασε, μα πουθενά καθαρό πάρο να παρκάρει. Αναγκάστηκε, λοιπόν, να την αφήσει σε μία βρώμικη αλάνα. Δεν

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ποτήθηκε. Γεμάτη ενθουσιασμό ξεκίνησε να βρει τους φίλους της και ήταν τυχερή. Να σου, η Επιστήμη. Τη χαιρετάει, τη φιλάει, μα αυτή ψυχρή. «Πρέπει να φύγω, ξέρεις, έχω διάβασμα, Πανελλήνιες φέτος, καταλαβαίνεις. Πρέπει να περάσω σε ένα Πολυτεχνείο ή σε ένα Πανεπιστήμιο. Γεια». Έμεινε σύζυλη η καμμένη η Ονειρούλα.

Εκεί που περπατούσε σκυφτή σκόνταψε σε κάτι. Αιμάν, ο Θεόκλητος! «Σήκω βρε, κοιμήθηκες στο πεζοδρόμιο, ξύπνα». Ο Θεόκλητος, όμως, δεν ξυπνούσε. Μία σύριγγα ήταν καρφωμένη στα χέρια του και το πρόσωπο του ήταν μελανό. Κατάλαβε τι είχε γίνει. «Αντίο, φίλε μου», είπε και ένα δάκρυ κύλησε.

Προχώρησε, μάζεψε τα κομμάτια της και πήγε να βρει τον Ανδρέα. Προχώρησε και έφθασε στο σπίτι του. Πήγε να μπει, μα άκουγε φωνές, πόρτες χτυπούσανε. Και, ξάφνου, βλέπει τον Ανδρέα με ένα σάκο στο χέρι και δάκρυα στα μάτια να απομακρύνεται. Πάγωσε η Ονειρούλα. Δεν μπορούσε να το πιστέψει.

Εκεί λοιπόν, που στεκότανε και προσπαθούσε να καταλάβει, πού πήγαν οι φίλοι της, τα παιδιά που ήξερε, βλέπει την Ευτέρπη. Αυτή ήταν ντυμένη στα μαύρα και τα μαλλιά της ήταν όρθια. Είχε σκούρα χρώματα στο πρόσωπο και από τη μύτη και το στόμα έβγαινε καπνός. «Τρένο είναι» σκέφθηκε και έτρεξε μακριά. Ανέβηκε κι έφθασε σε ένα ύψωμα, στην Ακρόπολη πρέπει να ήτανε.

Και δίπλα εκεί στα αγάλματα, στην ένδοξη ιστορία, ήταν η Μαρία, μόνο που η κοιλιά της ήταν φουσκωμένη. Και τι έκανε στην άκρη του γκρεμού; Πάει να τρέξει να την αγκαλιάσει, μα πριν προλάβει, την βλέπει να βουτά στο κενό.

Η Ονειρούλα, δυστυχώς, δεν είχε πια θέση στον πλανήτη. Με τα μάτια γεμάτα δάκρυα και την καρδιά πληγωμένη από τα αγκάθια της πραγματικότητας, πήγε να πάρει τη μαργαρίτα της το μόνο μέσο διαφυγής από τον πόνο, για να φύγει μακριά. Και αυτή, όμως, είχε μαραθεί. Πως μπορεί εξάλλου να ζει σε μια τόσο πνιγερή ατμόσφαιρα; Και, έτσι, έμεινε εδώ εγκλωβισμένη σε ένα πλανήτη σκληρό και άδικο.

Δυστυχώς, δεν μπορώ να πω ότι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα. Εγώ, όμως, δεν είμαι εδώ, για να σας πω παραμύθια.

Το μόνο που θέλω να κάνω αυτή στη στιγμή είναι να απευθυνθώ σε εσάς, κύριε Κακλαμάνη, και σε εσάς, κύριε Πρόεδρε, και να σας παρακαλέσω να μην αφήσετε εμάς και τα οράματα, να σβήσουν, σαν την Ονειρούλα. Δεν το αξίζουμε. Ο καθένας κρύβει μέσα του μια Ονειρούλα. Βοηθήστε μας, λοιπόν, να πετάξουμε κάθε τι σάπιο, για να την αναστήσουμε. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μιχέας Γλύκας από το Νομό της Χίου.

ΜΙΚΕΣ ΓΛΥΚΑΣ (Νομός Χίου): Φίλοι και φίλες, είναι

από τις λίγες φορές, που αυτά που έχω γράψει, τις σκέψεις μου, ξέρω ότι κάποιος θα τις διαβάσει, κάποιος θα τις ακούσει και θα τις πάρει στα σοβαρά.

Και όμως, είναι πολλές φορές, που αναρωτήθηκα, ποιο θέμα να πρωτοαναπτύξω, για Υπουργεία-σφαγεία, για τις ελλείψεις στο εκπαιδευτικό σύστημα, για τον πόλεμο στο Ιράκ κ.λπ.. Όλα αυτά είναι θέματα υψίστης σημασίας, αλλά όλοι έχουμε ακούσει πολλά και ακούμε συνέχεια.

Εγώ, διάλεξα να πω λίγα λόγια για τα είδωλα των νέων σήμερα, καθώς και για τη σημασία, που έχει πάρει ο ήρωας αυτή την εποχή.

Εμείς, οι έφηβοι έχουμε την ανάγκη να υιοθετούμε κάποια πρόσωπα, να τα θαυμάζουμε και να θέλουμε να τα μιμηθούμε. Όμως, το πρόβλημα δεν είναι, αν θα πρέπει να επιλέγουμε κάποια είδωλα, αλλά το ποιους θα πρέπει να επιλέγουμε.

Φαντάζομαι ότι οι περισσότεροι από εσάς έχετε κάποιο είδωλο, έναν ποδοσφαιριστή, ή ένα αθλητή, ή έναν τραγουδιστή ή έναν που μπήκε σε ένα «reality». Και, όμως, αυτά τα είδωλα προέρχονται μέσα από τα Μ.Μ.Ε. και, κυρίως, από την τηλεόραση. Γιατί, όμως, να υιοθετούμε τέτοια είδωλα που βγαίνουν στην τηλεόραση για κάποιο καιρό και μετά χάνονται τελείως, όπως για παράδειγμα, έναν άνθρωπο που θα τραγουδήσει ένα τραγούδι και αυτό θα γίνει επιτυχία ή ένας αθλητής που, επειδή έκανε μία φορά ένα ρεκόρ σε ένα άθλημα, ξαφνικά έγινε διάσημος της κοινωνίας μας;

Γιατί να πιστεύουμε σε ένα άτομο, που για κάποιο λόγο θα είναι διάσημο για μικρή χρονική περίοδο και μετά θα χάνεται από παντού; Και όμως, αυτή είναι η πραγματικότητα, μια πραγματικότητα λίγο σκληρή. Οι νέοι σήμερα πιστεύουν σε μία ουτοπία.

Ίσως να ακούγομαι λίγο υπερβολικός, αλλά πως θα είναι το μέλλον μας έτσι; Μήπως νομίζετε ότι όλοι θα γίνουμε διάσημα πρόσωπα; Και τώρα τίθεται το ερώτημα, αφού δεν πρέπει να υιοθετούμε όσους είναι για λίγο καιρό στη διασημότητα, τότε ποιους θα πρέπει να έχουμε ως πρότυπα σήμερα;

Δύσκολη η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα. Αλλά βρίσκω-μαι εδώ, για να σας πω την προσωπική μου άποψη πάνω σ' αυτό το θέμα.

Πολύ απλά, ας κοιτάξουμε λίγο το παρελθόν, τους ήρωες που έδωσαν τη ζωή τους, για να έχουμε σήμερα την ελευθερία μας, για παράδειγμα, τους ήρωες του 1821, όπως το Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, που αγωνίστηκαν για την ελευθερία μας. Επίσης, έρχομαι ακόμα πιο κοντά στον 20ο αιώνα, όπου δεν πρέπει να ξεχνάμε τους παππούδες μας, τους προγόνους μας, τους ήρωες της Αντίστασης. Ακόμα, στα μέσα του 20ου αιώνα, λίγοι θα έχετε ακούσει για ένα ιστορικό πρόσωπο που – προσωπικά τον θαυμάζω πάρα πολύ – είναι ο Άρης Βελουχιώτης. Λίγοι τον ξέρετε και από τους λίγους που τον

ξέρετε, λίγοι πραγματικά ξέρετε, τι έχει κάνει. Πρόκειται για τον Άρη Βελουχιώτη, τον Άρη τον αρχηγό των ατάκτων, όπως θα τον έλεγαν πολλοί.

Επίσης, δεν πρέπει να ξεχάσουμε τους φοιτητές του Πολυτεχνείου που θυσιάστηκαν για τη Δημοκρατία, όπως επίσης και άλλα δυο ιστορικά πρόσωπα της προηγούμενης δεκαετίας, τον Σολωμού Σολωμό και τον Τάσο Ισαάκ στην Κύπρο.

Ζωντανό, όμως, παράδειγμα του καθημερινού ήρωα είμαστε εμείς οι νέοι, οι έφηβοι, όσο ώριμοι και αν είμαστε, που καλούμαστε να διαβάζουμε για ένα χρόνο προκειμένου να αποκτήσουμε ένα βαθμό που θα καθορίσει τη ζωή μας. Φθάνει, όμως, αυτό για να θεωρηθεί ένας ήρωας; Και αν φθάνει αυτό, τότε ποιος στα αλήθεια θα είναι ο ήρωας σήμερα;

Προσωπικά, δεν έχω την απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, αλλά δέχομαι τα λόγια που άκουσα σε μια σχολική εορτή. «Ήρωας είναι ο καθένας μας σήμερα, ο καθένας που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή στις πορείες, που φωνάζει για το δίκιο του ενάντια των πολέμων και ο καθένας μπορεί να κάνει τα όνειρά του πραγματικότητα».

Εγώ προσωπικά είμαι 16 χρονών και κατάγομαι από ένα μικρό μασιχοχώρι της νοτίου Χίου. Η ζωή εκεί είναι δύσκολη, ειδικά τώρα το καλοκαίρι, γιατί το καλοκαίρι για μένα δεν είναι διακοπές. Είναι ένα καλοκαίρι γεμάτο δουλειά. Και δεν είμαι μόνο εγώ που τα περνάω αυτά. Πολλά είναι τα παιδιά που τα πέρασαν, τα περνούν και θα τα περνούν ακόμα. Αυτοί για μένα είναι οι ήρωες του σήμερα. Παιδιά, που παρά τις δυσκολίες πραγματοποιούν τους στόχους και τα όνειρά τους, που αγγίζουν τη δικιά τους Ιθάκη.

Προσωπικά, μόνη μου παρηγοριά σ' αυτό το ταξίδι στην Ιθάκη έχω τη μουσική μου. Και εδώ θα ήθελα να πω κάποιους στίχους από ένα τραγούδι του συγκροτήματος Active Member, που τους έχω συνέχεια στο στόμα μου. «Σφίγγω τα δόντια μου και έχω παρηγοριά μου μόνο το όνειρο και όσο αντέξει η καρδιά μου».

Είναι οι στίχοι που σε δύσκολες στιγμές μου έδωσαν κουράγιο, για να συνεχίσω.

Τώρα, τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους έκαναν το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων» και σε όλους τους ήρωες που υπήρξαν πριν από εμάς, για να έχουμε εμείς Δημοκρατία και να ερχόμαστε εδώ να συζητάμε τα προβλήματά μας. Και σ' αυτό το σημείο ως τιμή για μένα, θα ήθελα να αναφέρω ένα ποίημα του Καββαδία για την Αντίσταση του '44 που λέει: «Και από Δεκέμβρη στην Αθήνα και φωτιά τούτο της γης το θαλασσόδαρτο αγωνιάρι λιχνίζει από την δρυ και την ιτιά τον Διάκο, τον Κολοκοτρώνη και τον Άρη». Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Μάνου από το Νομό Άρτας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥ (Νομός Άρτας): Κύριε Πρόεδρε, φίλοι συναγωνιστές, πολλοί προσάπτουν στους νέους ότι δεν ονειρεύονται σήμερα. Εγώ ονειρεύομαι. Ονειρεύομαι συχνά. Όνειρα τρελά, άπιαστα, «θερινής νυκτός», θα τα χαρακτηρίζε κάποιος ρομαντικός. Τα διπλοκλειδώνω, όμως, και πολλές φορές τα ξεχνάω για καιρό, για να μη σκοντάψουν πάνω στη λογική και στο ρεαλισμό. Γιατί στα όνειρά μου η φράση «το μέλλον ανήκει στους νέους» δεν αποτελεί χιλιοειπωμένο κλισέ, αλλά στάση ζωής. Οι πόρτες δεν ανοίγουν μόνο με ειδικά πας-παρτού, αλλά υποχωρούν μπροστά στις γνώσεις και στην αξιοκρατία. Τα λόγια δεν είναι πιο μεγάλα, από τα στόματα που βγαίνουν. Οι νέοι μπαίνοντας στην κοινωνία δεν μετατρέπονται σε έρμια των καταστάσεων ούτε σε θεατές της ίδιας τους της ζωής, αλλά σε ενεργούς μαθητές και συνειδητοποιημένους πολίτες αυτής της χώρας. Και το σχολείο είναι σταθμός στη ζωή τους, διαπαιδαγωγώντας τους και προωθώντας τις ξεχωριστές ικανότητες και τα ενδιαφέροντά τους. Και οι φυλακές κλείνουν, γιατί ανοίγουν σχολεία. Και η λέξη «νεποτισμός» υπάρχει στο λεξικό μόνο για την περιγραφή παλαιότερων εποχών.

Αυτά και τόσα άλλα τα όνειρά μου. Τι ουτοπία, ε; Και, έτσι, απότομα προσγειώνομαι στην πραγματικότητα με τα προβλήματα, τις δυσκολίες, τις φιλοδοξίες, τις αποτυχίες και επιτυχίες που ζούμε και μοιραζόμαστε όλοι οι νέοι σήμερα. Προσπαθήστε να γυρίσετε το χρόνο πίσω και θα δείτε, αν δεν τα έχετε ξεχάσει ακόμα, ότι τα ζήσατε και εσείς, τα ίδια όνειρα, τις ίδιες ανησυχίες. Ζούμε, ζήσατε. Διαφορά χρόνου και προσώπων, όχι κατάστασης.

«Η φαντασία στην εξουσία» είναι το «σλόγκαν» της Βουλής των Εφήβων. Η φαντασία δεν υπολείπεται σε κανέναν. Εξουσία δεν έχουμε. Τα προβλήματά μας είναι σαν ένα παράρθυρο κλειστό, σφραγισμένο, που μας εμποδίζει να δούμε τη ζωή καλύτερα. Τα δείχνουμε στους υπεύθυνους, σ' αυτούς που έχουν την εξουσία και αυτοί επιμένουν να κοιτούν το δάχτυλο και από την άλλη δηλώνουν ότι προσπαθούν να έρθουν κοντά μας. Και τα λόγια αρχίζουν να γίνονται πιο μεγάλη μαζί με τις υποσχέσεις και οι πράξεις γίνονται η εξαίρεση σ' αυτόν τον κανόνα.

Πόσα μπορούμε να αλλάξουμε με μόνο συνένοχό μας τον εαυτό μας; Μερικά, όχι αρκετά. Ίσως, αν όλοι μαζί υψώσουμε τη φωνή μας και βροντοφωνάξουμε τα όνειρά μας, να γίνουν λίγο πιο πολλά. Και μέχρι η ουτοπία μου να γίνει πραγματικότητα διαψεύδοντας, έτσι, το νόημα της λέξης. Εγώ ούτε θυμώνω ούτε πεισμώνω στο χρόνο. Τη φωνή μου σηκώνω. Δεν μετανιώνω.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κατερίνα Καρδαμανίδου από την Α' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΡΔΑΜΑΝΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπημένοι φίλοι και φίλες, θα ήθελα και

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

εγώ να εκφράσω τους προβληματισμούς, τις σκέψεις και τις προτάσεις μου. Μπορώ να πω πώς κάποιο σχετικό άγχος αλλά και φόβος με κυρίευσαν. Άγχος, επειδή πραγματικά νιώθω ότι δεν θα μπορέσω να σας εκθέσω όλα αυτά που σκέφτομαι, ότι μπορεί κάτι να ξεχάσω. Είναι τόσα που με απασχολούν. Φόβο αισθάνθηκα, όταν κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας μου διάβασα αποσπάσματα από τον τύπο, σχετικά με το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων», όπου επικρίνονταν έντονα μαθητές, οι οποίοι προσπαθούν να αποτελέσουν πιστά αντίγραφα των μεγάλων εκφωνώντας εξεζητημένο και στομφώδη λόγο. Έτσι, θα προσπαθήσω και εγώ να το αποφύγω, γιατί η γνώμη μου είναι ότι δεν ταιριάζει στην ανεμελιά και τη φρεσκάδα της ηλικίας μας. Είναι πραγματικά εκνευριστικό, γιατί, ενώ οι ίδιοι το κατηγορούμε, τελικά υποκύπτουμε στο ίδιο λάθος. Στα ίδια αποσπάσματα πολλοί αποδοκίμασαν το θεσμό, λέγοντας πως είναι μια απομίμηση, μια τυπική διαδικασία που ουσιαστικά δεν παράγει νέες ιδέες και καινοτόμο πολιτικό λόγο. Έτσι, άρχισα να αναρωτιέμαι, αν τελικά οι προτάσεις μας θα βρουν αντίκρισμα ή απλώς ακούγονται, για να λέμε ότι δίνεται βήμα στους νέους. Γενικά, πάντως, έχω να παρατηρήσω ότι η γκρίνια και η μιζέρια αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό των Ελλήνων, που υποβιβάζουν αμέσως όλα τα προτερήματά μας ως λαού.

Θα ήθελα να αναφερθώ στη ζωή ενός εφήβου και στην οπτική γωνία που βλέπει τα πράγματα. Όλα εμείς τα παιδιά των 16 και κάτι, είμαστε εγκλωβισμένα σε μια καθημερινότητα, που ουδείς μάς έδωσε το δικαίωμα να την επιλέξουμε ή να την απορρίψουμε. Η συνηθισμένη μέρα ενός εφήβου ξεκινά γύρω στις 07.00 - 07.05, βρίσκοντάς τον να προσπαθεί να ξεκλέψει δύο με τρία λεπτά παραπάνω λόγω της φανεράς έλλειψης ύπνου, αφού είναι αναγκασμένος να διαβάξει μέχρι αργά, προκειμένου να ανταποκριθεί στις υπερβολικές υποχρεώσεις του. Άρα, σημαντικό είναι το πρόβλημα του εξαντλητικού ωραρίου και των αυξημένων υποχρεώσεών μας. Πολλές οι ώρες στα σχολεία, πολλές στα φροντιστήρια, χρόνος ελεύθερος μηδέν. Ειδικά τα σχολεία με διπλή βάρδια και εναλλασσόμενο ωράριο, τότε πρωί τότε απόγευμα, απενεργοποιούν το μαθητή και δεν του αφήνουν περιθώρια για ένα υγιές πρόγραμμα, όπου θα συμπεριλαμβάνονται και ευχάριστες γι' αυτόν ασχολίες. Γιατί, λοιπόν, να μην εφαρμόζεται στα σχολεία μια σταθερή βάρδια, η οποία θα ξεκινά στις 09.00 το πρωί, έτσι, ώστε, όταν τελειώνει το πρόγραμμα, οι μαθητές να έχουν ελεύθερο χρόνο για δημιουργία και προσωπική χαλάρωση; Μόνο που αυτήν την πρόταση φρενάρει η έλλειψη κτηριακών εγκαταστάσεων και υποδομών, ώστε να μπορεί να κατανέμεται σωστά το πλήθος των μαθητών, η οποία προέρχεται από τη μικρή παροχή κρατικών κονδυλίων, πράγμα για το οποίο σύσσωμα τα πολιτικά κόμματα πρέπει να ευαισθητοποιηθούν, από το να σπαταλούν άσκοπα μεγάλα χρηματικά ποσά για τις καμπάνιες τους. Η

σωστή παιδεία είναι το θεμέλιο για την ομαλή λειτουργία και εξέλιξη της χώρας.

Επιπλέον, παρατηρείται έλλειψη υλικοτεχνικών μέσων για τη διευκόλυνση της διδασκαλίας στα σχολεία, όπως και φυλακία, έλλειψη αισθητικής και απαρχαιωμένες μέθοδοι στα βιβλία. Τα σχολεία είναι γκρίζα, μουντά, σαν φυλακές. Προϊδεάζουν άσχημα τον καθέναν. Δεν υπάρχουν αθλητικές εγκαταστάσεις ούτε πράσινο. Οι τάξεις κατεστραμμένες, κρύες το χειμώνα, αφύλοξενες. Είναι ανάγκη να δοθούν από το αρμόδιο Υπουργείο ή από τοπικούς φορείς παροχές και ιδιαίτερη μέριμνα γι' αυτά τα θέματα, όπως και να καλλιεργηθεί στους μαθητές το αίσθημα ευθύνης και της αισθητικής, ώστε να μην καταστρέφονται και αυτά τα λίγα που ήδη υπάρχουν. Ωφέλιμο θα ήταν να συγκροτείται σε κάθε σχολείο ειδική επιτροπή από καθηγητές και μαθητές, που θα είναι υπεύθυνη για την αισθητική του σχολείου.

Ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα είναι η μη μεταδοτικότητα πολλών καθηγητών, η έλλειψη ενδιαφέροντος για τα παιδιά, πολλές φορές η άγνοια του αντικειμένου τους. Κατά τη γνώμη μου το πιο δραστικό μέσο για την επίλυση αυτού του προβλήματος είναι η άρση της μονιμότητας στο δημόσιο, έτσι ώστε να βρίσκονται σε συνεχή πνευματική εγρήγορση και να μην επαναπαύονται στη σίγουρη αμοιβή τους, όπως επίσης και η συνεχής αξιολόγησή τους από ειδικές επιτροπές, αλλά και η συμμετοχή τους σε επιμορφωτικά σεμινάρια.

Είναι προφανές ότι μέσα στα ελάχιστα λεπτά που μας δίνονται, είναι αδύνατον να επισημάνω τα πραγματικά ατελείωτα προβλήματα που ταλαιπωρούν την παιδεία και εμάς τους νέους. Πιστεύω πως όλοι τα γνωρίζουν. Κανείς, όμως, δεν αντιδρά. Εγώ, όμως, θα συνεχίσω να ελπίζω, γιατί η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής) : Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Δαλαμάγκας από τη Β' Περιφέρεια Αθήνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΛΑΜΑΓΚΑΣ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, πολλές φορές βασάνισα το μυαλό μου, προκειμένου να θίξω κάποιο θέμα που δεν θα έχει ειπωθεί, μια ιδέα πρωτότυπη που, ίσως, να ακουγόταν για πρώτη φορά στην Αίθουσα αυτή. Σκόνταφτα, όμως, σε αδιέξοδα. Τίποτα δεν μπορούσε να με συνεπάρει, ώστε να ασχοληθώ με αυτό. Συνάντησα τοίχους μπροστά μου, μπροστά σε κάθε σκέψη μου και συνειδητοποίησα ότι κάποια πράγματα δεν μπορούν να αποτυπωθούν με λέξεις και με λόγια. Είναι ιδέες, είναι βιώματα, είναι αισθήσεις, ίσως και ένστικτα. Κανείς δεν μπορεί να ορίσει τι είναι ελευθερία, τι είναι δημοκρατία, τι είναι πολιτισμός, τι είναι γνώση, τι είναι αγάπη, λέξεις αφηρημένες, συνδεδεμένες με γεγονότα, καταστάσεις, ανθρώπους, που μπορείς να τις καταλάβεις, παρά μόνο αν τις βιώσεις και εφόσον αφήσεις τις αισθήσεις σου ελεύθερες να περιπλανηθούν σε μια εξωκοσμι-

κή διάσταση, απαλλαγμένη από ηθικούς φραγμούς και όρια που βάζει η σημερινή κοινωνία.

Τότε μόνο ο καθένας μας θα καταλάβει, τι σημαίνει, για παράδειγμα, δημοκρατία. Γιατί δημοκρατία είναι η εξουσία που πηγάζει από το λαό. Μα πόσο δημοκρατικά ζούμε σε μία κοινωνία, όπου το κράτος λειτουργεί ως εντολοδόχος του κεφαλαίου σε βάρος της βάσης της, δηλαδή σε βάρος των πολιτών. Και τα πράγματα περιπλέκονται ακόμη περισσότερο, αν συνδέσουμε σ' αυτό το δημοκρατικό σύστημα την πλήση εγκεφάλου σε όλο τον κόσμο. Για ποια δημοκρατία μιλάμε, αν δεν υπάρχει ελεύθερη βούληση, αν ο δήμος δεν είναι σε θέση να κρίνει και να κατακρίνει τους αρχηγούς των κρατών, αφού βομβαρδίζεται από λάθος στοιχεία, αφού δεν φανερώνεται η αλήθεια, αφού επιδεικτικά αποπροσανατολίζεται η σκέψη του; Έτσι, αυτό που προβάλλεται ως ηθικό, η τυπολατρία και η παθητικοποίηση, η ψυχική και πνευματική ανελευθερία στην οποία όλοι μας βρισκόμαστε, είναι τελικά το ανήθικο. Και ως ανήθικο, κατακριτέο και πολλές φορές νομικά κολάσιμο θεωρείται οτιδήποτε αφορά την κινητοποίηση του λαού απέναντι στην αδικία. Έτσι, ανήθικη γίνεται ακόμα και η διεκδίκηση των δικαιωμάτων. Και αυτό είναι μία απλή σκέψη ενός εφήβου πάνω στην ερμηνεία της λέξης «δημοκρατία» και πώς αυτή χρησιμοποιείται στις μέρες μας. Φυσικά, δεν έχει άμεση σχέση με την παιδεία, αλλά πιστεύω ότι κάποιες ιδέες, πρέπει να ακούγονται κύριε Πρόεδρε. Έτσι δεν είναι;

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχηθώ καλή συνέχεια και συνάμα καλό κουράγιο σε όλους τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και καλή τύχη στους απόφοιτους του Ενιαίου Λυκείου, που προσπαθούν να βρουν τη θέση τους στην κοινωνία, ελπίζοντας πάντα να κουβαλούν τέτοιες ιδέες χωρίς φόβο, αλλά με πάθος. Και σε κάποιον που τους κατακρίνει γι' αυτές τις ιδέες, να απαντούν απλά «εδώ είναι η φωλιά μου και εδώ κρύβομαι». Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος-Βουλευτής Μαρία Κακλίδου από το Νομό Κοζάνης.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΚΛΙΔΟΥ (Νομός Κοζάνης): Κύριε Πρόεδρε, Έφηβοι-Βουλευτές, στον αρχαίο κόσμο κανένα άλλο κοινό δεν ήταν τόσο ενημερωμένο και δεν ένιωθε τόσο καλά τις παραστάσεις, όσο το αθηναϊκό. Οι χιλιάδες Αθηναίοι ελεύθεροι πολίτες, άνδρες, γυναίκες, παιδιά, μέτοικοι και ξένοι κατέκλυζαν κάθε χρόνο το θέατρο του Διονύσου, αφού αυτό κατείχε κεντρική θέση στην αρχαία Αθήνα. Στην Ελλάδα του σήμερα, του περίφημου 2004, το θέατρο μετατράπηκε σε είδος πολυτελείας, μία μορφή τέχνης που αναφέρεται δυστυχώς σε μία μειοψηφία πολιτών, τους λεγόμενους ανθρώπους του πνεύματος.

Η σημερινή επικρατούσα κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη, αν λάβει κανείς υπόψη του το γεγονός ότι η πλειοψη-

φία του θεατρόφιλου κοινού βρίσκεται στα μεγαλοαστικά κέντρα. Ο πολίτης της επαρχίας που αγαπά το θέατρο αναγκάζεται να παρακολουθήσει τις ελάχιστες παραστάσεις που θα έρθουν στην πόλη του, χωρίς να έχει καν τη δυνατότητα επιλογής. Είναι αναγκασμένος να φάει την κονσέρβα του εμπορικού θεάτρου που θα του προσφερθεί. Βεβαίως, υπάρχει και αντίλογος. Είναι ελάχιστοι οι άνθρωποι της επαρχίας που έχουν θεατρική παιδεία. Οι περισσότεροι είναι απαθείς και, ίσως, καυστικοί απέναντι στους φίλους της τέχνης. Σε καμία περίπτωση, όμως, αυτό δεν αποτελεί άλλοθι για κανέναν. Άλλωστε, μπορεί κάποιος να αγαπά κάτι που δεν γνωρίζει; Δεν είναι λίγοι αυτοί που δεν έχουν παρακολουθήσει θεατρικές παραστάσεις στην επαρχία.

Είναι, οπωσδήποτε, αδιαμφισβήτητες οι προσπάθειες που έχουν γίνει από διάφορους φορείς. Παρόλα αυτά, οι ελλείψεις είναι τόσες πολλές και τα προβλήματα πολλές φορές ανυπέρβλητα, πρώτα και κύρια στο χώρο της εκπαίδευσης. Ο εξορκισμός του θεάτρου από το σχολείο δεν αναφέρεται, βέβαια, μόνο στα παιδιά της επαρχίας, αλλά πλήττει πιο καταλυτικά αυτά. Η έλλειψη σχετικής υποδομής και εμπειρίας, η απουσία θεωρητικής γνώσης, το περιορισμένο ενδιαφέρον της ευρύτερης κοινότητας των εκπαιδευτικών, οι δομικές αδυναμίες των σχολείων να ανταποκριθούν στις νέες ανάγκες και σε κάποιες περιπτώσεις η απροθυμία των γονέων να αποδεχθούν και να υιοθετήσουν νέα παιδαγωγικά μέσα αποτελούν τροχοπέδη, που δυσχεραίνει την εισαγωγή του θεάτρου στο αναλυτικό πρόγραμμά τους και συντελεί στον εξοστρακισμό της τέχνης. Εξάλλου, τα δεκαέξι ΔΗΠΕΘΕ, που λειτουργούν σήμερα σε διάφορες πόλεις της ελληνικής περιφέρειας, αντιμετωπίζουν τα δικά τους προβλήματα. Τέλος, θα ήταν μεγάλη παράλειψη, αν δεν αναφέραμε την απουσία κατάλληλων χώρων. Πολλές πόλεις δεν έχουν ούτε καν μία διαμορφωμένη αίθουσα για το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων. Μία τέτοια έλλειψη καθιστά σχεδόν αδύνατη την ανάπτυξη οποιασδήποτε θεατρικής δραστηριότητας.

Σε μία τέτοια τοιμεντούπολη, όπως δεκάδες άλλες της ελληνικής επαρχίας, μένω και εγώ, μία εργατούπολη της δυτικής Μακεδονίας, που πριν από κάποια χρόνια δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά ένας τόπος παραγωγής ενέργειας, χωρίς κανένα πολιτιστικό υπόβαθρο. Αυτό μέχρι τη στιγμή που οι κάτοικοί της το πήραν απόφαση. Αφού δεν μπορούσαν να δουν θέατρο, αποφάσισαν να παίξουν οι ίδιοι. Έτσι, δημιουργήθηκε το 1991 η πρώτη ερασιτεχνική ομάδα «Θεατρική Συντροφιά» δασκάλων και νηπιαγωγών της περιοχής μου. Ακολούθησε από τότε μία θεατρική άνθηση. Σε αυτό το πανηγύρι των τεχνών δεν κατάφερε να αντισταθεί σχεδόν κανείς. Βεβαίως, ούτε και εγώ. Έτσι, όταν πριν πέντε χρόνια έμαθα ότι δημιουργείται μία ερασιτεχνική ομάδα με μαθητές, χωρίς δεύτερη σκέψη αποφάσισα να πάρω μέρος. Έτσι, απλά, δεκαπέντε περίπου νεαρά παιδιά βρεθήκαμε συνεπι-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

βάτες σε ένα ταξίδι προς τον άγνωστο κόσμο του θεάτρου. Σ' αυτή, βεβαίως, την προσπάθεια δεν είχαμε μόνο συνεργάτες, υπήρχαν και κάποιοι που χλεύαζαν μαζί μας, μας κορόιδεψαν. Λίγοι κατάλαβαν το αυτονόητο, ότι δηλαδή τα παιδιά ήθελαν να μιλήσουν, να ακουστούν, ένοιωθαν πουλιά που ήθελαν να πετάξουν, αγρίμια που ήθελαν να κατασπαράξουν. Μέσα από το θέατρο διεκδικούσαν το δικαίωμα να είναι ελεύθερα και το κατάφεραν. Το καταφέραμε και νοιώθουμε τυχεροί γι' αυτό. Δεν παύουμε, όμως, κάθε στιγμή να επισημαίνουμε τις ελλείψεις που υπάρχουν στην επαρχία και να προτείνουμε τις δικές μας λύσεις. Αρχική μέριμνα των κρατικών αρχών πρέπει να είναι η ένταξη του θεάτρου ως διδασκόμενου μαθήματος σε κάθε βαθμίδα της εκπαίδευσης, στο νηπιαγωγείο, στο δημοτικό και στις έξι γυμνασιακές και λυκειακές τάξεις. Η εισαγωγή στο θέατρο επιτυγχάνεται μέσα από το θεατρικό παιχνίδι, τη δραματοποίηση κειμένων και, τέλος, την καλλιτεχνική παραγωγή. Επιπλέον, η Πολιτεία οφείλει να διαμορφώσει κατάλληλους χώρους, ικανούς να δεχθούν θεατρικές παραστάσεις κάθε θεατρικού είδους, αίθουσες για θέατρο σκιών, κουνκλόθεατρο ή θέατρο με μαριονέτες. Σημαντική συμβολή στη διάδοση του ερασιτεχνικού θεάτρου στην επαρχία θα μπορούσαν να έχουν τα ετήσια ερασιτεχνικά φεστιβάλ θεάτρου, η διοργάνωση θεατρικών σεμιναρίων και η ίδρυση εργαστηρίων.

Τέλος, ο καθένας ξεχωριστά και όλοι μαζί οι πολίτες της επαρχίας πρέπει με κάθε δυνατό τρόπο να ενισχύσουμε κάθε θεατρική δραστηριότητα. Γιατί το θέατρο φέρνει μια αρμαθιά με κλειδιά και απομένει στον καθένα μας να βρει το κατάλληλο, να δοκιμάσει, για να βρει τον εαυτό του. Γιατί το θέατρο είναι φτιαγμένο από το υλικό των ονείρων. Το θέατρο μπορεί να καθρεφτίσει κάθε πλευρά της ανθρώπινης ύπαρξης. Στόχος του είναι η συνάντηση με τον ιστό της ζωής.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος-Βουλευτής Δούμουρας Νικόλαος από το Νομό Ευβοίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΟΥΜΟΥΡΑΣ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, Έφηβοι-Βουλευτές καλησπέρα σας. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα με προτάσεις προς συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Πρώτον, ως προς τη σχολική ζωή. Υπάρχουν μαθητές που δεν έχουν ενδιαφέρον μόνο για τη φοίτηση και αποφοίτηση σε Λύκεια ΤΕΕ, αλλά μεταφέρουν ναρκωτικές ουσίες σε σχολεία, παρασύροντας εύπιστους μαθητές, κάνοντας οι ίδιοι χρήση εντός και εκτός εκπαιδευτικών χώρων. Η πρώτη γνωριμία με ναρκωτικές ουσίες των μαθητών γίνεται με φίλους μαθητές στο Γυμνάσιο-Λύκειο.

Προτάσεις: Τοποθέτηση ανθρώπων του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως σε σχολεία ή περιφέρειες με σκοπό τον εντοπισμό μαθητών-κουβαλιτών ναρκωτικών ουσιών στα σχολεία και άμεση απομάκρυνσή τους από τους χώρους εκ-

παίδευσης και τοποθέτησή τους σε ειδικά σχολεία απεξάρτησης και επανένταξης.

Δεύτερον, αθλητισμός: Απομάκρυνση των παιδιών από τον αθλητισμό με μέσο όρο την ηλικία των 15 ετών και ενσυχόλησή τους με μη πνευματικές εκπαιδευτικές δραστηριότητες (καφετέριες, μοτοποδήλατα, κάπνισμα κ.α.).

Προτάσεις: Προώθηση του μαθήματος της γυμναστικής και αύξηση των ωρών διδασκαλίας, οργάνωση τοπικών περιφερειακών πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου, μπάσκετ, βόλεϊ με στήριξη του Υφυπουργείου Αθλητισμού.

Τρίτον, εκπαιδευτικά συστήματα. Λανθασμένες επιλογές κατευθύνσεων σπουδών των μαθητών, λόγω ελλιπούς ανάδειξης των ικανοτήτων του μαθητή και άγνοια των κλάδων σπουδών που υπάρχουν.

Προτάσεις: Πρόσθετη ώρα διδασκαλίας Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού από έμπειρους καθηγητές, αρμόδιους επί θεμάτων Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού, με σκοπό την ανάδειξη των επαγγελματικών ικανοτήτων του μαθητή, ώστε το αντικείμενο των σπουδών του να είναι ανάλογο του χαρακτήρα του μαθητή.

Τέταρτον, επιμόρφωση εκπαιδευτικών. Φαινόμενα εξωσχολικών σχέσεων εκπαιδευτικών - μαθητών μη εκπαιδευτικού χαρακτήρα.

Προτάσεις: Άμεση απομάκρυνση, διαθεσιμότητα εκπαιδευτικών που παρουσιάζουν μη εκπαιδευτικές συναναστροφές με μαθητές, μαθήτριες.

Αλήθεια, πόσος καιρός πρέπει να περάσει για να γίνει μία πρότασή μας νόμος; Παραπάνω από εννέα χρόνια;

Μέσα σ' αυτά τα χρόνια, τι ψηφίστηκε από τις απόψεις μας κι έγινε νόμος;

Τελειώνοντας, θέλω να ευχαριστήσω τη Βουλή των Ελλήνων για την άψογη φιλοξενία της φετινής Συνόδου, την τιμή που μας έγινε να επιλεγούμε και να παρευρεθούμε στον χώρο, όπου πάρθηκαν και παίρνονται ιστορικές αποφάσεις για την πατρίδα μας από τους εκλεγμένους αντιπροσώπους μας στο Κοινοβούλιο.

Και μία μικρή, αλλά σημαντική παρατήρηση: Γιατί, ακόμη κι αν δεν συμφωνούμε, δεν διακόπτουμε το συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή, όταν ομιλεί, πράγμα που δεν συμβαίνει στο Κοινοβούλιο των μορφωμένων και καταξιωμένων πολιτικών;

Ευχαριστώ για την ακρόαση.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καλαφατά Πηνελόπη από το Νομό Δωδεκανήσου.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΑΛΑΦΑΤΑ (Νομός Δωδεκανήσου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, μόλις αποφοίτησα από το Ενιαίο Λύκειο Ρόδου, αλλά σε μια τέτοια συγκέντρωση δεν θα μπορούσα να λησμονήσω το φλέγον ζήτημα που με απασχολούσε όλα τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή την εκπαίδευση.

Όλοι συμφωνούμε ομόφωνα με το γεγονός ότι, παρά τις συνεχείς και αλλεπάλληλες μεταρρυθμίσεις, το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας νοσεί ακόμη. Γιατί άραγε; Αφού είναι γνωστό πως η παιδεία αποτελεί πανάκεια ποικίλων προβλημάτων της κοινωνίας. Γιατί δεν προστατεύθηκε; Μήπως δόθηκε έμφαση κι επιμονή σε σημεία και στοιχεία της, η αλλαγή των οποίων δεν επέφερε τα επιθυμητά αποτελέσματα;

Κάθε κυβέρνηση στον τομέα του εκπαιδευτικού συστήματος θεώρησε μεγαλύτερης σημασίας τον καθορισμό των εξεταστέων μαθημάτων με βάση την ποσότητά τους, τον αριθμό αυτών και τη διάρκειά τους σε κατηγορίες: Μαθήματα Γενικής Παιδείας ή Κατεύθυνσης. Δεν θα έπρεπε, όμως, να ασχοληθούν κατά πρώτον με τη βάση των μαθημάτων, την ποιότητά τους, δηλαδή, και να δώσουν, έτσι, απάντηση στο ερώτημα, αν αυτά τα μαθήματα συντελούν στην πραγματοποίηση του πραγματικού στόχου του σχολείου: την κοινωνικοποίησή μας, τη δημιουργία ισορροπημένων ανθρώπων με προσωπικότητα, θάρρος και φαντασία.

Παρακάτω, λοιπόν, θα παρουσιάσω τις σκέψεις και τις ιδέες μου, ώστε να αποφευχθεί πλέον η διάπλωση αενάως ατόμων που νοσούν ψυχικά, ηθικά, αλλά και σωματικά. Πιστεύω ότι η στεγνή αποστήθιση των μαθημάτων στο Λύκειο, ανεξαρτήτως του αριθμού αυτών, καθώς και ο συνεχής βομβαρδισμός των μαθητών με πολλές γνώσεις φθείρουν κι αλλοτριώνουν την τρυφερή ηλικία της εφηβείας, αλλά και την επαφή με το βιβλίο, γενικά. Καλλιεργούνται, έτσι, πολίτες χωρίς κριτική σκέψη, χωρίς καλλιτεχνική έκφραση, χωρίς ανησυχία, ζωντάνια και φαντασία. Είναι, συνεπώς, αναγκαία η αναδιάρθρωση κατ' αρχάς της διδακτέας ύλης σε κάθε μάθημα ατομικά και κατά δεύτερον, η συνεχής βελτίωση των σχολικών βιβλίων. Οι γνώσεις που προσφέρονται στους μαθητές είναι διάχυτες, συγκεχυμένες και συχνά τα βιβλία δεν προσελκύουν το ενδιαφέρον, ενώ η κατανόησή τους αποδεικνύεται δύσκολη, έως αδύνατη. Το χειρίστο αποτέλεσμα όλων; Το φαινόμενο της ημιμάθειας και της αμάθειας.

Επιπλέον, θεωρώ πως καθ' όλη τη δωδεκάχρονη εκπαίδευσή μας, είναι επιτακτικής σημασίας η θέσπιση μαθημάτων που θα οδηγούν στην ελεύθερη και καλλιτεχνική έκφραση των μαθητών. Συγκεκριμένα, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη φροντίδα και προσοχή σε μαθήματα μουσικής, ζωγραφικής, χορού, θεάτρου και γενικότερα των καλών τεχνών, κυρίως σε περιοχές της επαρχίας. Δυστυχώς, τέτοιου είδους μαθήματα έχουν σχεδόν αφανιστεί από τις τελευταίες τάξεις του Λυκείου, γεγονός που οδηγεί τους μαθητές που έχουν κλίση προς αυτή την κατεύθυνση να στρέφονται σε εξωσχολικές πηγές έμπνευσης και μόρφωσης, αφού πλέον δεν παρέχεται καμιά βοήθεια από το σχολείο.

Έπειτα, παρόμοιο ζήτημα παρουσιάζεται σχετικά με τον αθλητισμό και το αθλητικό ιδεώδες. Σπάνια σε σχολείο δι-

δάσκονται οι κανόνες των αθλημάτων της Ολυμπιάδας, πόσο μάλλον να μεταδοθεί το γνωστό και αθάνατο ολυμπιακό ιδεώδες και οι αρχές που το διέπουν. Δεν θα μπορούσε άραγε να θεσπιστεί κάτι ξεχωριστό, όσον αφορά αυτό το θέμα, εφόσον μάλιστα αναλάβαμε και φέραμε εις πέρας με επιτυχία την 28η Ολυμπιάδα;

Ακόμη κάτι που όλοι αγνοούμε και κανείς δεν ασχολείται με αυτό, είναι η θέσπιση κάποιου μαθήματος ή έστω συχνότερη ενημέρωση σχετικά με την παροχή των πρώτων βοηθειών στους συναθρώπους μας.

Βέβαια, όλα τα παραπάνω μαθήματα θα μπορούσαν να θεσπιστούν σε κάθε τάξη της 12χρονης αυτής εκπαίδευσης, είτε με τη μορφή υποχρεωτικών μαθημάτων, είτε με τη μορφή μαθημάτων κατ' επιλογήν, ώστε να μην επιβαρύνονται ιδιαίτερα οι μαθητές των τελευταίων τάξεων. Αναγκαία βέβαια παρουσιάζεται η παροχή κονδυλίων από το Υπουργείο.

Για πολλούς νέους η ευκαιρία αυτή που δόθηκε σ' εμάς να συμμετάσχουμε σε ένα τέτοιο πρόγραμμα φαντάζει μακρινό όνειρο. Όμως, ακόμη κι εμείς που αγγίζουμε τον ορίζοντα αυτού του ονείρου παραθέτουμε απλώς σκέψεις με λόγια, με μια απλή φωνή. Ελπίζω, λοιπόν, να εισακουστεί η δύναμη όλων των λόγων μας και να οδηγήσουν σε ριζικές, μειζονες αλλαγές στην κοινωνία μας για έναν καλύτερο κόσμο.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βουτετάκη Αικατερίνη από τη Β' Περιφέρεια Πειραιά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΟΥΤΕΤΑΚΗ (Β' Πειραιά): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων που έλαβαν χώρα στην χώρα μας και επηρεασμένη από το κλίμα που επικρατούσε εκείνες τις μέρες, θα αναφερθώ στη μεγάλη αξία του αθλητισμού, αλλά και στο θέμα της χρήσης αναβολικών ουσιών, ή αλλιώς «ντόπινγκ».

Είναι γεγονός πως εμείς οι Έφηβοι ενδιαφερόμαστε ιδιαίτερα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και κατ' επέκταση για τον αθλητισμό, ωστόσο οι δυσκολίες που μας εμποδίζουν να ασχοληθούμε μ' αυτόν είναι πολλές. Αναφέρομαι στην απαράδεκτη έλλειψη υποδομών για την ανάπτυξη αθλητικών δραστηριοτήτων στα σχολεία, ένα πρόβλημα το οποίο εντείνεται με την έλλειψη ωρών διδασκαλίας του μαθήματος, αν λάβουμε υπόψη μας πως ο χρόνος των μαθητών είναι ελάχιστος για αθλητικές ενασχολήσεις.

Πιστεύω ότι είναι ανεπίτρεπτο κάτι τόσο σημαντικό, όπως ο αθλητισμός, που αποτελεί την ασπίδα μας από τις ναρκωτικές ουσίες και τις βλαβερές συνήθειες, όπως το κάπνισμα και το αλκοόλ, να παραγκωνίζεται από το εκπαιδευτικό σύστημα. Με άλλα λόγια, είναι αναγκαία η λήψη μέτρων για τη βελτίωσή του.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Ωστόσο, αυτός ο θεσμός πλήττεται σοβαρά τα τελευταία χρόνια, λόγω της ύπαρξης κρουσμάτων χρήσης αναβολικών από μεγάλους αθλητές-πρότυπα. Πολλοί αθλητές εξαιτίας της επιθυμίας τους να έχουν μια μεγάλη διάκριση καταφεύγουν στον ανεπίτρεπτο αυτό τρόπο απόκτησης ενός μεταλλίου. Είναι γεγονός πως η αδικία που υπάρχει ανάμεσα σ' έναν αθλητή που προσπαθεί πολλά χρόνια να φθάσει στο επίπεδο ενός μεταλλίου και σε κάποιον άλλο που δεν χρειάζεται να κάνει ούτε τη μισή προσπάθεια, παρά να λάβει την κατάλληλη αναβολική ουσία, είναι πολύ μεγάλη. Το θέμα είναι πολύ σοβαρό και η ανάγκη να εξαλειφθεί αυτή η αδικία είναι τεράστια. Μόνο τότε ο αθλητικός αγώνας θα είναι δίκαιος, ίσος και καθαρός.

Εδώ πρέπει να παρέμβει το εκπαιδευτικό σύστημα, ώστε να πατάξει την αδικία. Είναι απαράδεκτο στο μάθημα της Ολυμπιακής Παιδείας να μην θίγεται καθόλου το θέμα του «ντόπινγκ». Αν γίνει αυτό, μέσω της συζήτησης, της χρήσης οπτικο-ακουστικών μέσων και της αναφοράς σε παραδείγματα από τον κατάλληλο καθηγητή, οι μαθητές θα ενημερωθούν επαρκώς για τις επιπτώσεις αυτού του προβλήματος που μαστίζει τις παγκόσμιες παλαιστές. Η πρόταση αυτή, σε συνδυασμό με την πραγματοποίηση τακτικών ελέγχων για λήψη αναβολικών από τους αθλητές, αλλά και με την επιβολή σοβαρών κυρώσεων για τους παραβάτες θα ήταν μια καλή λύση στο πρόβλημα.

Τέλος, μία εξίσου καλή πρόταση θα ήταν στο μάθημα της ολυμπιακής παιδείας να συμπεριληφθούν διαλέξεις ιατρών ειδικευμένων στο θέμα, οι οποίοι με τη βοήθεια των οπτικο-ακουστικών μέσων και της εμπειρίας τους θα ανοίξουν το φάκελο «ντόπινγκ» και θα αποκαλύψουν στους μαθητές όλη την αλήθεια σχετικά με το θέμα και τις βλαβερές συνέπειες που έχει για τον άνθρωπο αλλά και τη φύση.

Είναι αρκετά σημαντικό εμείς οι νέοι, που αποτελούμε τους αυριανούς αθλητές, να ενημερωθούμε κατάλληλα για το «ντόπινγκ». Το εκπαιδευτικό, σύστημα στο οποίο βασιζόμαστε τόσο, υποχρεούται να μας βοηθήσει και να μας ανοίξει τα μάτια. Και αυτό για τους εξής απλούς λόγους: για τη διεξαγωγή καθαρών αγώνων, για την υγεία του σημαντικότερου μέλους της κοινωνίας, δηλαδή των νέων, για μια ακόμη καλύτερη, δίκαιη και σωστή Ολυμπιάδα και για να μας αποδείξει ότι αξίζει, επιτέλους, να το ακολουθούμε.

Έχουμε χρέος ως αναμφισβήτητοι εμπνευστές των Ολυμπιακών Αγώνων να διδάξουμε το καλό παράδειγμα, αλλά και να γίνουμε παράδειγμα προς μίμηση για τις άλλες χώρες. Ως νέοι θέλουμε να κάνουμε περήφανη την χώρα μας.

Σαν άνθρωπος, σαν νέα και σαν αθλήτρια, αγανακτισμένη από το γεγονός επικαλούμαι τη βοήθεια του εκπαιδευτικού συστήματος. Απαιτώ τη βοήθεια του εκπαιδευτικού συστήματος. Ας περισώσουμε, λοιπόν, το θεσμό του αθλητισμού.

Σας ευχαριστώ πολύ και σας εύχομαι «Καλή Επιτυχία».

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Με την ευκαιρία να επισημάνω ένα στοιχείο που προφανώς θα γνωρίζετε. Σε αυτό το Πρόγραμμα συμμετέχουν Έλληνες που ζουν στην Ελλάδα, που ζουν στην Κύπρο, καθώς και Έλληνες από τον Απόδημο Ελληνισμό.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αντωνοπούλου Γεωργιάννα από το Μόναχο της Γερμανίας.

ΓΕΩΡΓΙΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ (Γερμανία): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι αλλά και συνεργάτες Έφηβοι Βουλευτές, «ο ένας στους τρεις κερδίζει». Έτσι παίχτηκε και φέτος το παιχνίδι. Σε γενικές γραμμές έτσι παίζεται σχεδόν κάθε χρόνο. Ποιο παιχνίδι; Οι Πανελλαδικές εξετάσεις.

Η κοινωνία, στην οποία ζούμε, διαχωρίζει τον επιτυχημένο από τους άλλους ανθρώπους και δημιουργεί και πάλι το μύθο του χαρισματικού ατόμου, που διαθέτει μεγαλύτερες από τους άλλους ικανότητες. Η διάκριση αυτή επιτρέπει τη διαιώνιση εκείνης της αντίληψης με την οποία η κοινωνική εκτίμηση δεν μετριέται με την προσωπικότητα, το χαρακτήρα, τις ευαισθησίες και τις ικανότητες του κάθε ατόμου, αλλά με τους τίτλους σπουδών, τους βαθμούς, τη θέση και τα πτυχία που κατέχει.

Στη ζωή κάθε ανθρώπου υπάρχει μια στιγμή στην οποία πρέπει να αποδείξει, το τι αξίζει. Η στιγμή αυτή –και μάλλον η πιο σημαντική– στη ζωή ενός νέου είναι η εποχή, κατά την οποία τελειώνει το Λύκειο και ετοιμάζεται για τις Πανελλαδικές εξετάσεις. Οι νέοι έχουν ήδη από τα νεότερά τους χρόνια κατανοήσει πως αυτές οι εξετάσεις έχουν καθοδηγητικό χαρακτήρα για το μέλλον τους. Έτσι αρχίζει ένας αγώνας με όλα τα γνωστά χαρακτηριστικά του: Αγωνία, άγχος, εγωϊσμός και πρωταγωνιστής ο φόβος. Αρχίζει μια εποχή, μια πάλη για μια θέση στην κοινωνία.

Για να αποκτήσει κανείς μια θέση στη σημερινή κοινωνία και για να επιβιώσει σε αυτή, θα πρέπει η θέση εργασίας να του παρέχει κάποια οικονομική άνεση, έτσι ώστε να μπορεί να αντεπεξέλθει τουλάχιστον στις υλικές ανάγκες της ζωής. Για να έχει λοιπόν τις κατάλληλες προϋποθέσεις γι' αυτή την κοινωνία, θα πρέπει να βρει κάποια ικανοποιητική θέση εργασίας. Όμως, για να την αποκτήσει, θα πρέπει να έχει κάποια πτυχία, τα οποία αποκτώνται μόνο με πολύ κόπο, στερήσεις και διάβασμα. Δημιουργείται, λοιπόν, μια αλυσίδα στην οποία ακόμα και να λείπει ή να είναι ανεπαρκής ένας κρίκος δεν παραμένει σταθερή και σπάει, γιατί όπως γνωρίζουμε μια αλυσίδα είναι τόσο ισχυρή, όσο ο πιο αδύναμος κρίκος της.

Επομένως, αν σπάσει ένας κρίκος οι συνέπειες είναι πολύ αρνητικές. Σε αυτό το σημείο αρχίζει ο ρόλος του φόβου. Για να αποφύγει κανείς αυτή την κατάσταση, πιέζει τον εαυτό του ψυχολογικά. Από αυτή την πίεση βρισκόμαστε ξαφνικά

κά στην κατάσταση του άγχους. Δημιουργείται, λοιπόν, άλλη μια αλυσίδα που δεν διαλύεται όπως η προηγούμενη.

Οι περισσότεροι μαθητές του Λυκείου, για να πετύχουν την είσοδό τους σε μια ανώτατη σχολή, ζητούν βοήθεια από φροντιστήρια. Με τον τρόπο αυτό επιβαρύνουν την οικονομική κατάσταση της οικογένειας. Βλέπουν πως δυσκολεύουν την κατάσταση αυτή και πως δεν μπορούν να προσφέρουν. Νιώθουν άσχημα και συγκρινόμενοι με άλλα εργαζόμενα μέλη της οικογένειας, νιώθουν μειονεκτικά.

Υπάρχουν, όμως, και διάφοροι παράγοντες που δυσκολεύουν ακόμα πιο πολύ και κάνουν πιο τραχιά την πορεία προς την επίτευξη των στόχων μας. Αυτό αφορά ειδικότερα τους νέους Έλληνες του εξωτερικού. Λόγω του δίγλωσσου περιβάλλοντος στο οποίο ζούμε, εμφανίζονται ιδιαίτερα προβλήματα στην έκφραση. Το περιβάλλον μας δεν μας προσφέρει τη δυνατότητα να ερχόμαστε αντιμέτωποι κάθε στιγμή με τη μητρική μας γλώσσα, έτσι ώστε να ασκούμε τη γλώσσα υποσυνείδητα.

Ακόμα δεχόμαστε διάφορες επιρροές μιας άλλης κουλτούρας και υιοθετούμε μια άλλη νοοτροπία, δύο παράγοντες που δυσκολεύουν την ένταξή μας στην κοινωνία της Ελλάδας.

Πιστεύω πως μεγάλη και αποτελεσματική θα ήταν η βοήθεια προς τους γονείς. Οι γονείς με ψυχολογική συμπαράσταση μπορούν να στηρίξουν τα παιδιά τους στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνουν για την οικοδόμηση του μέλλοντός τους. Πιο σωστό, όμως, θα ήταν η αλλαγή της στάσης της κοινωνίας. Η κοινωνία μας θα πρέπει να πάψει να κρίνει τον σύγχρονο άνθρωπο ανάλογα με τα πτυχία του. Μα πως θα το επιτύχουμε αυτό; Καθένας μας μπορεί με τη στάση του να καταδικάζει αυτές τις απαρχαιωμένες αντιλήψεις. Ας συμπαρασταθούμε όλοι με τη στάση μας, τη σύγχρονη μας σκέψη στους νέους που αγωνίζονται για ένα καλύτερο αύριο. Ή μήπως είναι λάθος να κυνηγά κανείς τα όνειρά του; Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γουρούση Αποστολία από το Νομό Μαγνησίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ ΓΟΥΓΟΥΣΗ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομαζόμαστε Έλληνες, λαός που μέσα στη μοναδικότητά του να συνενώνει αντιφατικά στοιχεία και ενωμένος να καταφέρνει να επιβιώνει σε καιρούς εξαθλίωσης, ενώ διασπασμένος να αδυνατεί να ευημερήσει σε εποχές ευφορίας, αναζητά ακόμα και σήμερα τη θέση του και την ταυτότητά του κάπου ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση, την Ευρώπη και τη Μεσόγειο.

Βέβαια το έθνος μας αποτελεί ένα από τα λίγα που κατάφερε να υιοθετήσει και να συνδυάσει με τόση επιτυχία και τόσο ξεχωριστό τρόπο τους καρπούς των πολιτισμικών επιρ-

ροών που δέχθηκε και από τις δύο πλευρές. Ας μην γελιόμαστε όμως. Ήδη, από τα πρώτα χρόνια της ίδρυσης του ελληνικού κράτους ιδανικό του Έλληνα έγινε η μεταμόρφωση του από ανατολίτη σε ευρωπαϊκό, ο μετασχηματισμός του από χωρικό σε αστό, η απόρριψη του παρελθόντος της οθωμανικής κατοχής και η μετατροπή της βαλκανικοανατολικής κοινωνίας του σε δυτικοευρωπαϊκή.

Μήπως, ωστόσο, όλα αυτά δεν αντιπροσωπεύουν μόνο τον Έλληνα του 19ου αιώνα αλλά και τον σημερινό; Μήπως, τελικά, οι αντιλήψεις, οι επιδιώξεις και η στάση του απέναντι στα πράγματα δεν άλλαξαν από τους αιώνες που προηγήθηκαν; Ίσως ναι, ίσως και όχι.

Το μόνο που μπορεί να ειπωθεί με σιγουριά, είναι πως ακόμα και σήμερα ο Νεοέλληνας εξακολουθεί να αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στις δύο αλληλοσυγκρουόμενες φύσεις του, όντας, συγχρόνως, μπροστά στο κυρίαρχο δίλημμα των καιρών μας: Να ενταχθεί πλήρως στο ευρύ πολιτισμικό σύνολο των εθνότητων, υιοθετώντας το μοντέλο του πλανητικού χωριού ή να διασφαλίσει την αυθεντικότητά του, διατηρώντας αναλλοίωτη την ταυτότητά του, απέχοντας από την οικοδόμηση του νέου πύργου της Βαβέλ των εθνών του κόσμου;

Την απάντηση θα μπορούσε να μας την δώσει ο Ρόμπερτ Κέννεντι με τα παρακάτω λόγια του: «Κάποιοι βλέπουν τα πράγματα και ρωτούν, γιατί; Εγώ τα ονειρεύομαι και ρωτώ, γιατί όχι;». Ας ονειρευτούμε, λοιπόν, και εμείς και ας αναρωτηθούμε, γιατί όχι. Γιατί όχι, να μην προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε δυναμικά το ρεύμα της εποχής, υπακούοντας, συγχρόνως, σε εκείνη τη φωνή της συνειδησής μας που θα μας θυμίζει, ποιοι είμαστε, από πού ερχόμαστε, πως φτάσαμε στο σήμερα;

Αναμφισβήτητα, οι απαιτήσεις του μοντέρνου παγκοσμιοποιημένου κόσμου μας είναι μεγάλες και οι κίνδυνοί του ακόμα μεγαλύτεροι. Σαν αποτέλεσμα, η επιβίωση κάθε πολιτισμού, κάθε λαού, κάθε ανθρώπου ξεχωριστά. Στο πλαίσιο της παγκόσμιας πολιτισμικής χρήσης έγκειται η κατάκτηση της γνώσης, πνευματικής, ηθικής και ιστορικής.

Επομένως, για να εξασφαλίσουμε τα στοιχεία εκείνα που θα φωτίσουν το δρόμο μας, την αναζήτηση της θέσης μας στον κόσμο και του ρόλου μας στην Ενωμένη Ευρώπη του 21ου αιώνα, για να κατακτήσουμε την ομόνοια και τη συνοχή στην εσωτερική κοινωνική μας ζωή, για να διαφυλάξουμε τον αξεπέραστο πλούτο της παράδοσής μας, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε την αξία της παιδείας, της αυτογνωσίας και της ιστοριογνωσίας.

Η στάση του Νεοέλληνα και του Ελληνισμού, γενικότερα, έναντι στην σύγχρονη πραγματικότητα θα πρέπει να έχει ως βάση της την κλασική ανθρωπιστική παιδεία, η αξιοποίηση της οποίας θα ενώσει την εθνική και την ευρωπαϊκή ιδέα, την επιστροφή στο δόγμα «γνώθι σεαυτόν», για να καταπο-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

λεμήσουμε τα αρνητικά και να αναδείξουμε τα θετικά της φυλής μας και την ιστορική μνήμη, έτσι ώστε, μέσα από τη γνώση του παρελθόντος, να εξασφαλίσουμε τη γνώση του παρόντος που θα μας δώσει τη δυνατότητα να προσδιορίσουμε καλύτερα τη θέση μας στο τώρα και την πορεία μας στο αύριο. Ειδάλλως, αν -όπως έλεγε ο Γουίλστον Τσώρτσιλ- καθίσουμε και ανοίξουμε διαμάχη για το χτες και το σήμερα, γρήγορα θα καταλάβουμε πως χάσαμε το αύριο.

Για να μην χάσουμε, λοιπόν, αυτό το αύριο, είναι ανάγκη να πραγματοποιήσουμε μια συλλογική προσπάθεια, προκειμένου ο Ελληνισμός να αναλάβει τις ευθύνες του, να εκπληρώσει τα εθνικά του καθήκοντα και να συνεχίσει την ένδοξη πορεία του στην παγκόσμια ιστορία.

Και επειδή, ναι, δεν μπορούμε να φανταστούμε την Ελλάδα, χωρίς τα αρχαία της μνημεία, χωρίς τους ήρωες του 1821, χωρίς την Μικρασιατική Καταστροφή, χωρίς τους πρόσφυγες, τη φτώχεια της ελληνικής γης, αλλά και τον πλούτο του πνεύματος του λαού της, είναι ανάγκη ο Νεοέλληνας να μην επιτρέψει άλλο τα αρνητικά του στοιχεία να γίνουν τροχοπέδη στην πρόοδο και στην εξέλιξη του, και να πάψει να επιθυμεί να αποτινάξει τον τίτλο του ανατολίτη και να επιδιώκει την ένδυση της στολής του Ευρωπαίου.

Γιατί ο Έλληνας δεν είναι ούτε ανατολίτης, ούτε ευρωπαίος. Είναι, απλώς, Έλληνας. Είμαστε απλώς Έλληνες, οι απόγονοι μιας αξεπέραστης σε σπουδαιότητα γενιάς και εν δυνάμει δημιουργοί μιας αντάξιάς της, που όπως λέει και ο ποιητής: «Εμείς τη λέμε τη ζωή, την πιάνουμε από τα χέρια, κοιτάζουμε τα μάτια της που μας ξανακοιτάζουν. Και αν είναι αυτό που μας μεθά μαγνήτης, το γνωρίζουμε. Και αν είναι αυτό που μας πονά κακό, το έχουμε νιώσει. Εμείς τη λέμε τη ζωή, πηγαίνουμε μπροστά και χαιρετούμε τα πουλιά της που μισεύουνε. Είμαστε από καλή γενιά».

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Λάρδου από την Πάφο της Κύπρου.

ΙΩΑΝΝΑ ΛΑΡΔΟΥ (Πάφος Κύπρου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές.

«Παιδεία των εν ημίν μόνον εστίν αθάνατον και θεϊόν», είτε ο μεγάλος στοχαστής Πλούταρχος. Αναμφισβήτητα, η παιδεία απ' όλα τα αγαθά που μπορεί να αποκτήσει ο άνθρωπος έχει την προτεραιότητα και μόνο αυτή μπορεί να θεωρηθεί αθάνατη και θείο αγαθό.

Ζώντας από κοντά το εκπαιδευτικό σύστημα της ημικατεχόμενης πατρίδας μου με τη συνεχή φοίτησή μου στο σχολείο, διαπιστώνω με λύπη πως υπάρχουν πολλές αδυναμίες σε αυτό, ιδίως στον κύκλο της μέσης εκπαίδευσης. Βέβαια, δεν μπορώ να παραβλέψω πως το σχολείο μας προσφέρει όχι μόνο αρκετά, όμως, πολλά πρέπει να αλλάξουν.

Δηλώνω με θάρρος και παρηγοσία πως το σχολείο χρειάζεται αναβάθμιση. Παρά τα λογής-λογής μεταρρυθμιστικά

λίφτινγκ που έχει υποστεί το σχολείο, εν τούτοις η δομή και η λειτουργία του σήμερα είναι απαρχαιωμένες. Πρόκειται για ένα σχολείο αποστεωμένο που δεν καλλιεργεί στους μαθητές την έφεση για γόνιμη δημιουργία και δεν προωθεί το ζήλο για μάθηση. Κι αν υπάρχουν σήμερα μαθητές με ευρύτερα πνευματικά ενδιαφέροντα αυτό οφείλεται σε προσωπική αυταπάρηση, σε παροτρύνσεις των γονέων τους ή σε κάποιες ωθήσεις κάποιου τολμηρού εκπαιδευτικού.

Η έλλειψη ερευνητικών κέντρων, ειδικά, στον τομέα των κοινωνικών και ανθρωπιστικών σπουδών και επιστημών κρίνω πως αποτελεί σοβαρή αδυναμία στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Η ανεπαρκής κρατική στήριξη της παιδείας, η ανεπάρκεια των σχολικών κτηρίων, η προχειρότητα της σχολικής οργάνωσης, η έλλειψη χώρων άθλησης και βιβλιοθηκών, η άنيση μεταχείριση των μαθητών, η απόσταση στις σχέσεις καθηγητών-μαθητών κ.λπ., είναι μερικά ακόμα δεινά που παρουσιάζει το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Μέσα από τα μαθητικά μου θρανία βιώνω το θεσμό του Ενιαίου Λυκείου. Διαπιστώνω πως ο θεσμός αυτός έχει πολλές αδυναμίες. Υπερτονίζεται η γραφειοκρατική πτυχή του θεσμού και όχι η παιδαγωγική, όπως επιβάλλεται. Λείπει η ενημέρωση σε σχέση με τους συγκεκριμένους στόχους του Ενιαίου Λυκείου. Οι εκπαιδευτικοί είναι ανεπαρκώς καταρτισμένοι στη χρήση των νέων τεχνολογιών. Σημαντικό πρόβλημα είναι το χάσμα στο αναλυτικό πρόγραμμα μεταξύ της Α' και Β' τάξης του Λυκείου.

Κατακρίνω με τον αυθορμητισμό της νεανικής ορμής του εφήβου τον ελλιπή ελεύθερο χρόνο των νέων, τη βαθμοθηρία σαν κίνητρο για διάβασμα και αντικείμενο ανταγωνισμού των μαθητών. Τολμώ να δηλώσω ότι οι μαθητές ακόμα δέχονται καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς ένα κυριολεκτικά σφυροκόπημα παγκύπριων διαγωνισμών και εκθέσεων από το Υπουργείο Πολιτισμού και από άλλους κοινωνικούς ή εκπαιδευτικούς φορείς. Το αποτέλεσμα είναι πίεση αβάσταχτη, άγχος συνεχές και τρέξιμο ατέλειωτο στους μαθητές.

Αισθάνομαι την ανάγκη να διαμαρτυρηθώ έντονα για όλα αυτά που συμβαίνουν στο χώρο της παιδείας. Ένα χώρο μεγάλης ζωτικής σημασίας, τόσο για εμάς τους νέους, όσο και για την ύπαρξη της ίδιας μας της πατρίδας.

Προτείνω μία παιδεία χωρίς διακρίσεις. Να μη διακρίνονται οι μαθητές σε ημέτερους και υμέτερους, σε έχοντες και κατέχοντες, ώστε όλοι οι μαθητές να απολαμβάνουν τη δωρεάν και ορθή παιδεία μακριά από κάθε κοινωνική διάκριση. Ο σχολικός ρατσισμός απέναντι σε παιδιά με ειδικές ανάγκες ή ακόμη σε ομογενείς συμμαθητές μας πρέπει να σταματήσει.

Ζητώ το καινό θέμα της παραπαιδείας, επιτέλους, να εκλείψει. Μαθητές και γονείς οδηγούνται σε ένα ταξίδι άγχους και ψυχικής φθοράς. Η παραπαιδεία ισοπεδώνει την

ισότητα και δικαιοσύνη των μαθητών. Γι' αυτό το σκοπό προτείνω να γίνουνται ολιγομελή τμήματα στις τάξεις, ώστε οι καθηγητές να μπορούν να προσεγγίζουν τους μαθητές, όπως πρέπει.

Μία ριζοσπαστική καινοτομία, ίσως, λύσει αυτό το πρόβλημα: Το δικαίωμα εισδοχής στα πανεπιστήμια όλων των τελειοφοίτων χωρίς εξετάσεις.

Εισηγούμαι ένα αναβαθμισμένο Ενιαίο Πολυκλαδικό Λύκειο, ώστε το Λύκειο να αποκτήσει ουσιαστικό περιεχόμενο, ποιότητα και αξία με αποτέλεσμα την άμβλυση της παραπαιδείας και τη σωστή αξιολόγηση της σχολικής επίδοσης των μαθητών. Ζητώ την κατάργηση του ξεπερασμένου εξεταστικού κατεστημένου. Ο βαθμός να μη γίνεται αυτοσκοπός.

Η σωστή αυτή διάσταση της παιδείας θα διευρυνθεί ακόμη, αν προαχθεί ο αθλητισμός, όπως πρέπει. Γι' αυτό προτείνω τη σωστή αθλητική διαπαιδαγώγηση, την απόκτηση αθλητικής παιδείας μέσα από την επαφή με το αρχαίο ελληνικό πνεύμα του αθλητισμού.

Ας συνειδητοποιήσουμε όλοι μας ότι το μέλλον της χώρας μας εξαρτάται από την υποδομή της παιδείας μας. Και γι' αυτό δεν εισηγούμαι, αλλά απαιτώ σαν έφηβη νέα που τώρα προδιαγράφεται το μέλλον μου, να σταματήσουν οι πειραματισμοί και οι ανευθυνότητες που ταλανίζουν την παιδεία της ημικατεχόμενης πατρίδας μου. Αν θέλουμε πραγματικά να αμβλύνουμε τα σύγχρονα κοινωνικά, ηθικά και πνευματικά προβλήματα που ταλανίζουν και τη μικρή μας κοινωνία, αν ονειρευόμαστε μία ανθρώπινη κοινωνία της αρετής και του δικαίου κι αν στοχεύουμε στη διάπλαση ηθικών χαρακτήρων και ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων, οφείλουμε όλοι με υπευθυνότητα και συνέπεια να δώσουμε άμεσες λύσεις στα πολυποικίλα εκπαιδευτικά μας προβλήματα και να εισάγουμε καινοτομίες τέτοιες, ώστε η παιδεία να επιτελεί τον ιερό της σκοπό: Τον εξευγενισμό της ψυχής των νέων και τον εξανθρωπισμό του ανθρώπου. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κεσελοπούλου Ζωή από την Α' Θεσσαλονίκης.

ΖΩΗ ΚΕΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Καλησπέρα και από εμένα, φίλοι μου Έφηβοι. Εσάς, τους μεγαλύτερους της παρέας δεν θα σας χαιρετήσω ειδικά, γιατί νομίζω ότι θα σας αρέσει καλύτερα να συγκαταλέγεσθε στη δική μας παρέα των εφήβων.

Θα μιλήσω χωρίς χειρόγραφο, γιατί δεν είχα σκοπό να μιλήσω. Αλλά μετά απ' όσα είδα στη Σύνοψη Κειμένων και άκουσα από τις ομιλίες δεν σας κρύβω ότι αισθάνθηκα μία μελαγχολία. Είδα μόνο προβλήματα, μόνο στενοχώριες, πικρίες, σαπίλα και δεν είδα αυτό που είμαστε ουσιαστικά εμείς: Όνειρα, λύσεις, ιδέες, φαντασία. Δεν λέω ότι δεν υπάρχουν αυτά. Αυτά, όμως, τα ξέρουμε. Εγώ, τώρα, τελειώ-

σα το σχολείο. Τι σημαίνει, ότι δεν υπάρχω σαν άνθρωπος, που έζησα αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα; Εγώ τ' αγαπάω όλα αυτά και δεν σας κρύβω ότι δεν τ' αλλάζω με τίποτα. Χαίρομαι πάρα πολύ που τελείωσαν όλα αυτά και θα μου λείψουν.

Και με την ευκαιρία αυτή, αν μου επιτρέπετε, να σας θυμίσω κι ένα τραγούδι πολύ απλό, όχι κανενός μεγάλου ποιητή, ενός τραγουδοποιού σύγχρονου, του Πορτοκάλου: «Υπάρχει λόγος σοβαρός που ήμουν νέος χλιαρός, αυτά μου τύχαν, δυστυχώς, μα τ' αγαπάω, ευτυχώς, γι' αυτό είμαι ωραίος ...»!

Τέλος, να σας πω ότι στεναχωρήθηκα και για εμάς, γιατί κρίνουμε όλο τους μεγάλους, τους πολιτικούς, τους πάντες. Εμείς, όμως, τι κάνουμε για εμάς; Αν δεν κοιτάξουμε εμείς οι ίδιοι τα προβλήματά μας στα μάτια, πώς θα τα ξεπεράσουμε;

Εδώ, πρέπει να σας πω ότι είχα σκοπό γι' αύριο να σας μιλήσω για τις παραδόσεις, τις καλές τέχνες, τον πολιτισμό μας, αλλά είδα ότι, τελικά, δεν υπάρχει τίποτα για τις καλές τέχνες. Μάλιστα, συγκεκριμένα στη Σύνοψη Κειμένων δεν υπάρχουν καν προτάσεις στο θέμα των καλών τεχνών, υπάρχουν μόνο επισημάνσεις. Πιστεύω να το προσέξατε και εσείς.

Επίσης, είναι ελάχιστες οι αναφορές μας στα παιδιά με ειδικές ανάγκες και εκεί τα προβλήματα είναι πρακτικά και ουσιαστικά.

Θα ήθελα, τώρα, να κάνω κάποιες ενστάσεις σε κάποιες προτάσεις που είδα στη Σύνοψη Κειμένων:

- Όσον αφορά στα θρησκευτικά διαφωνώ με το να γίνουν απλά μάθημα θρησκευολογίας. Είναι ουσιαστικό να ξέρουμε το δόγμα μας. Να κάνουμε ουσιαστικά δογματική, αλλά και λειτουργική συγχρόνως.

- Για τον εκκλησιασμό, ναι να είναι προαιρετικός, αλλά θα πρότεινα να γίνεται και κατά τάξεις και κατά τμήματα, για να είναι πιο ουσιαστικός.

- Είμαι κατά της κατάργησης των Αρχαίων. Αν δεν ξέρεις Αρχαία Ελληνικά, δεν ξέρεις και νέα. Τώρα για τα Λατινικά: εντάξει, τα Λατινικά είναι μία «νεκρή» γλώσσα, όμως, χάρη σ' αυτή γεννήθηκαν άλλες πάρα πολλές.

Και τελειώνω μ' αυτό, γιατί πιστεύω ότι σας κούρασα λίγο.

Θα ήθελα αυτή η εισήγηση να μην είναι μόνο πρακτικά η τελευταία, να είναι και ουσιαστικά η τελευταία. Έχω βαρεθεί να ακούω εισηγήσεις, να είμαστε πάντα στο σημείο της εισαγωγής.

Ας περάσουμε στο κύριο μέρος και ας κοιτάξουμε και λίγο παραπέρα να δούμε τι θα γίνει.

Συγχωρέστε με για την αναξιότητά μου, που είμαι τόσο πρόχειρη. Δεν το λέω από σεμνότητα ή ψευδοταπεινότητα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής):

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Ολοκληρώθηκε, έτσι, ο κατάλογος των εγγεγραμμένων ομιλητών. Προτείνω, λοιπόν, εάν κάποιος από όλους εσάς θα ήθελε να τοποθετηθεί πάνω σε όσα ακούστηκαν και όσα ειπώθηκαν, να δώσουμε χρόνο δύο λεπτών. Θα μιλήσετε με τη διαδικασία του να σηκώνετε το χέρι, θα δίνω εγώ το λόγο και θα μιλάτε από ένα μικρόφωνο από κάτω από τα έδρανα.

Θα λέτε το όνομά σας και θα μιλάτε από το μικρόφωνο.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Βουλγαροπούλου από το Νομό Κιλκίς.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κιλκίς): Τώρα μίλησε η Ζωή και μ' αυτά που είπε κατάλαβα τελικά ότι, όντως, σε μας τους νέους δεν μας ταιριάζει να μπαίνουμε σε κάποια καλούπια. Όλοι, δηλαδή, προσπαθήσαμε να γράψουμε κάποια πράγματα και να τα πούμε και πρόσεξα ότι τελικά δεν πείραζε που δεν είχε χειρόγραφο. Εγώ πρόσεξα ότι αυτό ήταν το καλύτερο.

Πράγματι, πιστεύω ότι όσοι από εμάς κληρωθούν, για να μιλήσουν και στην Ολομέλεια τη Δευτέρα, καλό θα ήταν να πουν πραγματικά, ότι τους βγει από την ψυχή τους και να μην προσπαθήσουν να γράψουν κάποια πράγματα ίσα-ίσα, για να τα πουν. Αυτό ήθελα να πω. Ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Βαβάλιου από το Νομό Μαγνησίας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΑΒΑΛΙΟΥ (Νομός Μαγνησίας): Ο Γλύκας Μικές αναφέρθηκε στο θέμα των ηρώων, και ειπώθηκε από τον κ. Πρόεδρο της Επιτροπής ότι δεν έχει σχέση με την Επιτροπή μας, που είναι αυτή των Μορφωτικών Υποθέσεων.

Εγώ, θεωρώ ότι οι ήρωες που έχει ο καθένας έχουν άμεση σχέση με την παιδεία που έχει, με την παιδεία που του προσφέρεται και νομίζω ότι όλα όσα είπε ο συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής –ανεξάρτητα από τα πολιτικά του πιστεύω– ήταν άμεσα συνδεδεμένα με το θέμα που εξετάζουμε σήμερα.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να σας πω ότι το Ελληνικό Κοινοβούλιο λειτουργεί με κάποιους κανόνες. Υπάρχει ένας Κανονισμός τον οποίο σεβόμαστε όλοι. Και στη Βουλή των Εφήβων, εφαρμόζεται ένας Κανονισμός ανάλογος. Σαφέστατα είναι πιο ελαστικός, γι' αυτό και δεν διέκοψα κανέναν από τους ομιλητές, διότι σημασία έχει να εκφράσει κανείς τις απόψεις του.

Απλά, όμως, επειδή πρέπει να υπάρχει και η διαδικασία, είναι άχαρος ο ρόλος τού να προεδρεύει κανείς σε μία επιτροπή τόσων ζωντανών ανθρώπων με τόσο ωραίες ιδέες και να μην μπορεί να συμμετάσχει. Ο δικός μου ο ρόλος είναι να συντονίζω την κουβέντα σας.

Επομένως, γι' αυτό και είπα να είμαστε κοντά στη θεματολογία, της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, που περι-

λαμβάνεται στη Σύνοψη Κειμένων, προσπαθώντας να το έχετε υπόψη σας. Από εκεί και πέρα, ο καθένας μπορεί να τοποθετηθεί σε ό,τι θέλει.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη – Παυλίνα Καραγιάννη από το Νομό Μαγνησίας..

ΕΛΕΝΗ-ΠΑΥΛΙΝΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ (Νομός Μαγνησίας): Πριν από λίγο είπατε ότι ακόμα και στο Κοινοβούλιο προτείνονται ιδέες, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι όλες αυτές γίνονται νόμοι. Εγώ, απλά, θα ήθελα να ρωτήσω, γιατί ειλικρινά δε γνωρίζω, αν οι ιδέες μας συζητούνται. Μελετιούνται οι φάκελοί μας;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κοιτάξτε. Είναι μία μεγάλη κουβέντα, κατά πόσον κάποιοι άνθρωποι συζητούν τις δικές μας ιδέες. Αυτό έχει να κάνει με τον άνθρωπο που ενδιαφέρεται να μάθει σε όποιο πόστο και αν είναι, είτε είναι Βουλευτής είτε βρίσκεται σε ένα δημόσιο φορέα, όπου μπορούν να τον βοηθήσουν οι ιδέες.

Αυτό που έχει ως καθήκον η Ελληνική Βουλή είναι να συγκεντρώσει όλες τις απόψεις, να τις τυπώσει σε Πρακτικά, όπως ξέρετε, και να τις διανεμίει σε όλους τους Βουλευτές και σε πάρα πολλούς άλλους φορείς. (εκκλησία, δήμους, υπουργεία κ.λπ.).

Το πόσο ο καθένας από όλους αυτούς ενδιαφέρεται να διαβάσει τις δικές σας ή τις δικές μας ιδέες, είτε ανήκει στο δικό μας κόμμα, όταν συζητάμε είτε και στη Βουλή, όπου κάνουμε την τελική συζήτηση, εναπόκειται σ' αυτόν που τελικά έχει την ευθύνη του να υλοποιήσει κάποιο σχέδιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ (Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Βεβαίως, κύριε Μαρκαντώνη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ (Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου): Από την αρχή της καθιέρωσης του θεσμού μόνιμη είναι η αμφιβολία, αν αυτά που λέτε, οι μαθητές, έχουν μία πραγμάτωση ή τα λέτε «στον αέρα» και επομένως δεν υπάρχει και λόγος να υφίσταται ο θεσμός.

Ε, λοιπόν, δεν είναι έτσι. Γίνονται τόσα πολλά απ' αυτά που λέτε, που είναι δύσκολο να τα ανιχνεύσει κανείς. Πρώτα-πρώτα, όσον αφορά στους Τόμους με τα Πρακτικά, σας διαβεβαιώνω ότι πολλά απ' αυτά έχω δει σε εφημερίδες και σε περιοδικά. Δεν θέλω να αναφέρω τα περιοδικά, όπως είναι αναδημοσιευμένα τμήματα κάποιων κειμένων. Κατ' αρχήν, στέλνονται σ' όλους τους Βουλευτές και σ' όλη την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, στην Εκκλησία, σε όλες τις Μητροπόλεις, δηλαδή, σε όλους τους έχοντες αρχή και εξουσία, οι οποίοι δεν τα βάζουν στα ράφια, τα χρησιμοποιούν.

Δηλώνω κατηγορηματικά τα εξής: Υπήρξαν δεδομένες δικές σας προτάσεις, τις οποίες Βουλευτές όλων των κομμάτων χρησιμοποίησαν σε πολιτικούς λόγους. Δεν μπορώ να

αναφέρω συγκεκριμένα παραδείγματα, γιατί δεν θέλω να αποκαλύψω τα πρόσωπα. Αυτά είναι δυσανίχνευτα.

Το σπουδαιότερο, όμως, είναι ότι μ' αυτά τα οποία εσείς γράφετε, δημιουργείτε ιστορία. Αποτυπώνετε την κοινή γνώμη, η οποία λέει «να τους πάρουν οι Έφηβοι Βουλευτές και να τους αλωνίσουνε». Δηλαδή, έγινε παροιμιώδης πλέον ο Έφηβος Βουλευτής. Όταν λέμε «θεσμός» -βέβαια δεν είναι θεσμός με την κλασική έννοια, τη γνωστή τυπική έννοια- εννοούμε το θεσμό με την έννοια της πίστεως, δηλαδή, ότι αυτά που λένε τα παιδιά γίνονται ευρύτερα στην πλειονότητά τους αποδεκτά ως γνήσια έκφραση των θέσεών τους. Αυτό είναι εκείνο που μετράει.

Σας διαβεβαιώνω ότι στην προσπάθεια που έχει κάνει η προηγούμενη Κυβέρνηση –και η οποία νομίζω ότι θα συνεχιστεί και τώρα – να δημοσιεύονται τα Πρακτικά σε χωριστά τεύχη κατά νομαρχιακές περιφέρειες, το αποτέλεσμα είναι ότι υπήρξε μεγάλη ανταπόκριση. Δηλαδή, έρχονταν οι Βουλευτές των περιφερειών αυτών και τα ζητούσαν, αλλά δεν υπήρχαν πλέον, γιατί είχαν γίνει ανάρπαστα. Γιατί έσπευδαν τοπικοί παράγοντες, Νομάρχες και Βουλευτές που ενδιαφέρονταν να τα πάρουν; Δεν υπήρχαν, δηλαδή, επαρκή ανάτυπα, γιατί, βάσει αυτών των υπεύθυνων και αυθορμήτων προβληματισμών, των βιωμάτων και των εμπειριών που έχετε εσείς οι έφηβοι και στο σχολείο και στα σπίτια σας, εκφράζετε τον πόνο σας, χωρίς να φοβάστε, συνάγονται σημαντικές πληροφορίες για τη ζωή της τοπικής κοινότητας.

Εσείς τα λέτε όλα εδώ και αυτά ακούγονται και διαμορφώνουν την κοινή γνώμη, η οποία τρυπώνει παντού, σαν τον αέρα. Αυτή τη στιγμή έχετε δημιουργήσει ιστορία. Λέγαμε και παλαιότερα, και ακόμα το λέμε, ότι αυτά που γράφετε είναι μεταρρυθμιστικές επιστημονικές και προτάσεις χρήσιμες για όλες τις Επιτροπές. Για παράδειγμα, εσείς είστε μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Όσα λέτε εδώ είναι χρήσιμο υλικό για μια μεταρρύθμιση της εκπαίδευσης. Εγώ ως Καθηγητής Παιδαγωγικής 42,5 χρόνια, σας διαβεβαιώ ότι η καλύτερη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που δεν έχει γίνει, είναι η μεταρρύθμιση που θα γίνει, αν ερευνηθούν ακριβώς αυτά που έχετε γράψει εσείς. Υπάρχει πρόταση για σχετική έρευνα και έχει εκδηλωθεί πρόθεση από κοινοβουλευτικούς παράγοντες αυτό να γίνει κάποτε. Διότι εσείς είστε εκείνοι που πονάτε, εσείς είστε εκείνοι που έχετε τα προβλήματα και ποτέ δεν έχετε μετάσχει σε μεταρρύθμιση. Είναι απαράδεκτο, το λέω και το πιστεύω, ότι πρέπει να μετέχει σε μια επιστημονική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και ο παράγων μαθητής, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες.

Μη βιάζεσθε, λοιπόν. Έχετε καταθέσει το λόγο σας και έχετε γράψει ιστορία. Εκατόν σαράντα χιλιάδες, περίπου, «Εκθέσεις» σας είναι αρχειοθετημένες και περιμένουν ακριβώς το μελετητή, τον ερευνητή. Εγώ προσωπικώς σε μεταπτυχιακό τμήμα του Φ.Π.Ψ. του Πανεπιστημίου Αθηνών

έχω δώσει σχετικές διπλωματικές εργασίες και αντίγραφο έχω καταθέσει κι εδώ. Γίνεται κάτι. Είναι νωρίς για να δείτε τον απόηχο που έχουν όλα αυτά. Δεν μπορεί να εξακριβωθεί, πόσα μέτρα λαμβάνονται, τα οποία είναι δικές σας εμπνεύσεις. Κάποτε θα φανεί.

Με συγχωρείτε για τη μακρηγορία.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε κ. Μαρκαντώνη για τις χρήσιμες παρατηρήσεις σας.

Ζήτησε το λόγο ο Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Καμπανέλης.

Ορίστε, κύριε Καμπανέλη, έχετε το λόγο.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ: Κατ' αρχήν, θέλω να πω στον εαυτό μου, πως έκανα καλά που ήλθα και σας άκουσα. Κατά τα άλλα, έχω ενθουσιαστεί για την οξύνισή σας, τους προβληματισμούς, το θάρρος της έκφρασης, το μεστό σας λόγο και την αγωνιστικότητά σας.

Δεν ξέρω, παιδιά, σε τι ποσοστό εσείς, οι τριακόσιοι πενήντα Έφηβοι Βουλευτές, που είστε σήμερα σ' αυτό το κτήριο, εκπροσωπείτε τη γενιά σας πανελλαδικά. Αλλά, αν την εκπροσωπείτε σε μεγάλο βαθμό, τότε πραγματικά η Ελλάδα πάει πάρα πολύ καλά.

Ειλικρινά σας λέω ότι φεύγω με θαυμασμό για σας. Μπράβο, παιδιά και γειά σας!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Καμπανέλη για την παρατήρησή του.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δαλαμάγκας Κωνσταντίνος, από τη Β' Περιφέρεια Αθηνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΛΑΜΑΓΚΑΣ (Β' Αθήνας): Με την καχυποψία λίγο και τη δυσπιστία που με διακατέχει σαν άτομο, θα ήθελα να πω, όλα αυτά που γράφουμε και γίνονται ανάρπαστα, μήπως τελικά γίνονται ανάρπαστα από τους Βουλευτές, προκειμένου να πουν κάποια «θα», σ' εμάς που είμαστε σε μια πολιτικά «μπλεγμένη ηλικία», ώστε στο μέλλον να μας δώσουν υποσχέσεις, για να τους ψηφίσουμε και να έρθουν στο Κοινοβούλιο; Αυτό ήθελα μόνο να ρωτήσω.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Οφείλω μία τοποθέτηση μάλλον, όχι απάντηση, γιατί δεν είμαι ο ειδικός, για να απαντήσω. Σας είπα πάλι ότι η θέση μου εδώ είναι μόνο για να συντονίσω την κουβέντα.

Θα σας πω ότι στην ηλικία που είστε, ήμασταν κι εμείς. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται το φαινόμενο, η ηλικιακή σύνθεση της Βουλής να είναι πολύ νεότερη απ' ό,τι ήμουν πριν από πολλά χρόνια. Αν δείτε το μέσο όριο ηλικίας πριν τριάντα χρόνια, θα δείτε ότι οι άνθρωποι που εκλέγονταν ήταν εξήντα, εβδομήντα, ογδόντα ετών. Τα τελευταία χρόνια, και ειδικά σ' αυτή τη σύνθεση της Βουλής, θα δείτε ότι είμαστε πάρα πολλοί άνθρωποι που έχουμε ελλείπει Βουλευ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

τές και είμαστε από τριάντα έως σαράντα ετών.

Επομένως, μπορεί αυτή η νοοτροπία των «θα» να υπήρξε από μερίδα πολιτικών πολλών κομμάτων ή όλων των κομμάτων, γιατί αυτό δεν έχει να κάνει με κόμματα, έχει να κάνει με νοοτροπίες ατόμων. Σας λέω, όμως, ότι οι περισσότεροι σημερινοί Βουλευτές δεν είναι αυτής της αντιλήψεως. Και σας το λέω πραγματικά. Βέβαια, δεν είναι κανείς τέλειος, αλλά, όμως, τα μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου που είναι σ' αυτή την Περίοδο και στην προηγούμενη, που είχα εγώ την τιμή να συμμετέχω, είναι άνθρωποι οι οποίοι πραγματικά μοχθούν και τη δύσκολη πραγματικότητα, όπως διαμορφώνεται, προσπαθούν να την αντιμετωπίσουν. Δηλαδή, δεν κάνουμε τίποτε άλλο, παρά να μεταφέρουμε εδώ τα προβλήματα και να βρίσκουμε τον τρόπο επίλυσης.

Θα σας πω ποια είναι η διαφορά της συνεδρίασης αυτής της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, που αποτελείται από σας, τους αξιολογούς Εφήβους, από τη δική μας Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Όταν καλούμαστε εμείς να υλοποιήσουμε μία απόφαση ή να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο, εκεί πλέον δυσκολεύουν τα πράγματα. Μπορεί να λέμε εδώ πολύ εύκολα για άρση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών και για αυστηρή αξιολόγησή τους –και μπορεί πολλοί Βουλευτές να συμφωνούν με αυτό – την ώρα, όμως, που έρχεται αυτό για να υλοποιηθεί, καταλαβαίνετε ότι, σίγουρα, συναντά την αντίδραση των καθηγητών, οι οποίοι δεν είναι όλοι διατεθειμένοι να κρύνονται, ούτε να αρθεί η μονιμότητά τους. Και επειδή γνωρίζετε ότι ο συνδικαλισμός είναι ένα αναφαίρετο δικαίωμα πλέον και έχει καταξιωθεί στις δημοκρατίες, είναι δύσκολα κάποια πράγματα. Βλέπετε ότι συνασπίζονται, αρχίζουν τις απεργίες, αρχίζει το πολιτικό κόστος, αρχίζουν οι αναταράξεις και δεν είναι πάντα εύκολο να το κάνεις. Δηλαδή, όταν πας να εφαρμόσεις ένα μέτρο, βλέπετε τις αντιδράσεις ή τις αντίθετες επιπτώσεις.

Για την αυριανή συνεδρίασή σας κάνω μία προτροπή, χωρίς να τη λαμβάνετε ως υποχρεωτική. Στις τοποθετήσεις σας σκεφθείτε ωσάν να τις εφαρμόζατε. Πάρτε ένα θέμα και δείτε, πώς μπορεί να υλοποιηθεί, διότι, πραγματικά, όλες αυτές οι προτάσεις τροφοδοτούν πολλούς Βουλευτές από μας. Κι εγώ και άλλοι συνάδελφοι, διαβάζουμε τα Πρακτικά –είναι ευχάριστες ιδέες- και παίρνουμε και ιδέες. Αλλά, όταν είναι κανείς να υλοποιήσει κάτι, χρειάζεται να δει πώς θα εξοικονομήσει τα χρήματα, χρειάζεται να δει πώς είναι δομημένη η κοινωνία. Δεν είναι όλα εύκολα.

Θα σας πω ότι πολλές φορές η Βουλή νομοθετεί Ελεγκτικές Επιτροπές. Δημιουργεί Σώμα Επιθεωρητών που ελέγχει τις Εφορίες. Δημιουργεί Σώμα Επιθεωρητών που ελέγχει τις προμήθειες. Δημιουργεί πολλές Επιτροπές για να φτιάξει δικλίδες ασφαλείας, όπως το ζητάτε εσείς, αλλά και οι πολίτες. Αλλά στην πράξη, επειδή όλες οι Επιτροπές και τα Σώματα Επιθεωρητών αποτελούνται από ανθρώπους και

επειδή ζούμε σε μια κοινωνία που δεν αποτελείται 100% από αδιάφθορους ανθρώπους, καταλαβαίνετε ότι πολλές φορές αυτό ναυαγεί.

Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία ο καθένας από σας, παρ' ότι βλέπει την κοινωνία της διαφθοράς, της διαπλοκής που ακούτε από την τηλεόραση –και που μπορεί να μην είναι τα πράγματα και τόσο τραγικά όσο τα λένε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, παρ' όλα αυτά υπάρχουν τέτοια φαινόμενα. Θα ήταν ιδανικό να αντισταθείτε και όταν κι εσείς φύγετε από την εφηβεία και μπειτε στην καθημερινή πράξη και στο επάγγελμα, να μπορέσετε να αντισταθείτε σ' αυτό και να δώσετε καινούργιο νόημα, υπόδειγμα. Τότε εγώ θα είμαι πραγματικά υπερήφανος.

Αυτό το τεστ που σας λέω, το κάνουμε κι εμείς στον εαυτό μας. Θέλουμε, τώρα που μπήκαμε στη Βουλή, να παραμείνουμε έφηβοι στο όραμα και να μην μπούμε σ' αυτή τη ρουτίνα και την πρόκληση, αν θέλετε, γιατί προκλήσεις υπάρχουν πολλές, ώστε να φύγουμε από το δρόμο που ήμασταν, όταν ήμασταν έφηβοι.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα Αθανάτου, από το Νομό Λασιθίου.

ΜΑΡΙΝΑ ΑΘΑΝΑΤΟΥ (Νομός Λασιθίου): Ισχυριστήκατε μόλις τώρα ότι ο λόγος μας εδώ έχει απήχηση και ότι ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» έχει, τελικά, αποτελέσματα.

Αλήθεια, πιστεύετε ότι είναι αρκετές δύο μέρες για να ακουστεί αυτός ο τόσο σημαντικός λόγος μας; Εγώ δεν ασχολούμαι, γενικά, με το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Ασχολήθηκα για λίγο μόνο φέτος. Παρατήρησα, λοιπόν, ότι πριν από λίγα χρόνια ήταν λίγο περισσότερες οι ημέρες. Ολοένα και συρρικνώνεται ο χρόνος που μας διαθέτετε. Γιατί αυτό;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Την περίμενα αυτήν την ερώτηση. Φέτος είχαμε τους Ολυμπιακούς και τους Παραολυμπιακούς Αγώνες. Υπήρχαν πολλές εκδηλώσεις, με τον ερχομό της φλόγας και η Βουλή είχε ενεργό ρόλο στους Αγώνες. Έτσι, φέτος, κατ' εξαίρεση μειώθηκε η Σύνοδος της «Βουλής των Εφήβων» κατά μία ημέρα. Σε καμία περίπτωση, αυτό δεν σημαίνει ότι υποβαθμίζεται ο θεσμός.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Επαμεινώνδας Δογέας από την Περιφέρεια της Α' Αθήνας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΔΟΓΕΑΣ (Α' Αθήνας): Θα ήθελα να τοποθετηθώ επί της διαδικασίας. Ευχαριστώ όλα τα παιδιά για τις προτάσεις τους, που ήταν πραγματικά πολύ ενδιαφέρουσες. Μου άνοιξαν νέους ορίζοντες σε πολλούς τομείς, τους οποίους δεν είχα σκεφθεί.

Δεν παύουν, όμως, να είναι μία σειρά από ατέλειωτους μονολόγους. Δεν είναι καιρός πια να μπει και ο διάλογος στη διαδικασία της Επιτροπής; Πώς το εννοώ; Για παράδειγμα, σηκώνεται ο Έφηβος Βουλευτής, μιλά και στο τέλος

δέχεται ερωτήσεις από τους υπολοίπους συναδέλφους.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Υπάρχει μία συγκεκριμένη διαδικασία, επειδή είμαστε στη Βουλή των Εφήβων. Δεν είμαστε στο Λύκειο που είχαμε μεγαλύτερα περιθώρια και ήμασταν πιο υποχωρητικοί. Κρατούμε τις διαδικασίες. Αύριο στις δευτερολογίες σας θα έχετε από δύο λεπτά τοποθέτησης. Ο χρόνος που θα εγγραφείτε για να τοποθετηθείτε, παίζει κάποιο ρόλο. Κάποιος μπορεί να περιμένει να ακούσει και να κάνει μία συνοπτική τοποθέτηση. Σίγουρα, θα ήταν καλύτερο να έχουμε και τρεις και τέσσερις και πέντε ημέρες, για να τοποθετηθείτε. Τα πράγματα δεν είναι πάντοτε, όπως τα θέλουμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτα Ηλιοπούλου από την Περιφέρεια της Β' Αθήνας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Εγώ θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση. Λέμε ότι δεν έχουμε τα κατάλληλα κτήρια και τις κατάλληλες εγκαταστάσεις. Δεν μπορούμε να το λέμε αυτό, εφόσον εμείς οι ίδιοι καταστρέφουμε αυτά που έχουμε. Ο καθένας βάζει το λιθαράκι του, για να καταστραφεί ένα σχολείο.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι έχουμε όνειρα και προσπαθούμε να βρούμε τη λύση, έστω και αν αυτή δεν ακολουθηθεί.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Περασφόνη – Αναστασία Ασλάνογλου από την Περιφέρεια της Β' Θεσσαλονίκης.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Νιώθω σαν δημοσιογράφος και θέλω να σας ρωτήσω δύο πράγματα: Είχα διαβάσει στη Σύνθεση Κειμένων μία πρόταση, η οποία μου είχε κινήσει το ενδιαφέρον και περιμένα με ανυπομονησία να δω, αν θα ακουστεί και εδώ, για να συγχωρώ αυτόν που την πρότεινε. Η πρόταση αυτή αφορούσε τη δημιουργία ραδιοφωνικού μαθητικού σταθμού με πανελλήνια εμβέλεια. Ειλικρινά, πιστεύω ότι είναι πολύ σοφή ιδέα και θα ήθελα να ρωτήσω, αν μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Δεύτερον, θα ήθελα να ρωτήσω, αν γίνεται να υπάρχουν τριακόσιοι Βουλευτές για ένα χρόνο και οι συνεδριάσεις να γίνονται ανά τρίμηνο και να μην έχουμε μόνο δύο συνεδριάσεις για κάθε επιτροπή και μία σε ολομέλεια. Θα έπρεπε να υπάρχουν περισσότερες και να εκλέγονται οι Βουλευτές για ένα χρόνο και όχι μόνο για τέσσερις ημέρες.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν είμαι ο αρμόδιος, για να απαντήσω σ' αυτό το ερώτημα. Αυτό που είπατε, θα το δει η αρμόδια Επιτροπή του Προγράμματος και θα το εξετάσει. Όλες οι παρατηρήσεις σας καταγράφονται και μελετώνται από την Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μαρκαντώνης, Ομότιμος Καθηγητής της Παιδαγωγικής, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Προγράμματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ (Ομότιμος Καθηγητής

Πανεπιστημίου Αθηνών): Αυτό που είπατε, ήδη το εξετάζει η Επιτροπή που έχει συσταθεί μετά από εισήγηση της Προέδρου της Βουλής, της κυρίας Μπενάκη. Συζητήσαμε σε δύο συναντήσεις και δεν θέλω να σας αποκαλύψω πολλά πράγματα, αλλά προβλέπουμε ακόμη και τα δύο χρόνια. Δηλαδή, εξετάζουμε τη δυνατότητα να μπορεί ο ίδιος Βουλευτής να συνεχίζει να έρχεται και δεύτερη χρονιά. Αυτό το θέμα είναι υπό συζήτηση και νομίζω ότι αυτή η πρόταση υπερβαίνει ακόμα και τις προσδοκίες σας.

Επίσης, θα ήθελα να σας πω ότι είμαστε σε μία φάση αναμορφώσεως του Προγράμματος. Υπάρχουν ακόμα πολλές απέλεις. Ήδη, το ότι άντεξε εννιά χρόνια αυτός ο θεσμός είναι πολύ σημαντικό. Είναι ένας θεσμός παγκοσμίως πρωτότυπος, διότι στις υπόλοιπες χώρες, οι μαθητές, απλώς, επισκέπτονται και περιεργάζονται τα υπάρχοντα στα ξένα κοινοβούλια, συζητούν με κάποιους Βουλευτές και ικανοποιημένοι επιστρέφουν στα σπίτια τους. Εδώ –ας μου επιτραπεί η έκφραση- «παίζουμε Βουλή», σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής. Είδατε που ο Πρόεδρος επέμενε και είπε ότι υποχρεούμαι να τηρήσω τον Κανονισμό και να δώσω οκτώ λεπτά στον έναν, τέσσερα στον άλλον. Αυτή είναι μία πειθαρχία λειτουργική.

Σήμερα, ως Έφηβοι Βουλευτές, είστε εντελώς διαφορετικοί. Μέσα σε εννιά χρόνια γίνετε πιο διαλογικοί. Μην ξεχνάτε ότι η δημοκρατία βασίζεται στη σοφιστική, την εριστική, την παλιά διαλογική που ανέπτυξαν οι Σοφιστές. Μην ξεχνάτε την πραγματικότητα στα σχολεία μας, όπου ακούγεται και η φράση «γιατί έτσι θέλω, ρε». Εδώ είναι η απόλυτη δημοκρατία. Πειθαρχήσατε και έχετε γίνει πολύ καλοί. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Καμπανέλλης έγραψε σε σημείωμά του, καθώς σας άκουγε, τις ακόλουθες λέξεις: «οξύνοια, προβληματισμός, θάρρος έκφρασης, αγωνιστικότητα, μεστή γλώσσα, είμαι αισιόδοξος». Σας τα αποκαλύπτω και του ζητώ συγγνώμη, που τα διάβασα από το πρόχειρο σημείωμά του, γιατί αποκαλύπτουν τον αυθόρμητο θαυμασμό του και την αισιοδοξία του για σας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Έχει υπάρξει μία μεγάλη μεταβολή στη διαλογική ωριμότητα που έχετε αποκτήσει τα εννιά αυτά χρόνια, ως μαθητές στη Βουλή των Εφήβων.

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε για την παρέμβαση.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ήταν πολύ σημαντική η παρέμβασή σας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δομianoπούλου Σοφία από την Περιφέρεια Αττικής.

ΣΟΦΙΑ ΔΟΜΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αττικής): Αυτά που είπε ο κ. Καμπανέλλης είναι πραγματικότητα και όχι φαντασία. Θα μου επιτρέψετε να διαφωνήσω με τον όρο «φαντασία στην εξουσία».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ: Είναι ένα παλιό σύνθημα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΣΟΦΙΑ ΔΟΜΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αττικής): Νομίζω ότι δεν αρμόζει.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ας μην κάνουμε διάλογο.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλειος Λυκούδης από την Περιφέρεια της Α' Αθήνας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (Α' Αθήνας): Τόση ώρα που άκουγα τους συναδέλφους, προβληματίστηκα, γιατί λέμε όλα τα άσχημα. Ήθελα να πω ότι είμαστε όλοι αρκετά έξυπνοι, για να καταλάβουμε ποιο είναι το σωστό και ποιο όχι. Μπορεί να θέλουν να πάρουν την ψήφο μας, αλλά μπορούμε να κρινουμε και είμαστε αρκετά έξυπνοι, για να καταλάβουμε πράγματα που οι μεγαλύτεροι νομίζουν ότι δεν μπορούμε να τα αντιληφθούμε.

Θα ήθελα να δώσω συγχαρητήρια που έχετε κρατήσει τη «Βουλή των Εφήβων» σε αυτό το επίπεδο. Για να εξοικονομήσουμε περισσότερο χρόνο, καλύτερα να διαβάζουμε πολύ πιο γρήγορα όσα θέλουμε να πούμε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Αριστοδήμου από τη Λευκωσία της Κύπρου.

ΕΛΕΝΗ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ (Λευκωσία Κύπρου): Κάποια κοπέλα μίλησε για τις ημέρες που κρατά η Βουλή των Εφήβων. Στην Κύπρο, στο δικό μου σχολείο που είναι ιδιωτικό, υπάρχουν ανάλογα προγράμματα, όπως το European Parliament και το World Parliament που είναι για την Ευρωπαϊκή Ένωση και παγκόσμια, τα οποία κρατούν δέκα ημέρες. Γίνονται το Νοέμβριο και το Μάρτιο.

Η περίοδος που γίνεται η «Βουλή των Εφήβων» είναι πολύ καλή γιατί είναι στην αρχή της σχολικής χρονιάς και τα παιδιά δεν έχουν το φόρτο του σχολείου και των μαθημάτων. Πιστεύω ότι αν αυξηθούν οι ημέρες μόνο καλό μπορεί να είναι, επειδή θα ακουστούν πολύ περισσότερες προτάσεις, με πιο ώριμη σκέψη και με μεγαλύτερη εμπειρία. Εμείς, τώρα, ξεκινήσαμε και αύριο τελειώνουμε. Συνεπώς, δεν ξέρουμε τη διαδικασία, ερχόμαστε εδώ με άγχος. Δεν ξέρουμε τι θα δούμε μπροστά μας και απλώς θα πρέπει να μιλήσουμε για τέσσερα λεπτά. Ενώ, αν έχουμε στη διάθεσή μας μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, θα μπορούμε πραγματικά στην ουσία του να είσαι Βουλευτής, έστω και για δέκα μέρες και στο τέλος θα μπορούμε πολύ πιο ώριμα και με περισσότερη εμπειρία να πάρουμε σωστές αποφάσεις. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να υποσημειώσω ότι και εμείς όταν συζητούμε νομοσχέδια εδώ στην Επιτροπή, νομοσχέδια που θα γίνουν νόμοι του κράτους, έχουμε δικαίωμα ομιλίας τεσσάρων ή οκτώ λεπτών. Μέσα σε αυτά τα λεπτά θα πρέπει να πάρουμε θέσεις επί της αρχής ή επί των άρθρων.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λάμπρου Άννα από τη Λεμεσό Κύπρου.

ANNA ΛΑΜΠΡΟΥ (Λεμεσός Κύπρου): Θα κάνω ένα σχόλιο για τις εγκαταστάσεις που εμείς οι ίδιοι χαλάμε. Το κάνουμε αυτό, ίσως, γιατί δεν μάθαμε ποτέ να τις εκτιμούμε. Γιατί ποτέ δεν μάθαμε να εκτιμούμε το χώρο που ζούμε, διότι κυριολεκτικά τις περισσότερες ώρες της ημέρας είμαστε στα σχολεία μας.

Επίσης, ήθελα να πω ότι ναι οι νέοι έχουν οράματα, μπορούν να αλλάξουν το μέλλον, αρκεί να κοιτάζουμε τα προβλήματά μας κατάματα και να μη φοβόμαστε να αντιμετωπίσουμε τον κάθε έναν και το κάθε τι. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κούρη Ξανθή από το Νομό Πρέβεζας.

ΞΑΝΘΗ ΚΟΥΡΤΗ (Νομός Πρέβεζας): Θέλω να πω ευχαριστώ σε όλα τα παιδιά, γιατί για άλλη μια φορά φέτος το φθινόπωρο με έκαναν να δακρύσω και να ανατριχιάσω. Είμαι πολύ χαρούμενη που βρίσκομαι εδώ και σας ευχαριστώ όλους για την ευκαιρία που μου δώσατε. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βράκας Βασίλειος από το Νομό Λάρισας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΡΑΚΑΣ (Νομός Λάρισας): Τη σημερινή συζήτηση πραγματικά τη χάρηκα πολύ. Άκουσα όλους τους συναδέλφους μου, άλλοι μου άρεσαν περισσότερο άλλοι λιγότερο, σε άλλους εκτίμησα αυτά που είπαν περισσότερο, σε άλλους λιγότερο, άλλους θα τους θυμάμαι πολύ, άλλους όχι. Ίσως αυτό είναι η δημοκρατία. Όταν φύγω, όμως, δεν θα πω ότι ήλθα και άκουσα μερικές απόψεις απλώς. Θα θυμάμαι δύο πράγματα. Πρώτον, ότι μπορέσαμε και μιλήσαμε ελεύθερα, ότι ήλθαμε και εκφράσαμε τις απόψεις μας, ακόμη και αν οι λύσεις που προτείναμε, ίσως, να μην είναι ρεαλιστικές και δεύτερον ότι σε αυτό το μικρό χρονικό διάστημα μου δόθηκε η δυνατότητα να γνωρίσω 350 παιδιά και σίγουρα θα θυμάμαι αυτή την εμπειρία. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να σας θυμίσω ότι αύριο έχουμε μια σημαντική μέρα, γιατί περιμένουμε από εσάς πολλά. Ένα είναι σίγουρο, ότι Έφηβοι Βουλευτές δεν θα ξαναυπάρξετε. Βουλευτές μπορεί να γίνετε, Έφηβοι Βουλευτές, όσο θα ζείτε, δεν πρόκειται να ξαναυπάρξετε. Δουλέψτε απόψε, για να ακούσουμε αύριο ωραία πράγματα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βουτετάκη Αικατερίνη από τη Β' Περιφέρεια Πειραιά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΟΥΤΕΤΑΚΗ (Β' Πειραιά): Θα ήθελα, σας παρακαλώ, να μας εξηγήσετε, τι θα γίνει αύριο, γιατί εγώ δεν έχω καταλάβει. Πριν είπατε για ένα δίλεπτο, για δευτερολογίες κ.λπ.. Μπορείτε να μας εξηγήσετε, τι να περιμένουμε;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αύριο έχουμε συνεδρίαση γύρω στις 4.30 μ.μ., για να έχετε δευτερολογίες πάνω σε αυτά που ειπώθηκαν. Εγώ θα σας δώσω και

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

τριτολογίες, αν χρειαστεί, ίσως να καθορίσουμε και περισσότερα λεπτά, αναλόγως πως θα εξελιχθεί η συζήτηση, για να κάνετε τις παρατηρήσεις σας πάνω σε αυτά που ειπώθηκαν.

Στο τέλος, θα γίνει μία ψηφοφορία χειρών επί των προτάσεων της Σύνοψης Κειμένων, δηλαδή, των προτάσεων που έχουν γραφεί φέτος γύρω στα 28.000 παιδιά και μία άλλη ψηφοφορία στις νέες προτάσεις, που έγιναν σήμερα και δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων, δια ανατάσεως των χειρών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Περσεφώνη - Αναστασία Ασλάνογλου από τη Β' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ - ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Δεν μου απαντήσατε για το μαθητικό σταθμό.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχετε απόλυτο δίκιο. Παρότι δεν είμαι ο αρμόδιος, για να απαντήσω. Η πρόταση θα εξετασθεί και αν μπορεί να υλοποιηθεί. Πρέπει, δηλαδή, να δούμε με ποιόν τρόπο θα γίνει είτε αυτόματα είτε και εμείς να το κάνουμε, αφού το επισημαίνετε στην αρμόδια Επιτροπή. Φαντάζομαι ότι κάποιος πρέπει να το ξεκινήσει. Δεν ξέρω αν πρέπει να είναι το Υπουργείο Παιδείας που θα το ξεκινήσει, για να το δημιουργήσει ή πρέπει να είναι τα 15μελή συμβούλια. Αυτό δεν έχει ωριμάσει στο μυαλό μου. Αν αύριο εσείς, έχετε μια συγκεκριμένη σκέψη, να τη διατυπώσετε, εάν αυτός είναι ένας σταθμός που πρέπει να δημιουργηθεί από τα 15μελή συμβούλια ή από ένα Υπουργείο, πράγμα που το βλέπω μη χρήσιμο. Εάν είναι να γίνει από εσάς υπάρχει μία συγκεκριμένη διαδικασία, να δούμε πως μπορεί να διευκολυνθεί, αν υπάρχουν εμπόδια. Φαντάζομαι ότι με τον αρμόδιο Υπουργό Τύπου μπορείτε να τα δείτε όλα αυτά στην πορεία.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γιαμπίλη Ιωάννα-Δανάη από την Α' Περιφέρεια Αθήνας.

ΙΩΑΝΝΑ-ΔΑΝΑΗ ΓΙΑΜΠΛΗ (Α' Αθήνας): Ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που ακούστηκε πριν από λίγο, που είχε σχέση με το «σλόγκαν» «φαντασία στην εξουσία». Προσωπικά, ήταν αυτό που με ενέπνευσε να γράψω την εργασία μου και απογοητεύτηκα, ακούγοντας κάποιους άλλους να λένε ότι θεωρούν πως δεν ισχύει. Θέλω να πιστεύω ότι ο λόγος που είμαι εδώ είναι ότι αυτό που με διαχωρίζει από τους

ενήλικους Βουλευτές και με κάνει Έφηβο Βουλευτή, είναι η επιπλέον φαντασία που, πραγματικά, αν μπορέσω να τη διατηρήσω μετά από 10-20 χρόνια, θα νιώθω πολύ περήφανη, γιατί πιστεύω ότι θα μείνω για πάντα παιδί. Πιστεύω ότι όσο την έχω και μπορώ να τη φέρω στη Βουλή είναι πραγματικά τιμή για μένα. Πιστεύω ότι δεν είναι ένα απλό «σλόγκαν» που μπορεί να προσπεραστεί για χάρη του ρεαλισμού. Για να είναι υλοποιήσιμες οι προτάσεις, πιστεύω ότι η εξουσία θα χρειάζεται πάντα φαντασία. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Επαμεινώνδας Δογέας από την Α' Περιφέρεια Αθήνας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΔΟΓΕΑΣ (Α' Αθήνας): Ήθελα να τοποθετηθώ πάνω στο θέμα του ραδιοφωνικού σταθμού. Σκέφθηκα το εξής: Η Βουλή των Ελλήνων έχει τηλεοπτικό κανάλι, το οποίο τη μισή μέρα δεν μεταδίδει τίποτα. Καλό θα ήταν να μας δώσετε δύο ώρες την εβδομάδα να κάνουμε μία εκπομπή. Δεν θα στοιχίσει τίποτα και εμείς είμαστε πολύ πρόθυμοι να συμμετάσχουμε. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είναι μια νέα πρόταση, και αύριο θα τεθεί σε ψηφοφορία. Και από εκεί και πέρα θα τη δει η Επιτροπή του Προγράμματος, σε συνεργασία με το Προεδρείο της Βουλής.

Έχουμε εξαντλήσει το χρόνο και πραγματικά θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, με τη λήξη της σημερινής και πρώτης συνεδρίασης της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, για την αξιόλογη, ουσιαστική και μεστή τοποθέτησή σας. Εύχομαι αύριο να συνεχίσουμε σε αυτό το επίπεδο και, πραγματικά, στο τέλος πιστεύω ότι αυτή η Σύνοδος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων θα είναι ξεχωριστή. Καλό βράδυ.

Στη συνέχεια και περί ώρα 20.25 λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 12-9-2004

Στην Αθήνα σήμερα, 12 Σεπτεμβρίου 2004, ημέρα Κυριακή και ώρα 09.00, στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας κ. Μάριου Σαλιμά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα - Εξετάσεις, Ελληνική παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Καλές Τέχνες», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Α΄, Β΄ και Γ΄ Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε. Α΄ και Β΄ Κύκλου από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α΄ και Β΄ Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Θ΄ Σύνοδος 2003 - 2004. (2η συνεδρίαση)

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανάτου Μαρίνα (Ν. Λασιθίου), Αναστασίου Αικατερίνη (Β΄ Αθήνας), Αντωνοπούλου Γεωργιάνα (Γερμανίας), Αραβιάδης Ρωμανός-Βασίλειος (Ν. Φλώρινας), Αριστοδήμου Ελένη (Λευκωσίας Κύπρου), Ασλάνογλου Περεσφόνη-Αναστασία (Β΄ Θεσσαλονίκης), Βαβάλου Αικατερίνη (Ν. Μαγνησίας), Βασιλάκης Αργύρης (Ν. Ηρακλείου), Βουλγαροπούλου Σοφία (Ν. Κιλκίς), Βουτετάκη Αικατερίνη (Β΄ Πειραιά), Βραγγάλας Χρήστος (Ν. Καστοριάς), Βράκας Βασίλειος (Ν. Λάρισας), Βρίζας Στέργιος (Ν. Καβάλας), Γεωργούλα Σουλτάνα (Ν. Σερρών), Γιαμπίλη Ιωάννα-Δανάη (Α΄ Αθήνας), Γκερέκου Μαρίνα-Ελευθερία (Ν. Κερκίρας), Γκουτζιώτης Αντώνης (Ν. Κοζάνης), Γλένης Δημήτριος (Ν. Λευκάδας), Γλύκας Μικέας (Ν. Χίου), Γουγουσή Αποστολία (Ν. Μαγνησίας), Γράππας Βασίλειος (Ν. Ευβοίας), Δαλαμάγκας Κωνσταντίνος (Β΄ Αθήνας), Δεληγιάννης Ιορδάνης (Ν. Κοζάνης), Δημητρακόπουλος Απόστολος (Β΄ Αθήνας), Δημητριάδου Αθηνά (Ν. Ημαθίας), Δογέας Επαμεινώνδας (Α΄ Αθήνας), Δομιανοπούλου Σοφία (Ν. Αττικής), Δούμουρας Νικόλαος (Ν. Ευβοίας), Δροσάτος Παναγιώτης (Β΄ Αθήνας), Δροσούνης Γεώργιος (Κογκό), Εγγονίδου Λαζαρίνα (Ν. Πιερίας), Ηλιάδου Αλεξία (Ν. Ξάνθης), Ηλιοπούλου Παναγιώτα (Β΄ Αθήνας), Ιωσήφ Κωνσταντίνος (Ν. Ευβοίας), Κακλίδου Μαρία (Ν. Κοζάνης), Καλαφατά Πηνελόπη (Ν. Δωδεκανήσου), Καμπαρδιάδου Οξάνα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καραγιάννη Ελένη-Παυλίνα (Ν. Μαγνησίας), Καραθανάση Άννα-Μαρία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καραδαμανίδου Κατερίνα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κεραστάρης Αντώνιος (Β΄ Πειραιά), Κεσελοπούλου Ζωή (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κίτσος Κων/νος-Αναστάσιος (Β΄ Αθήνας), Κλάδη Δα-

νάη (Ν. Ρεθύμνου), Κόκκορη Αγγελική-Μαρία (Α΄ Αθήνας), Κολοβός Απόστολος (Ν. Γρεβενών), Κοτσάκης Νικόλαος (Ν. Σερρών), Κουζή Χριστίνα (Ν. Πέλλας), Κούρη Ξαθή (Ν. Πρέβεζας), Κουτσούκου-Αργυράκη Ασημίνα (Β΄ Αθήνας), Κρεμμύδα Δήμητρα (Ν. Καρδίτσας), Κυριακού Ελένη (Β΄ Αθήνας), Λάμπρου Άννα (Λεμεσού Κύπρου), Λάρδου Ιωάννα (Πάφου Κύπρου), Λουμίτη Ευτυχία (Β΄ Αθήνας), Λυκούδης Βασίλειος (Α΄ Αθήνας) και Μάνου Βασιλική (Ν. Άρτας).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστησαν τα μέλη του Εκπαιδευτικού Προγράμματος κ. Ιωάννης Μαρκαντώνης, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου και ο κ. Χρίστος Σιγάλας, Σχολικός Σύμβουλος.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΙΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, καλή σας μέρα. Ελπίζω χθες το βράδυ να περάσατε καλά.

Εισερχόμεθα στη δεύτερη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, που θα ολοκληρωθεί προς το τέλος με τις ψηφοφορίες επί της αρχής των προτάσεων της Σύνοψης Κειμένων.

Πριν αρχίσουμε τις ψηφοφορίες. Έχουμε τη δυνατότητα των δευτερολογιών στα θέματα, που ανέπτυξαν οι συμμαθητές σας, αλλά και επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων (σελ. 5 - 17). Θα δώσω το λόγο σε όποιον το ζητήσει.

Αυτά τα κείμενα είναι επιστημονικές από τις δικές σας εργασίες, αλλά και από τις εργασίες 28.000 περίπου μαθητών απ' όλη την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό. Επομένως, όλη μας η κουβέντα θα γίνει πάνω σ' αυτές.

Αυτές τις δώδεκα περίπου σελίδες θα τις θεωρήσουμε σαν ένα νομοσχέδιο και την επιμέρους θεματολογία θα τη θεωρήσουμε ως άρθρα. Κάθε επιμέρους ενότητα, όπως για παράδειγμα «Αξιολόγηση, Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών» είναι ένα κεφάλαιο. Είναι, δηλαδή, ένα άρθρο που περιλαμβάνει επιστημονικές των καθηγητών και προτάσεις των μαθητών. Πάλι αυτά προέκυψαν από τις δικές σας σκέψεις.

Δεύτερο κεφάλαιο, για παράδειγμα, είναι: «Βιβλία ή Βιβλιοθήκες» το θεωρούμε ως δεύτερο άρθρο.

Θα ήθελα, επίσης, να σημειώσω ότι στην ψηφοφορία θα θέσουμε και τις προτάσεις που κάνατε εσείς, κατά τη συζήτηση των δύο ημερών στην Επιτροπή.

Όποιος, λοιπόν, θέλει το λόγο μπορεί να τον ζητήσει.

Η Έφηβος Βουλευτής Ζωή Κεσελοπούλου έχει το λόγο.

ΖΩΗ ΚΕΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Σεβαστέ κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα σας μιλήσω πρώτα απ' όλα για την ιστορία της τέχνης, ένα μάθημα το οποίο, όπως είδα, είναι τελείως αδιχημένο και στις σημειώσεις και γενικότερα από την παιδεία, και ίσως εκεί να οφείλονται όλα αυτά τα προβλήματα των νέων με τη σύγχρονη αλλά και την παλαιότερη τέχνη. Γι' αυτό προτείνω την κα-

θιέρωση του μαθήματος της παγκόσμιας ιστορίας της τέχνης, τη διαμόρφωση αιθουσών για το μάθημα με όλα τα απαραίτητα οπτικοακουστικά μέσα, την έκδοση βιβλίου ιστορίας τέχνης με καλαίσθητο και προσεγμένο υλικό.

Είχε γίνει μια προσπάθεια από το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου και μ' αυτό εξυπηρετούνται τα Μουσικά Λύκεια και ό,τι είναι μάθημα επιλογής, αλλά από το Ελληνικό Υπουργείο δεν υπάρχει, δυστυχώς, τίποτα.

Για τα Μουσικά Λύκεια, προτείνω την προμολόγηση των παιδιών που στοχεύουν σε κάποιο τμήμα της μουσικολογίας. Γιατί αυτά τα παιδιά έχουν διακρίσεις και κάνουν ένα δικό τους αγώνα και έναν πρωταθλητισμό. Δηλαδή, να γίνει αυτό που γίνεται και στα Αθλητικά Λύκεια, που προμολογούνται εκεί τα παιδιά.

Να υπάρχει, όμως, ένας διαγωνισμός αρκετά αυστηρός για την εισαγωγή των παιδιών στα Μουσικά Γυμνάσια, ώστε να ανεβαίνει και το επίπεδο των σχολείων. Με μεγάλη μου λύπη είδα ότι δεν υπήρχαν προτάσεις για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Είναι μια πραγματικότητα της ζωής μας και δεν πρέπει να της γυρίζουμε την πλάτη.

Προτείνω να μην υπάρχει το όριο ηλικίας αποδοχής των παιδιών στα δημόσια σχολεία. Το όριο είναι μόλις 17 ετών και από κει και πέρα τα παιδιά μένουν στο σπίτι, εκτός και αν έχουν την οικονομική άνεση να πάνε στο εξωτερικό ή σε κάποια ιδιωτική σχολή. Αυτό, όμως, είναι πολύ δύσκολο για τις οικογένειές τους. Από κει και πέρα, προτείνω την ίδρυση σχολείων, αλλά και κρατικών ιδρυμάτων που θα διαχωρίζει τους μαθητές οικοτρόφους βάσει του προβλήματός τους.

Δυστυχώς, στην Ελλάδα δεν υπάρχει τέτοια μέριμνα. Μπορούμε να δούμε παιδιά με κινησιακές δυσκολίες μαζί με παιδιά με νοητική καθυστέρηση ή με «σύνδρομο ντάουν». Δεν υπάρχει κανένας διαχωρισμός και, επομένως, δεν υπάρχει καμιά ουσιαστική πρόοδος σ' αυτά τα παιδιά.

Όσον αφορά στα ιδρύματα, είναι τελείως διαφορετική η εικόνα μας σε σχέση με το εξωτερικό. Εδώ στην Ελλάδα είναι σαν να πετάς το παιδί σου σε ένα κρατικό ίδρυμα, ενώ στην Αγγλία οι ίδιοι οικοτρόφοι δεν θέλουν να φεύγουν από τα ιδρύματα, αφού είναι πολύ καλά και βοηθούνται, έτσι και οι γονείς τους.

Τέλος, για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες θα πρέπει να δοθεί, επιτέλους, από το Υπουργείο πλούσια και εξειδικευμένη ύλη για κάθε περίπτωση.

Δυστυχώς, δεν υπάρχουν οδηγίες για τα παιδιά. Οι νέοι καθηγητές που τελειώνουν από τις ειδικές σχολές δεν έχουν ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα και έχουν στην ίδια τάξη, όπως ανέφερα προηγουμένως, παιδιά με νοητική καθυστέρηση διαφορετικού επιπέδου, αυτιστικά παιδιά κ.λπ., και δεν μπορούν να βρουν κάποια ρέγυλα.

Τέλος, στο θέμα της θρησκείας και γενικότερα των θεολογικών σχολών, διαφωνώ με την πρόταση που υπάρχει στο

βιβλίο «Συνθέσεις Κειμένων» να μετατραπεί η γλώσσα των αρχαίων ελληνικών, στη Θεία Λειτουργία, στη δημοτική. Ένα ποίημα σε λόγια γλώσσα του Καβάφη είναι, νομίζω, τεροσυλία να το μεταφράσουμε ή ένα μυθιστόρημα του Παπαδιαμάντη. Καθαρά από λογοτεχνικής και μόνο απόψεως να δούμε το θέμα, το θεωρώ βέβηλο.

Από εκεί και πέρα, διαφωνώ και με την άποψη να ανωτατοποιηθούν οι εκκλησιαστικές σχολές και να είναι ισότιμες με τις θεολογικές σχολές. Νομίζω, θα κατέβει, έτσι, το επίπεδο των θεολογικών σχολών.

Τέλος, θέλω να πω κάτι για τη Σχολή της Χάλκης, που ακούστηκε ότι θα ανοίξει. Να ανοίξει, αλλά να θυμίζει αυτό το ένδοξο παρελθόν. Χωρίς κανόνες, ή οι καθηγητές που θα διδάσκουν εκεί, να πρέπει να έχουν την τουρκική υπηκοότητα, όπως καταλαβαίνετε, αυτό είναι πάρα πολύ δύσκολο. Αμέσως, αποκλείονται πάρα πολλοί καθηγητές, και, φυσικά, θα είναι χαμηλότερο και το επίπεδο, εφόσον θα έχουν λιγότεροι καθηγητές πρόσβαση σ' αυτήν την ένδοξη Σχολή. Οπότε, προτιμώ να παραμείνει κλειστή αυτή η Σχολή και να έχει αυτό το ένδοξο παρελθόν, παρά να ανοίξει με τέτοιους όρους και τέτοια τελεσίγραφα. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ασλάνογλου Περεσεφόνη-Αναστασία από τη Β' Θεσσαλονίκης.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Θέλω να σας διαβάσω κάτι: «Η ευτυχία μου είμαι εγώ, όχι εσύ. Όχι μόνο, γιατί εσύ μπορεί να είσαι περαστικός, αλλά και επειδή εσύ θέλεις να είμαι, αυτό που δεν είμαι. Δεν μπορώ να είμαι ευτυχισμένη με το να αλλάζω, μόνο και μόνο για να ικανοποιήσω τον εγωισμό σου, ούτε μπορώ να νιώσω ήρεμη, όταν με κριτικάρεις που δεν σκέφτομαι σαν εσένα ή που δεν βλέπω, όπως εσύ. Με φωνάζεις επαναστάτρια, και όμως, κάθε φορά που επαναστάτησα, που απέρριψα τα πιστεύω σου, εσύ επαναστάτησες ενάντια στα δικά μου. Δεν μπορώ να διαμορφώσω το μυαλό σου. Ξέρω πως είναι δύσκολο να είσαι απλά εσύ και δεν μπορώ να σου επιτρέψω να μου υπαγορεύσεις τι θα είμαι εγώ, γιατί βάζω όλη μου την προσοχή να είμαι εγώ».

Αυτό το πράγμα, το έγραψε μία κοπέλα που ένιωθε καταπιεσμένη για την ελευθερία του λόγου της και για τα πιστεύω της και μετά από λίγες μέρες αυτοκτόνησε.

Ειλικρινά, σας ευχαριστώ πάρα πολύ όλους, που μου δώσατε την ευκαιρία να έρθω εδώ και να εκφράσω αυτά που θέλω, αυτά που πιστεύω και αυτά που νιώθω. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Λάμπρου από τη Λεμεσό Κύπρου.

ANNA ΛΑΜΠΡΟΥ (Λεμεσός Κύπρου): Θα ήθελα, κατά πρώτο λόγο, να μιλήσω για το μεγάλο φόρτο που έχουν οι

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

μαθητές στην ηλικία μας, και ιδιαίτερα στην Α' τάξη Ενιαίου Λυκείου, τουλάχιστον στην Κύπρο, όπου αναγκάζομαστε να κάνουμε κάποια μαθήματα κοινού κορμού, αρκετά ενισχυμένα, όπως για παράδειγμα τα Μαθηματικά, των οποίων η ύλη είναι τεράστια, έτσι ώστε να προετοιμάζονται και οι μαθητές οι οποίοι θα επιλέξουν ενισχυμένα Μαθηματικά. Όμως, οι μαθητές οι οποίοι δεν έχουν καμία σχέση με τα μαθηματικά –άδικα, πιστεύω– ταλαιπωρούνται με τόση πολύ ύλη, τη στιγμή που δεν θα χρειαστούν κάποια πράγματα στη ζωή τους. Έτσι, νομίζω ότι η επιλογή των μαθημάτων θα έπρεπε να γίνεται από την Α' τάξη Ενιαίου Λυκείου, παρά από τη Β' Λυκείου και να μειωθεί η ύλη σε κάποια μαθήματα. Επίσης, θα ήθελα να πω για τα βιβλία, τα οποία θεωρώ απρόσωπα, χωρίς ψυχή, ότι κάθε άλλο παρά καλλιεργούν, νομίζω, το πνεύμα, τη στιγμή που πολλές φορές πολλά είναι ασαφή και πολλοί μαθητές αδυνατούν να τα κατανοήσουν.

Θα ήθελα να πω, ακόμη, για τον σχολικό προσανατολισμό, γιατί πολλοί μαθητές οδηγούνται σε λάθος επιλογές, λόγω της έλλειψης σχολικού προσανατολισμού. Πολλοί μαθητές λόγω της κακής επιλογής μαθημάτων δεν μπορούν να δώσουν εξετάσεις στα πανεπιστήμια, γιατί δεν ταιριάζουν τα μαθήματά τους και έτσι, στο τέλος, κάπως ισοπεδώνονται οι αγώνες τους οποίους έχουμε κάνει.

Επειδή δε είμαι από την Κύπρο, θεωρώ χρέος μου, να μιλήσω για ένα ζήτημα της πατρίδας μου και συγκεκριμένα για το Γυμνάσιο Ριζοκαρπάσου που θα λειτουργήσει ξανά. Είναι μία κίνηση που έκανε η Τουρκία, ίσως για να φανεί η καλή της θέληση. Το θέμα, όμως, είναι ότι θα λειτουργήσει υπό όρους και με κάποια δική τους επιλογή μαθημάτων, όπου απορρίπτουν αρκετά μαθήματα που αφορούν την ιστορία μας, όπως τα Αρχαία ελληνικά. Εγώ θεωρώ ότι είναι καλύτερα να μην λειτουργήσει το Γυμνάσιο Ριζοκαρπάσου, παρά οι μαθητές οι οποίοι θα φοιτούν εκεί να έχουν ελλιπή κατά τη γνώμη μου μάθηση. Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι καλύτερα να μην λειτουργήσει, παρά να λειτουργήσει υπό τέτοιες συνθήκες. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κολοβός Απόστολος από το Νομό Γρεβενών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΛΟΒΟΣ (Νομός Γρεβενών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, θέλω να θέσω ένα προβληματισμό, για το αν η διδακτέα ύλη του σχολείου μας είναι σε σωστή βάση ή όχι.

Αφορμή για τις σκέψεις μου αυτές αποτέλεσε η ανάγνωση ενός δημοσιεύματος στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ». Το δημοσίευμα, μεταξύ άλλων, έλεγε το εξής: «Από την Ευρωπαϊκή Ένωση» -τον 15 τότε- ανατέθηκε σε έναν Ιταλό καθηγητή πανεπιστημίου η διεξαγωγή μιας έρευνας και η εξαγωγή συμπερασμάτων σ' ό,τι αφορά την ικανότητα των απο-

φοίτων Λυκείων των χωρών της Ένωσης στην επίλυση πολιτικών προβλημάτων. Το αποτέλεσμα της έρευνας ήταν ότι οι νέοι της Φινλανδίας επέδειξαν τη μεγαλύτερη ικανότητα, καταλαμβάνοντας την πρώτη θέση στο σχετικό πίνακα αξιολόγησης, ενώ η δική μας χώρα κατέλαβε την τελευταία».

Το δημοσίευμα, επίσης, ανέφερε ότι στη Φινλανδία τα προγράμματα σπουδών και η διδακτέα ύλη των σχολείων της, καθορίζονται αυτοτελώς ανά διοικητική περιφέρεια. Λαμβάνονται, δηλαδή, κατά το σχεδιασμό υπόψη οι ιδιαιτερότητες κάθε περιφέρειας, έτσι ώστε μέσα από τα προγράμματα σπουδών να αντιμετωπίζονται και τα θέματα κάθε περιοχής. Ενημερώνονται, δηλαδή, οι νέοι της Φινλανδίας και για τα θέματα της περιοχής τους, έτσι ώστε να μπορέσουν να δώσουν πρακτικές λύσεις σ' αυτά. Το γεγονός ότι η δική μας χώρα κατέλαβε την τελευταία θέση, δεν δημιούργησε σε εμένα και τα καλύτερα των συναισθημάτων. Όμως, ένιωσα μέσα μου και ένα προβληματισμό. Μήπως, δηλαδή, φταίει σ' αυτό και το γεγονός ότι τα δικά μας προγράμματα σπουδών δεν αντιμετωπίζουν καθόλου αυτή την παράμετρο, δηλαδή την ενημέρωση των νέων για τα θέματα του τόπου τους;

Άποψή μου είναι ότι η ακολουθούμενη πρακτική στη Φινλανδία κινείται στη σωστή κατεύθυνση με θετικά αποτελέσματα. Η χώρα αυτή με το εκπαιδευτικό της σύστημα δίνει στους νέους την απαραίτητη ενημέρωση και τα απαραίτητα εφόδια, ώστε να μπορούν να προτείνουν πρακτικές λύσεις στα προβλήματά τους, τους μαθαίνει, δηλαδή, πώς γίνεται κάποιος και πρακτικός άνθρωπος.

Μήπως θα έπρεπε να κάνουμε και εμείς στα προγράμματα σπουδών των σχολείων μας κάτι ανάλογο μ' αυτό της Φινλανδίας; Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δούμουρας Νικόλαος από την Εύβοια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΟΥΜΟΥΡΑΣ (Νομός Εύβοιας): Κύριε Πρόεδρε και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σταθώ στα λεγόμενα του κυρίου Αντιπροέδρου, μέλους της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», για τη χρησιμοποίηση αποσπασμάτων ομιλιών Εφήβων Βουλευτών από τον Τύπο και όχι μόνο.

Μπορεί να χρησιμοποιούν μερικές μερίδες ομιλιών ή ιδεών των Εφήβων Βουλευτών, αλλά στερούνται της ανεξάντλητης πηγής εμπνεύσεως ενός νέου που οραματίζεται την Ελλάδα του αύριο με τα όσα παρέλειψε η γενιά των γονέων και των παππούδων μας για μας, τη γενιά του σήμερα και του αύριο.

Θα ήθελα να συμπληρώσω ορισμένα για την ελληνική παράδοση.

Στο φάσμα της Ενωμένης Ευρώπης και των δυτικοευρωπαϊκών παραδόσεων ο οξυδερκής ελληνικός πολιτισμός να κινδυνεύει με αφανισμό, όχι μόνο λόγω της άγνοιας των

υπολοίπων λαών για τον πολιτισμό μας, αλλά και της αδυναμίας μας να κληροδοτήσουμε στις επόμενες γενιές την ιστορία μας και τις παραδόσεις μας.

Προτείνω την προβολή εκπαιδευτικών προγραμμάτων με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια μέσω των Μ.Μ.Ε., και, κυρίως, της κρατικής τηλεόρασης, και προβολή κινουμένων σχεδίων με ήρωες της μυθολογίας.

Την έκδοση εικονογραφημένων περιοδικών όχι με ήρωες, όπως όλοι γνωρίζουμε από το Blake, αλλά με αγωνιστές του '21 και του '40.

Στα σχολεία υπάρχει έλλειψη εκπαιδευτικού προσωπικού ξένων γλωσσών, πλην της αγγλικής γλώσσας.

Προτείνω το διορισμό περισσότερων εκπαιδευτικών στα μεγάλα αστικά κέντρα και την επαρχία. Συγκεκριμένα στις τελευταίες εξετάσεις του ΑΣΕΠ διορίστηκαν 33 καθηγητές Γερμανικής από τους 2100 που συμμετείχαν στο διαγωνισμό.

Ο εγωκεντρικός χαρακτήρας του εκπαιδευτικού συστήματος είναι προσαρμοσμένος στις απαιτήσεις των εκπαιδευτικών. Είμαστε από τις λίγες χώρες της Ευρώπης, που το εκπαιδευτικό σύστημα αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυταρχικών εκπαιδευτικών, που είναι απόμακροι με τον τρόπο διδασκαλίας τους, κυρίως σε υπερκινητικά παιδιά.

Αντλώντας δύναμη και πάθος για γνώση, ξεκινώντας από εδώ τη «Βουλή των Εφήβων», να κατανοήσουμε ότι η εκπαίδευση είναι δικαίωμά μας και να διεκδικήσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα προσαρμοσμένο στις ανάγκες μας, απαλλαγμένο από παλιές, ετεροχρονιστικές απόψεις και μεθόδους διδασκαλίας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να θέσω κάποια ερωτήματα στους μαθητές/μαθήτριες από την Κύπρο, που είναι οι πλέον αρμόδιοι να απαντήσουν. Πρώτον, γιατί σε τουριστικές περιοχές, όπως στην Αγία Νάπα και στον Πρωταρά, δεν ομιλείται η ελληνική γλώσσα μεταξύ Ελλήνων; Δεύτερον, γιατί δεν δέχονται σε ορισμένες καφετέριες της Λευκωσίας Έλληνες στρατιώτες, που συχνά μια μερίδα ντόπιων τους προσφωνεί «καλαμαράδες»;

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας και ευελπιστώ σε εσάς, κύριε Πρόεδρε, να αναπτύξετε κάποια από τα σημαντικότερα προβλήματά μας που ζητούν λύση στο Κοινοβούλιο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Βαβάλιου από το Νομό Μαγνησίας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΑΒΑΛΙΟΥ (Νομός Μαγνησίας): Άκουσα και σήμερα και χθες πάρα πολλά παιδιά να μιλούν για τον ελληνικό πολιτισμό και την ανάγκη να τον γνωρίσουν οι ξένοι και να τον σέβονται, όπως του αξίζει. Εμείς οι Έλληνες, πόσα ξέρουμε για τον πολιτισμό άλλων λαών; Πόσα ξέρουμε για τους Κινέζους; Πόσα ξέρουμε για τους Αζτέκους και για τόσους άλλους πολιτισμούς που δεν ήταν λιγότερο

σπουδαίοι από το δικό μας και που, αν εμείς παίξαμε ένα ρόλο στην εξέλιξη της ανθρωπότητας, έπαιξαν σίγουρα και αυτοί το δικό τους; Έπειτα, είμαι σίγουρη ότι ο τόσο μεγάλος λόγος για τους προγόνους μας, για τις ρίζες μας και την κληρονομιά μας σε κάποιο σημείο μάς βλέπνει, γιατί αρχίζουν και εμφανίζονται πολλά περιστατικά προγονοπληξίας, πατριδολατρίας και εθνικισμού, αντί για απλό σεβασμό σ' αυτό που κληρονομήσαμε. Και πραγματικά στενοχωρήθηκα πάρα πολύ, όταν συζητώντας με μερικούς νέους της ηλικίας μου, είδα ότι δεν πιστεύουν απλώς ότι είμαστε καλή γενιά, όπως είτε μια ομιλήτρια χθες, αλλά ότι είμαστε η καλύτερη γενιά και μάλιστα ότι η όποια παρακμή μας οφείλεται σε ένα διεθνή πόλεμο των άλλων λαών και όχι σε δικά μας λάθη, ενώ αντίθετα η ακμή του πολιτισμού μας οφείλεται αποκλειστικά στο ελληνικό δαιμόνιο.

Για την καταπολέμηση τέτοιων προβλημάτων, πιστεύω, ότι είναι πολύ σημαντικό το μάθημα της ιστορίας, που είμαι σίγουρη ότι δεν διδάσκεται σωστά, και γενικότερα η επαφή με την τέχνη και τον πολιτισμό άλλων λαών μέσα από το σχολείο. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί πρώτα απ' όλα με μαθήματα που αφορούν όλες τις τέχνες. Συμφωνώ πάρα πολύ με τη μαθήτριά, που είπε χθες, για την έλλειψη θεατρικής παιδείας στα γενικά σχολεία και, επειδή έχω την τύχη να φοιτώ σε ένα Μουσικό Λύκειο, χωρίς να έχω σκοπό να ασχοληθώ επαγγελματικά με τη μουσική, θεωρώ πως πολλά παιδιά μένουν σ' αυτά τα Λύκεια, γιατί εκεί τους προσφέρεται πολιτισμός. Διαφωνώ με την άποψη της συμμαθήτριάς μου ότι πρέπει να είναι ιδιαίτερα αυστηρές οι εισαγωγικές εξετάσεις σ' αυτά τα Λύκεια. Εφόσον δεν μπορείτε να μας προσφέρετε σ' ένα Γενικό Λύκειο την παιδεία και τον πολιτισμό που θέλουμε, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να πηγαίνουμε σε τέτοιου είδους Λύκεια, ακόμα και αν δεν είμαστε ταλέντα στη μουσική.

Θα μιλήσω τώρα για ένα θέμα που ξέρω ότι θα αναφερθεί αργότερα στην ψηφοφορία, το θέμα της άρσης της μονιμότητας των καθηγητών. Εγώ προσωπικά είμαι εντελώς αντίθετη, γιατί, καθώς οι καθηγητές ασχολούνται με παιδιά μικρής ηλικίας και έχουν βασικό ρόλο στην εξέλιξη της προσωπικότητάς τους, δεν μπορούμε να τους κρίνουμε τόσο εύκολα και, κυρίως, γρήγορα. Γιατί, αν αυτόν τον καιρό ο Τύπος κατακλύζεται από αναφορές ότι έχει απολυθεί κόσμος ή ότι κάποιοι που ήταν προϊστάμενοι άλλαξαν θέση και αυτό έχει σχέση με τις πολιτικές τους πεποιθήσεις, δεν θέλω να πιστεύω ότι το ίδιο θα συμβεί και στους καθηγητές. Πραγματικά πιστεύω ότι, αν κάποιος θέλει να κρίνει τους δημοσίους υπαλλήλους, όπως στον ιδιωτικό τομέα, πρέπει να τους πληρώνει και όπως στον ιδιωτικό τομέα.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αποστολία Γουγουσή από το Νομό Μαγνησίας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ ΓΟΥΓΟΥΣΗ (Νομός Μαγνησίας): Θα ήθελα να μιλήσω πάνω σ' αυτά, που είπε η Κατερίνα μόλις τώρα. Νομίζω ότι σε σχέση με την παγκόσμια ιστορία γνωρίζουμε, όσα πρέπει να γνωρίζουμε, τα σημαντικότερα γεγονότα. Και αν νομίζουμε ότι οι υπόλοιποι λαοί γνωρίζουν περισσότερα για τη δική μας ιστορία, είναι γιατί εμείς τους δώσαμε τα φώτα. Ουσιαστικά στην Ελλάδα γεννήθηκε ο πολιτισμός, γεννήθηκε η ιστορία, οι τέχνες, οι επιστήμες, τα πάντα. Επομένως, είναι λογικό να ξέρουν περισσότερα για τη δική μας ιστορία. Θα έπρεπε.

Όσον αφορά στο εκπαιδευτικό σύστημα, όπου αναφέρονται τα περισσότερα παιδιά, κάνουμε προτάσεις, αλλά θα συμφωνήσω μ' αυτό που είπε χθες ο κύριος Πρόεδρος, ότι δεν σκεφτόμαστε πώς μπορούν να υλοποιηθούν. Δηλαδή, μιλάμε για την άρση της μονιμότητας, αλλά δεν ξέρω πόσα παιδιά από εδώ έχουν γονείς καθηγητές. Σκεφτείτε, πώς θα ήταν κάποιος να χάνει τη δουλειά του, από εκεί που ήταν μόνιμος και κάθε μήνα είχε το μισθό του, ξαφνικά να μπαίνει σ' αυτήν τη διαδικασία, να σκέφτεται ότι ανά πάσα στιγμή μπορεί να χάσει τη δουλειά του.

Όσο δε γι' αυτά που λέμε για τα βιβλία και τα νέα μαθήματα, νομίζω ότι ειδικά στο Λύκειο, όπου διδασκόμαστε και τα περισσότερα πράγματα, όπου υπάρχει ο μεγαλύτερος όγκος των γνώσεων, δεν υπάρχει χρόνος. Καλό να μάθουμε και για την Ιστορία της τέχνης, όπως είπε η Ζωή, καλό να ξέρουμε και καλά Μαθηματικά και καλά Αρχαία, αλλά δεν υπάρχει χρόνος. Και ειδικά στην Ελλάδα το πρόβλημα είναι ότι έχουμε πάρα πολύ πλούσιο πολιτισμό, πολύ πλούσια ιστορία και είναι τόσα πολλά τα πράγματα που πρέπει να μάθουμε, που νομίζω ότι αυτά τα 9 χρόνια της υποχρεωτικής παιδείας και τα 12 για όσους συνεχίσουν στο Λύκειο δεν είναι αρκετά. Άρα, θα πρέπει να σκεφτούμε, πώς μπορούμε να μικρύνουμε αυτόν τον όγκο των γνώσεων και να μείνουμε στην ουσία.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Αριστοδήμου από τη Λευκωσία.

ΕΛΕΝΗ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ (Λευκωσίας Κύπρου): Θα ήθελα να απαντήσω στον Έφηβο Βουλευτή, που μίλησε για την Αγία Νάπα. Να του πω ότι στην Αγία Νάπα η μεγάλη πλειοψηφία είναι ξένοι και, κυρίως, Βρετανοί. Δεν μιλούν τα ελληνικά, γιατί υπάρχουν λίγοι Κύπριοι και Έλληνες. Και δεν υπάρχουν ελληνικές δισκοθήκες και κλαμπ, απλά επειδή δεν συμφέρει τους ιδιοκτήτες να επενδύσουν σε τέτοια κλαμπ. Την ίδια απορία την έχουμε και εμείς οι ίδιοι οι Κύπριοι που πηγαίνουμε στην Αγία Νάπα. Ούτε εμάς μας αρέσει αυτή η κατάσταση και πραγματικά πιστεύουμε ότι η Αγία Νάπα, όπως έχει κατακτήσει σήμερα, πλήττει την εικόνα της Κύπρου. Γιατί ξέρουμε πάρα πολλούς, οι οποίοι ξέρουν μόνο την Αγία Νάπα και δεν ξέρουν ότι είναι μέρος

της Κύπρου. Γι' αυτό και βλέπουμε ότι είναι πολύ διαφορετική με όλο το άλλο μέρος της Κύπρου.

Επίσης, όσον αφορά στη μονιμότητα των καθηγητών, εγώ πηγαίνω σε ιδιωτικό σχολείο. Η άρση της μονιμότητας δεν σημαίνει ότι οι καθηγητές θα κρέμονται από μια κλωστή και ότι ανά πάσα στιγμή θα κινδυνεύουν με απόλυση.

Στον ιδιωτικό τομέα και στα ιδιωτικά σχολεία οι καθηγητές δεν είναι μόνιμοι. Δεν απειλούνται, όμως, ανά πάσα στιγμή από απόλυση. Απειλούνται από απόλυση, αν οι μαθητές τους δεν φέρουν καλά αποτελέσματα. Στο δημόσιο, όπως ακούω, και έχω φίλους που πάνε στο δημόσιο, κάνουν πολλά φροντιστήρια επειδή απλά οι καθηγητές στη μεγάλη πλειοψηφία τους -για να μην αδικήσουμε και αυτούς που κάνουν δουλειά- αδιαφορούν για το μάθημά τους, επειδή ξέρουν ότι δεν έχουν να χάσουν ή να κερδίσουν κάτι με το να είναι πιο έτοιμοι και πιο προετοιμασμένοι. Έτσι, πιστεύω ότι η άρση της μονιμότητας θα βοηθήσει, γιατί θα δώσει επιπλέον κίνητρα στους ίδιους τους καθηγητές να δουλέψουν και πραγματικά να βοηθήσουν τους μαθητές. Και αυτό θα βοηθήσει ολόκληρη την παιδεία, γιατί και οι μαθητές δεν θα έχουν την ανάγκη φροντιστηρίων και δεν θα έχουν ελεύθερο χρόνο. Θα έχουν την πραγματική παιδεία μέσα από το σχολείο και θα μπορούν να ασχοληθούν με άλλες εξωσχολικές δραστηριότητες, όπως τον αθλητισμό, τη μουσική, που είναι παραμελημένα. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βράκας Βασίλειος από το Νομό Λάρισας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΡΑΚΑΣ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, αρχικά θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που δεν έχει ειπωθεί μέχρι τώρα. Είναι η απουσία του αείμνηστου Αντώνη Σαμαράκη, και πιστεύω ότι πρέπει να το αναφέρουμε, γιατί είναι ένας από τους βασικούς θεμελιωτές αυτού του θεσμού.

Σχετικά με τους καθηγητές: Η άρση της μονιμότητας δεν σημαίνει αποκλειστικά ότι θα υπάρξει και απόλυσή τους. Το θέμα είναι ότι ένας συνειδητοποιημένος καθηγητής θα παραμείνει. Αυτό θα βοηθήσει στο να υπάρξουν συνειδητοποιημένοι καθηγητές. Δεν είναι όλοι συνειδητοποιημένοι. Υπάρχουν καθηγητές λόγω του ότι είναι μόνιμοι, που αδιαφορούν για τους μαθητές, αδιαφορούν για τα προβλήματά τους και στην ουσία δεν παρέχουν εκπαίδευση.

Θα ήθελα να κάνω δύο επισημάνσεις για το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Πιστεύω ότι -και νομίζω όλοι συμφωνούμε- η διάρκεια πρέπει να είναι μεγαλύτερη. Ίσως να υπήρξε μία συγκυρία φέτος, αλλά παρ' όλα αυτά πρέπει να είναι μεγαλύτερη η διάρκεια. Έτσι, θα αναπτυχθούν περισσότερα θέματα και με μεγαλύτερη λεπτομέρεια. Επίσης, πιστεύω ότι ο Έφηβος Βουλευτής πρέπει να έχει το δικαίωμα να επανεκλεγεί. Είπε ο κ. Γαβανέλης χθες ότι συζητείται το θέμα και ελπίζω να εφαρμοσθεί.

Σε ό,τι αφορά τον αθλητισμό, να πω κάποια πράγματα.

Θεωρώ ότι ο αθλητισμός είναι ένα μέσο φανέρωσης της κουλτούρας μας. Δυστυχώς, δεν μας κολακεύει να το λέμε αυτό. Ο αθλητισμός στη χώρα μας είναι σε εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο. Είπαν κάποια παιδιά χθες για τα αναβολικά, ακόμη και να λυθεί το πρόβλημα των αναβολικών στην Ελλάδα, πάλι θα έχουμε έντονα προβλήματα. Ο αθλητισμός έχει περιέλθει σε πλήρη παρακμή. Παρατηρούμε στα γήπεδα ότι υπάρχουν φιλάθλοι –ας μου επιτραπεί– βάνδαλοι. Πηγαίνουν στα γήπεδα, όχι με σκοπό να δουν κάποιο άθλημα, αλλά μοναδικός τους σκοπός είναι η νίκη και να υπερτερήσουν έναντι των αντιπάλων φιλάθλων. Υπάρχει και η λεγόμενη «μάχη της εξέδρας». Και βέβαια, μπορεί να ακούγονται αθώα όλα αυτά, αλλά πολλές φορές παρατηρούμε ότι υπάρχουν θύματα, υπάρχουν καταστροφές και δεν είναι και το καλύτερο θέμα που μπορούμε να δώσουμε. Ακόμα και στους Ολυμπιακούς Αγώνες παρατηρήθηκαν τέτοια φαινόμενα. Αναφέρω το παράδειγμα της πυγμαχίας με τα μπουκάλια που έπεσαν στο γήπεδο. Δεν νομίζω πως είναι ό,τι το καλύτερο.

Τα αναβολικά. Επειδή πιστεύω ότι ο αθλητισμός έχει γίνει καθαρά επαγγελματικός, όλοι οι αθλητές αποσκοπούν στο κέρδος και αυτό τους οδηγεί στη χρήση αναβολικών, αλλά δεν έχουν καταλάβει ακόμα τις συνέπειες.

Και τέλος, υπάρχει και έλλειψη αξιοπιστίας: Γιατί να πάμε στο γήπεδο, αφού ξέρουμε ότι αυτό που θα δούμε δεν θα είναι καθαρό. Ξέρουμε πολλές φορές από πριν το αποτέλεσμα. Και αν δεν υπάρξει αξιοπιστία, δεν θα υπάρξει καθαρός αθλητισμός. Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να αλλάξουν πολλά πράγματα, πρέπει να υπάρξει μία διακριτική αλλά λειτουργική αστυνόμευση, πρέπει να υπάρξει κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης. Όσο και αν αυτό δεν μας αρέσει, είναι απαραίτητο ως μέτρο πρόληψης περισσότερο. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι ο αθλητισμός κατέχει ιδιαίτερη θέση και αξία στην κοινωνία μας, δεν είναι ένα απλό μέσο χαράς και ψυχαγωγίας. Ο αθλητισμός, κυρίως για τους νέους, είναι πανάκεια, τους βγάζει από τους σκληρούς ρυθμούς της καθημερινότητας, από την πίεση και το άγχος των μαθητικών τους υποχρεώσεων, απομακρύνει τον έφηβο από τα δήθεν υποκατάστατα της ευτυχίας –και αναφέρομαι στα ναρκωτικά και στον αλκοολισμό– συντελεί στην εκγύμναση και στην εκπαίδευση του αθλητή (πνευματική και σωματική). Ο αθλητισμός, λοιπόν, είναι και πρέπει να είναι τρόπος ζωής. Επίσης, να πούμε ότι ο υγιής, ο ανεξάρτητος και ο καθαρός αθλητισμός προάγει την κοινωνία μας. Και, εξάλλου, η ίδια η ζωή είναι ένας στίβος, είναι ένας αγώνας δρόμου, είναι ένας αγώνας αντοχής, ένας αγώνας υπερπήδησης εμποδίων, είναι άρση βαρών, είναι συνεχής πάλη, ένας ατέλειωτος μαραθώνιος. Όπως στον αθλητισμό, έτσι και στη ζωή, υπάρχει η εκκίνηση και ο τερματισμός. Ο τερματισμός που αν έχεις αγωνιστεί σκληρά και με ζήλο, θα έχει και την επιβράβευση.

Υπάρχουν και τα ρεκόρ και τα μετάλλια, που άλλοτε απονέμονται και άλλοτε όχι. Σημασία έχει, αν εμείς είμαστε ικανοποιημένοι και αν εμείς παίρνουμε το κλαδί της ελιάς, το κλαδί της νίκης. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Κρεμμύδα Δήμητρα από το Νομό Καρδίτσας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΡΕΜΜΥΔΑ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αρχικά θα ήθελα να επισημάνω ότι πολλά είναι τα θέματα που προβληματίζουν και απασχολούν εμένα, όπως και εσάς φυσικά. Σήμερα θέλω να μιλήσω για κάτι που νομίζω ότι είναι σημαντικό, τουλάχιστον για μένα. Αφορμή για το θέμα, που θα θίξω σήμερα, στάθηκε μία δημοσκόπηση που διεξήχθη προ ολίγων ημερών. Σε αυτή, λοιπόν, τη δημοσκόπηση ρωτήθηκαν Έλληνες διαφόρων ηλικιών για τις γνώσεις τους γύρω από τον Παρθενώνα και την ιστορία του. Δυστυχώς, όμως, οι περισσότεροι δήλωσαν άγνοια. Η έκπληξη ήλθε να διαδεχθεί την απογοήτευση που ένιωσα, όταν κάποιοι ξένοι τουρίστες που έτυχε να είναι εκεί κοντά, γνωρίζαν τα πάντα γι' αυτό το αξιοθαύμαστο μνημείο. Σήμερα η άγνοια των ελληνικών θησαυρών και των μνημείων αποτελεί σίγουρα σημαντικό πρόβλημα της εποχής.

Αυτό το θέμα θέλω να θίξω σήμερα και γύρω από αυτό να αναπτύξω τις σκέψεις μου. Ποιοι παράγοντες συμβάλλουν στην ενίσχυση του φαινομένου; Είμαστε πραγματικά καταδικασμένοι στην ιστορική λήθη, ή μήπως υπάρχουν περιθώρια για ιστορική επιμόρφωση του Έλληνα; Ένα από τα κυριότερα αίτια γι' αυτήν την κατάσταση είναι το αντιπαραδοσιακό πνεύμα, η απομάκρυνση από ήθη και έθιμα, καθώς και η γενικότερη αδιαφορία που μας διακρίνει για πνευματικά και πολιτιστικά αγαθά, εφόσον διακατεχόμαστε από συμπλέγματα κατωτερότητας απέναντι σε ξένα στοιχεία και τρόπους ζωής. Η χαλάρωση των ηθών και ο αμοραλισμός που διακρίνει τη σημερινή κοινωνία, καθώς και ο εγκλωβισμός των ατόμων στο βιομηχανοποιημένο και τυποποιημένο τρόπο ζωής, έχουν σαν αποτέλεσμα, εκτός από την ηθικοπνευματική απογύμνωση του ατόμου, την έλλειψη σεβασμού σε παράδοση και τέχνη. Επιπρόσθετα, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν τροφοδοτούν τους νέους με υγιή πρότυπα, αλλά, αντίθετα, συμβάλλουν στη γλωσσική υποβάθμιση, εφόσον δεν μεταδίδουν μηνύματα που να κατευθύνουν προς την παιδεία και την ιστορική γνώση. Το πρόβλημα έρχεται να ενισχυθεί από το θεσμό της οικογένειας, μέσα από τον οποίο οι γονείς δίνουν προτεραιότητα στην απόκτηση επαγγελματικής αποκατάστασης, καθώς και στη συσσώρευση υλικών αγαθών, με αποτέλεσμα να αδιαφορούν για την ιστορία μας και να μη μεταδίδουν μηνύματα για επισκέψεις σε μνημεία.

Σημαντικός παράγοντας ενίσχυσης του φαινομένου είναι ο τρόπος με τον οποίο διδάσκεται η Ιστορία, η οποία έχει

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

καταλήξει να είναι ένα ακόμα πανελλαδικώς εξεταζόμενο μάθημα με χρησιμοθηρικούς στόχους και κακογραμμένα βιβλία γεμάτα περιττές λεπτομέρειες. Παράλληλα το Μουσείο, ως παρακαταθήκη πληροφοριών, αναβάθμισε τη χώρα, έγινε χώρος διακίνησης τουριστών. Οι σχολικές επισκέψεις σε αυτά είναι μια εμπειρία βαρετή, αφού ο χώρος γίνεται απωθητικός με τον «κλασικό» τρόπο επίσκεψης.

Το άτομο βομβαρδίζεται από πληροφορίες, δεν συγκρατεί και δεν επιδιώκει άλλη επίσκεψη, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απομάκρυνσης των νέων από τις κοινές ρίζες και τα αγαθά της εθνικής κληρονομιάς, άρα και φόβος ενίσχυσης της ανωνυμίας και έλλειψη ανθρωπισμού.

Για να μην αλλοιωθεί, λοιπόν, η εθνική μας ταυτότητα θα πρέπει να προγραμματιστούν επισκέψεις σε μνημεία σε συνδυασμό με όσα διδάσκονται, ώστε να γίνει ιδιωματική σχέση του ατόμου. Είναι αίτημα να προσεγγίζονται μνημεία που είναι άγνωστα, να συνοδεύεται η επίσκεψη από ερευνητικές εργασίες, ώστε να γίνονται παρουσιάσεις.

Επίσης, απαιτείται η αλλαγή νοοτροπίας του σχολείου και προσφορά ανθρωπιστικής παιδείας. Το σχολείο έχει χρέος να δημιουργήσει ολοκληρωμένους ανθρώπους που δεν είναι δυνατόν να διαμορφωθούν χωρίς γνήσια επαφή με το παρελθόν, την παράδοση του τόπου τους, χωρίς ανύψωση της αισθητικής τους, άρα και δίχως την ουσιαστική επαφή με τα μνημεία του τόπου. Άλλωστε, όσοι δεν θυμούνται το παρελθόν είναι αναγκασμένοι να το ξαναζήσουν.

Εδώ θέλω να διαφωνήσω με μια μαθήτριά, που είπε πως οι ξένοι άνθρωποι πρέπει να γνωρίζουν καλύτερα την ιστορία από εμάς. Εγώ δεν το πιστεύω αυτό, αφού οι πρόγονοί μας ήταν αυτοί που διαμόρφωσαν πολιτισμό. Πιστεύω πως εμείς πρέπει να ξέρουμε καλύτερα από αυτούς.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα – Δανάη Γιαμπίλη.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ-ΔΑΝΑΗ ΓΙΑΜΠΙΛΗ (Α' Αθήνας): Χθες έγραψα ένα λόγο, αλλά, δυστυχώς, έκανα αυτό, το οποίο μέσα στο λόγο μου είχα σκοπό να κατακρίνω. Φοβήθηκα το διαφορετικό, το καινούριο, που ήταν αυτή η εμπειρία και δεν μίλησα. Έχασα, ίσως, ένα μέρος της μαγείας, αν και από ό,τι βλέπω σήμερα -και από τους λόγους χθες- όλοι όσοι είμαστε τώρα εδώ ή όσοι έγραψαν κάτι και είναι στα σπίτια τους, έχουμε τη μαγεία μέσα μας. Αποφάσισα να μιλήσω, λοιπόν, έστω και με τις σημειώσεις μου.

Βλέπω ότι μιλάμε για εκπαίδευση και παιδεία, αλλά εγώ αυτό δεν μπορώ να το κάνω, μιλώντας μόνο για τους καθηγητές, τους πολιτικούς, τα θρανία, τις τάξεις, όταν βλέπω στο διπλανό θρανίο να κάθεται ένα παιδί και να παραγωνίζει τα εξαιτίας της καταγωγής του.

Ο Louis Armstrong είχε πει: «Κάποτε ήρθαν και πήραν

τους Εβραίους. Δεν μίλησα, γιατί δεν ήμουν Εβραίος. Ύστερα μάζεψαν τους επαναστάτες. Δεν μίλησα, γιατί ήμουν ένας ήσυχος πολίτης. Μετά ήρθαν και πήραν τους χριστιανούς. Ποτέ δεν μίλησα. Ποιος νοιάζεται για θρησκείες και τέτοια; Τέλος ήρθαν και πήραν και εμένα. Δεν μίλησα, δεν φώναξα. Έσκυψα το κεφάλι. Δεν ζήτησα βοήθεια, γιατί τότε που έπρεπε να φωνάξω, να διαμαρτυρηθώ, να παλέψω, συνέχισα αδιάφορος τη σκυφή ζωή μου».

Δεν νομίζω ότι σε μας τους νέους ταιριάζει να αδιαφορούμε και να σκύβουμε το κεφάλι. Μπορούμε να το αφήσουμε για τους μεγάλους αυτό. Θα ήθελα να κάνω κάποιες προτάσεις σε αυτό το θέμα. Όσον αφορά το θέμα της γλώσσας, η καλύτερή μου φίλη τυχαίνει να είναι από ξένη χώρα και ξέρω ότι σε όλο το δημοτικό καθόταν με τη μητέρα της κάποιες ώρες και μάθαινε τη γλώσσα της, να γράφει και να διαβάζει.

Πιστεύω ότι είναι άδικο να μην της το παρέχει αυτό το σχολείο, αφού της παρέχει τη δυνατότητα να μάθει γαλλικά, γερμανικά, αγγλικά. Γιατί να μην μπορεί να το κάνει και στη γλώσσα της, όπως και κάποιος άλλος ελληνικής καταγωγής;

Όσον αφορά στο θέμα των βιβλίων και της Ιστορίας, πιστεύω ότι τα βιβλία της Ιστορίας, ούτως ή άλλως, γράφονται αρκετά συχνά. Θα μπορούσε μέσα σε αυτές τις προσπάθειες να συμπεριληφθεί και η Ιστορία των Βαλκανικών χωρών και άλλων γειτονικών χωρών, γιατί ο ελληνικός πολιτισμός, ίσως, να ήταν από τους πρώτους, να ήταν πολύ σημαντικός. Όντως, μπορεί να γεννήθηκε ένα σημαντικό μέρος του πολιτισμού εδώ, αλλά αυτό έγινε επειδή ο ελληνικός πολιτισμός κατάφερε και αφομοίωσε παραγωγικά τα θετικά στοιχεία που πήρε από τους υπόλοιπους πολιτισμούς με τους οποίους ήρθε σε επαφή. Νομίζω ότι έχουμε πολλά να κερδίσουμε μαθαίνοντας και τον πολιτισμό του φίλου μας από τη Ρουμανία ή από οποιαδήποτε άλλη χώρα.

Επίσης, πιστεύω ότι σε αυτόν, τον τομέα θα μπορούσαν να γίνουν και κάποιες εκδηλώσεις, να γίνει θεσμός. Όπως στις εθνικές μας εορτές παρουσιάζουμε κάποια πράγματα για την παράδοσή μας και τα βλέπουν όλοι, όχι μόνο οι Έλληνες, θα μπορούσε κάποιες φορές το χρόνο να γίνονται εκδηλώσεις, αφού προηγουμένως θα έχει πραγματοποιηθεί έρευνα από τους ίδιους τους μαθητές, ώστε να παρουσιάζονται στοιχεία από τραγούδια, χορούς, παραμύθια, παιχνίδια από άλλες χώρες.

Αν πιστέψω πραγματικά αυτό που ήθελα να πω χθες, ότι βλέπουμε το διπλανό μας και επειδή δεν είναι Έλληνας τον θεωρούμε ξένο, θα έκλεινα με ένα άλλο τρόπο. Θα σας παρέπεμπα στο τραγούδι “The Wall” των PINK FLOYD, γιατί πραγματικά θα πιστέψω ότι μια τέτοια παιδεία δεν θα τη χρειαζόμασταν. Πήρα, όμως, ελπίδα σήμερα. Είδα άλλα πράγματα. Θέλω να κλείσω, παραπέμποντας στο τραγούδι «Imagine» του John Lennon και να συνεχίσω και μόνη μου και μαζί σας να ονειρεύομαι.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιορδάνης Δεληγιάννης.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (Νομός Κοζάνης): Ονομάζομαι Ιορδάνης Δεληγιάννης και ανήκω στο Νομό Κοζάνης. Δεν έχω ετοιμάσει κάτι ιδιαίτερο. Θα ήθελα να αναφερθώ σε όσα έχουν ειπωθεί.

Χθες, δεν έγινε αναφορά στην κατάργηση των Πανελληνίων της Β' Λυκείου, οι οποίες ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της παιδείας μας. Μερικοί από εμάς εδώ είμαστε η τελευταία γενιά που έδωσε τις Πανελλήνιες. Θεωρώ ότι είναι λάθος η κατάργησή τους, καθώς ήταν μια εμπειρία για τις Πανελλήνιες της Γ' Λυκείου και μείωναν το άγχος. Πολλοί συμμαθητές μου στην Κοζάνη και το χωριό μου, τα Πετρανά, συμφωνούν με αυτό. Θα ήθελα να ρωτήσω και να μου απαντήσει κάποιος από εδώ, αν θεωρεί σωστή την κατάργηση των Πανελληνίων στην Β' Λυκείου.

Άκουσα χθες πολλή γκρίνια από κάποιους για τους Ολυμπιακούς, πως η διεξαγωγή των Ολυμπιακών στη χώρα μας αποτελούσε σπατάλη χρημάτων. Αυτό δεν το θεωρώ σωστό, καθώς ανέδειξαν τη χώρα μας και τον πολιτισμό μας. Αυτό, ίσως, στο μέλλον αποδειχτεί χρήσιμο για τον τουρισμό και γενικά για την πατρίδα μας.

Επίσης, κάτι που σχολιάστηκε πολύ αρνητικά από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είναι η Τελετή Λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων. Αυτό με εκνεύρισε πάρα πολύ. Ποιος Έλληνας δεν έχει πάει σε «σκυλάδικο» ή δεν έχει δει ένα «Ντάτσου» με καρπούζια στο δρόμο; Αν δεν του έχει τύχει κάτι τέτοιο, τότε δεν ζει στην Ελλάδα. Γιατί αυτό είναι η Ελλάδα. Δεν είναι μόνο πολιτισμός και τα αρχαία, είναι και η καθημερινότητά μας.

Άκουσα, πριν από λίγο να γίνεται αναφορά στην υιοθέτηση ξένων εκπαιδευτικών συστημάτων στην Ελλάδα. Έχω ζήσει οκτώ χρόνια στη Γερμανία και έζησα το γερμανικό εκπαιδευτικό σύστημα, καθώς φοιτούσα σε γερμανικό σχολείο. Δεν είναι εύκολη η υιοθέτηση ξένου εκπαιδευτικού συστήματος. Κάθε χώρα έχει τις δικές της ιδιαιτερότητες. Κάθε λαός έχει τα δικά του στοιχεία. Είναι δύσκολο να πάρεις ένα σύστημα και να το αφομοιώσεις στην ελληνική πραγματικότητα. Κάτι τέτοιο δεν θα είχε επιτυχία.

Τέλος, χθες ακούστηκε από μια συμμαθήτριά ότι απλώς γκρινιάξαμε. Δεν γκρινιάξαμε μόνο, προτείναμε κιόλας. Η γκρίνια είναι και ένα είδος κριτικής. Επίσης, είναι χαρακτηριστικό του κλασικού Νεοέλληνα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος Κεραστάρης από την Περιφέρεια Β' Πειραιά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΡΑΣΤΑΡΗΣ (Β' Πειραιά): Δεν θα μιλήσω πολύ, γιατί έχω πολύ άγχος και μπορεί να πάθω έμφραγμα. (Στο σημείο αυτό γίνεται θόρυβος)

Θα ήθελα να σχολιάσουμε ότι στην τηλεόραση υπάρχουν κάποιες εκπομπές -όλοι τις έχουμε δει- που μιλάνε για διαφορές ή κάνουν κάποιες χαζές ερωτήσεις. Πιστεύω ότι αυτές οι εκπομπές εκμεταλλεύονται ένα ποσοστό -δεν ξέρω αν είναι μικρό ή μεγάλο- κάποιων ανθρώπων αναλφάβητων, που δεν μπορεί να καταλάβει τι γίνεται. Γι αυτό και εμείς, πιστεύω, ότι έχουμε χρέος να τους προστατεύσουμε.

Δεν ξέρω τι κάνει το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και με τι θέματα ασχολείται, αλλά πρέπει αυτές οι εκπομπές να καταργηθούν, γιατί πολλοί άνθρωποι, επειδή δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια, προσπαθούν να βγάλουν εύκολα χρήματα και τις περισσότερες φορές πέφτουν θύματα. Αυτά είχα να πω.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Απόστολος Δημητράκοπουλος από τη Β' Περιφέρεια Αθήνας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Β' Αθήνας): Θα προσπαθήσω να είμαι όσο σύντομος γίνεται, αλλά πιστεύω ότι αυτά που έχω να πω πρέπει να τα ακούσουν όλοι, γιατί μέχρι στιγμής δεν έχει ειπωθεί τίποτα σχετικά με αυτά.

Στις μέρες της τεχνολογικής ανάπτυξης, των πληροφοριών και της Δημοκρατίας θεωρείται φυσιολογικό, και ίσως να είναι της μόδας, να εναντιωνόμαστε στο ρατσισμό.

Αναπολώντας το παρελθόν μου, θυμάμαι ότι από τις πρώτες ακόμη τάξεις του Δημοτικού μου έκαναν μαθήματα εισαγωγής στο ρατσισμό μέσα από το θέμα της σημαίας. Το εγχειρίδιο του καλού ρατσιστή: Το αναλυτικό πρόγραμμα, ανέφερε ότι ο καλός μαθητής παίρνει πάντα τη σημαία. Όμως, με αυτή την τακτική μαθαίναμε να δεχόμαστε το ρατσισμό, αφού ο ρατσισμός ξεκινά και εδραιώνεται πρώτα και κύρια από τον κοινωνικό ρατσισμό. Και σας ρωτώ ευθέως: είναι ο αριστούχος μαθητής καθαρός, ενώ ο αδύνατος βρώμικος; Δεν πιστεύω ότι η οξυδέρκεια, η παλικαριά, η ψυχική λεβεντιά ταυτίζεται με την σχολική επίδοση. Όμως, με αυτή την τακτική ο μαθητής που είναι κατά τα άλλα καλός, αλλά έχει δυσλεξία και καταβάλλει αποδεδειγμένα διπλάσια προσπάθεια από το μαθητή που δεν έχει αυτή την ιδιαιτερότητα, είναι από χέρι χαμένος. Αλήθεια, μπορεί κάποιος εκπαιδευτικός, προϊστάμενος, νομάρχης ή υπουργός να μου πει έστω μια περίπτωση, που τη σημαία τη σήκωσε μαθητής με δυσλεξία στην εθνική εορτή; Πόσο διαφορετικά θα ήταν σήμερα τα πράγματα, αν οι δήθεν δημοκράτες που σήμερα παίρνουν τη θέση υπέρ των αλλοδαπών μαθητών στο θέμα της σημαίας, είχαν αντιδράσει στον κοινωνικό ρατσισμό που υφίστανται επί δεκαετίες τώρα οι δυσλεκτικοί μαθητές! Πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα, αν δεν είχαν σωπάσει βλέποντας την κατάσταση που υπάρχει σήμερα, όσον αφορά την εκπαίδευση και την επαγγελματική αποκατάσταση!

Έχοντας αυτά υπόψη μου, δεν με ξάφνιασαν καθόλου οι

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

αντιδράσεις που προκλήθηκαν και οι συζητήσεις που έγιναν για το αν θα έπρεπε ή όχι να κρατήσει τη σημαία κάποιος αλλοδαπός μαθητής. Πρέπει, τελικά, να ξεκαθαρίσουμε, τί είναι σημαία: σύμβολο ελευθερίας, δημοκρατίας και αγώνων ή σύμβολο ρατσισμού, καταπίεσης κι εξουσίας; Αν ελέξουμε το πρώτο, τότε κάθε μαθητής, αλλοδαπός ή μη, έχει δικαίωμα να κρατήσει τη σημαία, ανεξάρτητα της βαθμολογίας που έχει συγκεντρώσει. Έλληνας είναι όποιος έχει ελληνική παιδεία, όπως δήλωσε για το θέμα και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, κ. Κωστής Στεφανόπουλος. Με το να στερείς λοιπόν τη σημαία από όσους ποθούν να τη σηκώσουν το μόνο που κάνεις είναι να καταλύεις τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Αγαπητοί συμμαθητές, αυτή την κατάσταση, αυτό το σύστημα που μας αδικεί και μας πληγώνει, μπορούμε και πρέπει να το αλλάξουμε. Απαιτούμε και δικαιούμαστε όλοι ίση μεταχείριση στο θέμα της σημαίας. Δεν έχουν δικαίωμα να στερούν, έτσι, βάνουσα το δικαίωμα από ένα δυσλεκτικό ή έναν αλλοδαπό ή από έναν απλώς κακό μαθητή να σηκώσει τη σημαία. Τακτικές που μας αποκλείουν και μας χωρίζουν έχουν ως στόχο να μας ελέγξουν, για να μας οδηγήσουν εκεί που άλλοι έχουν αποφασίσει χωρίς καν να ζητήσουν τη γνώμη μας. Πρέπει να εφαρμόσουμε στην καθημερινή μας ζωή τις αρχές της συμμετοχικής δημοκρατίας, της ελευθερίας στην έκφραση, της αξιοκρατίας, της ισότητας και των ίσων ευκαιριών. Όλοι μαζί μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα. Μπορούμε να γίνουμε επαναστάτες κι όχι επαναστατημένοι. Είμαι σίγουρος ότι, επιτέλους, έφθασε η ώρα, η δική μας ώρα, η ώρα της γενιάς μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καραθανάση Άννα από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ANNA-MARIA ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Το θέμα που θέλω να σας παρουσιάσω σήμερα είναι κάπως ξένο προς εμάς, κυρίως λόγω της ελλιπούς πληροφόρησης που έχουμε πάνω σ' αυτό.

Φαντάζομαι πως όλοι ξέρουμε το Μέγα Αλέξανδρο. Ξέρουμε ότι ο Μέγας Αλέξανδρος την εκστρατεία που έκανε - που όλοι αναγνωρίζουν την αξία της- δεν την έκανε μόνος του αλλά έχοντας μαζί του το μακεδονικό στρατό κι Έλληνες από διάφορα μέρη του τότε ελληνισμού. Αυτοί οι άνθρωποι, οι στρατιώτες του Μεγάλου Αλεξάνδρου, αφού κατακτούσαν περιοχές, έπειτα έμεναν εκεί για κάποιο χρονικό διάστημα και περίμεναν μέχρις ότου ο Μέγας Αλέξανδρος επιστρέψει από τις εκστρατείες του στην υπόλοιπη Ασία, για να επιστρέψουν στη Μακεδονία. Εκεί δημιουργούσαν οικογένειες και μετέδιδαν τον ελληνικό πολιτισμό, γίνονταν φορείς του ελληνικού πολιτισμού.

Σήμερα -ελάχιστοι, βέβαια, το γνωρίζουν αυτό- υπάρχει

μια φυλή στο Πακιστάν προερχόμενη από τους απόγονους του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Είναι η φυλή των Καλάς. Ζουν σε τριάντα μικρά χωριά στο Πακιστάν σε συνθήκες απάνθρωπες. Είναι πάρα πολύ φτωχοί και ζουν σε σπίτια που τα φτιάχνουν οι ίδιοι κι είναι αποκομμένοι από τον υπόλοιπο μουσουλμανικό λαό.

Να σας δώσω μερικές πληροφορίες γι' αυτούς. Διατηρούν τη μακεδονική παράδοση κι είναι οι μόνοι που διατηρούν ακόμη και πιστεύουν στο δωδεκάθεο. Οι χοροί τους είναι οι μακεδονικοί αργοί και στροτοί χοροί, καθώς και η μουσική τους. Η γλώσσα τους είναι ένας συνδυασμός της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και των περσικών. Αυτοί οι άνθρωποι διατήρησαν περίπου 2300 χρόνια τον πολιτισμό μας και τις ρίζες τους περιμένοντας να επιστρέψει ο Μέγας Αλέξανδρος να τους πάρει πίσω στη Μακεδονία.

Έχουν γίνει κατά καιρούς κάποιες προσπάθειες από τον Ελληνικό Όμιλο Φίλων των Καλάς για να χτιστεί σχολείο και να μεταφερθεί εκεί ο τωρινός ελληνικός πολιτισμός, ωστόσο η πληροφόρηση που έχουμε εμείς οι υπόλοιποι είναι πολύ ελλιπή.

Εγώ θα πρότεινα, επειδή είναι Έλληνες και πρέπει να ενισχύσουμε τον πολιτισμό, να προωθηθεί ο εθελοντισμός και, ίσως, να χρηματοδοτηθούν κατάλληλοι φιλόλογοι και δάσκαλοι για να διδάξουν στο σχολείο που έχει ιδρυθεί, και εμείς οι μαθητές να έχουμε καλύτερη ενημέρωση γι' αυτούς τους μακρινούς μας απογόνους. Να κατατεθούν διάφορα κονδύλια από το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Πολιτισμού για πραγματοποίηση συντονισμένων και οργανωμένων προσπαθειών για ενίσχυση των χωριών τους, διατήρηση του κοινού μας πολιτισμού και της ιδιαίτερης ταυτότητας μας. Θα πρέπει ακόμη να προμηθευθούν και προγράμματα που να δίνουν τη δυνατότητα επίσκεψης των παιδιών των Καλάς στην πατρίδα μας -έχει συμβεί αυτό, έχουν έρθει ομάδες εφήβων Καλάς στην Αθήνα πριν από κάποια χρόνια. Γιατί αν αυτό εδραιωθεί και γίνεται κάθε χρόνο θα νιώθουν και αυτοί ότι τους υπολογίζουμε, ότι δεν τους ξεχνάμε, ότι συμπορευόμαστε μαζί τους, τα παιδιά θα μεταφέρουν τις εμπειρίες τους κι αυτά που είδαν στην Ελλάδα πίσω στο μακρινό Πακιστάν κι οι δεσμοί μας με αυτούς γίνονται, έτσι, πιο στενοί. Νιώθουμε ότι είμαστε συγγενείς πλέον.

Προτείνω ακόμη τη μέριμνα για τη συγγραφή και τύπωση βιβλίων που θα σταλούν στο σχολείο των Καλάς, τα οποία πρέπει να είναι ανάλογα των αναγκών τους. Αυτοί έχουν προφορική μόνο γλώσσα, δεν έχουν γραπτό λόγο. Έχουν γίνει προσπάθειες από εθνολόγους να τους δώσουν αλφάβητο, αλλά δεν έχει πραγματοποιηθεί μέχρι στιγμής. Πρέπει, λοιπόν, να γίνει καταρχάς αλφάβητο και να σταλούν βιβλία της ελληνικής φιλολογίας, των αρχαίων ελληνικών -που άλλωστε τα χρησιμοποιούν ήδη- και ίσως και μαθηματικών, για να έχουν μια ευρύτερη παιδεία και, κυρίως, να γίνουν μαθη-

ματα δημοτικής μουσικής και δημοτικών χορών.

Θα ήθελα να μπορούσα να σας δείξω σκηνές από ντοκιμαντέρ και διάφορα τηλεοπτικά προγράμματα για τους Καλάς. Είναι εκπληκτικό το ότι ακόμη κι η εμφάνισή τους θυμίζει τους Αρχαίους Έλληνες. Το ντύσιμό τους μοιάζει με των αρχαίων Ελλήνων -οι γυναίκες ειδικά φορούν κάτι σαν αρχαίο χιτώνα- καθώς επίσης και οι χοροί, οι παραδόσεις τους και γενικά η ιδιουσυνγκρασία τους.

Γι' αυτό πιστεύω ότι και το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Πολιτισμού πρέπει να τους στηρίξει, γιατί είναι Έλληνες, μακρινοί βέβαια απόγονοι, αλλά μέσα σε αυτό το πρόβλημα, που αντιμετωπίζουν όλες οι χώρες, που λέγεται παγκοσμιοποίηση, είναι παρήγορο να θυμόμαστε ότι έχουμε κάποιους μακρινούς απογόνους, οι οποίοι ούτε κι αυτοί μας ξέχασαν αλλά ούτε κι εμείς πρέπει να τους ξεχάσουμε.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ρωμανός Αραβιάδης έχει το λόγο.

ΡΩΜΑΝΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΡΑΒΙΑΔΗΣ (Νομός Φλώρινας): Άκουσα κάτι προηγουμένως περί ελληνικού πολιτισμού και περί εθνικιστικών φρονημάτων.

Θα ήθελα να πω πως εγώ προσωπικά είμαι περήφανος που είμαι Έλληνας, χωρίς να εκφράζω εθνικιστικές ιδέες. Η Ελλάδα είναι πολιτισμός, η Ελλάδα είναι παρελθόν, η Ελλάδα είναι οι μεγάλοι ποιητές, οι μεγάλοι συγγραφείς. Η Ελλάδα δεν είναι το DATSUN, σίγουρα δεν είναι το σκυλάδικο. Πάντως και η Τελετή Λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων δεν ήταν σκυλάδικο. Αν κάποιος εδώ μέσα θεωρούν ότι είσαι εθνικιστής με το να είσαι περήφανος για τη χώρα σου, για το παρελθόν της, για το παρόν της και σίγουρα για το μέλλον της –εμείς είμαστε το μέλλον της- αν αυτό σημαίνει ότι είσαι εθνικιστής, πιστεύω πως όλοι πρέπει να είμαστε εθνικιστές.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Βρίζας Στέργιος έχει το λόγο.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΒΡΙΖΑΣ (Νομός Καβάλας): Θα ήθελα να σπαταλήσω το χρόνο της δευτερολογίας μου για να αναφερθώ σε ένα θέμα που κατά την ταπεινή μου γνώμη δεν μας τιμά και σίγουρα δεν μας εξυψώνει καθόλου σαν έθνος και σαν λαό.

Λυπάμαι ειλικρινά που η εισήγησή μου έγινε αφορμή για τα λεγόμενα κάποιων συναδέλφων μας, αλλά ειπώθηκαν κάποια λόγια μέσα στο λεωφορείο που μας μετέφερε από το ξενοδοχείο στο κτήριο της Βουλής απ' αυτούς τους συναδέλφους που ήταν ειρωνικά και προσβλητικά απέναντι στις σεξουαλικές προτιμήσεις και τις αποφάσεις ζωής μιας συγκεκριμένης ομάδας ανθρώπων.

Το γεγονός αυτό πραγματικά προσωπικά με ισοπέδωσε, όχι τόσο γιατί ακούστηκαν τέτοιου είδους στενόμυαλες από-

ψεις, όσο γιατί ακούστηκαν από νέους που ξεκινούν τώρα να πορεύονται στη ζωή και να ζουν από την αρχή. Γιατί εν τέλει μέχρι τώρα δεν έχουμε ζήσει τίποτα, ξεκινάμε τώρα να ζούμε. Λυπάμαι, αλλά αν, τελικά, θεωρούμε το δικαίωμα από κάποιους νέους να είναι ελεύθεροι στις επιλογές τους, τότε γιατί να δυσανασχετούμε σε κάποιες ενδεχόμενες δικές μας ανελευθερίες;

Η δεσποινίς Ασλάνογλου -αν δεν κάνω λάθος- μίλησε προηγουμένως για ελευθερία επιλογών, λόγου και πιστεύω. Σε ποια ελευθερία αναφέρεται ακριβώς; Ποιες ελευθερίες επιτρέπουν στους νέους του περιγυρού της, όταν η ίδια -και όχι μόνο η ίδια- τους κατακρίνει και τους ειρωνεύεται για τις σεξουαλικές τους προτιμήσεις;

«Ελευθερία είναι το δικαίωμα να διαφέρεις και να διαφορνεύεις», διαβάσαμε κάποτε. Ποιος τελικά διαφέρει, ενώ δεν τους δίνουμε το δικαίωμα να διαφέρουν; Ειλικρινά, θα φύγω με μια γεύση πικρίας στα χείλη μου και μια ευχή: Είθε να πληγωθούμε όλοι, για να μάθουμε να μην πληγώνουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Γεωργούλα Σουλτάνα έχει το λόγο.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ (Νομός Σερρών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, επειδή χθες δεν μπόρεσα να σας εκθέσω τις απόψεις μου, θέλω να το κάνω σήμερα.

Είναι αλήθεια ότι το θέμα του εκπαιδευτικού συστήματος συζητείται και αναφέρεται πολύ συχνά στους διαλόγους με ταξύ των εφήβων. Είναι ένα θέμα που μας απασχολεί όλους και απολύτως δικαιολογημένα, αφού η διαμόρφωσή του είναι ικανή να κρίνει τη μελλοντική μας ζωή.

Μέσα στο σχολείο υποτίθεται ότι παίρνουμε γνώσεις, μαθαίνουμε να ζούμε, να συμπεριφερόμαστε, να αντιμετωπίζουμε τις επερχόμενες δυσκολίες και τα προβλήματα της ζωής. Όμως, όλα αυτά υποτίθεται ότι γίνονται ή θα έπρεπε να γίνονται.

Δυστυχώς, ο ρόλος του σχολείου σήμερα δεν είναι άλλος από το χάσιμο χρόνου. Πολλοί μαθητές πηγαίνουν στο σχολείο, απλώς, για να μην κάνουν απουσίες και χάσουν τη χρονιά τους. Δεν έχουν καθόλου άδικο αφού το σχολείο του σήμερα δεν τους προσφέρει τίποτα απολύτως. Πολλοί καθηγητές είτε είναι αδιάφοροι για την παιδεία και τη μετέπειτα ζωή των νέων είτε δεν έχουν τις απαραίτητες γνώσεις, επειδή έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε που αποφοίτησαν από το πανεπιστήμιο και έχουν ξεχάσει ή δεν έχουν ακόμα την πείρα ή τις ικανότητες μετάδοσης των γνώσεών τους στους μαθητές. Εξαιτίας, λοιπόν, αυτής της κατάστασης οι νέοι οδηγούνται στα φροντιστήρια για να πάρουν, τουλάχιστον, τις γνώσεις που χρειάζονται.

Η πρότασή μου, επομένως, προς όλους αυτούς που αποφασίζουν και ψηφίζουν τους νόμους είναι η συχνή και, ίσως, αιφ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

νιδιαστική αξιολόγηση των καθηγητών, ώστε να υποχρεώνονται να είναι συνεχώς σε εγρήγορση και να επιτελούν το λειτουργημά τους, όπως ακριβώς πρέπει. Και όταν λέω αξιολόγηση, εννοώ «τεστ γνώσεων», ψυχολογίας, αλλά και έλεγχο διεξαγωγής του μαθήματος με ξαφνικές επιθεωρήσεις στις τάξεις. Όλα αυτά, όμως, για να έχουν επιτυχία θα πρέπει να γίνονται -ευτυχώς ή δυστυχώς- με την απειλή της απόλυσης.

Χθες, κύριε Πρόεδρε, είπατε με αφορμή κάποια ερώτηση ότι και πολλοί Βουλευτές του Κοινοβουλίου συμφωνούν με αυτό, δηλαδή με την άρση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών και πως πριν ψηφίσουν υπέρ σκέφτονται τους καθηγητές που φυσικά είναι αντίθετοι με αυτό και, τελικά, δεν ψηφίζουν.

Όμως, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί θα πρέπει να τυραννιόμαστε εμείς με τα φροντιστήρια, με το να μην έχουμε ελεύθερο χρόνο και να κινδυνεύει ακόμα και το μέλλον μας για την ικανοποίηση των καθηγητών, που στο κάτω-κάτω αν εξασκούν σωστά και συνειδητά το επάγγελμα και λειτουργημά τους, δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα από μια τέτοια μεταρρύθμιση.

Εκτός, βέβαια, απ' αυτό το πρόβλημα, ένα άλλο εξίσου σοβαρό είναι η έλλειψη σωστών βιβλίων. Τα περισσότερα είναι κακογραμμένα, αντιαισθητικά, χωρίς την παραμικρή δόση χιούμορ, με αποτέλεσμα να μερδεύουν και να κουράζουν τους νέους. Επιπλέον, από τα περισσότερα βιβλία λείπουν τα εύστοχα παραδείγματα για την καλύτερη κατανόηση των κανόνων και των τύπων.

Προτείνω, λοιπόν, να ξαναγραφτούν πολλά, αν όχι όλα τα σχολικά βιβλία, από νέους και συγχρόνως έμπειρους ανθρώπους, ώστε να είναι ευκολονόητα, ευχάριστα, με χιουμοριστικά στοιχεία όπου το κείμενο επιτρέπει, και με παραδείγματα που να βοηθούν την κατανόηση των θεωρημάτων και των τύπων, και όχι να μερδεύουν πιο πολύ τους μαθητές.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω πως είμαστε όλοι εδώ σήμερα για να δώσουμε λίγη από τη νεανική φαντασία και τις πρωτοποριακές μας ιδέες στους μεγαλύτερους, με σκοπό τη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, στον οποίο καθέννας από εμάς θέλει να ζήσει.

Είμαστε όλοι εδώ γιατί πιστεύουμε πως μας ανήκει αυτός ο καλύτερος κόσμος που όλοι ονειρευόμαστε και πως μπορούμε να τον δημιουργήσουμε με τη σύμπραξη των μεγάλων. Αυτό που μας μένει μόνο να κάνουμε είναι να τους πείσουμε πως το αξίζουμε, γιατί όντως το αξίζουμε, και ας μην το έχουν καταλάβει ακόμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής):

Πριν συνεχίσουμε και δώσω το λόγο σε κάποιον από εσάς, θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση, για να σας εξηγήσω τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε εμείς οι Βουλευτές, όταν συζητούμε τα νομοσχέδια.

Σας είπα χθες ότι είναι πολύ ευχάριστο και πολύ χρήσιμο να διατυπώνεις τις ιδέες, όμως στην πράξη, όταν ξεκινά κανείς να υλοποιήσει τις προτάσεις, έρχεται αντιμέτωπος με πολλές απόψεις. Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα -επειδή το θέσατε πολλοί- χωρίς αυτό να αποτελεί παρέμβασή μου σε αυτά που λέτε, για το πώς γίνεται η διαδικασία.

Έχεις το θέμα της άρσης της μονιμότητας των καθηγητών ή των δημοσίων υπαλλήλων ή των γιατρών του ΕΣΥ ή ποιωνδήποτε δημοσίων λειτουργών ή υπαλλήλων. Το πρώτο πράγμα με το οποίο έρχεται κανείς αντιμέτωπος είναι το κεκτημένο. Θα έρθουν και θα πουν ότι η μονιμότητα είναι κάτι το κεκτημένο. Τώρα αίρεται; Και, βεβαίως, αμέσως, όπως είπα και χθες, έρχεται κανείς να αντιμετωπίσει τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, γιατί βέβαια, ο συνδικαλισμός είναι χρήσιμος για τη δημοκρατία και έχει προσφέρει πολλά, αλλά δεν παύει να προστατεύει κλαδικά τα συμφέροντα αυτών που θίγονται. Επομένως, θα αρχίσουν οι απεργίες των καθηγητών, τα προβλήματα στην εκπαίδευση, θα προκύψει ένα ερώτημα για την πολιτική ηγεσία. Πώς το λύνεις;

Στη συνέχεια έχεις να κάνεις με ένα δεύτερο θέμα. Ποιος θα κάνει την αξιολόγηση των καθηγητών; Με την κοινωνία μας, έτσι όπως είναι διαμορφωμένη, και εδώ δεν φταίνει μόνο οι πολιτικοί -είμαστε πολλοί άνθρωποι που σκεφτόμαστε όπως θα σας πω, και βάζω και τον εαυτό μου μέσα- γίνεται το εξής: Θα πηγαίνει ο εκπαιδευτικός στα πολιτικά γραφεία και θα ζητά από τον πολιτικό να τον κρατήσει, γιατί θέλουν να τον διώξουν, γιατί είπαν ότι δεν είναι καλός. Θα αρχίσουν οι πιέσεις, θα αρχίσει η αμφισβήτηση ως προς το σύστημα αξιολόγησης. Σας περιγράψω πώς είναι σήμερα η πραγματικότητα.

Θα διαμαρτύρονται πολλοί καθηγητές ότι τελούν υπό την ομηρία των ανωτέρω κριτών-ελεγκτών και θα την αμφισβητούν. Δεν είμαστε βέβαιοι, όπως σας είπα και χθες ότι έχουμε τόσο αντικειμενικούς κριτές. Δεν είμαστε σίγουροι ότι θα το διασφαλίσουμε αυτό, γιατί έτσι είναι η κοινωνία μας σήμερα. Το ξέρετε, είναι η πραγματικότητα αυτό. Δεν είναι όλοι, υπάρχουν, όμως, και τέτοιοι. Θα μου πείτε ότι μπορεί κανείς να προστατευθεί από αυτό.

Τέλος, θα υπάρχει και η αντίθετη άποψη που λέει ότι ένας καθηγητής μπορεί να μην έχει τις ικανότητες που έχει ένας άλλος. Κληρονομικά, αν θέλετε, όπως προέκυψε από τη ζωή του, είναι χαμηλότερων δυνατοτήτων. Και θα λέει, λοιπόν, ότι με διώχνετε από το σύστημα, δεν μου δίνετε την ευκαιρία. Είναι πολύ ρατσιστικό το σύστημα, μόνο για τους ικανούς και τους λιγότερο ικανούς που σπούδασαν και που τα έβγαλαν πέρα με το πανεπιστήμιο τους βγάζει έξω.

Επομένως, σας ανέπτυξα, έτσι σύντομα, πόσα προβλήματα προκύπτουν. Στο τέλος, πάνω απ' όλα, ξέχασα να σας πω ότι έχετε απόλυτο δίκιο στο ότι θέλετε να είναι οι καθηγητές σας καλύτεροι. Αλλά, όμως, να ξέρετε πόσες επιμέρους λε-

πομέρειες πρέπει να λάβει υπόψη η αντίστοιχη Επιτροπή όταν θα συζητήσει τέτοιο θέμα.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Δαλαμάγκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΛΑΜΑΓΚΑΣ (Β' Αθήνας): Θέλω να πω την άποψή μου για πέντε θέματα τα οποία ακούστηκαν λίγο ως πολύ.

Κατ' αρχήν, θέλω να τονίσω ότι ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός ήταν πολύ σπουδαίος, έδωσε τα φώτα του σε όλο τον κόσμο, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε πολιτισμούς σε παγκόσμιο επίπεδο, όπως ήταν οι Αιγύπτιοι, οι Αζτέκοι, και τόσοι άλλοι. Η δημοκρατική Αθήνα, το χρυσό αιώνα του Περικλή χρησιμοποιούσε δούλους για να κτίσει ακροπόλεις και καταλήστευε τα ταμεία των συμμάχων. Έτσι, ας πούμε και σε δύο χιλιάδες χρόνια από τώρα το 4000 μ. Χ. μπορεί ο αμερικανικός πολιτισμός να θεωρείται εξίσου σημαντικός λόγω του πολέμου στο Ιράκ.

Δεύτερον, θέλω να τονίσω κάτι για τα θρησκευτικά. Ακούστηκε χθες ότι πρέπει να διδάσκονται ως θρησκευολογία. Είμαι σύμφωνος με αυτό, διότι πιστεύω ότι η θρησκεία είναι πίστη και ότι η πίστη δεν μπορεί να διδαχθεί παρά μόνο να μεταλαμπαδευτεί από γενιά σε γενιά.

Τρίτον, θέλω να πω κάτι για τις κτηριακές εγκαταστάσεις. Στην Ελλάδα του 2004 και των Ολυμπιακών Αγώνων πολλοί μαθητές είναι άστεγοι, δεν έχουν σχολεία, όπως συμβαίνει και στο σχολείο μου, ένα σχολείο της Καλλιθέας που υποτίθεται ότι είναι Αθήνα. Τα κτήρια είναι λυόμενα. Βέβαια, αυτό έχει σχέση και με τη δημοτική αρχή, αν δεν κάνω λάθος.

Επίσης, κάτι θέλω να πω για τα 15μελή Συμβούλια. Πρέπει να γίνει αναβάθμιση του θεσμού και να πάρουν αξία τα άτομα που συμμετέχουν σε αυτά. Γιατί με τη φεινή μου εμπειρία είδα ότι ορισμένα άτομα -συγγνώμη για την έκφραση- εκείνους που έφτυναν, μετά τους φιλούσαν, και ύστερα αυτούς που εξύψωναν τους έριχναν. Και αυτό μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουν τα προσωπικά τους συμφέροντα. Είδα μαθητές να γίνονται κλέφτες, να κλέβουν τους συμμαθητές τους.

Για τις εκδρομές κάτι θέλω να πω. Προτείνω να δημιουργηθούν κάποια ταξιδιωτικά πρακτορεία τα οποία θα διευκολύνουν όχι μόνο τους μαθητές στις εκδρομές, αλλά και άλλους πολίτες, ακόμα, ίσως, και τα ΚΑΠΗ κ.λπ.

Επίσης, θέλω να τονίσω την προσοχή μας στις μειονότητες και στους ξένους. Υπάρχει μεγάλος αριθμός οικονομικών μεταναστών που έρχονται στην Ελλάδα και πρέπει να τους κάνουμε να νιώσουν πιο άνετα γύρω μας. Ίσως, πρέπει να υιοθετήσουμε ορισμένα στοιχεία του πολιτισμού τους και της νοοτροπίας τους. Έτσι, έχω να προτείνω μαθήματα επιλογής τόσο αλβανικής, βουλγαρικής, τουρκικής, ακόμα και αφρικάνικης ιστορίας ή πολιτισμού.

Τέλος, θέλω να πω κάτι όσον αφορά τον αθλητισμό. Θε-

ωρώ ότι για να λυθεί το θέμα του «ντόμπιγκ» και όλα αυτά, ο αθλητισμός πρέπει να γίνει ερασιτεχνικός.

Αυτές ήταν οι απόψεις μου. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Δροσάτος από την Β' Αθήνας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΡΟΣΑΤΟΣ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι-Βουλευτές στη χθεσινή συνεδρίαση ακούστηκε η άποψη πως είναι αναγκαίο το βιβλίο της Ιστορίας να παρουσιάζει αντικειμενικότητα. Θέλω να ρωτήσω όλους τους συναδέλφους: Η Ιστορία δεν είναι αντικειμενική έκθεση των παρελθοντικών πραγμάτων και αναφορά των αιτιών και των συνεπειών τους;

Όλα όσα διδασκόμαστε, πιστεύω ακράδαντα, είναι η πραγματική κατάσταση που επικρατούσε και τα πραγματικά γεγονότα που εξελίχθηκαν. Δεν στρέφουμε την πλάστιγγα στο μέρος μας και στο μέρος των Ελλήνων. Η εργασία από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο παρουσιάζει απόλυτο σεβασμό προς την ιστορία των άλλων λαών και, επίσης, δεν φανατίζει. Δεν προάγει το σοβινισμό και τον πατριωτισμό, όπως αρκετοί πιστεύουν και τονίζουν. Αν ήθελε και επεδίωκε να δημιουργήσει τοπικιστικό πνεύμα στους Έλληνες, είχε τις ευκαιρίες να το κάνει.

Ακόμα θα επιθυμούσα να τονίσω πως, αν και οι Έλληνες μπορεί ομολογουμένως να προκάλεσαν βιαιότητες σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, ωστόσο αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά. Πρέπει όλοι μας να προάγουμε τη φιλία και την ομόνοια μεταξύ των λαών, γιατί μέσω της συνεργασίας μπορούμε να βαδίσουμε σε προσοδοφόρο μέλλον. Η Ιστορία είναι ένα «κτήμα εσαεί» και πρέπει όλοι να το διαβάζουμε έτσι, ώστε να κατανοούμε τα λάθη του παρελθόντος, να τα διαφοροποιούμε προς τη θετική πλευρά και να τα προσφέρουμε παρακαταθήκη στους απογόνους.

Θέλω, επίσης, στο τέλος της ομιλίας μου να εκφράσω εκ μέρους και όλου του Εφηβικού Κοινοβουλίου, εφσόν δεν έχει αναφερθεί ακόμα, τα ειλικρινή συλλυπητήρια για το χαμό του Πατριάρχη Αλεξανδρείας, μετά το ξαφνικό δυστύχημα που προκλήθηκε χθες, αφού η εκκλησιαστική αρχή είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής μας και ο ίδιος ήταν ένας λαμπρός ηγέτης που αγωνίστηκε για τη διατήρηση του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας στην Αίγυπτο με βάσανα, κακουχίες και διωγμούς.

Σας ευχαριστώ πολύ και μη ξεχνάμε να διαβάζουμε ιστορία, γιατί αλλιώς θα πνιγούμε μέσα στο ίδιο μας το σάλιο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτα Ηλιοπούλου από τη Β' Αθήνας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Αρχικά, δεν θεωρώ ότι το να κατηγορούμε τον πολιτικό φορέα για την κατάσταση της παιδείας σήμερα είναι η λύση. Σέβομαι

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

και συμμερίζομαι πάνω απ' όλα την άποψη όλων σας ότι η κατάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος είναι πολύ άσχημη. Αναφερθήκαμε ήδη χθες στα προβλήματα που υπάρχουν και τα οποία δικαιώνουν το μαθητή που διαμαρτύρεται. Παρόλα αυτά, όμως, πρέπει να αναρωτηθούμε κατά πόσο είμαστε εμείς δίκαιοι, όταν ζητάμε αυτά που ήδη υπάρχουν. Και δεν μιλάω για περιπτώσεις όπως του Κώστα που κάνουν μάθημα σε λυόμενα, αλλά για περιπτώσεις που τα παιδιά χαλούν πολυτελή σχολεία με γυμναστήρια και εργαστήρια χημείας και καταστρέφουν τις ίδιες τους τις τάξεις και μετά ζητούν καινούριες.

Κατά τη γνώμη μου, δεν καταφέρνουμε τίποτα προσπαθώντας να κάνουμε τους άλλους να νοιαστούν για κάτι, για το οποίο δεν νοιαζόμαστε εμείς οι ίδιοι. Ζητάμε καλύτερους καθηγητές που να νοιάζονται για τα μαθήματα που μας διδάσκουν, ενώ εμείς οι ίδιοι επιδιώκουμε να απουσιάζουμε από τη διδακτική ώρα. Ζητάμε καινούρια βιβλία, ενώ στο τέλος καίμε αυτά που μας έχουν δώσει.

Η όλη στάση μας, λοιπόν, απέναντι στο σχολείο, είναι λάθος. Ας καταλάβουμε ότι πρέπει να επωφεληθούμε από αυτά τα λίγα, έστω, που έχουμε και όχι να παραπονιόμαστε, γιατί δεν είναι αυτά που, ίσως, θα θέλαμε. Δεν λέω να μείνουμε σε αυτά, αλλά απλά να τα σεβόμαστε. Είμαστε τα θεμέλια ενός κτηρίου που θέλει ανανέωση. Το πρώτο, λοιπόν, που πρέπει να αλλάξει είμαστε εμείς. Πρέπει, κατά τη γνώμη μου να θελήσουμε εμείς πρώτα αυτή την αλλαγή, γιατί, όπως είπε και ο συγγραφέας Πάολο Κοέλιο, «όταν κάποιος θέλει κάτι πάρα πολύ, τότε όλο το σύμπαν συνωμοτεί για να γίνει αυτό πραγματικότητα». Και σε αυτή την περίπτωση, ευτυχώς, αυτοί που θέλουν αλλαγή είμαστε πολλοί, είμαστε εμείς. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Βουτετάκη από τη Β' Πειραιά.

ΒΟΥΤΕΤΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (Β' Πειραιά): Καταρχήν, καλημέρα κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές. Ονομάζομαι Βουτετάκη Αικατερίνη και είμαι από την εκλογική περιφέρεια Β' Πειραιά. Θα ήθελα να αναφερθώ και εγώ, όπως και ο συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής στο θέμα της κατάργησης των Πανελληνίων εξετάσεων στη Β' Λυκείου. Πιστεύω πως η νέα Κυβέρνηση έχοντας όλη την καλή διάθεση να βελτιώσει το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά, ίσως, και να κερδίσει την πολύτιμη συμπάθειά μας, αποφάσισε να καταργήσει τις Πανελλήνιες εξετάσεις στη Β' Λυκείου.

Όμως, αυτό είναι ένα λάθος. Θεωρώ πως δεν βελτιώνεται το εκπαιδευτικό σύστημα έτσι, αφού τα παιδιά δεν επωφελούνται. Εγώ έχω δώσει Πανελλήνιες εξετάσεις στη Β' Λυκείου και έζησα καλώς ή κακώς την πιο έντονη εμπειρία της ζωής μου. Πιστεύω, όπως και οι περισσότεροι μαθητές, από ό,τι τους έχω ακούσει να λένε, ότι οι πανελλήνιες στη Β'

Λυκείου είναι σημαντική εμπειρία. Μετά τις Πανελλήνιες στη Β' Λυκείου, γνωρίζουμε τα λάθη που κάναμε και μαθαίνουμε από αυτά, ώστε να μην ξαναγίνουν στη Γ' Λυκείου και να έχουμε μία καλύτερη επίδοση.

Θεωρώ πως οι Πανελλαδικές στη Β' Λυκείου μας προστατεύουν από την αποτυχία στη Γ' Λυκείου που -κακά τα ψέματα- είναι η πιο σημαντική τάξη των σχολικών μας χρόνων. Νομίζω ότι ή πρέπει να καταργηθούν τελείως και να διαμορφωθεί αλλιώς το εκπαιδευτικό σύστημα σε αυτόν τον τομέα ή να επιστρέψουν οι Πανελλήνιες στη Β' Λυκείου, γιατί πραγματικά είναι αδικία για τους επόμενους μαθητές της Γ' τάξης που θα δώσουν τις πιο σημαντικές εξετάσεις της ζωής τους χωρίς να έχουν εμπειρία και χωρίς να ξέρουν τι πραγματικά τους περιμένει.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωσήφ Κωνσταντίνος από το Νομό Ευβοίας.

ΙΩΣΗΦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Νομός Ευβοίας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θεσμό της «Βουλής των Εφήβων» και θα ήθελα να κάνω μία σύγκριση των νέων σήμερα στο σύνολό τους και των νέων του 1995 ή του 1996. Θα ήθελα, λοιπόν, να σκεφτούμε κάτι. Μήπως πάψαμε σήμερα να είμαστε αθύρματα των μηχανισμών της μόδας και της παραπληροφόρησης ή μήπως έχουμε πάψει να καταφεύγουμε στον ωχαδελφισμό των γονιών μας;

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι προβάλλεται ως επιτακτική ανάγκη αυτός ο θεσμός να ανανεωθεί και όχι, βέβαια, από τους τεχνοκράτες της Βουλής, αλλά από εμάς τους νέους, και όχι εν καιρώ, αλλά εδώ και τώρα.

Ένα δεύτερο θέμα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι το εξής: Συμμερίζομαι και εγώ την άποψη των παιδιών εκείνων τα οποία υποστήριξαν πως είναι απαραίτητη η γνώση των πολιτισμών των άλλων λαών. Θεωρώ ότι με τη σύγκριση και το συγκρητισμό των διαφόρων πολιτισμών, θα πετύχουμε να αναδειξουμε την αξία του δικού μας πολιτισμού, και, το κυριότερο για εμένα είναι, να τον σπρώξουμε προς τα εμπρός και όχι να μείνουμε στα κεκτημένα.

Τρίτον, θα ήθελα να επιχειρήσω μία τολμηρή σκέψη, τελείως σε θεωρητικό επίπεδο. Θεωρώ, λοιπόν, ότι αν είχαμε απαλλαγεί κατά κάποιον τρόπο από τη βαριά κληρονομιά -την περιβόητη- των προγόνων μας και από την οίηση που αυτή επιφέρει, νομίζω ότι θα είχαμε επιτύχει πολλά περισσότερα και ατομικά και κοινωνικά. Νομίζω ότι αυτή την στιγμή δεν θα βρισκόμασταν στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αναφέρθηκε, και, τέλος πάντων, θα είχαμε προχωρήσει περισσότερο.

Τέλος, θα ήθελα να απευθύνω ένα ερώτημα προς τον κύριο Αντιπρόεδρο, που εγώ προσωπικά τον συγκαταλέγω στους πνευματικούς ανθρώπους αυτού του τόπου. Θα ήθελα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

να τον ρωτήσω, λοιπόν, ποια είναι η προσπάθεια των πνευματικών ανθρώπων αυτού του τόπου, ώστε να προωθηθεί προς την περιφέρεια η παιδεία, ο πολιτισμός, οι ιδέες και να πάψει να είναι αποκλειστικό προνόμιο των νεόπλουτων οικογενειών της Αθήνας;

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική – Μαρία Κόκκορη από την Α΄ Αθήνας.

ΚΟΚΚΟΡΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΜΑΡΙΑ (Α΄ Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κύριοι και κυρίες, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, όταν μιλάμε για κακοποίηση, συνήθως εννοούμε τη σωματική, ξεχνώντας την πνευματική. Εγώ προσωπικά θεωρώ ότι η απομάκρυνση των ελληνικών γλυπτών του Παρθενώνα από το λίκνο της δημιουργίας τους και η εκμετάλλευσή τους από τους ξένους αποτελεί μία έμμεση κακοποίηση του πολιτισμού και της ιστορίας μας.

Βλέπω και μπορώ να διαπιστώσω ότι υπάρχουν πολλά εμπόδια μπροστά μας λόγω των συμφερόντων των κρατών που τα εκμεταλλεύονται οικονομικά, αλλά δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε με τίποτα την προσπάθεια για τη διεκδίκησή τους, γιατί εμείς οι Έλληνες έχουμε αποδείξει ότι έχουμε ψυχή, πείσμα και υπομονή για να μπορέσουμε να περιμένουμε και να διεκδικήσουμε ό,τι μας ανήκει.

Άλλωστε, αποδείξαμε ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε και με τους Ολυμπιακούς Αγώνες που έγιναν πρόσφατα στη χώρα μας. Ενώ όλοι έλεγαν και υποστήριζαν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να τα καταφέρουμε, εμείς το βάλουμε στόχο και σκοπό της ζωής μας και τα καταφέραμε. Έτσι πρέπει να θέσουμε ως στόχο την επιστροφή όλων μας ανήκουν.

Πρέπει να το κάνουμε, γιατί οι Έλληνες πρόγονοί μας τα δημιούργησαν, μέσα από αλλεπάλληλες συνθήκες, μέσα από αλλεπάλληλες τεχνολογίες και τεχνικές που εμείς, οι άνθρωποι του 21ου αιώνα, δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε και δεν μπορούμε και να μιμηθούμε. Αυτοί δημιούργησαν αυτά τα αριστουργήματα και τώρα έγιναν πόλος έλξης πολλών ξένων που γίνονται σφετεριστές της ελληνικής δόξας και προσπαθούν να πάρουν μία αχτίδα ελληνικού φωτός στην πατρίδα τους. Για πόσο, όμως, πρέπει να ανεχτούμε αυτή τη συμπεριφορά τους; Ποια θα ήταν η αντίδραση των δημιουργών τους ή η αντίδραση των Ελλήνων που πολέμησαν για να τα κρατήσουν εδώ;

Θα ήθελα οι ισχυροί ηγέτες αυτού του τόπου και οι πνευματικοί ηγέτες να δημιουργήσουν μία ισχυρή Επιτροπή με ενωμένα πρόσωπα για ένα σκοπό, να προσπαθήσουν να ξυπνήσουν από το λήθαργο τους φιλέλληνες Ευρωπαίους. Είμαι σίγουρη ότι θα τα καταφέρουν.

Θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα και να κάνω μία παράκληση. Θα ήθελα να συνεχιστεί αυτός ο θεσμός, ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων», γιατί μέσα απ' αυτόν μπορεί και

ακούγεται η φωνή της νέας γενιάς. Και αν κάποιος ρώτησαν χθές αν κάποιος από τους πολιτικούς μας ακούν, θα ήθελα να τους απαντήσω ότι δεν πρέπει να σας ενδιαφέρει αυτό. Είστε εδώ, καταθέσατε τις απόψεις σας, αφήσατε το αποτύπωμά σας σ' αυτή τη συνεδρίαση και να είστε σίγουροι ότι κάποια στιγμή θα ακουστείτε. Αυτά ήθελα να πω. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Κοτσάκης από το Νομό Σερρών..

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΣΑΚΗΣ (Νομός Σερρών): Ακουστήκε χθες το απόγευμα ότι η παιδεία μας νοσεί και κάτι πρέπει να κάνουμε. Το σχολείο αποτελεί κίτταρο ζωής και πηγή γνώσης, κέντρο στοχασμού και βάση της κοινωνίας. Η νέα γενιά, εμείς, σε λίγα χρόνια θα κληθούμε να παραλάβουμε τα σκήπτρα της ζωής, όχι με φόβο, όχι με δισταγμό, αλλά με τόλμη και αποφασιστικότητα, έχοντας όμως αποκτήσει τα απαραίτητα εφόδια, όπως κοινωνικότητα, ήθος, μόρφωση, κριτικό πνεύμα.

Όλοι οι πνευματικοί πατέρες που πέρασαν από τούτη τη χώρα προσπάθησαν -άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο- να επιτύχουν τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Χαρακτηριστικό μάλιστα γεγονός είναι ότι αποτελεί ένα από τα πρώτα ζητήματα με τα οποία καταπιάνεται μία κυβέρνηση από τη στιγμή που αναλαμβάνει τα ηνία του κράτους. Αρκεί όμως αυτό;

Χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και μελέτη σ' ένα τόσο πολυσύνθετο θέμα με πολλές απαιτήσεις και προβλήματα, διότι το σχολείο στις μέρες μας μετεωρίζεται ανάμεσα σε δύο προσανατολισμούς, τον τεχνοκρατικό και τον ανθρωπιστικό. Η συνεχής επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος, σε συνδυασμό με τα δεδομένα του χώρου της αγοράς εργασίας, επιβάλλει τη μετατροπή του σε χώρο εξειδίκευσης, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της γενικής μόρφωσης, της παιδείας.

Ο σκοπός της παιδείας είναι περισσότερο συνδεδεμένος με την επαγγελματική αποκατάσταση, παρά με την ουσιαστική μόρφωση. Μήπως, τελικά, το σχολείο είναι μέσο για την εισαγωγή (Χειροκροτήματα από τους Έφηβους Βουλευτές) σε σχολές προτίμησης (Χειροκροτήματα από τους Έφηβους Βουλευτές) και σκοπός (Χειροκροτήματα από τους Έφηβους Βουλευτές) δεν είναι η γνώση;

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Μάνου Βασιλική, Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Άρτας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥ (Νομός Άρτας): Αν ψάξετε στο διαδίκτυο για πληροφορίες σχετικά με το θεσμό, θα δείτε κάπου τον τρόπο κοινοποίησης της λειτουργίας στους μαθητές. Αναφέρεται αφιέρωση τριών διδακτικών ωρών για την

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ενημέρωση των μαθητών, καθώς και τριλεπτες ομιλίες των μαθητών για όποιο θέμα θέλουν.

Στο σχολείο μου και σε κάθε σχολείο της πόλης μου δεν έγινε κάτι από τα παραπάνω. Συνομιλώντας αυτές τις μέρες με παιδιά από όλη την Ελλάδα είδα ότι το σχολείο μου δεν είναι εξαίρεση. Οι περισσότεροι μαθητές, λέτε μέσα στη σύνθεση, γνωρίζουν την αξία και τη χρησιμότητα του εκπαιδευτικού προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

Η εμπειρία μου, αν όχι αναίρετα, τουλάχιστον διαφεύδει σε μεγάλο βαθμό, αυτή τη φράση. Όλοι γνωρίζουν την ύπαρξή του, αρκετοί παίρνουν μέρος, αλλά ελάχιστοι είναι αυτοί που γνωρίζουν πραγματικά την αξία του. Κάποιοι μάλιστα αρνούνται να λάβουν μέρος και περιφρονούν το θεσμό, όχι λόγω αρνητικότητας των εφήβων, όπως θα βιαστούν πολλοί να δηλώσουν, αλλά αποκλειστικά λόγω λάθους ή καθόλου ενημέρωσης.

Οι καθηγητές-σύνδεσμοι από τους οποίους αναζήτησα πληροφορίες δεν ήταν ικανοί να απαντήσουν σε κανένα από τα ερωτήματά μου. Αρκούνταν περισσότερο σε αόριστες δηλώσεις και πολύ συγκεχυμένες απόψεις.

Πρέπει πρώτα οι καθηγητές να ενστερνιστούν μια σωστή στάση απέναντι στο θεσμό, για να την εμφυσήσουν και στους μαθητές αργότερα. Ας μην αφήσουμε την αποχή και την απραξία να γίνει κανόνας. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η εισηγήτρια της Επιτροπής, η Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα Αθανάτου από το Νομό Λασιθίου, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΤΟΥ (Νομός Λασιθίου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, δεν έχω προετοιμάσει κάτι ιδιαίτερο, αλλά οι ενδιαφέρουσες προτάσεις των παιδιών εδώ με προκάλεσαν να μιλήσω.

Εγώ φέτος αποφοίτησα από το Ενιαίο Λύκειο και μπορώ να έχω σχηματίσει μια ολοκληρωμένη εικόνα και του εκπαιδευτικού και του εξεταστικού συστήματος. Θα ασχοληθώ, κυρίως, με το θέμα των εξετάσεων. Πιστεύω κι εγώ ότι δεν είναι σωστή κίνηση η κατάργηση των εξετάσεων στη Β' Λυκείου, καθώς αποτέλεσαν μια πολύτιμη εμπειρία, αλλά νομίζω ότι εξίσου λάθος είναι και η κίνηση να μειωθούν τα μαθήματα της Γ' Λυκείου από εννιά σε έξι. Νομίζω ότι είναι ένα βήμα που θα πάει το σχολείο γενικά και τις εξετάσεις πίσω, ότι είναι ένα βήμα που σταδιακά θα μας μεταφέρει στο σύστημα των δεσμών.

Επίσης, θέλω να κάνω μια επισήμανση στις προτάσεις του φίλου Παναγιώτη, σχετικά με τη διδασκαλία της Ιστορίας. Πιστεύω ότι η ιστορία όντως είναι μια αντικειμενική θεώρηση του παρελθόντος, αλλά η ιστορία που διδασκόμαστε εμείς στα σχολεία δεν είναι αντικειμενική θεώρηση. Τα βιβλία μας -αλλά και ο τρόπος που μας τα διδάσκουν- φυσικά δεν γράφουν την πραγματική αλήθεια. Πιστεύω ότι ένα παιδί στην ηλικία των 16-17 ετών είναι αρκετά ώριμο, ώστε

να μάθει όλη την αλήθεια. Και καθώς ξέρουμε ότι δεν είναι και τόσο επιτυχημένη η διδασκαλία της Ιστορίας, ας μαθαίνουμε τουλάχιστον λίγα, αλλά αυτά τα λίγα να είναι σωστά, να είναι πραγματικά.

Έτσι, προτείνω να ξαναγραφούν τα βιβλία της Ιστορίας, κυρίως του Λυκείου και του Γυμνασίου έτσι, ώστε να υπάρξει μια πιο αντικειμενική κρίση. Αυτά είχα να πω για το θέμα της παιδείας.

Παρατήρησα και κάτι άλλο και θα ήθελα να το επισημάνω. Βασικά απευθύνομαι στις φίλες Περσεφόνη και Δανάη.

Παιδιά είμαστε νέοι, έχουμε οράματα, τόλμη, φαντασία - το είπατε- ελπίζουμε και αγωνιζόμαστε για ένα καλύτερο αύριο, γιατί ο κόσμος ως έχει δεν μας καλύπτει. Δεν διαφωνώ σε αυτό, αλλά θέλω να σας πω κάτι. Αρκετά χρησιμοποιήσαμε το επιχείρημα της νεότητας και της φαντασίας μας σε κάθε πρόβλημα. Παρεκτραπήκαμε. Νομίζω ότι ξεχάσαμε το λόγο για τον οποίο βρισκόμαστε εδώ. Ήρθαμε για να κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις, να ακουστούν οι θέσεις μας πάνω σε κάποια καίρια θέματα. Και πάνω σε τέτοια καίρια θέματα δεν νομίζω ότι χωρούν συναισθηματικές εξάρσεις ή λυρισμοί. Δεν θα μετατρέψουμε αυτή την άσκηση δημοκρατίας, όπως είχε πει ο αξέχαστος Σαμαράκης, σε μελόδραμα.

Παιδιά ηρεμήστε. Ναι, έχουμε προβλήματα. Ο κόσμος μας δεν είναι τέλειος, αλλά τα πράγματα δεν είναι και τόσο τραγικά. Σας το είπα χθες και πρέπει να σας το ξαναπώ και πρέπει να το έχετε πάντα στο μυαλό σας.

Ναι Δανάη, έχουμε φαντασία, αλλά δεν έχουμε μόνο φαντασία. Παιδιά, δεν ζούμε πλέον, ή ακόμα, στον παράδεισο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Επαμεινώνδας Δογέας, Έφηβος Βουλευτής από την Α' Αθήνας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΔΟΓΕΑΣ (Α' Αθήνας): Εγώ δεν θα ήθελα να αναλύσω θεωρητικά κάποιο ζήτημα, αλλά θα αναφερθώ σε ένα θέμα της επικαιρότητας, σχετικά με την εκπαίδευση και συγκεκριμένα στη διαμάχη που έχει ξεσπάσει ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση για το θέμα της αναγνώρισης των τίτλων σπουδών των Κολλεγίων και Εργαστηρίων Ελευθέρων Σπουδών.

Το θέμα μου είχε κάνει μεγάλη εντύπωση, όταν το πρωτοάκουσα και νομίζω ότι δεν έχουμε συνειδητοποιήσει ακόμα τις αληθινές του διαστάσεις. Από ό,τι έχω καταλάβει στην ουσία, κάποιο ξένο πανεπιστήμιο, π.χ. του Μάντσεστερ ή του Λέστερ ή οποιοδήποτε άλλο, ανοίγει ένα παράρτημα στην Ελλάδα. Ο Έλληνας γράφεται στην Ελλάδα, φοιτά εδώ και παίρνει το πτυχίο του αντίστοιχου πανεπιστημίου. Και βέβαια, από ό,τι διάβασα και είδα, το θέμα αφορά πάρα πολλούς, γιατί νομίζω ότι 25.000 Έλληνες κάθε χρόνο παρακολουθούν μαθήματα σε τέτοια εκπαιδευτικά ιδρύματα και ζουν μέσα στην αβεβαιότητα, για το αν οι τίτλοι τους θα έχουν κάποιο αντίκρισμα.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Εγώ προσωπικά, αν και δεν έχω πλήρη γνώση του θέματος, τοποθετούμαι αρνητικά για δύο λόγους, κυρίως. Καταρχάς, επειδή το πρόγραμμα σπουδών τους, από ό,τι ξέρω τουλάχιστον, δεν ελέγχεται από το ελληνικό κράτος, και δεύτερον -από ιδεολογικής πλευράς- η χορήγηση διπλώματος πανεπιστημίου από κάποιο ιδιώτη αλλάζει τελείως το χάρτη της παιδείας στην Ελλάδα και αντιτίθεται στο ίδιο το Σύνταγμα. Ανέφερα αυτό το ζήτημα, γιατί θα ήθελα πραγματικά να ακούσω τις γνώμες των υπολοίπων παιδιών πάνω σε αυτό.

Επίσης, με έκπληξη άκουσα πριν το λόγο του αγαπητού Στέργιου, ο οποίος αναφέρθηκε σε κάποιο προσωπικό ζήτημα που έχει προκύψει. Παιδιά, ειλικρινά θα παρακαλούσα όλους σας να μην ανάγετε διάφορα σοβαρά κοινωνικά θέματα σε προσωπικές διαφορές, οι οποίες μάλιστα καλούνται να λυθούν μέσα σε αυτή την Αίθουσα.

Όλοι έχουμε δει στην τηλεόραση τους διάφορους πολιτικούς να επιτίθενται προσωπικά στους αντιπάλους τους στα διάφορα «παράθυρα» της τηλεόρασης, αλλά μέχρι και μέσα στη Βουλή. Ας αφήσουμε αυτές τις τακτικές στους μεγάλους και ας δείξουμε, πώς πραγματικά πρέπει να γίνεται ο διάλογος και πώς πρέπει να λειτουργεί η Βουλή.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι όλοι μας, πιστεύω, περιμένουμε με αγωνία απάντησή σας, σχετικά με το θέμα του ραδιοφωνικού σταθμού και της τηλεοπτικής εκπομπής των Έφηβων Βουλευτών.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Καραγιάννη, από το νομό Μαγνησίας.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ (Νομός Μαγνησίας): Εγώ θα ήθελα να αναφερθώ, κυρίως, στην υπογραμμισμένη που κάνατε σε μια πρόταση που τέθηκε εδώ, σχετικά με την κατάρτιση των καθηγητών μας και τον έλεγχο των γνώσεών τους.

Μιλήσατε, λοιπόν, για κοινωνικό ρατσισμό ανάμεσά τους. Αυτό τον κοινωνικό ρατσισμό, όμως, εμείς βιώνουμε, όταν, όπως είπε και κάποιος φίλος Βουλευτής, ένα παιδί με ειδικές ανάγκες δεν μπορεί να σηκώσει τη σημαία.

Μιλήσατε για αναξιπιστία και για αμφιβολία των εξετάσεων και των κριτών. Εμάς, όμως, ποιος μας λέει ότι οι διορθώσεις αυτές είναι έγκυρες; Ξέρω ότι βαθμολογούμαστε από δύο και αν υπάρχει μεγάλη διαφορά στη βαθμολογία και από τρίτο ελεγκτή. Αλλά και πάλι γνωρίζω πολλούς μαθητές, οι οποίοι αν και είναι άριστοι έχουν μεγάλη αμφιβολία για την αξιοπιστία του βαθμού τους.

Μιλήσατε για πίεσεις. Εγώ προσωπικά σηκώνομαι 6.15 το πρωί για να πάω σχολείο και να έρθω σπίτι μου στις 8 το βράδυ, και, επειδή είμαι κουρασμένη, σηκώνομαι στις 3 τα χαράματα για να διαβάσω. Πόσο μεγαλύτερη πίεση λοιπόν να έχω;

Μιλήσατε για εξέγερση και απεργία των καθηγητών. Αν θυμάμαι καλά και δε σφάλω, πριν από λίγα χρόνια είχε τεθεί από τον κ. Αρσένη το θέμα με τη νομοθέτηση. Πολλά παιδιά εξέγερθηκαν, βγήκαν στους δρόμους με πανό και συνθήματα, αλλά δεν έγινε κάτι. Έγιναν τροποποιήσεις, βέβαια, αλλά δεν φάνηκε όλα αυτά να αγγίζουν την Κυβέρνηση.

Μιλήσατε για απολύσεις και τόσο κόπο χαμένο, γιατί πολλοί καθηγητές σπούδασαν. Εγώ, προσωπικά, γνωρίζω παιδιά, άριστους μαθητές οι οποίοι, όμως, δεν μπόρεσαν να πετύχουν τους στόχους τους, όχι γιατί δεν ήταν επαρκές το διάβασμα και η μελέτη τους ή επειδή δεν παρακολουθούσαν τα απαιτούμενα φροντιστήρια, αλλά γιατί τους έτυχε κάποια άσχημη συγκυρία, και λόγω άγχους δεν κατόρθωσαν να πάρουν τον απαιτούμενο βαθμό.

Τώρα όλα αυτά πάνε χαμένα. Ή θα πρέπει να πάνε στη σχολή που πέρασαν λόγω της βαθμολογίας που πήραν ή θα πρέπει να χάσουν μία ακόμα χρονιά και να ξαναδώσουν εξετάσεις. Θα μπορούσε, αρχικά, να τεθεί αυτός ο προβληματισμός και στην πορεία να γίνουν οι ανάλογες αλλαγές.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δροσούνης Γεώργιος, από το Κοζακό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΟΥΝΗΣ (Κοζακό): Θα ήθελα να πω ότι καταφεύγουν πολλοί στα φροντιστήρια, αλλά δεν είναι μόνο οι καθηγητές που ευθύνονται γι' αυτό. Τα μαθήματα είναι πάρα πολλά και νομίζω ότι στη Β' και στη Γ' Λυκείου θα ήταν καλύτερο να έχουμε μόνο μαθήματα κατεύθυνσης και πολύ λίγα μαθήματα Γενικής παιδείας. Έτσι, θα υπάρχουν περισσότερες ώρες κατεύθυνσης και δεν θα χρειάζεται να καταφεύγουν οι μαθητές σε φροντιστήρια. Θα εξοικονομούσαν κατ' αυτόν τον τρόπο χρόνο και κόπο, θα μειώνονταν, ίσως, οι εβδομαδιαίες ώρες στο σχολείο και, έτσι, θα είχαν τα παιδιά περισσότερο ελεύθερο χρόνο.

Επίσης, θα ήθελα να προσθέσω κάτι για το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Νομίζω ότι η ελληνική οικονομία δεν είναι πολύ ανθεκτική και θα ήταν καλύτερο να μη δαπανώνται τόσα λεφτά για το ξενοδοχείο μας. Θα μπορούσαμε να μείνουμε σε ένα πιο απλό ξενοδοχείο.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βουλγαροπούλου Σοφία, από το νομό Κιλκίς.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κιλκίς): Θα ήθελα να κάνω ορισμένα σχόλια για τα όσα είπαν τα παιδιά. Στην αρχή μίλησε η Ζωή και αναφέρθηκε στα μαθήματα που αφορούν τις καλές τέχνες.

Εγώ θα ήθελα να προσθέσω ότι κάποια μαθήματα, όπως η Μουσική και η Ζωγραφική, είναι παρεξηγημένα. Προσω-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

πικά, δεν ασχολούμαι με τη μουσική, αλλά με τη Ζωγραφική. Στο Λύκειο η Μουσικολογία δεν υπάρχει ούτε καν ως μάθημα επιλογής. Όλα τα παιδιά διαλέγουν τα μαθήματα επιλογής με κριτήριο το αν διαβάζουμε πολύ ή λίγο. Για παράδειγμα, όλοι πηγαίνουν στην Πληροφορική γιατί δεν γράφουν εξετάσεις και δεν χρειάζεται πολύ διάβασμα και γιατί ήδη έχουμε πολύ διάβασμα στα υπόλοιπα μαθήματα, σε αυτά της Γενικής παιδείας και της κατεύθυνσης.

Το καλύτερο, λοιπόν, θα ήταν αυτά τα μαθήματα να είναι μαθήματα επιλογής και να διδάσκονται από καθηγητές, οι οποίοι να μας κινούν το ενδιαφέρον. Για παράδειγμα, δεν είναι σωστό να κάνουμε το μάθημα της ζωγραφικής με μία καθηγήτρια που διδάσκει ιστορία, γιατί έτσι γίνεται στο σχολείο μου.

Επίσης, δεν πρέπει το μάθημα του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού να διδάσκεται από γυμναστές, οι οποίοι το μόνο που θέλουν, είναι να συμπληρώσουν κάποιες ώρες, ώστε να έχουν καλύτερο μισθό.

Υπάρχουν και κάποια άλλα μαθήματα επιλογής, όπως είναι το σχέδιο. Προσωπικά, έχω ως στόχο την αρχιτεκτονική και το σχέδιο ως μάθημα επιλογής στη Γ' Λυκείου στο σχολείο μου, όπως και σε κάποια άλλα σχολεία, δεν διδάσκεται καθόλου. Όσοι ενδιαφέρονται, αναγκάζονται να τρέχουν σε φροντιστήρια. Στην πόλη μου, το Κιλκίς, δεν υπάρχει φροντιστήριο για σχέδιο και, έτσι, πηγαίνουμε στη Θεσσαλονίκη που είναι η κοντινότερη πόλη.

Οι προηγούμενοι ομιλητές αναφέρθηκαν στην άρση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών. Όλοι είμαστε λίγο μπερδεμένοι με αυτό το θέμα. Εγώ θα πρότεινα να μειωθεί το όριο ηλικίας για τη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών. Αυτό είναι λίγο δύσκολο, γιατί το κράτος θα έχει να πληρώνει και τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Είμαστε, όμως, μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και νομίζω ότι υπάρχουν κονδύλια για να γίνει κάτι τέτοιο.

Το θέμα της σημαίας και ο κοινωνικός ρατσισμός είναι πολύ σημαντικά θέματα. Στη χώρα μας υπάρχει αυτό το πρόβλημα με τη σημαία, όχι μόνο επειδή μένουμε στο θέμα της καταγωγής κάποιου προσώπου, αλλά έχει σχέση με την ιστορία μας. Η ελληνική σημαία συμβολίζει το ελληνικό φρόνημα, την περηφάνια, και έτσι έχει επικρατήσει να πιστεύουμε ότι τη σημαία πρέπει να την κρατούν μόνο Έλληνες. Αυτή είναι η γνώμη μου, αλλά από εκεί και πέρα δεν διαφωνώ από τη στιγμή που κάποιος είναι αριστούχος, να ανταμείβεται με αυτόν τον τρόπο.

Ως προς το θέμα της ιστορίας, θα ήθελα να πω ότι, όπως δείχνουν και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα νέα παιδιά δεν γνωρίζουν πότε και γιατί γιορτάζουμε την επέτειο του «ΟΧΙ» και την Επανάσταση του 1821. Επειδή χθες αναφέρθηκαν κάποια πράγματα για τον πομπό και το δέκτη, αυτό είναι ευθύνη του πομπού. Από τη στιγμή που στο μάθημα της

ιστορίας οι καθηγητές δεν μας κινούν το ενδιαφέρον, αλλά πηγαίνουμε, ακούμε και διαβάζουμε το μάθημα για να πάρουμε κάποιο βαθμό, φυσικά δεν δείχνουμε ενδιαφέρον και δεν μπορούμε να μάθουμε την ιστορία. Είναι το φυσικό αποτέλεσμα.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι δεν πρέπει να χάνουμε την αισιοδοξία μας. Κάποιος είπε ότι είναι καλή η γκρίνια, ειδικά στην ηλικία μας, αλλά ας μη χάνουμε το κουράγιο μας λέγοντας μόνο τα προβλήματα, αλλά να βλέπουμε και την καλή πλευρά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ξανθή Κούρτη από το Νομό Πρέβεζας.

ΞΑΝΘΗ ΚΟΥΡΤΗ (Νομός Πρέβεζας): Όταν επιλέχθηκα για τη «Βουλή των Εφήβων», το κύριο θέμα που με απασχόλησε, ήταν το τι ρούχα θα φορέσω. Τελικά, όμως, ήταν το τελευταίο πράγμα με το οποίο στην πραγματικότητα ασχολήθηκα.

Πρέπει να σας πω ότι χάριχα πολύ γιατί άκουσα πολλές απόψεις, από τις οποίες με άλλες συμφωνώ και με άλλες διαφωνώ. Γνώρισα πάρα πολλά άτομα, τα οποία δίνουν το στίγμα της νέας γενιάς. Αποδεικνύουν ότι σήμερα η νέα γενιά ανησυχεί, προβληματίζεται, σκέφτεται, κρίνει και αποφασίζει. Μπορεί να ακούστηκαν, κυρίως, παράπονα, γκρίνια και προβλήματα. Γι' αυτό, όμως, δεν είμαστε εδώ; Μόνο αν γνωρίσουμε τα προβλήματα, θα μπορέσουμε να τα λύσουμε και να κάνουμε τον κόσμο ακόμα καλύτερο. Δεν νομίζω ότι ήρθε κανείς εδώ για να πει πόσο τέλεια είναι η ζωή μας.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στον αθλητισμό και σε ένα θέμα που υπάρχει στη «Σύνθεση των Κειμένων». Αυτό το πρόβλημα είναι η βία στα γήπεδα, για το οποίο δεν έχουμε αναφέρει τίποτα μέχρι αυτήν τη στιγμή. Δεν νομίζω ότι στη βία πρέπει να είναι απάντηση η βία, δεν πρέπει να ανατροφοδοτείται ο κύκλος. Η λύση βρίσκεται στην παιδεία. Πρέπει από νεαρή ηλικία να μάθουμε όλοι μας ότι στα γήπεδα δεν πάμε ούτε για να τσακωθούμε ούτε για να βριστούμε, αλλά για να απολαύσουμε το θέαμα.

Ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» είναι πάρα πολύ καλός και μπορεί να βελτιωθεί ακόμα περισσότερο. Πιστεύω ότι πρέπει οι εργασίες να συνεχιστούν και εκτός αυτού του τετραημέρου. Μία καλή λύση θα ήταν ο Ραδιοφωνικός Σταθμός, όπως πρότεινε χθες μία συνάδελφος. Βρίσκω πως είναι μία καταπληκτική ιδέα.

Τέλος, θα ήθελα το κράτος να ενημερώνει περισσότερο τα σχολεία της επαρχίας γύρω από τα θέματα πολιτισμού. Θα ήθελα να εκδίδονται σχολικές εφημερίδες σε όλα τα σχολεία και όχι μόνο σε μερικά, όπως σήμερα συμβαίνει. Για παράδειγμα, στη περιοχή μου δεν υπάρχει κάτι τέτοιο.

Πιστεύω ότι μέσα από τον γραπτό λόγο η ενημέρωση, η ψυχαγωγία και γενικά η ελεύθερη έκφραση είναι κάτι που πρέπει να συμβεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασίου Αικατερίνη, από τη Β' Αθήνας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, χθες δόθηκε σε εμάς το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου, το δικαίωμα να εκφράσουμε ελεύθερα και να αναπτύξουμε τους προβληματισμούς μας στα θέματα που μας απασχολούν και μάλιστα να ακουστούν σε όλο τον πολιτικό κόσμο.

Πολλές από τις απόψεις που άκουσα ήταν σύμφωνες με τα δικά μου πιστεύω και μου έδωσαν ορισμένα ηθικά διδάγματα. Απ' όσα άκουσα χθες και σήμερα, κατάλαβα ότι οι νέοι έχουν αναπτύξει σε τέτοιο βαθμό την κριτική τους σκέψη και το πνεύμα τους, ώστε να μπορούν να προτείνουν λύσεις σε προβλήματα, που οι πολιτικοί, με την τόση πείρα που διαθέτουν δεν μπόρεσαν ακόμη να λύσουν.

Όλες αυτές οι λύσεις που ειπώθηκαν, δεν γνωρίζω αν μπορούν να υλοποιηθούν, ωστόσο, όμως, ελπίζω και εύχομαι ορισμένες απ' αυτές να ληφθούν υπόψη από τους πολιτικούς και να τις κάνουν πραγματικότητα. Ωστόσο χθες άκουσα την άποψη ότι οι περισσότεροι από εμάς μίλησαν για τα προβλήματα που βιώνουμε στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου και όχι για τις χαρές. Κατά τη γνώμη μου, αυτές οι δύο τελευταίες τάξεις είναι οι πιο σημαντικές για τη μετέπειτα πορεία μας με αποτέλεσμα το διάβασμα να έχει γίνει επιτακτική ανάγκη και ο ελεύθερος χρόνος μας να είναι ελάχιστος έως μηδαμινός. Αν συγκρίνουμε τις λύπες και τις χαρές που βιώνουμε, περισσότερες είναι οι λύπες, με την έννοια του άγχους και της αγωνίας.

Με τις λύσεις που δίνουμε, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα του και λιθαράκι – λιθαράκι να δημιουργηθεί ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο θα βιώσουν οι μεταγενέστεροι από εμάς και θα είναι καλύτερο απ' αυτό που έχουμε εμείς σήμερα. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Κουτσούκου – Αργυράκη Ασημίνα, από τη Β' Αθήνας, έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ-ΑΡΓΥΡΑΚΗ (Β' Αθήνας): Θέλω να αναφερθώ στην πρόταση που έγινε να υπάρξει άρση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών. Διαφωνώ με αυτήν την πρόταση και θεωρώ απαράδεκτο να γίνει κάτι τέτοιο, όχι μόνο για το επάγγελμα των εκπαιδευτικών, αλλά και για οποιοδήποτε επάγγελμα. Νομίζω ότι έχει εκβιαστικό χαρακτήρα μία τέτοια πρόταση. Το να κάνει κάποιος σωστά τη δουλειά του εξαρτάται από το να του αρέσει αυτό που κάνει. Γι' αυτό, λοιπόν, το ζήτημα είναι να βρούμε αυτό που αγαπάμε, για να ασχοληθούμε μαζί του. Επίσης, εξαρτάται από την παιδεία. Αυτό ισχύει για όλα τα επαγγέλματα.

Πιστεύω, λοιπόν ότι πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας στην προσφορά παιδείας, στο εκπαιδευτικό σύστημα και

όχι να ασχολούμαστε επιφανειακά με αυτά τα πράγματα. Ενδεχομένως να γίνουμε καθηγητές κάποιοι από εμάς και δεν νομίζω ότι θα θέλαμε να αξιολογούμαστε έτσι. Με αυτόν τον τρόπο φοβόμαστε να εκφραστούμε και να δημιουργήσουμε. Ειδικά εμείς η νέα γενιά δεν πρέπει να στηρίζουμε τις απόψεις και τα όνειρά μας, τον κόσμο και το μέλλον που είναι στα χέρια μας, σε μία πολιτική φόβου, εκβιασμού και απειλής.

Υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα που πρέπει να αλλάξουν στο εκπαιδευτικό σύστημα, όπως τα βιβλία, το σύστημα αξιολόγησης των μαθητών, τα μαθήματα. Είναι ολόκληρη η νοοτροπία μας. Υπάρχουν πάρα πολλές κοινωνικές προκαταλήψεις που πρέπει να καταρριφούμε ως μαθητές, ως νέοι πολίτες αυτού του τόπου, ως άνθρωποι πάνω απ' όλα με όνειρα και ψυχή. Είναι κρίμα να αναλωνόμαστε σε τέτοια πράγματα.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στο ζήτημα της απασχόλησης κάποιων καθηγητών στη διδασκαλία μαθημάτων που δεν έχουν σχέση με την ειδικότητά τους. Νομίζω ότι όλοι μας είμαστε μάρτυρες τέτοιων καταστάσεων και πραγματικά πρόκειται για μία διαδικασία ιδιαίτερα ψυχοφθόρα, τόσο για εμάς τους μαθητές όσο και για τους ίδιους τους καθηγητές. Έχει τύχει να μιλήσω με κάποιους καθηγητές από το σχολείο μου, οι οποίοι κάνουν μαθήματα που δεν είναι της ειδικότητάς τους και πραγματικά είναι πολύ δύσκολο και για εκείνους.

Θα ήθελα να προτείνω την απασχόληση των καθηγητών που έχουν μειωμένο ωράριο σε κάποιες πολιτιστικές ομάδες, σε κάποια πολιτιστικά προγράμματα, ίσως, γύρω από τη μουσική, το θέατρο, τον πολιτισμό μας, που θα έκαναν καλό σε όλους μας. Έτσι, θα καλύπτονταν και κάποιες ώρες των καθηγητών που έχουν λίγα μαθήματα. Ευχαριστώ.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 30'

ΔΙΑΚΟΠΗ

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση. Θα ήθελα να δώσουμε το λόγο σε τρεις ακόμα συναδέλφους σας που δεν δευτερολόγησαν και μετά θα προχωρήσουμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κατερίνα Καρδαμανίδου από την Α' Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΡΔΑΜΑΝΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Αγαπητοί συνάδελφοι, κατ' αρχήν θα ήθελα να επισημάνω κάτι σε έναν ομιλητή που μας είπε χθες για το θέμα των μαθητικών εκλογών. Πρότεινε, πριν τις εκλογές, τα παιδιά να παρουσιάζονται στους υπόλοιπους μαθητές. Θα ήθελα να πω ότι αυτή η διαδικασία γίνεται στο δικό μου σχολείο και είναι καθαρά θέμα της διεύθυνσης, οπότε μπορείτε να το ζητήσετε από εκεί.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, είπατε χθες ότι κάποιες προτά-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

σεις είναι δύσκολο να γίνουν πράξη από την Κυβέρνηση λόγω αναταραχών που μπορεί να δημιουργηθούν, λόγω της γραφειοκρατίας, κατά τη γνώμη μου, λόγω του πολιτικού κόστους, όπως ξαναείπατε.

Αυτό, τελικά, είναι το πιο σημαντικό; Νομίζω ότι για να πάει μπροστά αυτή η χώρα, κάποιος τελικά πρέπει να αναλάβει το ρίσκο και όχι όλοι οι πολιτικοί να ακολουθούν την πελατημένη οδό. Αλλιώς θα βρισκόμαστε πάντα σε στασιμότητα. Πώς θα φανεί η διαφορετικότητα του κάθε κόμματος, αν τελικά αυτή υπάρχει;

Επίσης, ξεκίνησα χθες και ανέφερα πρώτη το θέμα της άρσης της μονιμότητας των καθηγητών και έχει γίνει πολύ μεγάλο θέμα και χάρηκα. Θα ήθελα να πω ότι θα ήταν καλό να γίνεται όχι για εκφοβισμό των καθηγητών, όπως κάποιος νόμισαν, αλλά θα λειτουργήσει ως κίνητρο για τη συνεχή βελτίωσή τους. Το γεγονός ότι υπάρχουν παράπονα από τους μαθητές δείχνει ότι κάτι δεν πάει καλά.

Θα αλλάξω θέμα, μιλώντας για τα ίσα δικαιώματα. Πραγματικά δεν μπορώ να καταλάβω την ονομασία «Παραολυμπιακοί Αγώνες». Τι σημαίνει αυτό; Γιατί διαχωρίζονται έτσι τα άτομα αυτά; Αυτή η ανισότητα είναι προφανής και στο επίπεδο της διαφήμισης των Αγώνων. Καταλαβαίνω ότι είναι δύσκολο να τελούνται παράλληλα με τους «κανονικούς» Αγώνες, μπορούν, όμως, να συνεχίζονται με την ίδια ένταση και το ίδιο πάθος. Ακόμα και το χρονικό διάστημα που πραγματοποιούνται καθιστά δύσκολη την παρακολούθησή τους από μαθητές, αφού ξεκινά η σχολική περίοδος.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα θέμα σχετικό με την αισθητική των σχολείων, τα «γκράφφιτι», τα οποία είναι ευρέως διαδεδομένα σε μαθητές με καλλιτεχνικές ανησυχίες και τα οποία τις περισσότερες φορές απαγορεύονται. Πιστεύω πως αν τα «γκράφφιτι» δεν προβάλλουν χυδαίες εικόνες -αν και ποιος μπορεί να καθορίσει τι είναι χυδαίο- θα πρέπει να επιτρέπονται, να προωθούνται από τα σχολεία κι όχι να αποβάλλονται οι μαθητές. Κατά τη γνώμη μου, είναι μέσο έκφρασης της νεανικής ανησυχίας και συμβάλλει στη διαμόρφωση αισθητικής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Δημητριάδου Αθηνά από το Νομό Ημαθίας έχει το λόγο.

ΑΘΗΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ (Νομός Ημαθίας): Αγαπητέ Πρόεδρε, και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που απασχολεί πολλούς νέους.

Ποιος από εμάς δεν έχει σκεφθεί είτε σε εξετάσεις ξένων γλωσσών είτε μέσα στην τάξη του σχολείου αναπτύσσονται συμπάθειες μεταξύ καθηγητών-επιτηρητών και μαθητών; Και δεν εννοώ αθώες συμπάθειες που είναι φυσικό να υπάρχουν, αλλά ύποπτες συμπάθειες. Υπάρχουν παιδιά που ενώ στο φροντιστήριο είναι άριστα, όταν έρχονται τα αποτελέσματα

του πτυχίου, π.χ. lower και proficiency, απογοητεύονται.

Όλοι θα έχουμε δει μέσα στα εξεταστήρια τους επιτηρητές να ρωτούν κάποια παιδιά, τι κάνουν οι γονείς τους; Γιατί οι κόρες ή οι υιοί των λυκειαρχών έχουν επιπλέον προνόμια; Ξέρω ότι μπορεί εδώ μέσα να υπάρχουν παιδιά καθηγητών, ξέρω ότι πολλά παιδιά καθηγητών υποφέρουν από αυτό, γιατί δεν είναι σαν τους άλλους τους προνομιούχους. Θέλουν να κατακτήσουν κάτι με την αξία τους.

Είχε ακουστεί ένα περιστατικό μαθητή, που ήταν γιός λυκειαρχή, ο οποίος αυτοκτόνησε από την πίεση των συμμαθητών του. Τέτοια περιστατικά είναι θλιβερά. Όλοι οι νέοι πρέπει να προσπαθούν να αποκτήσουν κάτι με την αξία τους. Γιατί υπάρχουν παιδιά που υποφέρουν από αυτές τις πονηριές.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Γλύκας Μικές από το Νομό της Χίου έχει το λόγο.

ΜΙΚΕΣ ΓΛΥΚΑΣ (Νομός Χίου): Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω για ένα θέμα που δεν το άκουσα εδώ μέσα. Είναι η έλλειψη πολιτικοποίησης στη σημερινή νεολαία. Μέσα στα σχολεία δεν υπάρχουν κάποιες φορές που να μαθαίνουμε κάποια πράγματα σχετικά με τα πολιτικά δρώμενα του τόπου μας και τις έννοιες, όπως «αριστερά», «κέντρο» κ.λπ.

Θα ήθελα να προτείνω ότι καλά θα ήταν κάποιες φορές πολιτικοί του τόπου μας να επισκέπτονται σχολεία και να κάνουν διάφορες συζητήσεις με τους μαθητές, για να κατατοπίζονται και να έχουν μια πλήρη πολιτική θέση πάνω σε αυτό το θέμα. Διότι οι νέοι της ηλικίας μας επιλέγουν τι κόμμα θα ψηφίσουν κάτω από την επιρροή των γονιών τους ή των φίλων και όχι από το τι πραγματικά πιστεύουν. Και αυτό δεν είναι ό,τι καλύτερο για τη δημοκρατία σήμερα.

Επίσης, αυτές τις μέρες ακούμε συνέχεια προτάσεις, ακούμε τα προβλήματα, αλλά ελάχιστες φορές άκουσα κάποιον να κάνει κάτι γι' αυτά. Άκουσα να λένε για σχολεία που είναι ερείπια, ότι δεν τους αρέσει ο χώρος του σχολείου τους κ.λπ. Δεν άκουσα, όμως, κανέναν να πάει να διαμαρτυρηθεί σε κάποιον υπεύθυνο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Προσωπικά πριν από κάποια χρόνια ξέρω ότι υπήρχε ένα πρόβλημα με το ΤΕΕ της Χίου και έκαναν κατάληψη προκειμένου να βρεθεί μια λύση. Τελικά, βρέθηκε η λύση, αλλά έπρεπε να προηγηθεί αυτή η κατάληψη.

Επίσης, είναι καλό όσα είπαμε εδώ για τα σχολεία να φτιαχτεί το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά δεν άκουσα από κανέναν κάποια ουσιαστική λύση. Άκουσα, κυρίως, για τα συστήματα της Αμερικής ή της Γαλλίας. Ξέρω ότι είναι πολύ μεγάλη απόφαση να υιοθετήσουμε ένα τέτοιο σύστημα στην Ελλάδα, και αν γίνει τώρα αυτό, τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του δεν θα είναι σίγουρο το αποτέλεσμα που περιμένουμε.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Κουζή Χριστίνα από το Νομό Πέλλας έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΥΖΗ (Νομός Πέλλας): Κατ' αρχήν θα ήθελα να πω ότι μου αρέσει που βρίσκομαι εδώ, και ειδικά σήμερα, γιατί η συζήτηση έγινε σαν διάλογος. Και υποτίθεται ότι ο διάλογος είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τη δημοκρατία. Γι' αυτό θα ήταν καλύτερο να υπάρχει αυτός ο διάλογος από εδώ και πέρα στη «Βουλή των Εφήβων».

Καλό θα είναι να στεκόμαστε σε κάθε εισήγηση και να σχολιάζουμε κάποια πράγματα. Κάπως έτσι θα έπρεπε να γίνεται και στο σχολείο, αλλά δε γίνεται λόγω της αλαζονείας ή της υπεροψίας κάποιων καθηγητών. Δεν ξέρω αν μπορεί να γίνει κάτι γι' αυτό από το Υπουργείο, αλλά αξίζει να αναφερθεί.

Θα σταθώ λίγο στα λόγια της Σοφίας που είπε ότι στο σχολείο της δεν διδάσκονται όλα τα μαθήματα επιλογής, αν και αναφέρονται στα σχετικά φυλλάδια. Το ίδιο γίνεται και στο δικό μου σχολείο, αν και υπάρχουν καθηγητές πρόθυμοι να διδάξουν, και μαθητές που θα απαρτίζουν τις τάξεις. Έτσι, αναγκάζομαστε να παρακολουθούμε άλλα μαθήματα τα οποία μας ενδιαφέρουν λιγότερο, απλά και μόνο για να συμπληρώσουμε την ώρα. Αν πραγματικά, όμως, θέλουμε να παρακολουθήσουμε ένα μάθημα αναγκάζομαστε να πηγαίνουμε σε άλλες πόλεις.

Ένα άλλο θέμα είναι οι Πανελλήνιες εξετάσεις. Πιστεύω πως άδικα καταργήθηκαν, γιατί ήταν σαν προάγγελος αυτών που θα συναντήσουμε στη Γ' Λυκείου. Ίσως να είναι ένα άγχος παραπάνω, αλλά ήταν μια καλή προετοιμασία.

Άκουσα, επίσης, κάποια παράπονα και κάποιες προτάσεις για την ιστορία σχετικά με τα βιβλία. Εγώ πιστεύω ότι δεν μπορεί να μαθαίνουμε την ιστορία μόνο μέσα από τα βιβλία, αλλά θα μπορούσε να γίνει και κάποια ανταλλαγή μαθητών, ώστε να βλέπουμε τον τρόπο ζωής της εκπαίδευσης και να κρίνουμε μόνοι μας και να βγάζουμε κάποια συμπεράσματα.

Όσον αφορά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, χάρηκα που έγιναν φέτος στην Ελλάδα, αλλά δεν χρειαζόταν να ξοδέψουμε δισεκατομμύρια ευρώ μόνο για την ασφάλεια των Αμερικανών. Γιατί και οι Έλληνες έχουν περάσει πολλά και κανείς δεν μερίμνησε σε τόσο μεγάλο βαθμό. Θα μπορούσαν κάποια χρήματα να πάνε σε άλλους σκοπούς.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Κακλίδου από το Νομό Κοζάνης έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΚΛΙΔΟΥ (Νομός Κοζάνης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω και να προτείνω κάποια επιπλέον πράγματα σχετικά με το θέατρο στην επαρχία που ανέφερα χθες. Και με λυπεί η διαπίστωση ότι κανένας συνάδελφος δεν το ανέφερε έντονα.

Μέχρι πριν λίγα χρόνια η θεατρική δραστηριότητα περιοριζόταν στην επετειακή παρουσίαση, σκετς πατριωτικών παραστάσεων που το μόνο σίγουρο είναι ότι άφηναν παγερά αδιάφορη την πλειονότητα των φοιτητών.

Σήμερα ακόμα και τα δεκαέξι που λειτουργούν σε διάφορες πόλεις της ελληνικής περιφέρειας σίγουρα προσφέρουν τη δυνατότητα στο διψασμένο θεατρικό κοινό της επαρχίας να παρακολουθήσει κάποιες παραστάσεις. Όμως, αναγκάζονται να συμβιβαστούν συχνά σε έργα απλά που ανταποκρίνονται σε ένα ευρύτερο κοινό. Δεν έχουν δυνατότητες για μεγάλους νεωτερισμούς και καινοτομίες, ούτε και για πιο δύσκολα έργα που πιθανόν να μη βρουν ανταπόκριση.

Επίσης, οι ερασιτεχνικές ομάδες που πιθανόν δημιουργούνται από καθημερινούς ανθρώπους με βαθιά αγάπη για την τέχνη, σκοντάφτουν τις περισσότερες φορές σε προβλήματα οικονομικής φύσης.

Έτσι, λοιπόν, προτείνω και πιστεύω πως είναι απαραίτητη η υλική και ηθική υποστήριξη από δήμους και τοπικές αρχές. Μόνο τότε θα μπορούσαν να διατηρηθούν και να αναπτυχθούν οι θεατρικοί πυρήνες που εμφανίζονται στην επαρχία. Έτσι, θα καταφέρουν οι επαγγελματικές, ακόμα και οι ερασιτεχνικές ομάδες να ξεπεράσουν τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Επιπλέον, τα Μ.Μ.Ε. οφείλουν να σταθούν στο πλάι κάθε θεατρικής προσπάθειας προβάλλοντας και ενθαρρύνοντας κάθε θεατρική δραστηριότητα. Αυτό μπορούν να το κάνουν τόσο μέσα από τη διαφήμιση θεατρικών παραστάσεων όσο και με την προβολή σχετικών επιμορφωτικών εκπομπών.

Τέλος, θα πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι το θέατρο βιώνεται ομαδικά. Είναι ένα βαθύ χαντάκι που δεν μπορούμε να το διαβούμε ο καθένας ξεχωριστά, αλλά πρέπει να σφίξουμε τα χέρια και όλοι μαζί να προχωρήσουμε, να διαπιστώσουμε και να εκτιμήσουμε ότι το πραγματικό χειροκρότημα είναι πολύ ακριβό. Απαιτεί απόλυτη πειθαρχία και υποταγή, υπομονή, επιμονή, αυτογνωσία και κρίση, καθαρό μυαλό και διάθεση. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αλεξία Ηλιάδου από το Νομό Ξάνθης.

ΑΛΕΞΙΑ ΗΛΙΑΔΟΥ (Νομός Ξάνθης): Εγώ θα ήθελα να πω κάτι που δεν επισημάνθηκε καθόλου ούτε χθες ούτε σήμερα. Πρόκειται για τις σχολικές εορτές. Εγώ από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου να πηγαίνω σχολείο, κάθε χρόνο στις σχολικές εορτές διαβάζονται οι ίδιοι λόγοι, πάντα τα ίδια παιδιά συμμετέχουν και συνήθως οι καθηγητές επιλέγουν τους καλύτερους μαθητές για να διαβάσουν αυτά τα ποιήματα ή αυτούς τους λόγους. Τα δε περισσότερα παιδιά βρίσκουν αυτές τις εορτές τελειώς βαρετές.

Στο δικό μου σχολείο, στο Α' Ενιαίο Λύκειο Ξάνθης, φέ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

τους τα παιδιά δεν θέλησαν να κάνουν ό,τι γίνεται κάθε χρόνο και, έτσι, πέντε-έξι παιδιά συγκρότησαν μία ορχήστρα και έπαιξαν διάφορα τραγούδια. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα η γιορτή να μην είναι κάτι το βαρετό, όπως ήταν κάθε χρόνο. Αυτό πρέπει να γίνει σε κάθε σχολείο, γενικά, στην Ελλάδα. Θα πρέπει τα παιδιά να ενδιαφέρονται γι' αυτές τις γιορτές και να μην τις βρίσκουν βαρετές, όπως γίνεται μέχρι σήμερα. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλειος Λυκούδης από την Α' Αθήνας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (Α' Αθήνας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, επειδή στην προηγούμενη έκθεση απόψεων που έγινε χθες αναφέρθηκε πολλές φορές η λέξη «αναλφαριθμισμός», θα ήθελα να πω, ότι για να σταματήσει να μας απασχολεί αυτό το πρόβλημα, είναι ευνόητο ότι θα πρέπει να ληφθούν κάποια σοβαρά μέτρα.

Πιστεύω ότι θα ήταν σωστό το κράτος να παρέχει οικονομική υποστήριξη στις οικογένειες των οικονομικά ασθενέστερων μαθητών, ώστε να μην αναγκάζονται να εγκαταλείπουν βασικές σπουδές πριν την ολοκλήρωσή τους και να εντάσσονται στην παραγωγική διαδικασία, με αποτέλεσμα να έχουμε τη μεγιστοποίηση του αναλφαριθμισμού.

Όλοι ξέρουμε ότι η κάθε μέρα μας είναι ιδιαίτερα δαπανηρή, καθώς και οι ανάγκες μας -όσες από αυτές είναι πραγματικές ανάγκες- αυξάνονται συνεχώς χάρις στη βοήθεια των Μ.Μ.Ε., και όχι μόνο. Ακόμα και τα σχολικά είδη κοστίζουν ακριβά, πολλά εκ των οποίων θα χρειαστεί να τα αγοράσουμε και πάλι κατά τη διάρκεια της χρονιάς.

Όπως καταλαβαίνετε, πολλά από τα σχολικά είδη αποτελούν ένα πρόβλημα για τους οικονομικά ασθενέστερους μαθητές. Θα μπορούσατε από διάφορους φορείς να συγκεκρινώσετε χρήματα. Θα μπορούσατε, ακόμα, να στείλετε αντιπροσώπους σε κάθε περιοχή της Ελλάδος, οι οποίοι θα μαθαίνουν για τις οικογένειες του κάθε μαθητή και ανάλογα με τη θέση εργασίας των γονιών του θα πρέπει ή όχι να γίνει οικονομική ενίσχυση σε αυτούς τους μαθητές. Έτσι, θα δημιουργηθούν και καινούριες θέσεις εργασίας και αντιμετωπίζεται ταυτόχρονα ένα ακόμα θέμα.

Τώρα δεν ξέρω αν είναι σωστά αυτά που λέω. Απλά προσπάθησα να δώσω ένα τρόπο εκτέλεσης της άποψής μου, αφού μας είπατε να βρούμε λύσεις πάνω στις απόψεις που εκφράζουμε.

Θα ήθελα ακόμα να πω και κάτι άλλο. Θα πρέπει πάντα να προσέχουμε εμείς οι νέοι όχι μόνο να λέμε για τους άλλους, αλλά να τηρούμε και εμείς αυτά που λέμε. Να είμαστε εμείς πρώτα καλά με τους εαυτούς μας και μετά να εκφράζουμε απόψεις για κάτι που δεν λειτουργεί σωστά.

Τέλος, θα πρέπει να δείχνουμε σεβασμό σε αυτά που μας

παρέχει το σχολείο, γιατί εκεί είναι το δεύτερο σπίτι μας.

Εγώ, όπως και τα υπόλοιπα παιδιά, όταν μπαίνουμε σπίτι μας, θέλουμε να είναι καθαρό από πριν και όχι να το καθαρίζουμε. Εκφράζω μία άποψη για κάτι, που δε λειτουργεί σωστά σύμφωνα με μένα και τα περισσότερα παιδιά σε αυτό το χώρο. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν σας κρύβω, αγαπητοί φίλοι, ότι είναι τόσο γλυκά αυτά τα οποία λέτε, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο τα διατυπώνετε. Μάλιστα, είστε και ακριβείς στο χρόνο και ξεχνώ να βάλω το χρονόμετρο, αν και δεν χρειάζεται. Ως εκ τούτου θα υπάρξει προσπάθεια να μιλήσετε, αν είναι δυνατόν, όλοι.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λάρδου Ιωάννα από την Πάφο της Κύπρου.

ΙΩΑΝΝΑ ΛΑΡΔΟΥ (Πάφος-Κύπρος): Και εγώ με τη σειρά μου θέλω να πω κάποια προβλήματα που υπάρχουν στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Θα ξεκινήσω με την έλλειψη μαθημάτων στη μέση εκπαίδευση, που δεν δίνει τις απαιτούμενες γνώσεις για επαγγελματική κατάρτιση και πρέπει να έχουμε τέτοια μαθήματα, χωρίς να είναι απαραίτητη η φοίτηση σε πανεπιστήμιο, ώστε να μπορέσουν οι μαθητές να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις αγοράς εργασίας στην εποχή μας.

Επίσης, θα μπορούσα να πω πως έχουμε άниση μεταχείριση των μαθητών από τους καθηγητές. Έχουμε, επίσης, τη βαθμοθηρία, που αυτό είναι το κίνητρο για διάβασμα και αντικείμενο ανταγωνισμού των μαθητών. Αυτό μπορούμε να πούμε ότι οδηγεί στην παραπαιδεία, γιατί οι γονείς και τα παιδιά οδηγούνται σε ένα ταξίδι άγχους και ψυχικής φθοράς. Αυτό για τους μαθητές δεν είναι καθόλου καλό, γιατί έχουν ελλιπή ελεύθερο χρόνο και συνεχή φροντιστήρια με αποτέλεσμα αυτό να είναι μια μεγάλη επιβάρυνση για τις οικογένειές τους.

Επίσης, στην Κύπρο έχω προσέξει ιδιαίτερα ότι έχουμε τη μονοκρατία ενός και μόνο βιβλίου, το οποίο προβάλλεται αξιωματικά ως το μοναδικό έγκυρο και σωστό εγχειρίδιο. Έτσι, δεν μας δίνεται εμάς η ευκαιρία να έχουμε μία πιο σφαιρική γνώση του μαθήματος που κάνουμε και δεν βρίσκουμε και ενδιαφέρον σε αυτό που κάνουμε, με αποτέλεσμα να μη προσέχουμε στο μάθημα και να μην έχουμε και τα απαιτούμενα αποτελέσματα που θα ήθελαν και οι καθηγητές μας.

Επίσης, αξιοσημείωτο είναι οι αναχρονιστικές μέθοδοι διδασκαλίας, οι συνεχείς αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στην εκπαιδευτική οργάνωση, που δεν οδηγούν στην ουσία και τους αληθινούς σκοπούς και περιεχόμενο της παιδείας, αλλά σε πειραματισμούς.

Έχουμε προσέξει εμείς, που έχουμε δυο χρόνια περίπου το Ενιαίο Λύκειο στην Κύπρο, ότι ακόμα πειραματίζονται με τάξεις, τμήματα, καθηγητές. Οι καθηγητές δεν ξέρουν τι

να μας κάνουν, δεν μπορούν να μας τα μεταδώσουν όπως πρέπει και, επιπλέον, έχουμε πολλές ανευθυνότητες από την πλευρά τους. Έτσι, λοιπόν, έχουμε ελλιπή ενημέρωση σε σχέση με τους συγκεκριμένους στόχους του Ενιαίου Λυκείου που αφορούν τις ψυχοπαιδαγωγικές διαστάσεις των καινοτομιών, όπως δημιουργικότητα, δράση, κοινωνική προσφορά κ.λπ.

Και ένα τελευταίο. Παρατηρώ και κάποια γλωσσική αγωγή. Συνυπάρχει η τοπική ντοπιολαλιά της νέας και της αρχαίας ελληνικής γλώσσας. Θα μπορούσαμε όλα αυτά να τα κάνουμε πολύ καλύτερα, ώστε να διευρυνθεί αυτό που λέμε Ενιαίο Λύκειο, τουλάχιστον στην Κύπρο, γιατί ακόμα δεν έχει γίνει η ουσιαστική μελέτη αυτού του θεσμού. Ακόμα είμαστε σε πειραματισμούς και ανευθυνότητες. Ευχαριστώ.

Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πηνελόπη Καλαφατά από το Νομό Δωδεκανήσου.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΑΛΑΦΑΤΑ (Νομός Δωδεκανήσου): Καλημέρα και από εμένα. Εγώ θα ήθελα να αναφερθώ στο ζήτημα του ΣΕΠ. Υπάρχει αυτό το θέμα στο βιβλίο Σύνθεσης Κειμένων και έχει ακουστεί από αρκετούς Έφηβους Βουλευτές νωρίτερα. Δεν θα μιλήσω γενικά, αλλά θα παρουσιάσω αμέσως κάποια μέτρα που θεωρώ σημαντικά. Θεωρώ πως πρέπει πλέον να δημιουργηθούν ειδικά γραφεία ΣΕΠ σε όσο το δυνατόν περισσότερες περιοχές της Ελλάδος γίνεται, και κυρίως στην επαρχία, ώστε εκεί να απευθύνονται όσοι ζητούν πληροφορίες από τον αρμόδιο. Από προσωπική εμπειρία, εφόσον κατάγομαι από ένα ακριτικό νησί, τη Σύμη, στην άκρη της Δωδεκανήσου, παρατηρώ πως για τυχόν ανάγκη ενημέρωσης αναγκάζομαστε να μεταφερόμαστε στη Ρόδο, ένα κοντινό μέρος με μεγαλύτερη ανάπτυξη.

Βέβαια, το μέτρο που ζητώ έχει ήδη θεσπιστεί. Ποιος, όμως, το γνωρίζει; Λίγοι είναι αυτοί που έχουν ψάξει το ζήτημα. Δεν έχει ακόμη διαδοθεί ο θεσμός και δεν έχει γνωστοποιηθεί η αξία του ούτε δίνεται η φροντίδα σ' αυτό που πρέπει. Θεωρώ, λοιπόν, πως δεν αρκεί να ασχολούνται με αυτόν τον τομέα απλοί καθηγητές που αφιερώνουν ελάχιστες ώρες από το σχολικό ωράριο. Λίγοι μάλιστα είναι αυτοί που έχουν δεχτεί κάποιο αντίστοιχο σεμινάριο ως επιμόρφωση. Προτείνω να γίνει διορισμός ειδικών για τη θέση αυτή, δηλαδή ψυχολόγων, που θα εργάζονται σε ξεχωριστά γραφεία κατά προτίμηση έξω από το σχολικό χώρο αλλά σε κοντινή περιοχή, οπότε έτσι πραγματοποιείται και η πρόταση άλλων Εφήβων Βουλευτών για την ύπαρξη ψυχολόγων στο σχολείο για τη στήριξη των μαθητών. Μ' αυτόν τον τρόπο, νομίζω ότι βοηθείται η μείωση της ανεργίας των νέων πτυχιούχων που κυριαρχεί στις μέρες μας, εφόσον διορίζο-

νται στον τομέα της παιδείας πτυχιούχοι πέραν των εκπαιδευτικών σχολών.

Βέβαια, ένας τέτοιος θεσμός απαιτεί μεγάλη χρηματική δαπάνη εκ μέρους της Κυβέρνησης. Γι' αυτό, μέχρι να επιτευχθεί η δημιουργία κατάλληλων γραφείων, θα μπορούσε, για να μην αφηθεί το ζήτημα, έστω να φιλοξενηθούν κάποια γραφεία στο χώρο του σχολείου. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι είναι μαζί μας και ο επί χρόνια Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης, επί της προεδρίας του οποίου ξεκίνησε και αυτός ο υπέροχος θεσμός, για τον οποίο και εσείς εκφράζετε την ικανοποίησή σας.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Δομιανοπούλου από το Νομό Αττικής.

ΣΟΦΙΑ ΔΟΜΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αττικής): Θα αρχίσω με το θέμα της θρησκείας, ένα θέμα που δεν ακούστηκε στη χθεσινή συνεδρίαση. Η επισήμανση για τον κίνδυνο της πολιτικής σταθερότητας από τον κίνδυνο της Εκκλησίας νομίζω ότι είναι μια φαντασίωση και πιστεύω ότι εσείς το γνωρίζετε καλύτερα αυτό. Ο συχνός εκκλησιασμός με το σχολείο δεν θα ενισχύσει τη θρησκευτικότητα των μαθητών, αλλά, αντιθέτως, θα δυσκολέψει την ολοκλήρωση της ύλης, αφού οι μαθητές δεν έχουν στόχο να αποκτήσουν γαλήνη και ηρεμία, αλλά να χάσουν ώρες από το μάθημα.

Η πρόταση να μειωθούν οι ώρες των ενδοσχολικών εξεταζόμενων μαθημάτων μειώνει την ευεργετική προσφορά τους στην απόκτηση μιας πολύπλευρης προσωπικότητας, όπως και ο χωρισμός μαθητών ανάλογα με τις μαθησιακές ικανότητες μειώνει και κάνει απαισιόδοξους τους μαθητές με λιγότερες δυνατότητες.

Όσον αφορά τα σχολικά κυλικεία, εκτός από τα ακριβά και ανθυγιεινά τρόφιμα που προσφέρουν, πιστεύω πως θα πρέπει να γίνουν δημόσια, με αποτέλεσμα να ελέγχονται οι τιμές, αλλά και με τον τρόπο αυτό να ενισχυθεί έστω και λίγο η οικονομία του κράτους.

Ευθύνες για το θέμα της καθαριότητας και της ύπαρξης ωραίων σχολείων δεν πρέπει να επιρρίπτουμε στο κράτος, μια και τα θρανία και τους τοίχους τα καταστρέφουμε και τα μπουζουρώνουμε εμείς η πλειοψηφία των μαθητών.

Οι προτάσεις που ειπώθηκαν από μερικούς για τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν για τον έλεγχο των καθηγητών, που ως εκ τούτου θυμίζουν απειλές και τρομοκρατικές ενέργειες, δεν πιστεύω πως είναι λύση.

Συνεχίζοντας, θα ήθελα να απευθύνω ένα «μπράβο» στην Κατερίνα που επισήμανε τη σπουδαιότητα και των άλλων λαών, παραδείγματος χάριν των Κινέζων, που δεν υστερούν στον πολιτισμό και στην πρωτοπορία.

Τελειώνοντας, θέλω να πω πως είμαι υπέρ της πρότασης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

για τη μεγαλύτερη διάρκεια των συνεδριάσεων. Και αν αυτό συνεπάγεται αύξηση εξόδων της Βουλής, θέλω να ξέρετε πως ικανοποιούμαστε και με τη διαμονή σε λιγότερο πολυτελές ξενοδοχείο, όπως είτε και ο Γιώργος, και με μειωμένες μερίδες των γευμάτων και των δείπνων.

Τέλος, ακούστηκε μια φήμη για κατάργηση του θεσμού αυτού. Αληθεύει; Και αν ναι, θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτοί που θα θελήσουν να κάνουν πράξη τη φήμη αυτή θέλουν να διαπράξουν έγκλημα. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΑΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι αυτός ο θεσμός διήνυσε ένα μεγάλο διάστημα επιτυχούς και δικής σας παρουσίας και διοργάνωσης από τη Βουλή των Ελλήνων και να ξέρετε ότι δεν πρόκειται να καταργηθεί. Να αναβαθμιστεί μπορεί. Να καταργηθεί όχι.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Βραγγάλας από το Νομό Καστοριάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΡΑΓΓΑΛΑΣ (Νομός Καστοριάς): Κατ' αρχάς, ευχαριστώ για τη δυνατότητα που μου δίνετε να εκφράσω την άποψή μου.

Θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση σχετικά με το εκπαιδευτικό σύστημα, που δεν ακούστηκε πιο πριν. Πρόκειται για ένα προσωπικό μου παράπονο, αλλά πιστεύω πως εκφράζω και την πλειονότητα των συμμαθητών μου. Θεωρώ ότι είναι τεράστιο σφάλμα, με το που αλλάζει η κάθε κυβέρνηση ταυτόχρονα να αλλάζει και το εκπαιδευτικό σύστημα. Είναι ανεπίτρεπτο, επειδή ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας θέλει να αφήσει τη δική του υπογραφή με μια ακόμη αλλαγή στο εκπαιδευτικό σύστημα, εμείς οι μαθητές να γινόμαστε πειραματόζωα.

Τελικά όμως, σε τι αποσκοπεί αυτό; Υπάρχει κάποια βελτίωση; Αν ναι, συγχωρέστε με για την παρατήρησή μου. Προσωπικά, όμως, πιστεύω πως όχι. Το μόνο που φέρνει σε εμάς τους μαθητές είναι χάος και άγνοια. Τι εννοώ; Από αύριο αρχίζει η καινούργια σχολική χρονιά, και, ωστόσο, αγνοούμε πώς θα είναι το εκπαιδευτικό μας σύστημα, δηλαδή αν θα υπάρχουν κατευθύνσεις στη Β' Λυκείου και σε ποια μαθήματα θα εξεταστούμε στην Γ' Λυκείου. Κερδισμένοι βγαίνετε, ίσως, εσείς οι Βουλευτές που κατά την προεκλογική περίοδο δίνετε κάποιες υποσχέσεις για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος έχοντας ως απώτερο σκοπό την προσέλευση όλο και περισσότερων ψηφοφόρων.

Θα ήθελα να παρακαλέσω μόνο όλοι εσείς οι πολιτικοί που, δυστυχώς ή ευτυχώς, κρατάτε στα χέρια σας τόσο το μέλλον μας, όσο και το παρόν μας, να κάσετε ανεξάρτητα από τις πολιτικές σας πεποιθήσεις και τις πολιτικές σας διαφορές και να πάρετε τις σωστότερες αποφάσεις που αφορούν εμάς τους νέους.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω τόσο εσάς

όσο και τους υπόλοιπους Έφηβους Βουλευτές γι' αυτές τις αξέχαστες τέσσερις μέρες που προσφέρετε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΑΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα-Ελευθερία Γκερέκου από το Νομό Κερκύρας.

ΜΑΡΙΝΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Νομός Κερκύρας): Αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι, ναι, μας ανήκει αυτός ο κόσμος χωρίς ψέμα, χωρίς εγκληματικότητα, χωρίς πόλεμο και με καλύτερες συνθήκες, για να ζούμε, και με καλύτερη εκπαίδευση.

Όμως, δεν μπορούμε να ζητάμε τόσα πολλά από έναν κόσμο που μέρα με τη μέρα βουλιάζει στο βούρκο, δεν μπορούμε να κλείσουμε τις πληγές του που ολοένα και περισσότερο μολύνεται, δεν μπορούμε να κάνουμε παράπονα και άσχημη κριτική στην εξουσία κάθε χώρας για τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεται τα προβλήματά της, αφού και εμείς έχουμε θέση στην καλύτερευση αυτών των προβλημάτων, αφού εξάλλου δεν τα ζούμε απλά, αλλά και τα δημιουργούμε. Δεν μπορεί, αν κλείσουμε τα μάτια μας και τα ξανανοιξουμε, όλα αυτά να έχουν χαθεί και να έχουν εξαφανιστεί, αλλά πρέπει να δράσουμε ενεργά και να προσπαθήσουμε αυτά τα προβλήματα να τα λύσουμε, όχι μόνο επιφανειακά, όπως γίνεται τις περισσότερες φορές, αλλά να βρούμε τη ρίζα αυτών των προβλημάτων και να την κόψουμε. Δεν πρέπει να είμαστε τόσο απαισιόδοξοι, γιατί εξάλλου είμαστε έφηβοι ακόμα, γεμάτοι όνειρα και ελπίδες γι' αυτό το μέλλον που σε μας στηρίζεται, για να είναι καλύτερο και ευτυχέστερο. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΑΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασιλάκης Αργύρης από το Ηράκλειο Κρήτης.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Θέλω να σας ευχαριστήσω πρώτα απ' όλα για την υπέροχη αυτή εμπειρία που μπορούμε να ζούμε. Να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους Βουλευτές. Πέρασα, ίσως, τις καλύτερες στιγμές της ζωής μου αυτές τις δύο μέρες, και ελπίζω να συνεχιστούν έτσι.

Θα μιλήσω για την απομάκρυνση της πλειοψηφίας των νέων από κάθε μορφή πολιτιστικής και επιμορφωτικής δραστηριότητας στην Ελλάδα.

Πρώτον, οι σχολικές εκδρομές έχουν ξεφύγει ως προς το σκοπό τους. Παίρνουν μία μορφή εκτόνωσης λόγω της οικογενειακής καταπίεσης σε μερικά σπίτια και δεν έχουν ως σκοπό την ευρύτερη εκμάθηση της ιστορίας μας, των ηθών και των εθίμων του ίδιου μας του τόπου, της Ελλάδας.

Ένα άλλο θέμα που με απασχολεί -το είπαν και δύο τρία άλλα παιδιά- είναι οι σχολικές εορτές, που έχουν χάσει το ουσιαστικό τους περιεχόμενο και θεωρούνται από τα περισσότερα παιδιά ως μία καλή αφορμή για λίγες ώρες χαλάρωσης και ξεκούρασης. Λίγα παιδιά ασχολούνται μ' αυτές, με

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

την οργάνωσή τους, και το θεωρώ πολύ λυπηρό αυτό. Με αυτό τον τρόπο απομακρυνόμαστε πολύ από την ιστορία της Ελλάδος και προτείνω -ξέρω ότι εσείς δεν μπορείτε να προτείνετε κάτι, ώστε να το βελτιώσετε- στους Έφηβους Βουλευτές να ασχοληθούν περισσότερο με τις σχολικές εορτές, να πιστέψουν πιο πολύ στην Ελλάδα και να αφοσιωθούν σ' αυτήν.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακού Ελένη από τη Β' Αθήνας.

ΕΛΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΟΥ (Β' Αθήνας): Θέλω να μιλήσω για ένα θέμα που αναφέρθηκε από πολλά παιδιά και αφορά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Μάλιστα πολλοί είπαν ότι δεν θα έπρεπε να γίνουν καθόλου στον τόπο μας, εφόσον έχουμε πολλά άλλα προβλήματα για τα οποία πρέπει να ενδιαφερόμαστε. Πρέπει να σκεφθούμε το γεγονός ότι πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες υπήρχαν πολύ περισσότερα προβλήματα, τα οποία βρήκαν τη λύση τους μέσα από τη διαδικασία οργάνωσής τους. Έργα όπως το τραμ, η ξεύξη Ρίου-Αντιρρίου, η επιδιόρθωση πολλών γηπέδων, δρόμων, πλατειών, ο συχνότερος καθαρισμός της Αθήνας, πιθανόν να μην είχαμε προλάβει να τα ζήσουμε. Ενώ το τραμ έκανε δέκα χρόνια να κατασκευαστεί, η κατασκευή του ολοκληρώθηκε μέσα σε δύο χρόνια λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων. Μη βλέπουμε λοιπόν τους Ολυμπιακούς Αγώνες ως ζημιά για τον τόπο μας.

Ένα δεύτερο θέμα, στο οποίο θέλω να αναφερθώ, είναι ότι πολλοί από εδώ μέσα κατέκριναν τη λειτουργία των φροντιστηρίων, ενώ οι ίδιοι τα παρακολουθούν. Σίγουρα η κατάσταση με τους ανίκανους καθηγητές είναι ένα από τα αίτια. Όμως, πιστεύω ότι υπάρχουν πάρα πολλά παιδιά που τα επισκέπτονται, ενώ δεν έχουν καμία ουσιαστική ανάγκη, απλά και μόνο επειδή επικρατεί ο φόβος των Πανελληνίων.

Τέλος, καταλαβαίνω ότι είναι δύσκολο να γίνει αντικειμενική αξιολόγηση καθηγητών για να αρθεί η μονιμότητά τους. Όμως, θέλω να προτείνω –μπορεί να ακουστεί κάπως περίεργο- το μέτρο: Πανελλαδικές εξετάσεις και για καθηγητές. Εφόσον θεωρείται ότι οι Πανελλαδικές εξετάσεις για τους μαθητές είναι ένα αντικειμενικό κριτήριο εξέτασης, γιατί όχι και για τους καθηγητές. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Υπάρχει κανείς που δεν δευτερολόγησε και θέλει να τοποθετηθεί; Κανείς.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση. Αν υπάρχει κάποιος που θέλει να τριτολογήσει, δεν προβλέπεται, αλλά αν θέλετε, μπορείτε να μιλήσετε.

Είναι κανείς που θέλει να τριτολογήσει; Είστε πάρα πολλοί, που καταλαβαίνετε ότι η θέση μου είναι δύσκολη και μάλλον κάποιον θα αδικήσω. Οπότε να με συγχωρέσετε και

σας εύχομαι στη ζωή σας να γίνετε Βουλευτές και να έρχεσθε εδώ και να μιλάτε όσο θέλετε.

Πριν μπούμε στη διαδικασία της ψηφοφορίας, κύριε Πρόεδρε μήπως θέλετε να πάρετε το λόγο;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (πρώην Πρόεδρος Βουλής): Όχι.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Προχωρούμε στη διαδικασία της ψηφοφορίας. Η Σύνοψη Κειμένων είναι το βιβλίο που έχετε μπροστά σας και από την 5η έως τη 17η σελίδα είναι τα θέματα. Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων περιλαμβάνει επιστημονικές των καθηγητών επί των εργασιών σας και προτάσεις 28.000 περίπου μαθητών από την Ελλάδα, τον Απόδημο Ελληνισμό και την Κύπρο. Στην αρχή θα κάνουμε ψηφοφορία επί της αρχής. Θα θεωρήσετε ότι είναι ένα νομοσχέδιο το σύνολο των θεμάτων. Είναι έντεκα τα θέματα, τα οποία αναφέρονται, και κάθε μία από τις έντεκα θεματικές ενότητες έχει επιμέρους προτάσεις. Θα γίνει ψηφοφορία επί της αρχής, δηλαδή, αν αυτό το σύνολο των έντεκα θεμάτων το βρίσκετε σωστό και το ψηφίζετε, όσον αφορά τις προτάσεις. Ακόμη και αν σε μία απ' αυτές διαφωνείτε, θα το καταγράψουμε στη συνέχεια, όταν θα κάνουμε την κατ' άρθρον ψηφοφορία, οπότε εκεί μπορείτε να κρατήσετε την επιφυλαχή σας. Αν συμφωνείτε με την αρχή, τη φιλοσοφία των θεμάτων, μπορείτε να σηκώσετε το χέρι σας, όταν θα κάνω εγώ την πρόσκληση ποιοι συμφωνούν.

Επομένως, προχωρούμε στην ψηφοφορία επί της αρχής των θεμάτων. Οι αποδεχόμενοι το σύνολο των θεμάτων, αρμοδιότητας Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων σελ. 5 - 17 να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το σύνολο των θεμάτων).

Οι μη αποδεχόμενοι το σύνολο των θεμάτων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τα θέματα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, τα θέματα, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στο πρώτο θέμα, ως πρώτο άρθρο, που αφορά την αξιολόγηση και την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Οι προτάσεις που αναφέρονται είναι οκτώ και τίθενται στο σύνολό τους σε ψηφοφορία.

Οι αποδεχόμενοι τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τις προτάσεις).

Οι μη αποδεχόμενοι τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τις προτάσεις).

Προφανώς σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, οι προτάσεις του πρώτου θέματος «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών» έγιναν δεκτές, κατά πλειοψηφία.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Προχωρούμε στο δεύτερο θέμα, που αναφέρεται στα «Βιβλία και Βιβλιοθήκες». Οι προτάσεις είναι δέκα και τίθενται στο σύνολό τους σε ψηφοφορία.

Οι αποδεχόμενοι το δεύτερο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το δεύτερο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το δεύτερο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το δεύτερο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του δεύτερου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το δεύτερο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στο τρίτο θέμα που αφορά προτάσεις αναφορικά με τη γλώσσα.

Οι αποδεχόμενοι το τρίτο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το τρίτο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το τρίτο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το τρίτο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του τρίτου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το τρίτο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Το τέταρτο θέμα αφορά τα εκπαιδευτικά συστήματα και τις εξετάσεις.

Οι αποδεχόμενοι το τέταρτο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το τέταρτο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το τέταρτο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το τέταρτο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του τέταρτου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το τέταρτο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στο πέμπτο θέμα που αναφέρεται στην ελληνική παράδοση.

Οι αποδεχόμενοι το πέμπτο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το πέμπτο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το πέμπτο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το πέμπτο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του πέμπτου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το πέμπτο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στο έκτο θέμα, που αναφέρεται στη θρησκεία, τον κλήρο και τις αιρέσεις.

Οι αποδεχόμενοι το έκτο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το έκτο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το έκτο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το έκτο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, κατά του έκτου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το έκτο θέμα απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στο έβδομο θέμα που αφορά τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Οι αποδεχόμενοι το έβδομο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το έβδομο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το έβδομο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το έβδομο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του έβδομου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το έβδομο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Το όγδοο θέμα αναφέρεται στον αναλφαριθμητισμό.

Οι αποδεχόμενοι το όγδοο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το όγδοο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το όγδοο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το όγδοο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του όγδοου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το όγδοο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στο ένατο θέμα, που αφορά τη σχολική ζωή.

Οι αποδεχόμενοι το ένατο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το ένατο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το ένατο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το ένατο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του ένατου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το ένατο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Το δέκατο θέμα αναφέρεται στον αθλητισμό και τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Οι αποδεχόμενοι το δέκατο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το δέκατο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το δέκατο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το δέκατο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του δεκάτου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το δέκατο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στο τελευταίο ενδέκατο θέμα, που αναφέρεται στον πολιτισμό και τις καλές τέχνες.

Οι αποδεχόμενοι το ενδέκατο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το ενδέκατο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι το ενδέκατο θέμα να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το ενδέκατο θέμα σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του ενδεκάτου θέματος σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, το ενδέκατο θέμα γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Τελειώσαμε, λοιπόν, με την ψηφοφορία των προτάσεων που αναφέρονται στη Σύνοψη Κειμένων.

Είδα ότι μειδιάσατε όταν λέγαμε «δεκτό, κατά πλειοψηφία», ενώ δεν μπορούσαμε να μετρήσουμε. Θυμούμαι, όταν πρωτοεξελέγη και είχα την τιμή να είμαι Βουλευτής, ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης, όταν σηκώσαμε τριακόσιοι Βουλευτές τα χέρια και έλεγε «δεκτό, κατά πλειοψηφία», απορούσα πως καταμετρούσε και είχε τη σωστή εικόνα. Τώρα έχω και αυτή την εμπειρία. Φαίνεται πιο καλά από αυτή τη θέση.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Η Έφηβος Βουλευτής Αθανάτου Μαρίνα από το Νομό Λασιθίου έκανε δύο προτάσεις: α) για τα προγράμματα και σεμινάρια για τους ηλεκτρονικά αναλφάβητους, καθώς και β) για τα νέα βιβλία της ιστορίας για το Γυμνάσιο και το Λύκειο που πρέπει να αλλάξουν και να προστεθούν με αντικειμενική καταγραφή των γεγονότων.

Οι αποδεχόμενοι τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι τις προτάσεις σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι τις προτάσεις σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ των προτάσεων σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, οι προτάσεις γίνονται δεκτές, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Δεληγιάννης Ιορδάνης από το Νομό Κοζάνης προτείνει «επιστροφή των βιβλίων από τους μαθητές στο τέλος της σχολικής χρονιάς και παράδοση στους μαθητές της επόμενης χρονιάς, αποζημίωση σε περίπτωση φθοράς τους».

Επίσης, προτείνει «υποχρεωτική διδασκαλία του ΣΕΠ σε όλες τις τάξεις του Λυκείου από εξειδικευμένους καθηγητές».

Οι αποδεχόμενοι τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι τις προτάσεις σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι τις προτάσεις σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, κατά των προτάσεων σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, οι προτάσεις απορρίπτονται, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Αναστασίου Αικατερίνη, Β' Αθήνας, προτείνει «συζήτηση των μαθητών με ψυχολόγους δύο σχολικές ώρες την εβδομάδα για την επίλυση των προβλημάτων τους».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Ηλιάδου Αλεξία από το Νομό Ξάνθης προτείνει «δημιουργία από τους σχολικούς φορείς καλλιτεχνικών, αθλητικών ή άλλου είδους ομάδων για την απασχόληση των μαθητών όχι μόνο κατά τις πρωινές, αλλά και κατά τις απογευματινές ώρες».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «διάθεση μιας ώρας από το εβδομαδιαίο ωρολόγιο σχολικό πρόγραμμα για την ενημέρωση των μαθητών σχετικά με την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου τους».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, κατά της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «διαφύλαξη από το κράτος του ελεύθερου χρόνου των πολιτών και παροχή δυνατοτήτων για την καλύτερη αξιοποίησή του».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, κατά της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα η κυρία Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα, Πρόεδρος της Βουλής, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

Η Έφηβος Βουλευτής Κλάδη Δανάη από το Νομό Ρεθύμνου προτείνει «κατάργηση των Πανελλήνιων Εξετάσεων και των κατευθύνσεων. Επίσης, αυστηρές εξετάσεις για την εισαγωγή στη σχολή που ο καθένας επιθυμεί».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, κατά της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «λειτουργία του σχολείου και κατά τις απογευματινές ώρες με προγράμματα ψυχαγωγίας των μαθητών, μουσική, αθλητισμό, θέατρο, παρακολούθηση ταινιών, διαγωνισμοί γνώσεων και με ενισχυτική διδασκαλία από καθηγητές άλλους από αυτούς του σχολείου».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Κούρη Ξανθή από το Νομό Πρέβεζας προτείνει «καθιέρωση μόνιμων εφηβικών συμβουλίων στους δήμους».

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Βραγγιάλας Χρήστος από το Νομό Καστοριάς προτείνει «την τέλεση πνευματικών αγώνων μεταξύ των Ελλήνων όλου του κόσμου σε περιοχές με ιδιαίτερη ιστορική αξία, αρχής γενομένης από την Αρχαία Ολυμπία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Σας ανακοινώνω ότι είναι μαζί μας η Πρόεδρος του Ελληνικού Κοινοβουλίου, η κυρία Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη.

(Χειροκροτήματα)

Θα ήθελα μάλιστα να την ευχαριστήσω για την τιμή που μου έκανε να προεδρεύσω σε αυτή την τόσο αξέχαστη συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Είναι μαζί μας και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, ο κ. Καραμπατζός.

(Χειροκροτήματα)

Η Έφηβος Βουλευτής Κουτσούκου Αργυράκη Ασημίνα από τη Β' Αθήνας προτείνει την «καθιέρωση ενός κορμού ελαχίστων βασικών μαθημάτων και διεύρυνση των μαθημάτων επιλογής».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «τη δυνατότητα απαλλαγής από το αντίστοιχο μάθημα με πιστοποίηση της ξένης γλώσσας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «της δυνατότητας απαλλαγής από το αντίστοιχο μάθημα με πιστοποίηση της ξένης γλώσσας» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «την καταγραφή των απουσιών των μαθητών αποκλειστικά για ενημέρωση των γονέων και όχι για την προαγωγή στην επόμενη τάξη».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «της καταγραφής των απουσιών των μαθητών αποκλειστικά για ενημέρωση των γονέων και όχι για την προαγωγή στην επόμενη τάξη» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Βουλγαροπούλου Σοφία από το νομό Κιλκίς προτείνει «τη διδασκαλία του μαθήματος του σχεδίου στα σχολεία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «της διδασκαλίας του μαθήματος του σχεδίου στα σχολεία» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Βουλγαροπούλου Σοφία και ο Έφηβος Βουλευτής Δεληγιάννης Ιορδάνης από το νομό Κοζάνης προτείνουν «την αναβάθμιση του επιπέδου των ξένων γλωσσών που διδάσκονται στα σχολεία, καθώς και τη δραστηριοποίηση των συμβούλων ξένων γλωσσών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «της αναβάθμισης του επιπέδου των ξένων γλωσσών που διδάσκονται στα σχολεία, καθώς και της δραστηριοποίησης των συμβούλων ξένων γλωσσών» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Λάμπρου Άννα από τη Λεμεσό της Κύπρου προτείνει «την επιλογή των μαθημάτων στην Α' τάξη του Ενιαίου Λυκείου και περιορισμό της ύλης σε ορισμένα μαθήματα».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «της επιλογής των μαθημάτων στην Α' τάξη του Ενιαίου Λυκείου και του περιορισμού της ύλης σε ορισμένα μαθήματα» είναι περισσότεροι.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής καθώς και η Έφηβος Βουλευτής Κλάδη Δανάη από το νομό Ρεθύμνου, καθώς και η Έφηβος Βουλευτής Γεωργούλα Σουλτάνα από το νομό Σερρών, προτείνουν «να υπάρχουν προσιτά και κατανοητά σχολικά βιβλία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης « να υπάρχουν προσιτά και κατανοητά σχολικά βιβλία» σήκωσαν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Η Έφηβος Βουλευτής Καρδαμανίδου Κατερίνα από την Α΄ Θεσσαλονίκης προτείνει «συγκρότηση ειδικής επιτροπής από καθηγητές και μαθητές, υπεύθυνης για την αισθητική του σχολείου».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «συγκρότησης ειδικής επιτροπής από καθηγητές και μαθητές υπεύθυνης για την αισθητική του σχολείου» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Κακλίδου Μαρία από το νομό Κοζάνης προτείνει «την εισαγωγή του μαθήματος της θεατρολογίας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «της εισαγωγής του μαθήματος της θεατρολογίας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Λυκούδης Βασίλειος από την Α΄ Αθήνας «προτείνει οι εργατικές οργανώσεις, οι γεωργικοί συνεταιρισμοί, οι αγροτικοί και πολιτιστικοί σύλλογοι, καθώς και οι πολιτικές οργανώσεις να συμμετέχουν στην κατάρτιση των κατάλληλων προγραμμάτων αντιμετώπισης του αναλφαριθμητισμού».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «οι εργατικές οργανώσεις, οι γεωργικοί συνεταιρισμοί, οι αγροτικοί και πολιτιστικοί σύλλογοι, καθώς και οι πολιτικές οργανώσεις να

συμμετέχουν στην κατάρτιση των κατάλληλων προγραμμάτων αντιμετώπισης του αναλφαριθμητισμού» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Αριστοδήμου Ελένη από τη Λευκωσία της Κύπρου προτείνει «ενημέρωση των νέων από το κράτος με διαλέξεις, σεμινάρια και φυλλάδια για τις συνέπειες της χρήσης των αναβολικών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «ενημέρωσης των νέων από το κράτος με διαλέξεις, σεμινάρια και φυλλάδια για τις συνέπειες της χρήσης των αναβολικών» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «να δίνονται χρηματικά βραβεία σε όλους τους αθλητές για την συμμετοχή τους σε αθλητικές διοργανώσεις και μείωση των χρηματικών βραβείων των νικητών αθλητών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «να δίνονται χρηματικά βραβεία σε όλους τους αθλητές για τη συμμετοχή τους σε αθλητικές διοργανώσεις και μείωση των χρηματικών βραβείων των νικητών αθλητών» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «αύξηση των ελέγχων χρήσης αναβολικών σε γυμναστήρια και αθλητικούς χώρους εντός και εκτός των Ολυμπιακών Αγώνων».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση « αύξησης των ελέγχων χρήσης αναβολικών σε γυμναστήρια και αθλητικούς χώρους εντός και εκτός των Ολυμπιακών Αγώνων» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Δούμουρας Νικόλαος από το Νομό Ευβοίας προτείνει «την τοποθέτηση υπαλλήλων του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης στα σχολεία για τον εντοπισμό μαθητών –«κουβαλητών» ναρκωτικών ουσιών, άμεση απομάκρυνση αυτών από τους χώρους εκπαίδευσης και εισαγωγή τους σε ειδικά κέντρα απεξάρτησης και επανένταξης».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «της τοποθέτησης υπαλλήλων του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης στα σχολεία για τον εντοπισμό μαθητών –«κουβαλιτών» ναρκωτικών ουσιών, άμεσης απομάκρυνσης αυτών από τους χώρους εκπαίδευσης και εισαγωγής τους σε ειδικά κέντρα απεξάρτησης και επανένταξης» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «τη διοργάνωση τοπικών περιφερειακών πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου, μπάσκετ και βόλεϊ με τη στήριξη του Υφυπουργείου Αθλητισμού».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «της διοργάνωσης τοπικών περιφερειακών πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου μπάσκετ και βόλεϊ με τη στήριξη του Υφυπουργείου Αθλητισμού» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «την πρόσθετη ώρα διδασκαλίας Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού από έμπειρους καθηγητές, αρμόδιους επί θεμάτων ΣΕΠ».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «της πρόσθετης ώρας διδασκαλίας Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού από έμπειρους καθηγητές, αρμόδιους επί θεμάτων ΣΕΠ» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «να τίθενται σε διαθεσιμότητα οι εκπαιδευτικοί που έχουν μη εκπαιδευτικές συναναστροφές με μαθητές και μαθήτριες».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «να τίθενται σε διαθεσιμότητα οι εκπαιδευτικοί που έχουν μη εκπαιδευτικές αναστροφές με μαθητές και μαθήτριες» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «την προβολή από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εκπαιδευτικών προγραμμάτων με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια και κινούμενων σχεδίων με ήρωες της μυθολογίας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «της προβολής από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εκπαιδευτικών προγραμμάτων με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια και κινούμενων σχεδίων με ήρωες της μυθολογίας» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «την έκδοση εικονογραφημένων περιοδικών με αγωνιστές του 1821 και του 1940 και όχι με ήρωες, όπως ο Μπλεκ».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «της έκδοσης εικονογραφημένων περιοδικών με αγωνιστές του 1821 και του 1940 και όχι με ήρωες, όπως ο Μπλεκ» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «προσλήψεις περισσότερων καθηγητών ξένων γλωσσών στα μεγάλα αστικά κέντρα και την επαρχία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «προσλήψεις περισσότερων καθηγητών ξένων γλωσσών στα μεγάλα αστικά κέντρα και την επαρχία» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Δογέας Επαμεινώνδας από την Α' Αθήνας προτείνει «τα στοιχεία των οικονομικών συναλλαγών των μαθητικών συμβουλίων να τοιχοκολλούνται, ώστε να είναι προσβάσιμα στο καθένα».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «τα στοιχεία των οικονομικών συναλλαγών των μαθητικών συμβουλίων να τοιχοκολλούνται, ώστε να είναι προσβάσιμα στο καθένα» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «οι συνεδριάσεις του 15μελούς μαθητικού συμβουλίου να είναι δημόσιες».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «οι συνεδριάσεις του 15μελούς μαθητικού συμβουλίου να είναι δημόσιες» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «να παραχωρηθεί στους Έφηβους Βουλευτές το δικαίωμα μετάδοσης δώρης εβδομαδιαίας εκπομπής από το τηλεοπτικό κανάλι της Βουλής των Ελλήνων».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σηκώσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «να παραχωρηθεί στους Έφηβους Βουλευτές το δικαίωμα μετάδοσης δώρης εβδομαδιαίας εκπομπής από το τηλεοπτικό κανάλι της Βουλής των Ελλήνων» σήκωσαν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Είναι η κυρία Πρόεδρος της Βουλής εδώ, θα το ακούσει και θα το λάβει σοβαρά υπόψη της.

Η Έφηβος Βουλευτής Καλαφατά Πηνελόπη από το νομό Δωδεκανήσου προτείνει «εισαγωγή μαθημάτων που συμβάλλουν στην ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση των μαθητών, κυρίως στην περιφέρεια, όπως η μουσική, ζωγραφική, χορός και το θέατρο».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «εισαγωγής μαθημάτων που συμβάλλουν στην ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση των μαθητών, κυρίως στην περιφέρεια, όπως η μουσική, ζωγραφική, χορός και το θέατρο» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Βουτετάκη Αικατερίνη από τη Β' Πειραιά προτείνει «ενημέρωση των μαθητών και με τη βοήθεια οπτικοακουστικών μέσων για τις επιπτώσεις από τη χρήση αναβολικών στον άνθρωπο και τη φύση».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «ενημέρωσης των μαθητών και με τη βοήθεια οπτικοακουστικών μέσων για τις επιπτώσεις από τη χρήση αναβολικών στον άνθρωπο και τη φύση» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Λάρδου Ιωάννα από την Πάφο Κύπρου προτείνει «την αναβάθμιση του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου για την άμβλυνση της παραπαιδείας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «αναβάθμισης του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου για την άμβλυνση της παραπαιδείας» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «να μην καταργηθούν οι Πανελλήνιες εξετάσεις στη Β' Λυκείου».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «να μην καταργηθούν οι πανελλήνιες εξετάσεις στη Β' Λυκείου» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «ολιγομελή τμήματα στις τάξεις για την καλύτερη επικοινωνία καθηγητών και μαθητών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «για ολιγομελή τμήματα στις τάξεις για την καλύτερη επικοινωνία καθηγητών και μαθητών» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Βαβάλιου Αικατερίνη από το νομό Μαγνησίας προτείνει «πολιτική διαπαιδαγώγηση με την ενδυνάμωση του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «πολιτικής διαπαιδαγώγησης με την ενδυνάμωση του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «όχι αυστηρές εξετάσεις για την εισαγωγή στα Μουσικά Λύκεια».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «όχι αυστηρών εξετάσεων για την εισαγωγή στα Μουσικά Λύκεια» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Καραθανάση Άννα- Μαρία από

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

την Α΄ Θεσσαλονίκης προτείνει «επιμορφωτικά σεμινάρια αλλοδαπών σε θέματα της ιστορίας μας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για επιμορφωτικά σεμινάρια αλλοδαπών σε θέματα της ιστορίας μας» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «την προβολή από τα Μ.Μ.Ε. του ιστορικού μας παρελθόντος και της παράδοσης στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «της προβολής από τα Μ.Μ.Ε. του ιστορικού μας παρελθόντος και της παράδοσης στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «τη διεξαγωγή Πανελλήνιων διαγωνισμών Ιστορίας μεταξύ μαθητών Γυμνασίου και Λυκείου με την ευθύνη των Υπουργείων Πολιτισμού και Παιδείας και μοριοδότηση των νικητών για την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ ή απευθείας εισαγωγή τους στα τμήματα ιστορίας των ΑΕΙ».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «της διεξαγωγής πανελλήνιων διαγωνισμών ιστορίας μεταξύ μαθητών Γυμνασίου και Λυκείου με την ευθύνη των Υπουργείων Πολιτισμού και Παιδείας και μοριοδότησης των νικητών για την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ ή απευθείας εισαγωγή τους στα τμήματα ιστορίας των ΑΕΙ» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Αραβιάδης Ρωμανός-Βασιλείος από το Νομό Φλώρινας προτείνει «τη δημιουργία Μουσικών σχολείων στην περιφέρεια, τον διορισμό καθηγητών μουσικής σε όλα τα σχολεία και αναθεώρηση των αντίστοιχων βιβλίων».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «της δημιουργίας Μουσικών σχολείων στην περιφέρεια, διορισμού

καθηγητών μουσικής σε όλα τα σχολεία και αναθεώρησης των αντίστοιχων βιβλίων» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Κεσελοπούλου Ζωή από την Α΄ Θεσσαλονίκης προτείνει «ο εκκλησιασμός των μαθητών να γίνεται κατά τάξεις και κατά τμήματα».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση «ο εκκλησιασμός των μαθητών να γίνεται κατά τάξεις και κατά τμήματα» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «τη καθιέρωση του μαθήματος της Παγκόσμιας Ιστορίας της Τέχνης, τη διαμόρφωση κατάλληλων αιθουσών εξοπλισμένων με οπτικοακουστικά μέσα, καθώς και την έκδοση βιβλίων ιστορίας της τέχνης με καλαίσθητο και επιμελημένο περιεχόμενο».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «καθιέρωσης του μαθήματος της παγκόσμιας ιστορίας της τέχνης, διαμόρφωσης κατάλληλων αιθουσών εξοπλισμένων με οπτικοακουστικά μέσα, καθώς και έκδοσης βιβλίων ιστορίας της τέχνης με καλαίσθητο και επιμελημένο περιεχόμενο» είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει την ριμοδότηση με μόρια των μαθητών Μουσικών Λυκείων για την εισαγωγή τους σε Τμήμα Μουσικολογίας των ΑΕΙ».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απερρίφθη, κατά πλειοψηφία.

Η ίδια Έφηβος Βουλευτής προτείνει «αυστηρές εξετάσεις για την εισαγωγή στα Μουσικά Γυμνάσια».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απερρίφθη, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Δαλαμάγκας Κωνσταντίνος από τη Β΄ Περιφέρεια Αθηνών προτείνει «αναβάθμιση του θεσμού του δεκαπενταμελούς μαθητικού συμβουλίου».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «την ίδρυση κρατικών ταξιδιωτικών γραφείων για τη διοργάνωση και την πραγματοποίηση των σχολικών εκδρομών, καθώς και των εκδρομών άλλων ομάδων πολιτών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο ίδιος Έφηβος Βουλευτής προτείνει «την εισαγωγή ως μαθήματος επιλογής της διδασκαλίας Ξένων Γλωσσών. Χαρακτηριστικά ανέφερε της αλβανικής, της βουλγαρικής, αφρικανικής κ.λπ.».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, δεν σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απερρίφθη, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Κολοβός Απόστολος από το Νομό Γρεβενών προτείνει «κατάρτιση προγραμμαμάτων σπουδών ανά διοικητική περιφέρεια, με στόχο την ενημέρωση των νέων στα θέματα του τόπου τους».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Βράκας Βασίλειος από το Νομό Λαρίσης και η Έφηβος Βουλευτής Δομνανοπούλου Σοφία από το Νομό Αττικής προτείνουν «μεγαλύτερη διάρκεια της Βουλής των Εφήβων».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές).

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομοφώνως.

Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο κ. Ιωάννης Τραγάκης, Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

Έτσι, λοιπόν, κλείνουμε την ψηφοφορία επί των προτάσεων που εσείς διατυπώσατε και πριν ολοκληρώσουμε τη συνεδρίαση, θα ήθελα να καλέσω την κυρία Πρόεδρο της Βουλής που παρευρίσκεται να λάβει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ – ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πάρα πολύ, παιδιά, για την υποδοχή σας, και χαίρομαι ιδιαίτερα, καθώς παρακολούθησα την ψηφοφορία και πήρα μια γεύση των θεμάτων που συζητήθηκαν σ' αυτή την Επιτροπή και των προτάσεων που γίνονται από τους Έφηβους Βουλευτές.

Έτσι, αποκομίζω την αίσθηση ότι κι εσείς αποκομίζετε μια πολύ ισχυρή εικόνα του πώς δουλεύουμε στη Βουλή, κυρίως τι έργο διεξάγεται στις Επιτροπές, οι οποίες δεν έχουν μεγάλη δημοσιότητα, όπως έχει συνήθως η Ολομέλεια, και όπου εκεί γίνεται η ουσιαστική δουλειά επί των νομοσχεδίων και των προτάσεων και ο ουσιαστικός διάλογος.

Έτσι, θα έχετε τώρα μια πιο σωστή εικόνα του Κοινοβουλίου και αυτός είναι και ο σκοπός μας με τη «Βουλή των Εφήβων», η οποία τόσα χρόνια έχει επιτύχει. Οφείλουμε την ιδέα στον Πρόεδρο κύριο Κακλαμάνη που βρίσκεται εδώ αυτή τη στιγμή και, βεβαίως, σε όλους τους συνεργάτες εκπαιδευτικούς που εργάστηκαν τόσο πολύ όλα αυτά τα χρόνια.

Δουλέψατε μάλιστα και σε μια Επιτροπή, η οποία με συγκινεί ιδιαίτερα, γιατί πολλά χρόνια της ζωής μου τα κατανάλωσα στο Πανεπιστήμιο ως Καθηγήτρια της Νομικής Σχολής. Εκεί είχα την ευκαιρία τόσα χρόνια να εκτιμώ θετικά και αρνητικά ποιο είναι το προϊόν της εκπαίδευσης που βγαίνει από τις άλλες δύο εκπαιδευτικές βαθμίδες. Εκεί στο Πανεπιστήμιο βλέπουμε τι πήραν τα παιδιά μας στη μέση εκπαίδευση και στη δημοτική εκπαίδευση. Πρέπει να πω ότι με εξαίρεσεις -βέβαια ευχάριστες- η γενική εκτίμηση είναι ότι οι δύο προηγούμενες βαθμίδες δεν ανταποκρίνονται πλήρως στις απαιτήσεις της τρίτης βαθμίδας και τελικά δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος.

Άλλωστε βρισκόμαστε τώρα στην αρχή της σχολικής χρονιάς κι εσείς που περάσατε από τη «Βουλή των Εφήβων» και ειδικά από τα δύο Τμήματα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων θα μπορούσατε καλύτερα να εκτιμήσετε τα προγράμματα που θα εφαρμοστούν από εδώ και πέρα και την απόδοσή τους.

Πάντως για εμάς αυτές οι συζητήσεις είναι πολύ χρήσιμες. Εγώ και όλοι οι συνεργάτες της Βουλής και οι Βουλευτές θα μελετήσουμε με πολύ μεγάλη προσοχή τα Πρακτικά, για να δούμε και τον προβληματισμό. Για παράδειγμα, είδα ότι υπάρχει και ισχυρός αντίλογος σε κάθε πρόταση. Σε ό,τι δε αφορά τη Βουλή, δηλαδή για θέματα στα οποία μπορεί η ίδια η Βουλή να πάρει πρωτοβουλίες, θα ήθελα να σας βεβαιώσω ότι θα δώσουμε την απαραίτητη προτεραιότητα. Άκουσα μάλιστα μια ενδιαφέρουσα πρόταση για το κανάλι της Βουλής, η οποία σας υπόσχομαι ότι θα μας απασχολήσει πολύ σοβαρά.

Και πάλι σας ευχαριστώ πολύ. Όλοι σας ευχαριστούμε -εκφράζομαι εξ ονόματος όλων- για τη συμμετοχή σας και

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

για τη συμβολή σας σε αυτές τις συζητήσεις και εύχομαι καλή συνέχεια.

Έχουμε ακόμα ένα πρόγραμμα γι' αύριο το βράδυ και γι' αύριο στην Ολομέλεια. Σας εύχομαι γυρίζοντας στον τόπο, όπου ζείτε και σπουδάσετε, να αξιοποιήσετε και προς τους άλλους συμμαθητές σας τις εντυπώσεις που αποκομίσατε από τη Βουλή και την ευπρόσδεκτη, βεβαίως, κριτική σας, αν υπάρχει αυτή, γιατί και αυτή είναι ένα κομμάτι της παιδείας μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ και καλή συνέχεια.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Τελειώνοντας τη διαδικασία της ψηφοφορίας, θα ήθελα να καλέσω την Επιτροπή να τοποθετηθεί επί του συνόλου των προτάσεων που αναφέρονται στη Σύνοψη Κειμένων, συμπεριλαμβανομένων και των νέων προτάσεων που ψηφίστηκαν.

Ερωτάται, λοιπόν, η Επιτροπή: Γίνεται αποδεκτό στο σύνολο των προτάσεων που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων και αυτών που διατυπώσατε εσείς στις συνεδριάσεις της Επιτροπής και ψηφίσατε, πριν από λίγο;

Οι αποδεχόμενοι το σύνολο της Σύνοψης Κειμένων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση).

Οι μη αποδεχόμενοι το σύνολο της Σύνοψης Κειμένων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το σύνολο της Σύνοψης Κειμένων γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό γίνεται η κλήρωση τριών Εφήβων Βουλευτών, που θέλουν να μιλήσουν στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων.

Κληρώθηκαν οι: Βασιλάκης Αργύρης, Κόκκορη Μαρία – Αγγελική, Βράκας Βασίλειος.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μαζί μας είναι και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Ιωάννης Τραγάκης.

(Χειροκροτήματα)

Κύριε Αντιπρόεδρε, θα θέλατε το λόγο πριν κλείσουμε τη συνεδρίαση;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι. Εγώ ήρθα εδώ να δω τα παιδιά, για να τα χαιρετήσω. Να τους πω μία καλημέρα.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να σας ευχαριστήσω με την καρδιά μου για την υπέροχη αυτή συμμετοχή, για το επίπεδο του διαλόγου και των τοποθετήσεων που κάνατε.

Θα ήθελα φεύγοντας από εδώ και επειδή, όπως σας είπα, ένα πράγμα είναι σίγουρο ότι Έφηβοι Βουλευτές δεν θα ξαναδιατελέσετε ποτέ, να σας πω ότι στη ζωή σας να έχετε δύναμη και να ξέρετε ότι, όταν θέλετε να πετύχετε κάτι πολύ δύσκολο και μεγάλο, αρκεί να ρίχνετε την ψυχή σας πέρα από το ποτάμι και το άλογό σας θα ακολουθήσει!

Τελειώσαμε, λοιπόν, με τις εργασίες της Θ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων και συγκεκριμένα τις εργασίες της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων που διεξήχθησαν σε δύο συνεδριάσεις και στο σημείο αυτό ολοκληρώνεται η συνεδρίαση.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ και καλή τύχη στη ζωή σας!

(Χειροκροτήματα)

Στη συνέχεια και περί ώρα 12.50 λύεται η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ-ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα - Εξετάσεις, Ελληνική παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλαβητισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Καλές Τέχνες», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε. Α' και Β' Κύκλου, από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α' και Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Θ' Σύνοδος 2003-2004.

Προς την Βουλή των Εφήβων

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α' Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» συνηλθε στις 11 και 12 Σεπτεμβρίου 2004, σε δύο συνεδριάσεις, που διήρκεσαν συνολικά περίπου 6 ώρες, υπό την προεδρία του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας, κ. Μάριου Σαλιά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανάτου Μαρίνα (Ν. Λασιθίου), Αναστασίου Αικατερίνη (Β' Αθήνας), Αντωνοπούλου Γεωργιάννα (Γερμανίας), Αραβιάδης Ρωμανός-Βασίλειος (Ν. Φλώρινας), Αριστοδήμου Ελένη (Λευκωσίας Κύπρου), Ασλάνογλου Περσεφόνη-Αναστασία (Β' Θεσσαλονίκης), Βαβάλιου Αικατερίνη (Ν. Μαγνησίας), Βασιλάκης Αργύρης (Ν. Ηρακλείου), Βουλγαροπούλου Σοφία (Ν. Κιλκίς), Βουτετάκη Αικατερίνη (Β' Πειραιά), Βραγγάλας Χρήστος (Ν. Καστοριάς), Βράκας Βασίλειος (Ν. Λάρισας), Βρίζας Στέργιος (Ν. Καβάλας), Γεωργούλα Σουλτάνα (Ν. Σερρών), Γιαμπίλη Ιωάννα-Δανάη (Α' Αθήνας), Γκερέκου Μαρίνα-Ελευθερία (Ν. Κερκύρας), Γκουτζιώτης Αντώνης (Ν. Κοζάνης), Γλένης Δημήτριος (Ν. Λευκάδας), Γλύκας Μικές (Ν. Χίου), Γουγούση Αποστολία (Ν. Μαγνησίας), Γράππας Βασίλειος (Ν. Ευβοίας), Δαλαμάγκας Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Δεληγιάννης Ιορδάνης (Ν. Κοζάνης), Δημητρακόπουλος Απόστολος (Β' Αθήνας), Δημητριάδου Αθηνά (Ν. Ημαθίας), Δογέας Επαμεινώνδας (Α' Αθήνας), Δομαιοπούλου Σοφία (Ν. Αττικής), Δούμουρας Νικόλαος (Ν. Ευβοίας), Δροσάτος Παναγιώτης (Β' Αθήνας), Δροσούνης Γεώργιος (Κογκό), Εγγονίδου Λαζαρίνα (Ν. Πιερίας), Ηλιάδου Αλεξία (Ν. Ξάνθης), Ηλιοπούλου Παναγιώτα (Β' Αθήνας), Ιωσήφ Κωνσταντίνος (Ν. Ευβοίας), Κακλίδου Μαρία (Ν. Κοζάνης), Καλαφατά Πηνελόπη (Ν. Δω-

δεκανήσου), Καμπαρδιάδου Οξάνα (Α' Θεσσαλονίκης), Καραγιάννη Ελένη-Παυλίνα (Ν. Μαγνησίας), Καραθανάση Άννα-Μαρία (Α' Θεσσαλονίκης), Καρδαμανίδου Κατερίνα (Α' Θεσσαλονίκης), Κερασάτης Αντώνιος (Β' Πειραιά), Κεσελοπούλου Ζωή (Α' Θεσσαλονίκης), Κίτσος Κων/νος-Αναστάσιος (Β' Αθήνας), Κλάδη Δανάη (Ν. Ρεθύμνου), Κόκκορη Αγγελική-Μαρία (Α' Αθήνας), Κολοβός Απόστολος (Ν. Γρεβενών), Κοτσάκης Νικόλαος (Ν. Σερρών), Κουζή Χριστίνα (Ν. Πέλλας), Κούρη Ξανθή (Ν. Πρέβεζας), Κουτσούκου-Αργυράκη Ασημίνα (Β' Αθήνας), Κρεμμύδα Δημήτρα (Ν. Καρδίτσας), Κυριακού Ελένη (Β' Αθήνας), Λάμπρου Άννα (Λεμεσού Κύπρου), Λάρδου Ιωάννα (Πάφου Κύπρου), Λουμίτη Ευτυχία (Β' Αθήνας), Λυκούδης Βασίλειος (Α' Αθήνας) και Μάνου Βασιλική (Ν. Άρτας).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, έλαβαν το λόγο η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα Αθανάτου και οι Έφηβοι Βουλευτές: Επαμεινώνδας Δογέας, Ιορδάνης Δεληγιάννης, Παναγιώτης Δροσάτος, Αικατερίνη Αναστασίου, Μαρίνα – Ελευθερία Γκερέκου, Αλεξία Ηλιάδου, Βασίλειος Γράππας, Δανάη Κλάδη, Ξανθή Κούρη, Χρήστος Βραγγάλας, Νικόλαος Κοτσάκης, Ασημίνα Κουτσούκου - Αργυράκη, Βασίλειος Λυκούδης, Ελένη Αριστοδήμου, Άννα Λάμπρου, Δημήτριος Γλένης, Αντώνιος Κερασάτης, Απόστολος Δημητρακόπουλος, Σοφία Βουλγαροπούλου, Λαζαρίνα Εγγονίδου, Ελένη Καραγιάννη, Αικατερίνη Βαβάλιου, Στέργιος Βρίζας, Άννα – Μαρία Καραθανάση, Περσεφόνη Ασλάνογλου, Ρωμανός – Βασίλειος Αραβιάδης, Βασίλειος Βράκας, Μικές Γλύκας, Βασιλική Μάνου, Κατερίνα Καρδαμανίδου, Κωνσταντίνος Δαλαμάγκας, Μαρία Κακλίδου, Νικόλαος Δουμούρας, Πηνελόπη Καλαφατά, Αικατερίνη Βουτετάκη, Γεωργιάννα Αντωνοπούλου, Αποστολία Γουγούση, Ιωάννα Λάρδου, Ζωή Κεσελοπούλου, Απόστολος Κολοβός, Δημήτρα Κρεμμύδα, Ιωάννα – Δανάη Γιαμπίλη, Σουλτάνα Γεωργούλα, Παναγιώτα Ηλιοπούλου, Κωνσταντίνος Ιωσήφ, Αγγελική – Μαρία Κοκκόρη, Γεώργιος Δροσούνης, Αθηνά Δημητριάδου, Χριστίνα Κουζή, Σοφία Δομαιοπούλου, Αργύρης Βασιλάκης και Ελένη Κυριάκου, οι οποίοι διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα Αθανάτου (Ν. Λασιθίου) είπε τα εξής:

«Βρισκόμαστε και πάλι εδώ διαφορετικά πρόσωπα, με τον ίδιο εφηβικό οίστρο. Βρισκόμαστε εδώ για να υπερασπιστούμε τη δική μας αλήθεια με μοναδικό σύμμαχο τη φωνή μας, κατά τη διάρκεια της Θ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων.

Ως Εισηγήτρια του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, θα συνοψίσω σκέψεις και προβληματισμούς των νέων, ακόμη και αυτών που δεν έφθασαν ως εδώ,

πάνω σε θέματα παιδείας, πολιτισμού, παράδοσης, γλώσσας. Φυσικά, ασχολίαστο δεν μπορεί να προσπεράσει το μείζον ελληνικό ζήτημα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Εκπαίδευση, το πιο προσφιλέ στην πλειονότητα των νέων θέμα. Ένα θέμα με πολλαπλές πτυχές. Είναι «σωτήριο και θεϊκό έργο η παιδεία και η εκπαίδευση, η μοναδική μέθοδος της», είχε πει σε συνέντευξή της η κ. Γλύκατζη Αρβελέρ. Επόμενο είναι όταν αποτυγχάνει η μέθοδος, η παιδεία να χάνει τις θεϊκές ιδιότητές της. Αυτό συνέβη, αγαπητοί φίλοι, και στη δική μας περίπτωση. Η παιδεία εξασθένησε και οδηγηθήκαμε στο σημερινό αδιέξοδο, όπως το αποτυπώσατε στις εργασίες σας. Συμφωνείτε ομοφώνως ότι φταίει η λάθος εκπαιδευτική πολιτική και την κρίνεται λάθος για δύο λόγους:

Πρώτον, γιατί βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα και ακόμη να απαντήσουμε στο ερώτημα του Αριστοτέλη: «τις δε είναι η παιδεία;», δηλαδή, ποιος ο χαρακτήρας της παιδείας. Ασαφής ακόμη και ο σκοπός και ο χαρακτήρας της. Σαφώς αποπροσανατολισμένος ο ρόλος της. Προωθεί ένα δωδεκάχρονο αγώνα: Σχολείο και φροντιστήριο έχουν μετατραπεί σε μαθητικό στίβο, όπου νικητής αποδεικνύεται εκείνος που ακολούθησε με περισσή αυστηρότητα τις οδηγίες του «προπονητή –καθηγητή», που άντεξε στις εφηβικές προκλήσεις, που στερήθηκε τα πιο τρυφερά του χρόνια. Και το έπαθλο; Μία θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ένα πτυχίο, χωρίς καμία εγγύηση.

Το σχολείο δεν παιδεύει πλέον, μόνο εκπαιδεύει. Προσφέρει απλόχερα ποσότητα μετέωρων γνώσεων που δημιουργούν ανθρώπους χωρίς βάθος, χωρίς δημιουργική και κριτική σκέψη. Γιατί η δημόσια και «δωρεάν παιδεία» πέθανε. Χωρίς φροντιστήριο ελάχιστοι επιζούν μέχρι τέλους. Στο περιθώριο είναι οι κοινωνικά ασθενείς τάξεις.

Η εκπαίδευση κοστίζει ακριβά. Ζητάει πολλά και δίνει λίγα, γιατί οι επιδόλαιες και βιαστικές μεταρρυθμίσεις επισπεύδουν τη διάλυση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Προτάσεις από εσάς υπάρχουν πολλές. Ζητάτε αύξηση των κονδυλίων για την παιδεία. Ριζική αλλαγή της διδασκαλίας των βιβλίων, καθώς και προσθήκη μαθημάτων που προσφέρουν πρακτικές γνώσεις, όπως μαθήματα Ηλεκτρονικών υπολογιστών, Πρώτων βοηθειών, Σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, μαθήματα που οξύνουν τη σκέψη και απελευθερώνουν τη νεανική φαντασία. Ζητάτε κατάργηση των εξετάσεων. Αξιολόγηση ναι, αλλά εξατομικευμένη. Θέλετε γιατρό και ψυχολόγο στα σχολεία. Γιατί όχι; Τον έχουν ανάγκη.

Μέθοδος διδασκαλίας η μαιευτική. Ο καθηγητής όχι να μεταδίδει έτοιμες πίστεις, αλλά να ωθεί τους νέους σε ένα πνευματικό τοκετό με απότοκους υγιείς ιδέες.

Ένα άλλο αγαθή του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η αξιολόγηση των καθηγητών. Σπουδαίος, αλλά δύσκολος ο ρόλος τους. Απαιτείται άρτια επιστημονική και εκπαιδευτι-

κή κατάρτιση, ευσυνειδησία και πάθος για το αντικείμενό τους.

Οι παραπάνω αρετές εκλείπουν στις μέρες μας, όπου η πλειονότητα των καθηγητών, λόγω της ανικανότητας ή της αδιαφορίας τους, κρίνεται ανίκανη για το λειτουργήμα αυτό, γιατί περί λειτουργήματος πρόκειται η ενασχόληση με την παιδεία. Αναγκαία η αξιολόγηση των καθηγητών μέσα και έξω από το σχολείο, η συνεχής επιμόρφωσή τους μέσω σεμιναρίων, καθώς και η αναγνώριση της θέσης τους με αύξηση των μισθών.

Δεν είναι μόνο οι εκπαιδευτικοί που χρειάζονται επιμόρφωση, αλλά και εμείς που έχουμε ανάγκη από τα φώτα ενός βιβλίου. Όμως, τα σύγχρονα διεγερτικά μέσα, η ελλιπής υποδομή και η ακαλαισθησία των σχολικών εγχειριδίων δεν αφήνουν περιθώρια για επαφή των νέων με το βιβλίο. Αναγκαία και επείγουσα η καλύτερευση των σχέσεων.

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρέθηκαν και άλλα προβλήματα σχολικής καθημερινότητας, όπως η δραματική μείωση του ελεύθερου χρόνου, η αξιοποίησή του με βιομηχανικά υποκατάστατα ψυχαγωγίας, η απουσία καλλιτεχνικής και πολιτιστικής ευαισθησίας, γεγονός που νεκρώνει τη φαντασία. Και μετά, ζητάνε από εμάς τη φαντασία στην εξουσία. Ειρωνικό.

Χορός, θέατρο, μουσική, ζωγραφική πρέπει να κερδίσουν έδαφος στα σχολεία, μέσω της προώθησης καλλιτεχνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Ένα άλλο θέμα είναι ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός, ο οποίος υπολειτουργεί στα σχολεία, λόγω της ανεπάρκειας βιβλίων και καθηγητών. Καμία βοήθεια για επαγγελματικό προσανατολισμό και από την κοινωνία, η οποία ωθεί τους νέους στα πανεπιστήμια, ενώ αδυνατεί η ίδια να τους εντάξει έπειτα στους κόλπους της.

Προς τι τέτοια συσσώρευση αποφοίτων; Ξεχείλισε ξαφνικά η δίψα των νέων για μάθηση; Γιατί να γίνουμε όλοι επιστήμονες, τη στιγμή που άλλοι κλάδοι έχουν ανάγκη από χέρια και μυαλά; Ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός πρέπει να λειτουργήσει σωστά μέσα στα σχολεία. Οι νέοι πρέπει να έρθουν σε επαφή με την αγορά εργασίας, προτού βγουν σε αυτήν.

Γιατί μας αφήνουν να χτίζουμε όνειρα πάνω στην άμμο; Αρκετοί ασχολήθηκαν με θέματα παράδοσης και πολιτισμού, εκφράζοντας φόβους για το νέο καθεστώς της διεθνοποίησης που τείνει να παραβιάσει ό,τι ζωοποιεί τον Έλληνα και την ελληνική ταυτότητα. Η παγκοσμιοποίηση, η επιμονή του Έλληνα να μεταμορφωθεί σε ευρωπαίο, να μετασχηματιστεί από αγρότη σε αστό, σε συνδυασμό με το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και τη λάθος διδασκαλία της ιστορίας λειτουργούν ισοπεδωτικά. Τόσο η αποθώωση, όσο και η απόρριψη του παρελθόντος αποτελούν νοσηρές καταστάσεις.

Τι προτείνεται; Να επιχειρήσουμε ένα «δημιουργικό βια-

σμό» της, να κρατήσουμε, δηλαδή, διαχρονικές αξίες και με αφετηρία αυτές να ανοιχτούμε και σε άλλους πολιτισμούς, αποβλέποντας σε μία δημιουργική συνεύρεση.

Επιπλέον, πρέπει να δοθούν στους νέους ευκαιρίες να εκτιμήσουν την ταυτότητά τους μέσω των Μ.Μ.Ε. και του σχολείου, καθώς και με την ενίσχυση των θεωρητικών μαθημάτων και τη γνωστοποίηση των πνευματικών μας κατακτήσεων.

Απειλές δέχεται και η γλώσσα, η οποία κακοποιείται από το φτωχό λεξιλόγιο των νέων, τον ξύλινο λόγο των πολιτικών, τη χαμηλή ποιότητα των τηλεοπτικών προγραμμάτων, καθώς και από το πλήθος των ξενικών στοιχείων. Στο στόχαστρο οι τοπικοί διάλεκτοι. Προβλήματα γλώσσας αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα οι αλλοδαποί. Έτσι, κρίνεται αναγκαία η τόνωση των γλωσσικών μαθημάτων από τις πρώτες τάξεις, η δημιουργία προγραμμάτων βοήθειας για αλλοδαπούς, η τόνωση της ελληνικής γλώσσας και η διατήρησή της στα σχολεία του εξωτερικού.

Επαρκή αριθμό μαθητών απασχόλησαν τα θέματα θρησκείας. Επειγούσα και αναγκαία η εμπέδωση του δικαιώματος της ανεξίτητης.

Ένα άλλο παγκοσμίου εύρους κοινωνικό φαινόμενο, που πλήττει και τη χώρα μας, είναι ο αναλφαβητισμός, γλωσσικός και ηλεκτρονικός. Ο πρώτος πλήττει, κυρίως, αλλοδαπούς και νέους, ο δεύτερος άτομα ανεξαρτήτου ηλικίας και φυλής, άτομα που δυσκολεύονται να προσαρμοστούν στη σύγχρονη τεχνολογική πραγματικότητα. Ήδη, υπάρχουν ειδικά προγράμματα για γλωσσικά αναλφάβητους, αλλά το πρόβλημα παραμένει αμείωτο. Η UNESCO, το κράτος, τα Μ.Μ.Ε. πρέπει να κινηθούν δυναμικότερα. Τα νυχτερινά σχολεία, τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας - αυτά για παιδιά με ειδικές ανάγκες - αποτελούν καλή αρχή, αρκεί να επεκταθούν περαιτέρω. Προτείνονται, επίσης, προγράμματα και σεμινάρια για τους ηλεκτρονικά αναλφάβητους.

Τέλος, αθλητισμός. Νους υγιής εν σώματι υγιεί. Ψυχοσωματικά τα οφέλη του αθλητισμού. Αναξιοποίητος, όμως, ο ρόλος τους μέσα και έξω από τα σχολεία. Μέσα, λόγω της υποβάθμισης των μαθημάτων -πού χρόνος για ένα δεύτερο στίβο- έξω λόγω των ελλিপών εγκαταστάσεων, ειδικά στην επαρχία. Πολλά αθλήματα δεν υποστηρίζονται οικονομικά. Απαιτούνται και εδώ κονδύλια.

Βάλαμε στοίχημα και κερδίσαμε τους 28ους Ολυμπιακούς Αγώνες. Μία οικουμενική ευγνωμονούσα, μία οικουμενική ταπεινωμένη ζητά συνγνώμη. Τα οφέλη πολλά. Γυρίσαμε σελίδα και ξαναγράψαμε ιστορία. Ξεπεράσαμε τους εαυτούς μας. Δεν καταφέραμε, όμως, να επαναφέρουμε το ολυμπιακό ιδεώδες. Υγιές σώμα και πνεύμα, ευγενής άμυνα, εχεχειρία. Σταθήκαμε αδύναμοι να ανταγωνιστούμε το τότε. Γιατί; Διότι ο αθλητισμός περνάει κρίση. Το διαπιστώσαμε. Βία στα γήπεδα, αναβολικά. Αυτή είναι η σύγχρονη κοινωνικο-

οικονομική πραγματικότητα του αθλητισμού που πρέπει επειγόντως να αλλάξει. Γιατί; Διότι δεν επικράτησε πνεύμα συναδελφσύνης, αλλά εθνικού φανατισμού. Οι Έλληνες είναι γεννημένοι να είναι πρώτοι, το έχουν τα γονίδια μας. Θα έπρεπε να ντρεπόμαστε, γιατί η εχεχειρία δεν λειτούργησε, το αίτημα για οικουμενική ειρήνη δεν στάθηκε ικανό να σταματήσει τις επιχειρήσεις στο Ιράκ ή στον Καύκασο.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες τελείωσαν, τα μάρμαρα, όμως, δεν επέστρεψαν στη Χώρα τους. Η οδύσσειά τους συνεχίζεται. Ο αγώνας μας, όμως, δεν σταματάει εδώ. Θα συνεχίσουμε, θα συνεχίσετε.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, δεν ζούμε πλέον ή ακόμα στον παράδεισο. Το συνειδητοποιήσαμε και εδώ. Οι προτάσεις μας πολλές. Ακούγονται, αλλά δεν εφαρμόζονται. Για πόσο ακόμα;

Ευχαριστώ».

Οι Έφηβοι Βουλευτές Μαρίνα Αθανάτου, Ιορδάνης Δηλιγιάννης, Αικατερίνη Αναστασίου, Αλεξία Ηλιάδου, Δανάη Κλάδη, Ξανθή Κούρη, Χρήστος Βραγγάλας, Ασημίνα Κουτσούκου - Αργυράκη, Σοφία Βουλγαροπούλου, Άννα Λάμπρου, Κατερίνα Καρδαμανίδου, Μαρία Κακλίδου, Βασίλειος Λυκούδης, Ελένη Αριστοδήμου, Νικόλαος Δούμουρας, Επαμεινώνδας Δογέας, Πηνελόπη Καλαφατά, Αικατερίνη Βουτετάκη, Ιωάννα Λάρδου, Αικατερίνη Βαβάλιου, Άννα - Μαρία Καραθανάση, Ρωμανός - Βασίλειος Αραβιάδης, Ζωή Κεσελοπούλου, Κωνσταντίνος Δαλαμάγκας, Απόστολος Κολοβός και Βασίλειος Βράκας διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Όσες από τις νέες προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές, καταγράφονται στην Έκθεση της Επιτροπής.

Στη συνέχεια η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα, τα θέματα «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα - Εξετάσεις, Ελληνική παράδοση, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Καλές Τέχνες» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Το θέμα «Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις» απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α' Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» κατά την εξέταση των θεμάτων «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα - Εξετάσεις,

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Ελληνική παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός – Καλές Τέχνες», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Α΄, Β΄ και Γ΄ Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε. Α΄ και Β΄ Κύκλου, από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α΄ και Β΄ Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα “Βουλή των Εφήβων”, Θ΄ Σύνοδος 2003-2004, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Μαρίνας Αθανάτου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνθεση των Κειμένων, κατ’ αρχήν, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, με την προσθήκη των παρακάτω **νέων προτάσεων**, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές.

1. Προγράμματα και σεμινάρια για τους ηλεκτρονικά αναλφάβητους. (κατά πλειοψηφία)
2. Νέα βιβλία Ιστορίας για το Γυμνάσιο και το Λύκειο, με αντικειμενική καταγραφή των γεγονότων. (κατά πλειοψηφία)
3. Συζήτηση των μαθητών με ψυχολόγους δύο σχολικές ώρες την εβδομάδα, για την επίλυση των προβλημάτων τους. (κατά πλειοψηφία)
4. Δημιουργία από τους σχολικούς φορείς καλλιτεχνικών, αθλητικών ή άλλου είδους ομάδων, για την απασχόληση των μαθητών όχι μόνο κατά τις πρωινές, αλλά και κατά τις απογευματινές ώρες. (κατά πλειοψηφία)
5. Λειτουργία του σχολείου και κατά τις απογευματινές ώρες, με προγράμματα ψυχαγωγίας των μαθητών (μουσική, αθλητισμός, θέατρο, παρακολούθηση ταινιών, διαγωνισμοί γνώσεων) και με ενισχυτική διδασκαλία από καθηγητές άλλους από αυτούς του σχολείου. (κατά πλειοψηφία)
6. Καθιέρωση μόνιμων εφηβικών συμβουλίων στους δήμους. (κατά πλειοψηφία)
7. Τέλεση πνευματικών αγώνων μεταξύ των Ελλήνων όλου του κόσμου σε περιοχές με ιδιαίτερη ιστορική αξία, αρχής γενομένης από την αρχαία Ολυμπία. (κατά πλειοψηφία)
8. Καθιέρωση ενός κορμού ελάχιστων βασικών μαθημάτων και διεύρυνση των θεμάτων των μαθημάτων επιλογής. (κατά πλειοψηφία)
9. Διδασκαλία του μαθήματος του σχεδίου στα σχολεία. (κατά πλειοψηφία)
10. Αναβάθμιση του επιπέδου των ξένων γλωσσών που διδάσκονται στα σχολεία, καθώς και δραστηριοποίηση των συμβούλων ξένων γλωσσών.

11. Επιλογή των μαθημάτων στην Α΄ τάξη του ενιαίου Λυκείου και περιορισμό της ύλης σε ορισμένα μαθήματα. (κατά πλειοψηφία)
12. Προσιτά και κατανοητά σχολικά βιβλία. (ομόφωνα)
13. Συγκρότηση ειδικής επιτροπής από καθηγητές και μαθητές, υπεύθυνης για την αισθητική του σχολείου. (κατά πλειοψηφία)
14. Οι εργατικές οργανώσεις, οι γεωργικοί συνεταιρισμοί, οι αγροτικοί και οι πολιτιστικοί σύλλογοι, καθώς και οι πολιτικές οργανώσεις, να συμμετέχουν στην κατάρτιση των κατάλληλων προγραμμάτων αντιμετώπισης του αναλφαβητισμού. (κατά πλειοψηφία)
15. Ενημέρωση των νέων από το κράτος με διαλέξεις, σεμινάρια και φυλλάδια, για τις συνέπειες της χρήσης των αναβολικών. (κατά πλειοψηφία)
16. Αύξηση των ελέγχων χρήσης αναβολικών σε γυμναστήρια και αθλητικούς χώρους, εντός και εκτός Ολυμπιακών Αγώνων. (κατά πλειοψηφία)
17. Τοποθέτηση υπαλλήλων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης σε σχολεία για τον εντοπισμό μαθητών-«κουβαλητών» ναρκωτικών ουσιών, άμεση απομάκρυνση αυτών από τους χώρους εκπαίδευσης και εισαγωγή τους σε ειδικά κέντρα απεξάρτησης και επανένταξης. (κατά πλειοψηφία)
18. Οργάνωση τοπικών περιφερειακών πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου, μπάσκετ και βόλεϊ, με τη στήριξη του Υφυπουργείου Αθλητισμού. (κατά πλειοψηφία)
19. Πρόσθετη ώρα διδασκαλίας σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού από έμπειρους καθηγητές, αρμόδιους επί θεμάτων ΣΕΠ. (κατά πλειοψηφία)
20. Να τίθενται σε διαθεσιμότητα οι εκπαιδευτικοί που έχουν μη εκπαιδευτικές συναναστροφές με μαθητές και μαθήτριες. (κατά πλειοψηφία)
21. Προσλήψεις περισσότερων καθηγητών ξένων γλωσσών στα μεγάλα αστικά κέντρα και στην επαρχία. (κατά πλειοψηφία)
22. Τα στοιχεία των οικονομικών συναλλαγών των μαθητικών συμβουλίων να τοιχοκολλούνται, ώστε να είναι προσβάσιμα στον καθένα. (κατά πλειοψηφία)
23. Οι συνεδριάσεις του 15μελούς μαθητικού συμβουλίου να είναι δημόσιες. (κατά πλειοψηφία)
24. Να παραχωρηθεί στους Έφηβους Βουλευτές το δικαίωμα μετάδοσης δίωρης εβδομαδιαίας εκπομπής από το τηλεοπτικό κανάλι της Βουλής των Ελλήνων. (ομόφωνα)
25. Εισαγωγή μαθημάτων που συμβάλλουν στην ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση των μαθητών, κυρίως στην περιφέρεια (μουσική, ζωγραφική, χορός, θέατρο). (κατά πλειοψηφία)
26. Ενημέρωση των μαθητών – και με τη βοήθεια οπτικοακουστικών μέσων – για τις επιπτώσεις από τη χρήση αναβολικών στον άνθρωπο και στη φύση. (κατά πλειοψηφία)

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

27. Αναβάθμιση του ενιαίου πολυκλαδικού Λυκείου, για την άμβλυση της παραπαιδείας. (κατά πλειοψηφία)

28. Ολιγομελή τμήματα στις τάξεις, για την καλύτερη επικοινωνία καθηγητών και μαθητών. (κατά πλειοψηφία)

29. Όχι κατάργηση των Πανελλήνιων εξετάσεων στη Β' τάξη Λυκείου. (κατά πλειοψηφία)

30. Πολιτική διαπαιδαγώγηση, με την ενδυνάμωση του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων. (κατά πλειοψηφία)

31. Επιμορφωτικά σεμινάρια αλλοδαπών σε θέματα της ιστορίας μας. (κατά πλειοψηφία)

32. Προβολή από τα Μ.Μ.Ε. του ιστορικού μας παρελθόντος και της παράδοσης, στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο. (κατά πλειοψηφία)

33. Δημιουργία Μουσικών Σχολείων στην περιφέρεια, διορισμό καθηγητών μουσικής σε όλα τα σχολεία και αναθεώρηση των αντίστοιχων βιβλίων. (κατά πλειοψηφία)

34. Καθιέρωση του μαθήματος της Παγκόσμιας Ιστορίας της Τέχνης, διαμόρφωση κατάλληλων αιθουσών εξοπλισμένων με οπτικοακουστικά μέσα, έκδοση βιβλίων ιστορίας της τέχνης με καλαίσθητο και επιμελημένο περιεχόμενο. (κατά πλειοψηφία)

35. Αναβάθμιση του θεσμού του δεκαπενταμελούς μαθητικού συμβουλίου. (κατά πλειοψηφία)

36. Ίδρυση κρατικών ταξιδιωτικών γραφείων για τη διοργάνωση και την πραγματοποίηση των σχολικών εκδρομών, καθώς και των εκδρομών άλλων ομάδων πολιτών. (κατά πλειοψηφία)

37. Κατάρτιση προγραμμαμάτων σπουδών ανά διοικητική περιφέρεια, με στόχο την ενημέρωση των νέων στα θέματα του τόπου τους. (κατά πλειοψηφία)

38. Μεγαλύτερη διάρκεια της «Βουλής των Εφήβων». (ομόφωνα)

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2004

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α' Τμήμα)

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

